

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

El diaconat en la papirología documental grega i copta

Xavier Maria Vicens Pedret

ADVERTIMENT. La consulta d'aquesta tesi queda condicionada a l'acceptació de les següents condicions d'ús: La difusió d'aquesta tesi per mitjà del servei TDX (www.tdx.cat) i a través del Dipòsit Digital de la UB (diposit.ub.edu) ha estat autoritzada pels titulars dels drets de propietat intel·lectual únicament per a usos privats emmarcats en activitats d'investigació i docència. No s'autoritza la seva reproducció amb finalitats de lucre ni la seva difusió i posada a disposició des d'un lloc aliè al servei TDX ni al Dipòsit Digital de la UB. No s'autoritza la presentació del seu contingut en una finestra o marc aliè a TDX o al Dipòsit Digital de la UB (framing). Aquesta reserva de drets afecta tant al resum de presentació de la tesi com als seus continguts. En la utilització o cita de parts de la tesi és obligat indicar el nom de la persona autora.

ADVERTENCIA. La consulta de esta tesis queda condicionada a la aceptación de las siguientes condiciones de uso: La difusión de esta tesis por medio del servicio TDR (www.tdx.cat) y a través del Repositorio Digital de la UB (diposit.ub.edu) ha sido autorizada por los titulares de los derechos de propiedad intelectual únicamente para usos privados enmarcados en actividades de investigación y docencia. No se autoriza su reproducción con finalidades de lucro ni su difusión y puesta a disposición desde un sitio ajeno al servicio TDR o al Repositorio Digital de la UB. No se autoriza la presentación de su contenido en una ventana o marco ajeno a TDR o al Repositorio Digital de la UB (framing). Esta reserva de derechos afecta tanto al resumen de presentación de la tesis como a sus contenidos. En la utilización o cita de partes de la tesis es obligado indicar el nombre de la persona autora.

WARNING. On having consulted this thesis you're accepting the following use conditions: Spreading this thesis by the TDX (www.tdx.cat) service and by the UB Digital Repository (diposit.ub.edu) has been authorized by the titular of the intellectual property rights only for private uses placed in investigation and teaching activities. Reproduction with lucrative aims is not authorized nor its spreading and availability from a site foreign to the TDX service or to the UB Digital Repository. Introducing its content in a window or frame foreign to the TDX service or to the UB Digital Repository is not authorized (framing). Those rights affect to the presentation summary of the thesis as well as to its contents. In the using or citation of parts of the thesis it's obliged to indicate the name of the author.

EL DIACONAT EN LA PAPIROLOGIA
DOCUMENTAL GREGA I COPTA
(VOLUM 2)

Doctorand: Xavier Maria Vicens Pedret

Directores: Montserrat Camps Gaset i Sofia Torallas Tovar

Tutora: Montserrat Camps Gaset

Programa de doctorat: Cultures i llengües del món antic i la seva
pervivència.

UNIVERSITAT DE BARCELONA

FACULTAT DE FILOLOGIA

DEPARTAMENT DE FILOLOGIA CLÀSSICA, ROMÀNICA I SEMÍTICA

2017

PROSOPOGRAFIA

TESTIMONIS NO CRISTIANS O NO REFERITS A DIAQUES.

DIAKONOS₁ Alexandria, 245 aC

διάκονον

El terme s'aplica a un esclau fugitiu, de nom Pindaros Lykios, i probablement també a dos altres esclaus que s'enumeren a continuació. El document on figura pertany a l'arxiu de Zenó. Es tracta d'una carta on es demana la detenció d'aquests esclaus.

P.Lond 7.2052 = C.Ptol.Sklav I.78: BL VIII 195, IX 150

C.Ptol.Sklav I, p. 271

DIAKONEIN₁ Filadèlfia, Arsinoita, 258 aC

διακονῆσαι

Es tracta d'una carta pertanyent a l'arxiu de Zenó que Heràclitos escriu a Crítion en relació amb uns problemes que han sorgit amb un tercer anomenat Zoilos. S'usa el terme διακονεῖν en el sentit de prestar un servei, però no en condició d'esclau, atès que va unit al verb βούλομαι i per tant es pressuposa el caràcter voluntari de la prestació.

PSI 5.495 = C.Zen.Palestine 46: BL X 240, XI 245

Pap.Flor. XXIV, làmina XXXI

ΔΙΑΚΟΝΙΑ₁

?, II aC

διακονία

El mot està testimoniats en un papir que conté els comptes pel pagament de diversos serveis, que s'identifiquen amb el mot διακονία.

BGU 6.1240: BL IX 26.

ΔΙΑΚΟΝΕΙΝ₂

?, 155/158 aC

διακονεῖν

El mot apareix en una carta privada enviada per Sosos a Dioscòrides, en el sentit d'ajudar o vetllar per una persona.

P.Phrur.Diosk 15

TUAT, N.F. 3 (2006), VIII 8.4

ΔΙΑΚΟΝΙΑ₂

?, final II aC

διακονία

El mot apareix en un òstrakon que recull una llista de pagaments relacionada el subministrament de vi i amb personal militar. Probablement fa referència a un servei prestat en aquest context.

SB 16.12830: BL IX 293

H. Harrauer - P.J. Sijpesteijn (1983) p. 50; ZPE 168, 2009, p. 245.

DIAKONEIN₃

Memfis, 168 i 163 aC

διακονῆ - διακονεῖν

S'utilitza en el sentit de servir a una altra persona, però no en condició d'esclau. Es tracta de dues bessones, Taues i Taus, que escriuen als reis queixant-se que la seva mare Nephoris i un altre home, Philippos, van intentar assassinar el seu pare, que va haver de fugir i després va morir; elles van refugiar-se al serapeu de Memfis, amb Ptolomeu el Reclús, que tenia relació amb el seu pare, el qual els va aconsellar que prenguessin al seu servei un fill de la seva mare, Pankratis, que els va robar i va fugir. El verb apareix en dos escrits que en essència expliquen la mateixa història, redactats amb una diferència de cinc anys.

UPZ 1.18 R = P.Par. 23 R = C.Pap. Hengstl 39: BL VIII 500, IX 362.

UPZ 1.19 = P.Par 22: BL VIII 500.

Lewis (1986) p. 80-81; Rowlandson (1998) p. 33, 79; Burnet (2003), núm. 109; Skeat (1954-1969) p. 14 i 33 - 34, Introducció p. 188; Schubart (1912) p. 21 i (1923) p. 25.

DIAKONEIN₄

Oxirinc, 36

διακονοῦντα

El mot s'utilitza en un contracte d'aprenentatge subscrit entre el pare d'un noi i un teixidor per tal que el fill aprengui l'ofici i treballi ajudant l'artesà. El mot διακονεῖν descriu l'actitud d'obediència i ajut que l'aprenent ha de tenir envers el mestre. Pertany a l'arxiu de Trifó.

SB 10.10236 = P.Oxy. 2.322 descr.

Biscottini (1966) p. 212

ΔΙΑΚΟΝΕΙΝ₅ Oxirinc, 58

διακονοῦντα

El mot s'utilitza en un contracte d'aprenentatge subscrit entre el pare d'un noi i un teixidor per tal que el fill aprengui l'ofici i treballi ajudant l'artesà. El mot διακονεῖν descriu l'actitud d'obediència i ajut que l'aprenent ha de tenir envers el mestre.

P.Wisc 1.4

ΔΙΑΚΟΝΕΙΝ₆ Oxirinc, 66

διακονοῦντα

El mot s'utilitza en un contracte d'aprenentatge subscrit entre el pare d'un noi i un teixidor per tal que el fill aprengui l'ofici i treballi ajudant l'artesà. El mot διακονεῖν descriu l'actitud d'obediència i ajut que l'aprenent ha de tenir envers el mestre. El document pertany a l'arxiu de Trifó.

P.Oxy 2.275 = P.Lond 3.794 = W.Chr. 324 = Sel.Pap I.13 = Jur.Pap 42: BL IX 179.

Winter (1933) p. 69-70.; Petit (1968), núm. 87

ΔΙΑΚΟΝ₁ Arsinoita, 75

διάκωνι

El mot apareix en una carta que Chairemon adreça al seu germà Apol·lonios donant-li instruccions respecte l'explotació d'una hisenda agrícola. El διάκων, Peteutis de nom, és l'encarregat del bestiar, atès que se li han d'encarregar feines relatives al vedell i les ovelles. No es pot precisar si es tractava d'una persona de condició servil o d'un treballador lliure.

BGU 1.597

Olsson (1925) 46; CE 79, 2004, p. 233-237

DIAKONEIN, Oxirinc, 97-103

διακονοῦντα

El mot s'utilitza en un contracte d'aprenentatge subscrit entre el pare d'un noi i un teixidor per tal que el fill aprengui l'ofici i treballi ajudant l'artesà. El mot διακονεῖν descriu l'actitud d'obediència i ajut que l'aprenent ha de tenir envers el mestre.

SB 24.16253 = SB 12.10946

ZPE 111, 1996

DIAKONEIN₈ Arsinoita, 105

διακονήσει

S'utilitza el verb διακονεῖν en sentit de prestar un servei a una altra persona, però no en condició servil. Apareix en una carta privada escrita per una dona, Termuthas, al seu germà Apol·linarios, en relació a diversos afers familiars.

BGU 1.261

Bagnall - Cribiore (2006) p. 189; Bagnall - Cribiore (2008), A12.1, núm. 74

DIAKONOS₂ ?, I-II

διακόνω

Es tracta d'una anotació en un llarg document de comptes que conté fins a 788 línies. Acompanya el nom de Chairemon. La resta de persones que es citen van acompanyades de la professió, del patronímic o del nom de la població d'origen. No es pot tractar d'un patronímic perquè hauria d'anar en genitiu, per tant

necessàriament es refereix a la professió del personatge, sense que es pugui precisar si era de condició servil. Pel concepte del pagament que se li deu, ὄψου, es pot deduir que es dedicava a la cuina.

P.Lond 2.266: BL XI 110

DIAKONOS₃ Elefantina, 118
διάκ(ωνος)

Figura en un rebut pel pagament de la producció anual de les palmeres públiques. Acompanya en aposició el nom del que ha pagat, Petorzmetis fill de Pakhompabienkhis, que és servent d'un home anomenat Psyros.

O.Ashm.Shelt 16 = O.Wilck. 111

DIAKON₂ Tebtunis, Arsinoita, 125
διάκωνος, διάκωνι

El mot apareix en els comptes dels pastòfors de Tebtunis, sacerdots de la religió egípcia. Els comptes recollits en aquest papir es refereixen a l'administració dels banys públics, i el διάκων a què es refereixen és un servent dels banys. No sembla de condició servil perquè es recull explícitament que se li paga un salari de trenta-dues dracmes. Poc abans apareix un altre pagament acompanyat de la nota βαλανείου διάκωνος, que, per comparació amb la resta d'apunts, s'ha d'interpretar com un genitiu, però que pel seu petit import, quatre òbols, molt inferior al sou que apareix registrat al mateix document, no pot ser de cap manera el preu d'un esclau.

P.Mil.Vogl 3.188 = SB 8.9653? BL X 130

DIAKON₃ Teadèlfia, Arsinoita, 138-161
διάκ(ων)

Acompanya el nom de Sarapíon fill d'Hermias en una llista de pitaquiarques de Teadèlfia. Fa referència a l'ocupació o condició de Sarapíon. Els pitaquiarques eren els presidents d'unes associacions -πιπτάκια- que llogaven terres a l'estat i les donaven en subarrendament i en pagaven els impostos corresponents.

P.Strasb 9.829: BL IX 331

P.Graux IV 31 columna IV 5 nota.

DIAKON₄ Ptolemais Euergetes, Arsinoita, 155
Διάκ(ονος)

Figura en una relació de pagaments de transport de blat. Acompanya el nom de Καμῆς en la posició que correspon al patronímic. L'editor l'interpreta com a nom propi i l'escriu en majúscula. Atès que per la posició Διάκονος ha d'estar en genitiu, el nom del pare de Kames seria Διάκων.

P.Berl.Frisk 1 col. 28= SB 5 7515 col. 28: BL X 27, XI 39

DIAKON₅ Teadèlfia, Arsinoita, 160, II
Διάκ(ονος)

Apareix l'expressió Διάκ(ονος), restituïda per l'editor, acompanyant dos noms, Atres i Sarapíon, en un llarg document de comptes privats que recullen les transaccions entre finals de setembre i principi d'octubre de 160. En aquest document, la majoria de personatges apareixen acompanyats del patronímic, si bé alguns d'ells figuren designats per la professió. L'editor ha restituït el mot διάκονος i l'interpreta com el genitiu d'un nom propi Διάκων,

amb la qual cosa fóra el patronímic dels personatges a què acompanya. També es podria interpretar com a nominatiu i en aquest cas seria la professió d'Atres i Sarapion.

P.Berl.Leihg 2.39: BL VIII 63, IX 37

DIAKON₆ Teadèlfia, Arsinoita, 165
διάκ(ων)

L'expressió *διάκων*, segons restitució de l'editor, apareix acompanyant el nom de Sotas en els comptes dels sitòlegs de Teadèlfia per al mes de paini (maig-juny) de 165. La majoria dels noms de la relació estan compostats del nom i el patronímic, i en algun cas també la ciutat de procedència. En el cas de Sotas s'afegeix la denominació *διάκων*, que denota la professió o ocupació de la persona, que devia ser prou rellevant com per fer-la constar en un document oficial.

P.Berl.Leihg 1.4 = *P.Berl.Thun 4* = *SB 3.7196*
C.Pap.Jud. III 489s (columna 8, línia 22)

DIAKON₇ Arsinoita, 166-167
Διάκων

Sobrenom d'una persona citada en una relació fiscal. Les persones de la relació apareixen designades amb el nom propi i el patronímic o bé amb un sobrenom introduït per l'expressió *ἐπικαλούμενος*, com és el cas de *Διάκων*, el nom propi del qual s'ha perdut.

Chr.Wilck 265 = *BGU 4.1046*: BL IX 25
ZPE 163, 2007, p. 169

ΔΙΑΚΟΝ₈

Hiera Nesos, Arsinoita, 167

Διάκων(ος)

Apareix acompanyant el nom de Ptolemaios en la relació cadastral de Hierà Nesos, al nomós Arsinoita. Les persones es citen regularment mitjançant el nom i el patronímic, per aquesta raó l'editor ha interpretat el mot com un nom propi i hi ha restituit la terminació del genitiu; tanmateix també seria possible interpretar-lo com l'ocupació de la persona, especialment si estigués relacionada amb el culte en un temple, ja que també hi ha algun exemple en aquest sentit, com Σαταβοῦς ἱερεὺς, Ἰσχυρίων ἱερεὺς i Ἀμμώνιος ἱερεὺς a les línies 348, 355 i 358. En el mateix document, però, apareix indubtablement com a nom propi, acompanyat d'un patronímic, a la línia 599: Διάκων Δημητρίου.

P.Bour 42: BL IX 39, XII 42

Johnson (1936) p. 38-56, núm. 16; ZPE 147, 2004, p. 156, nota. 5

ΔΙΑΚΟΝ₉

Tebtunis, circa 170

διάκ(ωνος)

Apareix en una llista de comptes relatius a les *naubia* i a pagaments de cereals. Acompanya el patronímic alternatiu d'un personatge anomenat Onnofris. Designa la professió o posició del seu pare.

SB 6.9370: BL IV 85, IX 257-258, X 197**ΔΙΑΚΟΝ₁₀**

Karanis, Heracleidou Meris, Arsinoita, 173

διάκων

Apareix acompanyant el nom d'Heron a la llista fiscal de Karanis. És destacable que és l'únic personatge que es caracteritza com a διάκων tot i la longitud del document, que ocupa 44 columnes i 1860

línies. Acompanya el nom en nominatiu, de manera que es refereix a una professió o ocupació i no a un patronímic. El document no dóna cap dada per saber en què consistia la condició de δίακων, tanmateix, per l'activitat agrària registrada sota el seu nom es pot concloure que era una persona amb una bona situació econòmica.

P.Mich 4.1.224: BL VIII 212, IX 159, X 124, XI 131, XII 120

P.Iand. VII 141; *P.Louvre II*, p. 93, nota 1; *P.Sijp.* 16,5 nota; *Aegyptus* 32, 1952, p 248; *Gazda* (1983), làmina 14.

DIAKON₁₁ Tebtunis, Arsinoïta, 193

δίακων

El mot δίακων apareix per designar sis persones que estan recollides a la llista de treballadors als dics de Tebtunis. Es tracta d'Herodes fill d'Eudaimon, Protas fill de Tourbon, Sesibeles, Pasis, Kames i Eudaimon fill de Tourbon. Els treballadors de condició servil estan qualificats pel mot δοῦλος seguit del nom del propietari de l'esclau, com per exemple el Sarapion esclau d'Eudaimon que figura a la línia 11. En conseqüència, l'expressió δίακων no feia referència a l'esclavatge sinó a un altre tipus de funció.

SB 1.5124: BL V 94, VIII 318, XII 180

Eck - Heinrichs (1993) p. 49s, núm. 68; *CE* 75, 2000, p. 118-125; *Kongr. XXIII*, p. 399-405; *APF* 54, 2008, p. 112

DIAKONEUS Hermontis, Patirita, II

Διακονεῦτ(ος)

Nom propi, que acompanya com a patronímic el nom de Portious, esmentat en un document de comptes.

O.Strasb 1.625

O.Strasb. II, p. 290, nota 315

DIAKONIA₃

Tebtunis, Arsinoita, II

[δια]κονία

En un document relatiu a un procés testamentari apareix l'expressió διακονία θεῶν, referida òbviamment al culte als déus. El fragment anterior és pràcticament il·legible, però en el que segueix es pot deduir que és la transcripció d'una declaració en què s'acusa d'impietat un dels litigants.

P.Fouad 1.25

ZPE 96, 1993, 118s.

DIAKONEIN₉

?, II

διακονῶ

El mot apareix utilitzat en primera persona per l'autor d'una carta en què dóna instruccions relatives a l'administració dels seus afers. La pèrdua del text immediatament següent a l'aparició del verb διακονῶ impedeix precisar a què es referia, si bé, pel context anterior sembla que es refereix als actes d'administració que pensa dur a terme l'autor de la carta quan vagi al lloc on és el destinatari.

P.IFAO 2.9

DIAKONEIN₁₀

Oxirinc, II

διακονήσοντες

El mot apareix referit al servei o l'acompanyament que fan els amics del nuvi en la celebració d'un casament. Va coordinat amb el mot συνευφρανθησόμενοι, la qual cosa implica la participació conjunta

en la festa i per tant una igualtat de condició entre qui presta el servei i qui el rep. Els redactors de la carta no van poder assistir al casament, però van enviar-hi flors.

P.Oxy 46.3313: BL VIII 269, XI 168

Lewis (1983) p. 80; Rowlandson (1998), 251; *Journal for the Study of the New Testament* 31 (2009) p. 293-294; Harrauer (2010) *Textband*, p. 341, núm. 153, *Id. Tafelband*, làmina 138; Parsons (2007) p.251.

DIAKONIKOS Karanis, Arsinoita, II

διακονικὰς χρείας

El mot apareix utilitzat en una donació *mortis causa* per referir-se als serveis propis d'una esclava. El donant ordena que sigui manumitida, a condició que romangui al servei de la seva esposa mentre visqui.

P.Sijp 44 = P.Lond 2.149

BASP 46, 2009, p. 197

DIAKON₁₂ Alexandria?, II

δ[ι]άκων[ι].

Apareix esmentat en una carta privada en la que Tabeteus, la remitent, explica al seu germà Tiberianos, que l'any anterior havia venut una càrrega de lli a Kabin διάκων. Sobre el mateix carregament de lli, es diu que s'ha fet bé de no lliurar-lo a Metel·los, el soldat. Resulta palès que en ambdós casos l'expressió que acompanya el nom indica la professió, però no es pot aclarir en què consistia exactament la condició de διάκων. Sembla, tanmateix, que el διάκων actua per compte propi, perquè no s'esmenta que la compra l'efectuï en nom d'un tercer.

P.Mich 8.473

Bagnall - Cribiore (2006) p. 136; Bagnall - Cribiore (2008), A6.1, núm. 29.; Burnet (2003), núm. 86.; Strassi (2008) p. 39-41; ZPE 167, 2008, p. 144, nota 12

DIAKON₁₃

Arsinoita, II

διάκων

Apareix en una llista de noms, en la que identifica un personatge anomenat Moros. La resta de persones que apareix a la relació va identificada amb el patronímic en genitiu, com és usual. Com que διάκων figura en nominatiu cal pensar que es tracti de la professió o l'ocupació de Moros. És possible que la relació de noms fos per l'allistament en la *dekania*, una prestació obligatòria d'un servei de guàrdia establerta a principis del segle II.

P.Strasb 5.333r

DIAKON₁₄

Arsinoita, II

Διάκων

Apareix en una relació de persones de propòsit no identificat. Acompanyava un nom que s'ha perdut. L'editor l'identifica amb un nom propi, probablement un patronímic atès que ocupa la segona posició en la designació del personatge, tot i que figuri en nominatiu. Aquesta decisió està justificada perquè a la mateixa llista apareixen patronímics en genitiu i segons noms en nominatiu; tanmateix, es podria interpretar també com una designació de la professió o l'activitat del personatge.

SB 1.5662: BL X 184

DIAKONOS₄

Oxirinc, 217

δια]κόννοι[ς]

S'esmenta un col·lectiu de διάκονοι parlant de l'administració econòmica d'un temple, en el context d'un document relatiu a l'herència d'un sacerdot no cristià. Es tracta doncs, molt probablement, de la denominació que portava el personal del temple encarregat d'aquestes funcions.

P.Harr 1.69: BL XI 89

DIAKONOS₅

Ptolemais Euergetis, Arsinoita, 249

διακόνω

Es tracta de les actes d'un judici celebrat davant del prefecte d'Egipte Api Sabí. El prefecte, en el seu diàleg amb l'advocat, fa servir el mot διάκονος per referir-se al "prítanis", que és la persona que duu a efecte la convocatòria legal de l'Assemblea. Diu el prefecte que qui convoca és la llei, però ho fa servint-se com d'instrument d'una persona concreta.

SB 5.7696: BL VII 196, VIII 332

T. Skeat - E. Wegener (1935) p. 235-287; Lewis (1983) p. 49-50 (extractes) p. 193; J.N. Collins (1990) p. 139.

DIAKONOS₆

Teadèlfia, Arsinoita, 249-260

διάκονον

Tot i que només es conserven les dues primeres lletres del nom, l'editor l'ha restituint per Εἰπεναῖος. No és segur què expressa la condició de διάκονος. Està testimoniada en una carta en la que Alipios s'adreça a Heroneios dient-li, entre altres coses que els

δεκαπρώτοι? han decidit que el "diakonos" Eirenaios treballi o serveixi un any, probablement en tasques agrícoles. La pèrdua de part del text impedeix una conclusió segura, però seria compatible amb una persona de condició servil o assalariada. No hi ha cap indicació que apunti al servei als temples de la religió autòctona o al cristianisme.

P.Flor 2.121: BL I 148

Rathbone (1991) p. 423

DIAKON₁₅ Oxirinquita, III

διάκονι

Hermammon, que porta l'apel·latiu de διάκων, apareix citat com a creditor en una relació de despeses, sense que se'n pugui determinar la raó. A la mateixa relació apareixen personatges designats per la professió (cuiner, vinyater), o pel patronímic. No es pot determinar la funció que feia; per la relació de personatges amb què apareix podria ser un assalariat. No hi ha cap referència religiosa que permeti associar-lo al culte en els temples autòctons o al cristianisme.

P.Giss 1.101

DIAKONIA₄ Kel·lis, Oasi Magna, IV

Τ.ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΜΠΝΟΥΤΕ

Carta privada de context maniqueu on es fa servir el mot "diakonia" per referir-se al culte diví. El mot va acompanyat de la paraula "de Déu": Τ.ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΜΠΝΟΥΤΕ . En el mateix document

apareix, segons la restitució de l'editor, un equivalent copte:
ⲡⲟⲩⲙⲟⲩⲉ Ⲓⲙⲡⲛⲟⲩⲩⲉ.

P.Kell.Copt 34

DIEKON Filadèlfia, Arsinoïta, 312-314

διέκων

Apareix com a segon element d'un nom propi, Aurelios Diekon, en una relació de rebuts fiscal. El portador del nom és un conductor d'ases, ὄνελάτης.

SB 5.7621: BL VIII 328-331, IX 248

Bagnall i Worp (1984); Collins (1999).

DIAKONIA₅ ?, 319

διακονία

Es tracta d'un paper que recull un edicte de Constantí als habitants d'Orient després de la seva victòria sobre Licini. El text complet de l'edicte és conegut perquè el reproduïx Eusebi a la *Vita Constantini*. L'expressió ἀρίστην διακονίαν l'utilitza Constantí mateix per referir-se a la missió divina que li ha estat confiada per destruir la impietat i fer prevaler la fe veritable.

SB 6.9218

P.Lond. III 878 V (p. XLII); Eusebi de Cesarea, Vita Constantini 2.26-29

DIAKONIA₆ Apol·lonopolites Heptakomias, V

διακονία

El document recull un llistat de contribucions a l'església del

poble de Taniatis, anomenades διακονία. Els contribuents són tan particulars com esglésies o monestirs.

P.Bad 4.94 = VBP 4 94? BL VIII 16, XI 10

DIAKONIA₇, Hermòpolis, 456-474

διακονία

Es tracta d'un acord extrajudicial de repartiment de béns, en què es fa referència al "servei" (diaconia) que han prestat alguns dels participants en ordre a la conservació dels béns i a la conclusió de l'acord.

SB 8.9763: BL IX 264

Hunger (1961) p. 5-6; Beaucamp (1990-1992) II, p. 382.

DIAKONIA₈, Afrodites Kome, 543-546

διακονία

Apareix en el sentit d'administració monàstica, és a dir, l'organisme del monestir dedicat a l'administració econòmica. Els documents on figura són els comptes del comes Ammonios, pertanyents a l'arxiu de Diòscor. Aquests comptes recullen pagaments de colons instal·lats a les terres d'Ammonios a favor del propietari i contribucions o donacions que el comes efectua a diversos monestris instal·lats a les seves terres. Els pagaments s'efectuen, en alguns casos, a les diaconies monàstiques. En concret, hi apareixen la del monestir d'Afrodite (ή διακονία τοῦ ἁγίου ὄρους Ἀφροδίτης), de la qual s'encarrega Isakios, la del monestir de Psinabla (ή διακονία τοῦ ὄρους Ψιναβλα), de la qual s'encarrega el diaconeta Feib. Al mateix registre es consignen contribucions a altres monestirs (el d'apa Agenios, el del sant apa Patemountos i el femení de les filles de Loukanos) però no se n'esmenta

expressament la *diaconia*. En el segon dels documents, la *diaconia* administrada per Isakios rep impostos recaptats a les propietats d'Ammonios, Igualment s'esmenta la *diaconia* d'Afrodito, sense especificar que es tracti d'un monestir; en tot cas, s'hi associa la recaptació d'impostos en espècies (*embole*).

P.Cair.Masp 2.67139, P.Cair.Masp 2.67138: BL IX 43
L. MacCoull (2004-2005-2007); Maresch (1994).

DIAKONETES₁ Afrodites Kome, 543-544

διακονητής

És l'apel·latiu que reben els monjos encarregats de la *diaconia* monàstica. Els comptes d'Ammonios recullen la denominació només per al monjo Pheib, però probablement també n'era Isakios, ja que d'ambdós es diu que estan ἐν τῇ διακονίᾳ; d'Isakios també es diu, en genitiu, τῆς διακονίας Aquesta funció era diferent i no tenia relació amb el ministeri del diaconat ordenat. En aquest document, apareix un Pheib diaconeta del monestir de Psinabla, i un Pheib, encarregat d'un molí i diaca, que pertany al monestir d'Ibeke. En el segon dels documents figura el diaconeta d'Antaios, de qui no s'ha conservat el nom; en tot cas era un clergue perquè va precedit del títol «abba». Intervé en el cobrament de l'*embole* a les propietats del *comes* Ammonios.

P.Cair.Masp 2.67139, P.Cair.Masp 2.67138: BL IX 43
L. MacCoull (2004-2005-2007); Maresch (1994).

DIAKONETES₂ Afrodites Kome, 543-545

διακονητής

Apareixen esmentats els *diaconetes* de la ciutat d'Antaios en dos rebuts que deixen constància que han embarcat amb destinació el

monestir de la Metanoia d'Alexandria determinades quantitats en espècie corresponents a l'*embole* d'Afrodites Kome. Els diaconetes, anomenats Anastasios, Iskhirion i un altre començat per D, són monjos. La seva funció és rebre la contribució que s'ha recaptat a la vila a través dels *protocometes* i altres persones, algun d'ells prevere, i enviar-la a Alexandria. Els documents pertanyen a l'arxiu de Diòscor. Aquests mateixos personatges apareixen esmentats com a diaques a *P.Cair.Masp 3.67347*.

P.Cair.Masp 3.67286: BL VIII 74, X 35

DIAKONETES₃ Afrodites Kome, vers 547

διακ(ονητῶν)

Apareixen esmentats els *diaconetes* de la ciutat d'Antaios, Fotinos i Iosephios, en un rebut que deixa constància rebuts que deixen constància que han intervingut en l'embarcament amb destinació el monestir de la Metanoia de determinades quantitats de blat corresponents a l'*astikon* d'Afrodites Kome. Els diaconetes (segons la restitució de l'editor) són monjos i reben el tractament de θεοφιλέστατος. El document pertany a l'arxiu de Diòscor.

SB 26.16523

Fournet (2000)

DIAKONIA₉ Afrodites Kome, 552

διακονία

Fa referència a l'administració d'un monestir, el dels Oasites, a la qual sembla atorgar personalitat jurídica, atès que figura com a part en un contracte. Un productor d'oli lloga a aquesta administració monàstica part d'un trull. El document pertany a l'arxiu de Diòscor. La referència es fa a τὸ δίκαιον τῆς ἁγίας διακονίας.

P.Flor 3.285

Daniel (2010) p. 53, nota 37

DIAKONETES₄ Afrodites Kome, 553

διακονητής

En una carta que Menas, possiblement el prefecte de la Tebaida, adreça a Dioskoros i a Apol·los, els *protokometai* d'Afrodites Kome, sobre assumptes econòmics referits al cobrament de les contribucions, es fa referència al «diaconeta», de qui no s'esmenta el nom, però que en tot cas donava determinades informacions al prefecte. La seva condició eclesiàstica es fa palesa en el tractament de θεοφιλέστατος que rep del prefecte. El document pertany a l'arxiu de Diòscor.

P.Cair.Masp 1.67060: BL VIII 71, XII 45

Études Alexandrines 8 (2002) p. 35, nota 43.

DIAKONIA₁₀ Afroditòpolis o Antinoòpolis, 567

διακονία

Fa referència a l'administració monàstica del monestir dels Apòstols portadors de Crist de Faraus. Els monjos adrecen una queixa al prefecte de la Tebaida per mantenir la possessió d'unes terres que foren donades al monestir per una viuda, que al seu torn les havia rebudes com a dot. Aquestes terres, 6 *arures*, estan incorporades a la «diakonia» del monestir, que en aquest indret es refereix al patrimoni immobiliari que posseeix, i que es descriu com «una terreta»: συννημμένας (les *arures*) τοῖς ἡμετέροις γηδίοις ἦτοι το(ῦ) ἁγίο(υ)τόπο(υ) τῆς διακονίας. Després de la mort de la vidua i dels seus fills, un tal Iezekiel els les reclama. El document pertany a l'arxiu de Diòscor.

P.Cair.Masp 1.67003: BL IX 40, XI 52

DIAKONETES₅ Antinoòpolis o Afroditòpolis, 567

διακονητής

En un llarg document en què els habitants d'Afrodito s'adrecen a Athanasios, l'estratèlates de Tebes, per queixar-se de les exaccions de Menas, el pagarca d'Antaiòpolis, s'esmenta que en un cert moment el *grammateus* i el diaconeta es van adreçar per escrit al pagarca per demanar-li que s'abstingués d'anar a la ciutat si no era per cobrar els impostos deguts, però ell va ignorar la petició i va continuar les seves exaccions. S'esmenta seguidament que guardava els diners aconseguits a «Apa Senouthios», probablement un monestir o un poble. No es desprèn del document si el diaconeta exercia una funció civil o eclesiàstica. El document pertany a l'arxiu de Diòscor.

P.Cair.Masp 1.67002: BL I 100, VIII 70, XI 52, XII 44

Feissel-Gascou (2004) p. 146; Fournet ed. (2008) p. 171-180, 228-231, 263

DIAKONETES₆ Hermòpolis, Hermopolita, 597

ΔΙΑΚΟΝΙΤΗΣ

El diaconeta de Xmoun, Iohannes, és el destinatari d'un escrit pel qual el pastor Phib reconeix que li deu una quantitat determinada de llana, segurament com a resultat d'un préstec o una compravenda, i es compromet a lliurar-l'hi. No s'esmenta si el deute és a títol particular o té a veure amb la seva funció de diaconeta. Tampoc no hi ha cap referència que pugui fer pensar en un estat eclesiàstic del diaconeta.

DIAKONIA₁₁

Afrodites Kome , 573

διακονία

Fa referència a l'administració econòmica d'un monestir i a les seves propietats immobiliàries. Figura en un document pel qual el monjo Psaios dóna al monestir d'Apa Apol·lo (no el de Bait), que fou fundat pel pare del protocometa Dioskoros, un edifici encara no construït i una suma de diners. Psaios havia rebut del monestir el dret a construir una cel·la en els terrenys de la «diakonia» a canvi d'haver pagat una garantia a l'ecònom, i ara vol bastir-hi una hostatgeria, que es compromet a donar a la comunitat, així com a restaurar l'antic i a no reclamar la garantia. El document pertany a l'arxiu de Diòscor.

P.Cair.Masp 1.67069: BL IV 13, VII 34, VIII 71, IX 42, XII 45

Fournet (2008) p. 269, nota 25; Eldamaty (2002), vol 1, p. 404.

DIAKONIA₁₂

Afrodites Kome , 573-574 o 589-590

διακονία

En una carta fragmentària de Dioskoros a Constantinos, conservada a l'arxiu de Diòscor es fa referència a la *diaconia* del monestir d'Apa Apol·lo, d'on s'han escapat o han estat robats els animals i de determinats propietaris que es volen deduir les despeses dels impostos imperials. La carta es dirigeix a un personatge amb autoritat demanant beneficis pel monestir; en ella fa esment en l'interès del comes Dorotheos en el bon funcionament del monestir.

SB 20.14626; X 230, XI 230s

Congr. XVIII.2, p. 91 – 93; Fournet (2008) p. 339.

DIAKONIA₁₃

Afrodites Kome, 585

διακονία

S'esmenta el *dikaion* de la «diaconia» del monestir de Sant Miquel Arcàngel com a part en un contracte de lloguer de terres. El paper està molt deteriorat i no permet treure més conclusions, però és remarcable el fet que la «diaconia» monàstica per si mateixa figuri com a part en un contracte. El document pertany a l'arxiu de Diòscor.

P.Cair.Masp 1.67111

CSBE, p. 91, nota 1; BASP 45 (2008) p. 226; Fournet (2008) p. 25-29 i nota 36.

DIAKONIA₁₄

Afrodites Kome, 560 aprox.

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

El mot «diakonia» apareix en el context d'una carta bastant fragmentària en la que sembla que una mare arregla les condicions econòmiques perquè el seu fill entri al monestir d'Apa Apol·los de Pharoou (Afroditòpolis). L'esment de la «diakonia» es fa directament després de parlar de la disposició d'una renda o un lloguer, tot i que una llacuna impedeix assegurar que li estigués destinada. En qualsevol cas, la «diakonia» era la destinatària d'un benefici econòmic perquè es diu «dona-ho a la diakonia o a la pobresa» (ΙΑΚΑΑΣ ΟΥΝ ΝΟΕ ΤΔΙΑΚΟΝΙΑ Η ΡΗΚΕΙ.). L'adversativa que separa ambdues expressions, sembla indicar que la «diakonia» com a administració econòmica del monestir, no s'ocupava del servei als pobres, que serien ajudats d'una altra manera. El document forma part de l'arxiu de Diòscor.

P.Apollos 12

ΔΙΑΚΟΝΕΤΕΣ₇

Oxirinc, 565-566?

διακονετῆρ(οι)

Apareixen esmentats en uns comptes de distribució pública de vi, probablement com a beneficiaris. En els mateixos comptes figuren moltes altres persones i institucions. Entre elles institucions eclesiàstiques com el monestir d'Aba Ieronimos, d'Aba Hermes i d'Aba Pamoun, l'hostatgeria d'Aba Aríon, i el diaca Apfouas.

P.Oxy 27.2480: BL VIII 259, IX 196, X 149, XII 146

Tyche 8, 1993, p. 227

ΔΙΑΚΟΝΕΤΕΣ₈

Antinoòpolis, 575-599

διακον[ητῆ]

El diaconeta (segons la restitució de l'editor), de nom Ioulianos, figura com a destinatari d'un rebut pel pagament de blat. Pertany al monestir de la Roca d'Abba Sabinos. El rebut li és lliurat per un prevere, Apa Paulos.

PSI 16.1641

ΔΙΑΚΟΝΕΤΕΣ₉

Antinoòpolis, VI

διακονητῶν

Surten esmentats uns diaconetes en una carta que un personatge desconegut, però amb seguretat un religiós, escriu a un altre religiós, probablement un bisbe a qui tracta de δεσπότης. El contingut de la carta no permet identificar aquest col·lectiu, malgrat que probablement es tractava d'administradors eclesiàstics. De fet, la carta versa sobre qüestions econòmiques.

P.Ant 2.95

DIAKONETES₁₀ Afrodites Kome, VI

διακονητῶν

En uns comptes de l'arxiu de Diòscor d'Afrodito apareixen esmentats uns diaconetes en el context del cobrament d'unes *naula*. En concret, s'afirma que s'han destinat uns diners al pagament de les *naules dels diaconetes*. No s'especifica ni el nom ni el lloc on exercien la seva funció.

P.Cair.Masp 3.67325: BL VIII 74, IX 45, X 35

APF 46 (2000) p. 241-247; Fournet (2008), 19-21

DIAKONETES₁₁ Naqlun (Arsinoita?), VI

διακονήτου

El diaconeta apareix esmentat en una relació de pagaments en blat que han d'ésser exigits a diverses persones, designades per la professió o pel seu estat religiós, com anacoretas. Aquest diaconeta anònim figura afegit per una segona mà en el pagament degut per un home anomenat Tatianos, del que es fa constar que ha de pagar pel diaconeta. Els pagaments semblen destinats a la ciutat d'Antinoòpolis, a retornar un capital i a la despesa militar.

P.Naqlun 1.7

DIAKONETES₁₂ Afrodites Kome?, VI

διακονιτη

El diaconeta, que és alhora monjo, participa probablement com a prestamista, en un contracte de préstec amb garantia. El document

és fragmentari i no es pot determinar si o feia en nom propi o, més probablement, com a administrador d'un monestir. Pertany a l'arxiu de Diòscor.

P.Palaurib 20=SB 18.13125: BL X 158

Fournet (2008) p.3 34.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ₇ Antinoopolis, VI

Διακόνοῦ

Apareix en una relació de comptes com a patronímic d'una de les persones que hi figuren, Paesis, que per tant és el seu fill. Tota la relació conté de manera constant noms i patronímics igual que en aquest cas. No es pot tractar de l'ofici de diaca referit a la persona de la llista perquè apareix en genitiu, com la resta de patronímics. Es tracta doncs d'un nom propi.

P.Ant 3.201: BL XII 5

ΔΙΑΚΟΝΟΣ₈ ?, VI

Διακόνοῦ

Apareix en una relació de comptes com a patronímic d'una de les persones que hi figuren, Pambekios, que per tant és el seu fill. Tota la relació conté de manera constant noms i patronímics igual que en aquest cas. No es pot tractar de l'ofici de diaca referit a la persona de la llista perquè apareix en genitiu, com la resta de patronímics. D'altra banda, la relació, bé que fragmentària, només esmenta patronímics, no oficis. Es tracta doncs d'un nom propi.

SB 14.11540

DIAKONOS,

Tebes, VI-VII

ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Un òstracon que conté probablement el final d'una carta episcopal fa una referència al col·lectiu dels diaques, juntament amb el dels preveres, advertint-los de les conseqüències d'incomplir el que s'hi disposa. L'òstracon només conserva el final del text, que devia ocupar més d'una peça, per tant no es pot saber quin era el contingut de les disposicions del bisbe.

*O.Crum 84***DIAKONOS**₁₀

Tebes, VI-VII

ΔΙΑ(ΚΟΝΟC)

El diaca apareix esmentat en un text en què un grup de persones, que es defineixen a si mateixes com humils, s'adrecen a un superior, probablement el bisbe. En la lletra s'explica que el diaca no ha pogut anar a veure el destinatari i es recorda el cas de la seva dona, a qui han arrabassat les robes i no s'han pogut recuperar. Els remitents demanen, probablement, que el lladre sigui excomunicat.

*O.Crum 93***DIAKONEIN**₁₀

Tebes VI-VII

ΔΙΑΚΟΝΕΙ

Pekoix, el *laixane*, s'adreça a Petros per tal que vagi a casa seva i faci el seu servei (ΝΕΔΙΑΚΟΝΕΙ), que l'editor tradueix per *do thy business*. El *laixane* es compromet a oferir protecció al

destinatari enfront d'intents de defraduar-lo en aquest o altres assumptes.

O.Crum 111

DIAKONEIN₁₁ Tebes VI-VII

ΔΙΑΚΟΝΗ

Una persona de qui s'ha perdut el nom s'adreça al bisbe apa Abraham expressant-li el seu compromís de servir en un *topos* (església o santuari), segons la voluntat de Déu i les seves forces. Entre les seves missions ha la de mantenir encesa la làmpada.

P.MoscowCopt 47

Till (1964)

DIAKON₁₆ Tebes, VI-VII

ΔΙΑΚΟΝ(Η)

Apareix esmentat en una carta fragmentària que Paham adreça al bisbe Andreas. No es pot determinar per què s'esmenta el diaca, del que s'han perdut el nom.

O.Crum 288

DIAKONOS₁₁ ?, VI-VIII

ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca apareix esmentat en una carta que un eclesiàstic (que es refereix a ell mateix com *elakhistos*) s'adreça a una altra persona i, entre altres coses, explica que el diaca li ha estat enviat.

BKU III 399

DIAKONOS₁₂

?, VI-VIII

ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca apareix, probablement, com a testimoni en un contracte pel qual una persona es compromet a pagar una quantitat de diners a una altra, possiblement en concepte de retorn d'un préstec.

BKU III 422

DIAKONIA₁₅

Hermòpolis, 618/619 o 633/634

διακονία

La διακονία τῶν υἱῶν Γερμανοῦ apareix esmentada com un contribuent en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 16.2 33. Probablement es tractava d'un servei prestat amb càrrec a l'herència de Germanos.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; *BASP* 41 (2004) p. 184; *APF* 55 (2009) p. 94

DIAKONIA₁₆

Hermòpolis, 653

διακονία

El terme sembla referir-se a les obligacions fiscals d'una població, enteses com el «servei» degut a l'estat. Figura en un rebut que l'emir Keis lliura als habitants del poble de Fys com a rebut del pagament dels impostos, als quals es refereix amb aquesta expressió.

SB 8 9756: BL VIII 353, IX 264

DIAKONIA₁₇

Hermopolita, VII

διακονία

En una relació fiscal d'una *ousia* que recull Theodoros, figura la contribució de diverses persones identificades per llurs professions. Entre ells hi ha dos eclesiàstics, un hegúmen i un prevere, i també un vinyater de la *diakonia*, cosa que sembla indicar que treballava terres monàstiques.

SB 20.14228

CPR IV 93; CPR IX 75; AnalPap 4, 1992, p. 87

DIAKONEIN₁₂

?, VII

ΕΤΕΝΔΙΑΚΟΝΕΙ

També podria llegir-se «diakonia», però «diakonein» és la lectura preferida per l'editor. El document en què apareix és definit com de «contingut indeterminat» i de caràcter fragmentari. En qualsevol cas, hi intervenen clergues i, a part de «diakonein» es fan servir termes que indiquen ordenar i obeir o complir allò que es disposa, així com pagar. També s'esmenta el nuviatge, el naixement i el bateig.

CPR 4.196

P.Sorb II, p. 77.

DIAKONEIN₁₃

Tebes, VII

ΝΗΔΙΑΚΟΝΕΙ

S'utilitza el mot per indicar el servei als pobres que es presta al monestir de Sant Febammon, a la muntanya tebana: ΝΗΔΙΑΚΟΝΕΙ ΣΩΡ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ[Β]ΝΤΑΓΑΠΕ ΝΝΖΗΚΕ «i treballa ell mateix en les obres de l'almoïna (agape) dels pobres». El document on es troba, que és fragmentari, conté un reconeixement de la propietat del monestir. El subscriuen, entre altres persones, els diaques Petros, Elisaïos, Papnoute i David.

SB 1.5608=P.KRU 105=P. Revillout Copt. 4 (Boulaq): BL VIII 321, X 184

Congr. XXV (2010) p. 449-454

DIAKONOS₁₃ ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Deir el-Bahari, Tebes, VII

El document que el conté és un òstracon en el qual el bisbe Abraham fa saber que ha excomunicat (ΑΠΟΚΛΗΡΟC) un personatge anomenat Agapetos perquè ha tingut una disputa dintre de l'església; sabent que ha combregat sense permís, Abraham avisa que si algun prevere o algun diaca (ΟΥΔΙΑΚ(ΟΝΟC)) li dóna la comunió, serà també excomunicat.

O.Deir el-Bahari 1

BOSSA DE DIACA

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

ΟΥΒΑΛΟΤ ΝΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

Aquest objecte apareix esmentat en una relació d'efectes que el remitent d'una carta demana que es cerquin a Apa Phoibammon (no queda clar si es tracta d'un lloc o d'una persona). En tot cas, la resta d'articles són un hàbit monàstic, una túnica, un pal·li, una caputxa, una coixinera; és a dir, la majoria peces de vestir relacionades amb l'ambient eclesiàstic.

P.Bal 263

DIAKONIA₁₈ Deir el-Bala'izah, Licopolita, VII-VIII

†AKONIA

S'esmenta en un document fragmentari que no permet deduir-ne el contingut. Probablement es referia a l'administració econòmica del monestir (d'Apa Apol·lo?)

P.Bal 164

DIAKONIA₁₉ Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

ΔΙΑΚΟΝ[ΙΑ]

S'esmenta la *diakonia* en una carta molt fragmentària. Va regida pel verb fer (ΕΝΕΙΡΕ ΝΤΔΙΑΚΟΝ[ΙΑ]), cosa que indica que probablement va referida a un servei. A continuació s'esmenta la *oikonomia* i la sinaxi eucarística.

P.Bal 236

DIAKONIA₂₀ Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Un document recull els comptes de les despeses en vi de la *diakonia* del monestir. Hi ha despeses associades a particulars, altres a l'església o a la celebració de determinades festes i altres dues corresponent a la τράπεζα del superior i a la "nostra". D'acord amb el criteri de l'editor podria tractar-se d'institucions caritatives del monestir.

P.Bal 312

ΔΙΑΚΟΝΕΙΝ₁₄

Tebes, 703

ⲧⲁⲕⲟⲛⲉⲓ

Apareix utilitzat en un text copte en el sentit de tenir cura d'un malalt (ⲉⲧⲣⲉⲓⲉⲓ ⲛⲉⲧⲁⲕⲟⲛⲉⲓ ⲉⲣⲟⲓ ⲛⲉⲡⲁⲟⲟⲛⲉ). Es tracta d'un monjo que ha marxat a viure sol i està malalt; el monestir d'Apa Paulos li envia el seu fill per tenir-ne cura i li dóna uns diners que ell prèviament havia lliurat al monestir; el text és el rebut d'aquests diners.

P.CLT 2

Till, W.C. - Steinwenter, A (1933) p. 305-322.

ΔΙΑΚΟΝ₁₇

Tebes, la meitat VIII

ⲁⲓⲁⲕⲟⲛ

En el testament d'un monjo, Paham, apareix una referència genèrica al col·lectiu dels diaques en la fórmula que pretén establir que cap bisbe, prevere, diaca, lector o laic (ⲁⲅⲟⲩ ⲁⲁⲁⲅ ⲛⲣⲟⲙⲉ ⲛⲓⲙ ⲉⲓⲏⲧⲁⲛⲓⲥ ⲛⲧⲙⲓⲛⲧⲟⲅⲏⲛⲃ ⲉⲓⲧⲉ ⲉⲓⲛⲓⲕⲟⲛⲟⲥ ⲉⲓⲧⲉ ⲛⲣⲉⲥⲃⲅⲩⲧⲉⲣⲟⲥ ⲉⲓⲧⲉ ⲁⲓⲁⲕⲟⲛ ⲉⲓⲧⲉ ⲁⲛⲁⲓⲛⲟⲥⲧⲏⲥ ⲉⲓⲧⲉ ⲁⲓⲓⲕⲟⲥ) pugui oposar-se a les disposicions testamentàries sota pena de respondre davant el judici de Déu.

P.KRU 67

P.RevilloutCopte

DIAKONIA₂₁

Menfis, VIII

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Es refereix a la *diakonia* en tant que administració monàstica. Diversos monjos del monestir d'Apa Ieremias, a Memfis, es fan garants d'apa David, prevere i hegumen d'un monestir, en allò que es refereix al *demosion* i a allò que degui la *diakonia* del monestir. L'escriba i testimoni del document és el diaca Enokh.

CPR 4.20 = SB.Kopt 2.919

DIAKONIA₂₂

Bawit, Hermopolita, VIII

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

La *diakonia* del monestir d'Apa Apol·lo, a Bawit, apareix a la subscripció d'una ordre d'enviament de vuitanta recipients grans de vi. Es dubta de si és la que dóna l'ordre d'enviar el vi o bé n'és la destinatària. En qualsevol cas, es tracta de l'administració econòmica del monestir.

O.Bawit 42

DIAKONIA₂₃

Bawit, Hermopolita, VIII

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

El mot *diakonia* apareix esmentat en una carta fragmentària en que algú s'adreça al superior monàstic en referència a una decisió que ha d'ésser adoptada per tercers. Es parla de «el que és en la *diakonia*». Versemblantment es pot referir a l'administració econòmica del monestir, però també podria tenir algun altre sentit.

P.BawitClackson 79

DIAKONIA₂₄

Bawit, Hermopolita, VIII

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

La *diakonia* del monestir d'Apa Apol·lo de Bawit apareix esmentada en relació amb el destinatari, el nom del qual s'ha perdut, d'una ordre de lliurament del tipus «El nostre pare que escriu al seu fill» (ΠΕΝΕΙΩΤ ΠΕΤΣΣΑΙ ΠΠΕΦΩΗΡΕ). El destinatari de l'ordre és «NN el de la *diakonia*» (ΠΑΤΡΑΔΙΑΚΟΝΙΑ). El document es va trobar a les excavacions al monestir d'Apa Thomas, a Wadi Sarga.

P.BawitClackson 60=P.Sarga 175

Wietheger (1992) p. 286

DIAKONIA₂₅

Tebes, VIII

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

La *diakonia* del monestir de Sant Phoibammon, a la muntanya tebana, és esmentada en un document de donació d'una peça de terra. El document, fragmentari, descriu en primer lloc el terreny que es dona, a continuació conté la renúncia del propietari a tots els drets i, finalment, abans de la subscripció, un advertiment a tota persona que contravingui aquest document que haurà de pagar una multa pecuniària s'haurà d'enfrontar en el tribunal al mateix Sant Phoibammon i a totes les ànimes que hauran menjat de la *diakonia* del monestir (ΧΙ ΣΑΠ ΠΜΜΗΦ (SC. ΦΑΓΙΟΣ ΦΟΙΒΑΜΩΝ) ΑΥΦ ΠΧΧΗ ΝΙΜ ΕΦΝΑΟΥΩΜ ΕΒΟΛ ΣΗΔΙΑΚΩΝΙΑ ΠΦΑΓΙΟΣ ΑΠΑ ΦΟΙΒΑΜΩΝ). Es posa, doncs, de manifest de manera directa l'activitat caritativa que duia a terme aquesta institució.

P.KRU 108

P.RevilloutCopte

ΔΙΑΚΟΝΙΑ₂₆

Bawit, Hermopolita, 833

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

La *diakonia* del monestir d'Apa Apol·lo, a Bawit, apareix com la destinatària d'uns diners (3 *solidi*), que l'arximandrita, apa Ioseph, i el monjo Markos, el seu germà biològic, reben de Makare fill de Peheu a canvi de cedir-li un habitatge propietat del monestir durant la seva vida i la dels seus fills.

P. BL Or 6203

ΔΙΑΚΟΝ₁₈

Bawit, Hermopolita, 833

ΔΙΑΚΟ(Ν)

Apareix per designar el col·lectiu genèric en un contracte en què el monestir d'Apa Apol·lo cedeix a Makare fill de Peheu i els seus fills l'aprofitament d'un habitatge amb caràcter vitalici. Durant la vida del cessionari o els seus fills, ningú, sigui el mateix arximandrita i ecònom, ni cap prevere ni diaca, ni lector ni superior, ni monjo ni laic, ni governant ni autoritat ni jutge o jurat (ΕΙΔΕ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΕΤΡΩΟΠ ΤΕΝΟΥ ΝΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΣΙΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΕΙΔΕ ΝΕΤΗΝΗ ΜΝΗΣΤΩΝ ΕΙΔΕ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΕΙΔΕ ΔΙΑΚΩΝ ΕΙΔΕ ΑΝΑΚΗΦΩΣΤΗΣ ΕΙΔΕ ΠΡΟΕΣΤΟΣ ΕΙΔΕ ΜΟΝΑΧΟΣ ΕΙΔΕ ΛΑΕΙΚΟΣ· ΕΙΔΕ ΑΡΧΩΝ ΕΙΔΕ ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΙΔΕ ΚΡΙΤΗΣ ΕΙΔΕ ΔΙΚΑΣΤΗΣ), no podrà llevar-los-en la possessió.

P. BL Or 6203

DIAKONIA₂₇

Bawit, Hermopolita, 842

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

La *diakonia* del monestir d'Apa Apol·lo, a Bawit, figura en un contracte pel qual Makare, fill de Paheu, i els sus fills Theodore, Annoubion i Merkoure, cedeixen a títol vitalici a Paulos, el prevere, i al seu germà Petros, un habitatge que al seu torn havien adquirit també a títol vitalici de l'arximandrita del monestir. La *diakonia* tornarà a adquirir la possessió de l'habitatge a la mort dels dos cessionaris. Signen com a testimonis un grup de persones, entre elles sis diaques (Zakharias, Paulos, Petros, Stephanos, Patermoute i Pni) dels quals un (Petros) era al seu torn fill d'un altre diaca (Hor).

*P. BL Or 6204***DIAKONIA**₂₈

Bawit, Hermopolita, 847

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

La *diakonia* del monestir d'Apa Apol·lo, a Bawit, figura en un contracte pel qual Paulos, prevere i ecònom d'Apa Pamoun, cedeix a títol vitalici als germans Xenoute, Severos, Paulos i Timotheos, un habitatge que al seu torn de Makare, i aquest de l'arximandrita del monestir. La *diakonia* tornarà a adquirir la possessió de l'habitatge a la mort dels cessionaris. Signa com a testimoni el diaca Khael.

P. BL Or 6206

DIAKONIA₂₉

Bawit, Hermopolita, 849

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

La *diakonia* del monestir d'Apa Apol·lo, a Bawit, figura en un contracte pel qual Senouthios, prevere i arximandrita del monestir, Severos i Paulos cedeixen a títol vitalici un habitatge a Stauros, Sousinnios i Phoibammon, que ells havien adquirit de Paulos (que signa com a testimoni). La *diakonia* tornarà a adquirir la possessió de l'habitatge a la mort dels cessionaris. Signen com a testimonis els diaques Merkourios, Petros, fill del diaca Hor, i un altre de qui no es conserva el nom.

P. BL Or 6202; P. BL Or 6201

DIAKONIA₃₀

Panòpolis, ?

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

El mot apareix en uns comptes que registren les adquisicions de vi al mercat per a la *diakonia*. Es refereix sense cap mena de dubte a l'administració d'un monestir i molt probablement es tracta del vi adquirit per al consum propi.

P.Lond.Copt 463

DIAKONIA₃₁

Tebes, ?

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

El mot apareix en un paper, que no ha estat completament editat ni traduït, que recull una donació del *koinon* del poble del *kastron* de Djeme d'unes terres a favor del monestir de Sant Phoibammon, per al seu propi benefici i per tal que en dediqui el fruit als pobres de la localitat. El mot *diakonia* apareix referit a

l'administració del monestir en el seu vessant caritatiu: "els que menjaran de la *diakonia* del (monestir) del sant Apa Phoibammon (ΕΝΝΑΟΥΩΜ ΕΒΟΛ ΖΗΛΔΙΑΚΟΝΙΑ ΝΠΖΑΓΙΟΣ ΑΠΑ ΦΟΙΒΑΜΜΩΝ). Cf. *P.KRU 108*.

P.Lond.Copt 391

ΔΙΑΚΟΝΙΑ₃₂

?, ?

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

En un fragment de carta adreçada probablement a un superior monàstic s'esmenta la *diakonia* d'un monestir; el text no permet deduir més dades.

P.Lond.Copt 548

ΔΙΑΚΟΝ₁₉

Bawit, Hermopolita, 847

ΔΙΑΚΩ(Ν)

El mot figura com a col·lectiu en un contracte pel qual Paulos, prevere i ecònom d'Apa Pamoun, cedeix a títol vitalici als germans Xenoute, Severos, Paulos i Timotheos, un habitatge que al seu torn de Makare, i aquest de l'arximandrita del monestir. La *diakonia* tornarà a adquirir la possessió de l'habitatge a la mort dels cessionaris. Signa com a testimoni el diaca Khael. En una clàusula de garantia figura que durant la vida dels cessionaris, ningú, ni els fills del cedent, ni cap prevere ni diaca, ni lector ni superior, ni monjo ni laic, ni governant ni autoritat ni jutge o jurat (ΛΑΛΥ ΝΡΩΜΕ ΕΦΕΝΕΓΕ ΝΕΜΗΤΗ ΖΑΡΟϢ ΕΙΔΕ ΦΗΡΕ ΕΠΩΙ ΠΕ ΕΙΔΕ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟϢ ΕΙΔΕ ΔΙΑΚΩΝ ΕΙΔΕ ΠΡΟΕϢΤΟϢ ΕΙΔΕ ΜΟΝΑΧΟϢ ΕΙΔΕ ΛΑΕΙΚΟϢ· ΕΙΔΕ ΑΡΧΩΝ ΕΙΔΕ ΕΞΟΥϢΙΑ ΕΙΔΕ ΚΡΙΤΗϢ ΕΙΔΕ ΔΙΚΑϢΤΗϢ), no podrà llevar-los-en la possessió.

DIAKONOS₁₄ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

?, 1166 o 1209

Apareix esmentat com a col·lectiu genèric davant el qual es celebra un contracte de matrimoni entre Petros, fill de Pisente, i Set Aluaret, la filla de Raixid fill de Boulpeter. L'apel·latiu apareix juntament amb dos col·lectius més, els preveres i el poble fidel (ΑΙΧΙ ΝΕΜΜΑΙ ΝΣΕΝΠΡΕΣΒΗΤΕΡΟΣ ΜΗ ΣΕΝΔΙΑΚΟΝΟΣ ΝΣΕΜΝΟΝ ΜΠΛΑΟΣ ΜΠΙΣΤΟΣ)

En el mateix contracte figuren quatre diaques com a testimonis, Gabriel, Iohannes, Mathaios i Nouheem.

SB Kopt 1.44

Till (1948) p. 627-638.

DIAKONOS₁₅ ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Asphynis, Latopolita, 1246?

Els diaques, juntament amb els laics i els preveres, apareixen esmentats pel nuvi, com a persones que ell ha fet venir, en un contracte matrimonial entre Paixair, diaca, fill del prevere Poulfaraq, fill de l'escriba Stauros, i Seth Alpaha, filla del diaca Pouhalip i germà de Poulfaraq. El casament es celebra amb un contracte estès davant del bisbe Abraham. Paixaeir ha portat per la seva banda alguns fidels, preveres i diaques. En el contracte es pacta el dot. Signen com a testimonis el diaca Pouhalib, fill de Nantias, prevere, el diaca Pous[], fill del diaca Poussour, el diaca Poushak, fill del diaca Pisente, que ha estat qui ha requerit l'escriba, així com els preveres Gabriel, fill del diaca Pamilihel, George, fill de David també prevere, i Stauros, fill de Mou[. Probablement l'esment genèric faci referència a aquestes persones concretes.

SB Kopt. 4.1801

Thomson (1912) p. 173-179 i 296-297

DIAKONOS₁₆ ΔΙΑΚ(ΟΝΟC) Tebes, ?

En una carta sobre òstracon que David envia al seu superior, sens dubte dintre de la jerarquia monàstica, l'informa, entre altres coses, que Isaak Kale, probablement un prevere, està preparant una celebració litúrgica festiva ell sol, sense diaca, (ΙCΑΚ ΚΑΛΗ Ρ ΘΥΑ ΜΑΥΗΤΥ ΝΑΤ.ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)) i no fa cas de les seves instruccions.

P.MoscowCopt 55

Turaev (1899)

DIAKON₂₀ ΔΙΑΚΟΝΗ Fustat, XVIII-XIX

Els diaques de l'església de Zebile apareixen esmentats, com a destinataris de salutacions, en una lletra que Athanasios, bisbe d'Apothede (Aboutig) remet al diaca Basof, de Fustat, en relació amb l'epidèmia que tenia lloc en aquella ciutat.

P.Ryl.Copt 461

DIAQUES CRISTIANS O MOLT PROBABLEMENT
CRISTIANS

AARON₁ Ἀαρών Heracleòpolis, VI-VII

Diaca. διάκονος

Diacon d'Heracleòpolis. Fill d'Aianios. Exerceix de canceller del clergat de la ciutat d'Heracleòpolis. En tal condició rep d'un personatge d'alt nivell (λαμπρότατος) la devolució parcial d'un crèdit per compte del bisbe Severos, a qui tracta de germà. Utilitza els serveis del notari Enoc.

Stud. Pal. 3.64

Diethart – Worp (1986) Tafel 19, Herakl.5.1.1

AARON₂ ΑΡΧΩΝ Tebes, VI-VII

Candidat al diaconat. ΧΕ ΕΠΕΙΚΗ ΑΝΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΝΤΕΚΜΗΤΕΙΩΤ ΕΤΡΕΚΧΕΙΡΟΔΟΝΕΙ ΜΜΟΝ ΝΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Juntament amb Samuel i Iakob, Aron és candidat al diaconat i s'adreça al bisbe Abraham tot exposant el seu compromís de respectar els manaments i els cànons, d'obeir-lo, d'abstenir-se de relacions sexuals les vigílies dels dies de festa, a aprendre's de memòria l'evangeli de Sant Joan en un termini fixat i de no practicar el comerç, prestar a interès o marxar sense el seu permís. Aporten garants del seu compromís. El document pertany a l'arxiu d'Apa Abraham.

O.Crum 29

Till (1964) p. 41; Till (1962) p. 65; Kosack (1974) p. 336, n 123.

ABRAAM Άβραάμ ?, V

Subdiaca. ύποδιάκονος

Apareix en una llista de diaques i subdiaques relacionats amb dos monestirs, un anomenat "a la vora del riu" (παρά ποταμόν) i l'altre d'Agios Stephanos, així com d'una església de la qual s'ha perdut

el nom (N...s). Abraam pertany al monestir d'Agios Stephanos, juntament amb Papnutis, diaca i Phoibammon, subdiaca.

P.Amst 1.81

ABRAAMIOS₁ Ἀβραάμιος Arsinoita, VII

Exerceix d'escriba en un document de tipus fiscal, relacionat amb el pagamen del *demosion* dels llocs de Paulos i Arcadios, en el nomós Arsinoita. En el mateix document aparix un diaca, Menas, com resonsable del pagament de la contribució.

Stud.Pal. 8.871

ABRAAMIOS₂ Ἀβραάμιος Memfites, VII-VIII

Diaca διάκονος

Apareix esmentat en una relació de camàlics del monestir de Sant Jeremies com a pare d'un camàlic anomenat Kosmas. Al mateix document s'esmenta el diaca Theodoros, i també Kosmas i Apol·lo, com a pares de camàlics o camellers.

Stud.Pal 10.297: BL XII 274

ZPE 126 (1999) p. 195-201

ABRAHAM₁ Ἀβραάμ Tebes, VI-VII

Lector, candidat al diaconat.

Demana al bisbe Apa Abraham que l'ordeni diaca mitjançant unes persones que responen d'ell, i es compromet a diverses obligacions. Al final de la carta sembla que se'l tracta de diaca. Podria ser el mateix, un cop ordenat, que ABRAHAM₂₋₃. Està

relacionat amb el monestir d'Apa Phoibammon, a Deir el-Bahari.
Documentat a l'arxiu d'Apa Abraham.

O.Crum 31

Till (1964) p. 42; Till (1962) p. 52; Till (1958) p. 51.

ABRAHAM₂ ΑΒΡΑΨΑΜ Tebes, VI-VII

Diaça.

Es compromet davant el bisbe Apa Abraham a sotmetre's a un judici, acceptant una penalització si no ho fa, així com una possible pena canònica (no prendre la creu a les mans). Podria ser el mateix que ABRAHAM₁₋₃; en aquest cas, es tractaria d'un moment posterior de la seva vida, car apareix ja com a diaca. També està relacionat amb el monestir d'Apa Phoibammon, a Deir el-Bahari. El document pertany a l'arxiu d'Apa Abraham. Till considera que és la mateixa persona que la relacionada a *O.Vind.Copt 294*.

O.Crum 42

Till (1964) p. 45; Till (1962) p. 52; Till (1958) p. 83.

ABRAHAM₃ ΑΒΡΑΨΑΜ Tebes, VI-VII

Diaça [ΛΙΑ]Κ(ΟΝΟC)

Apareix juntament amb un altre diaca, Petros, a les ordres del prevere Her... com a responsable de preparar una festa, probablement l'Epifania, i ambdós n'accepten la responsabilitat. Abraham és el a responsable de preparar el σκήνωμα (cos? Cf. Vita Pachomi 95) d'Apa Zael per a la festa. Podria identificar-se amb ABRAHAM₂₋₃ ja que apareix relacionat amb el monestir d'Apa Phoibammon, a Deir el-Bahari. El document pertany a l'arxiu d'Apa Abraham.

O.Crum 92

Till (1964) p. 47; Till (1958) p. 56

ABRAHAM₄ ΑΒΡΑΖΑΜ

Deir el-Bala'izah, VII-VIII

Diacā ΔΙΑΚΩΝ

Abraham i un personatge anomenat Paitapa són esmentats una carta, que es conserva fragmentàriament, en què es parla d'un possible viatge al sud del destinatari, cas en què hauria d'anar a visitar i consolar la germana del remitent. El diaca i Paitapa donen salutacions al destinatari, com també ho fa el germà del remitent, que és venedor d'oli, i la seva dona. Podria ser el mateix que el següent.

P.Bal 228

Till (1956a) p. 384-403

ABRAHAM₅ ΑΒΡΑΖΑΜ

Deir el-Bala'izah, VII-VIII

Diacā

Apareix citat en una carta de sentit obscur; aparentment és un personatge a qui es formulen consultes. Tot i que l'editor no l'identifica amb cap altra persona de l'arxiu, com sí que fa en altres casos, podria ser el mateix que ABRAHAM₄. Relacionat amb el monestir d'Apa Apol·lo a Deir el-Bala'izah, a l'arxiu del qual pertany el document.

P.Bal 276

ABRAHAM₆ ⲀⲐⲣⲁⲧⲁⲙ

Hermontis-Tebes, VII-VIII

Diaça

Apareix citat com a destinatari en una carta eclesiàstica. Podria ser el mateix que ABRAHAM₇. El document podria pertànyer a l'arxiu d'Apa Abraham.

O.Vindob.Copt 227

Till (1962) p. 53.

ABRAHAM₇ ⲀⲐⲣⲁⲧⲁⲙ

Tebes, VII-VIII

Diaça

Relacionat amb Theodosios, l'ecònom del monestir d'Apa Mena, a Djeme. Tenim constància que viatja i fa encàrrecs per compte d'ell. Té relació amb el diaça Papnutios. Potser es podria identificar amb ABRAHAM₆. Till l'identifica amb el diaça del mateix nom que figura a *O.Crum 42*.

O.Vindob.Copt 294

Till (1962) p. 52.

ABONAH ⲀⲐⲐⲛⲁⲧ

Faium, època islàmica.

Diaça.

Apareix relacionat amb un comerciant de vi anomenat Khael, que opera a la regió de Memfis.

P.Lond.Copt. 593

ADRIANOS ἈΔΡΙΑΝΟΣ

?, VIII-IX

Diaconos ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Pertanyia a una comunitat monàstica d'ubicació i nom desconeguts. Apareix citat en una llista juntament amb set preveres, tres diaques més, Apol·lònios, Theodoros i Antinoos, i altres membres de la comunitat. Els preveres porten el tractamen «apa», mentre que els diaques no.

P.Ryl.Copt 224

AELIOS Ἀήλιος

?, VI-VII?

Diaconos ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Citat en una carta d'Apol·lo, prevere, a Georgios, lector, d'ambient monàstic. Aelios, que probablement pertany a la comunitat del destinatari, gaudeix de certa posició d'autoritat, perquè les seves benediccions han estat transmeses al remitent, tot i que es tracta d'un prevere, que exposa que les ha rebudes, juntament amb les de l'ecònom, Apa Damianos. A la carta es demana es rebí i tracti adequadament un monjo i els seus acompanyants.

P.Vind.Worp 14

AGAPETOS Ἀγαπητός

Hermúpolis Magna, VII

Diaconos

Apareix a Hermúpolis Magna encarregat de la recaptació d'impostos (δημόσιον) en metàl·lic, gra i ordi. No es pot discriminar si els impostos que recaptats corresponen només a eclesiàstics, malgrat que, almenys, un dels contribuents està a l'església d'Hermúpolis.

P.Laur. 3.114

AGAU ΑΓΑΥ Faium, X

Diaça

Apareix en un document datat l'any 987 i escrit en faiúmic, en el que es documenta una venda a favor d'un altre eclesiàstic, Apa Makoure. Té relació amb altres diaques, l'arxidiaca Sisen i el diaça Humisi, així com amb altres eclesiàstics, Apa Pnuti i Apa Khael, que actuen de testimonis.

P.Lond.Copt 673

AILIANOS Αιλιανός ?, VI-VII

Subdiaça ὑποδιάκονος

Ven mitja casa al comes Germanos juntament amb un altre subdiaça, Kal·linikos, un diaça, Phoibammon, un soldat, Antonios, i una dona anomenada Theophila.

P.Lond 3, 1045=SB 20.14448

AION Αἰῶν Karanis, Arsinoita, 330-340

diaça διάκων

Anomenat en una llista fiscal de Karanis entre els anys 330-340, com a contribuent en relació amb un establiment agrícola. A la mateixa llista se citen almenys quatre altres personatges de nom Eó, de tots els quals es fa esment del patronímic, a diferència del diaça, del que només s'esmenta l'orde.

P.Mich 12.651: BL VII 116

AKHIL·LEUS Ἀχιλλεύς

Antaiou Topos, 524?

Diacā διάκονος

Fill de Ptes. Apareix esmentat dues vegades en el cadastre d'Afrodítōpolis. Apareix relacionat amb una ἐκκλησία παρὰ ποταμόν. Es propietari, amb altres persones, de terres en dues ubicacions, que comprenen tant camps com vinya i horta. Treballa cada lot a través d'un agricultor. El document pertany a l'arxiu de Dioscoros d'Afrodito.

P.Freer 1+2: BL X, 231, XII, 227 = SB 20.14669

Zuckerman (2004); Congr. XXV; Gascou, J. - MacCoull, L. (1987) p. 103-158; Gascou (2008).

AKHIL·LITES Ἀχιλλίτης

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Arxidiaca, Diaca ἀρχ-διακ(ον)ος διακ(ον)ος

Apa Akhil·letes, com a arxidiaca, és el destinatari d'una carta fragmentària escrita per un altre eclesiàstic. El remitent li dóna el tractament de "philokhristos" i també deixa constància que era *khartoullarios*. En altres textos apareix esmentat només com a diaca, si bé a criteri de l'editor es tracta de la mateixa persona, bé perquè perquè esmentava només l'ordre i no l'ofici arxidiaconal, bé perquè encara no l'havia assumit. Com a diaca és el destinatari d'una carta fragmentària que li envia un personatge anomenat Athanase, en què parla del benestar de diverses persones, homes i dones. Figura també, juntament amb altres persones, com a encarregat del pagament de la διαγραφή, l'impost de capitació corresponent als monjos en un document comptable (on apareix dues vegades, una esmentat com a diaca i una altra en què s'omet aquesta condició). En uns altres comptes apareix associat a

un pagament relacionat amb un fuster. En un altre document, que podria haver estat part dels mateixos comptes anteriorment citats, figura associat al pagament del *demosion* d'una població anomenada Tohe. Apareix també com a intermediari en el pagament d'un deute del monestir, apuntat en uns comptes a nom de Diometes, juntament amb el diaca Petros i dues persones més. Figura també en un altre document de comptes, sense que es pugui precisar més la seva funció.

P.Bal 197; P.Bal 252; P.Bal 290; P.Bal 291; P.Bal 292; P.Bal 293; P.Bal 303b

AKYLAS ΑΚΥΛΑΣ Edfú, VII

Diaca ΠΑΙΑΚ/

Es dedicava a labors relacionades amb el subministrament de vi i altres béns. No es pot precisar si ho feia en un ambient monàstic, si bé sembla probable pels títols usats a l'òstracon que ens en transmet la notícia. El remitent és un clergue o monjo anomenat Jacob, i té relació amb un pare sant de qui no s'esmenta el nom.

O.Edfou Copt. 29

Heurtel (1998) p. 138; Wipzycka (1972) p. 172

AL·LAMON ΑΛΛΑΜΟΝ ?,?

Diaca ΔΙΑΚΟΝ

Apareix esmentat en uns comptes dels que no es pot determinar la natura.

O.CrumST 169

AMAIΣ Ἀμάεις

Karanis, Arsinoita, IV

Diacas δικάων

L'any 373 participa en els treballs de manteniment dels dics, als que aporta 1 naubia i un terç, corresponent a l'impost substitutori de la prestació personal. Apareix juntament amb altres personatges laics, que, a diferència d'Amais, són designades sistemàticament mitjançant un patronímic. El paper on es documenta procedeix de l'arxiu d'Eon, fill de Serapíon, i de Valerios, fill d'Anturios.

P.Col 7.167

AMMONIOS₁ Ἀμμώνιος

Tebes, IV-VII

Subdiaca ὑποδιάκωνος

Actua com a testimoni en una transacció comercial protagonitzada per Mousaios, un terrisser, i Lausimbio, una dona, filla d'Ammonios. Un altre dels testimonis és un soldat de nom Flavi Dios. En el document figurava el patronímic, començat per Θρα..., però està afectat per una llacuna.

BGU 2.668

AMMONIOS₂ Ἀμμόνιος

? , V-VI

Diacas δικάων

Apareix com a perceptor en un rebut de blat.

SB 6.9198

E.P. Wegener, JEA 23 (1937) p. 225

AMMONIOS₃ ΑΜΜ (ΑΜΜΩΝΙ)

Arsinoita, VIII-IX

Diacà ΔΙΑΚ(ΩΝ)

Figura en una llista de pagament a diferents persones per serveis diversos. El servei que se li remunera és el de lector: ΛΕΒΩΩ = ΡΕΦΩΩ = ἀναγνώστης. Probablement apareix esmentat dues vegades en el paper, una d'elles sense esmentar-ne la condició de diaca.

P.Fay.Copt.App.

Till (1956b) p. 273-329

AMMOS ΑΜΜΟC

Thmouis, baix Egipte, ?

Diacà ΔΙΑΚ(ΩΝΟC)

El diaca apareix esmentat en un rebut pel qual el *koinon* de Thmouis declara haver rebut uns diners en concepte d'impostos d'un personatge anomenat George. El diaca, juntament amb altres persones, signa el document donant-li el seu consentiment (στοιχεῖ), d'on es dedueix que formava part d'aquest òrgan col·legiat de govern.

P.Lond.Copt 1227

AMOTHEIS Ἀμῶθεις

Afroditòpolis, V-VI

Diacà διάκων

Fill d'Athenasi (Ἀθენασι), de professió agricultor, apareix documentat en un rebut relatiu al pagament d'impostos. En el mateix document s'esmenta el bisbe Theodoros com a supervisor de la distribució de vi i oli.

P.Haun 3.65

AMOUL ἈΜΟΥΛ Tebes, VIII

Diaça ΔΙΑΚΩΝΟΣ

Diaça de l'Església Catòlica (ΝΤΑΚΑΘΗΚΚΛΙΣΙΑ sic) Actua com a testimoni en un contracte de compravenda de participacions en uns edificis (un «anh»: ἈΝΗ, i un edifici industrial: ΠΥΡΓΟΣ) celebrat a Tebes entre Makarios, per una banda, i Arsenios i Txerkah, per l'altra. Es refereix a si mateix com *elakhistos*.

P.KRU 28

ANANIAS Ἀνανίας Apol·lonòpolis Magna, VIII

Diaça διάκονος

En tenim constància entre els anys 703 i 715 com a creditor en un compte en què la contrapart és una dona a qui es caracteritza com a "senyora" (δέσποινα). Ananias actua en nom d'uns altres tres diaques: Koukol, Andreas i Basilios.

P.Apoll. 87: BL X 8

ANASTASIOS₁ Ἀναστάσιος Afrodites Kome, 21 d'agost de 542

Diaça διάκονος

Diaça i monjo, a Antaiopolis. És possible que fos també *diaconetes*, tal com figura esmentat en un altre paper de comptes del *comes* Ammonios, *P.Cair.Masp 3.67286*. Duu el títol d'*abba*. Transporta blat, com a pagament de l'impost del *comes* Ammonios, en un vaixell del monestir de la Metanoia juntament amb Iskhyrion, també monjo i diaça del mateix monestir, que és també esmentat a

P.Cair.Masp 3.67286 com a *diaconetes*. Figura en un llibre de comptes del *comes Ammonios*, que formava part de l'arxiu de Diòscor.

P.Cair.Masp. 3.67347; BL VIII 75, IX 46, X 36

ANASTASIOS₂ Ἀναστάσιος/*Anastasios* Oxirinc, 3 de novembre de 590

Diaça διάκονος

Diaça i *συμβουλευιογράφος*, actua com a escriba a Oxirinc. El tenim testimoniats en un rebut d'un eix per a una instal·lació d'elevació d'aigua per al reg. Fa constar la subscripció del document en grec, però en caràcters llatins.

P.Oxy 16.1989

ANASTASIOS₃ Ἀναστάσιος Arsinoiton polis, VII

Diaça διάκονος

Anastasios és el pare d'un pintor, βαφεύς, anomenat Petros, que és escollit com a jutge, juntament amb altres persones de la mateixa professió, per dirimir una disputa entre dos preveres, anomenats tots dos Georgios fill de Joannes, i un pintor, Phoibammon fill de Phib. És anomenat només com a patronímic, però fent-hi constar la seva condició de diaça. El document està datat el dia 8 de juny, d'un any que pot ser el 654 o el 669. No consta si en aquell moment Anastasios encara vivia.

SB 1.5681

ANASTASIOS₄ Ἀναστάσιος Arsinoiton polis, VII

Díaca διάκονος

Anastasios és un díaca que apareix relacionat amb un ambient monàstic, en concret amb la laura del Campament (Παρεμβολή). S'ocupa d'afers relacionats amb el subministrament de garrofes. Apareix testimoniats en un rebut en pergamí.

Stud.Pal. 3.689: BL X 263

ANASTASIOS₅ Ἀναστάσιος Pal·las?, ?

Díaca ΔΙΔΑΚ(ΟΝΟΣ)

Apareix esmentat en una relació fragmentària d'eclesiàstics, en la que també figuren el díaca Paulos i un altre d'anònim, i un lector. Till opina que podria ser el mateix que l'esmentat a *P.KRU* 38.

O.CrumST 156

Till (1962) p. 56.

ANASTASIOS₆ Ἀναστάσιος Tebes, 728

Díaca ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

És escriba d'alguns testimonis, i testimoni ell mateix, de l'escriptura de partiment de l'herència materna que signen Georgios i els seus germans. És díaca de l'església de la Theotokos Maria i es refereix a si mateix com *elakhistos*. Segons Till, podria ser el mateix que l'esmentat a *O.CrumST* 156.

P.KRU 38

Till (1962) p. 56.

ANATOLIOS Ἀνατώλιος

Heracleòpolis, VII

Subdiaca ὑποδιάκονος

És subdiaca de l'església d'Abba Paulos, a Heracleòpolis. Fill d'Apfuà. Té una posició social important denotada per l'epítet λαμπρότατος que se li aplica. Apareix actuant com a part en un contracte amb agricultors relatiu a terres de conreu situades als pobles de Macaitonos i Tanes. Testifiquen dos Theodoros, un prevere i un diaca.

SB 6.9590: BL VIII 351, IX 262/263, XI 209, XII 198

ANDREAS₁ Ἀνδρέας

Apol·lonòpolis, VIII

Diaca διάκονος

Apareix documentat entre els anys 703 i 715 en uns comptes, on figura el seu nom com a receptor d'un pagament juntament amb altres diaques, Kulol i Basilios, en nom dels quals actua un quart diaca, anomenat Ananias.

P.Apoll. 87: BL X 8

ANDREAS₂ Ἀνδρέας

Tentiris, VI

Fill de Lilut, documentat en època justiniana. És diaca de l'església de Tentiris. Apareix en un contracte de l'arxiu de Diòscor que recull una emfiteusi celebrada entre l'església de Tentiris i un ciutadà d'Antonoòpolis. Signa juntament amb l'ecònom de la diòcesi, Abraam, i altres eclesiàstics, entre ells diversos diaques.

P.Cair.Masp 3.67298: BL VIII 74

ANDREAS₃ Ἀνδρέας Hermòpolis, V-VI
Diaça διάκονος

Fill de Melan. Figura en la subscripció d'un document fragmentari, probablement com a testimoni.

P.Strasb 5.495

Diethart – Worp (1986) p. 66

ANDREAS₄ Ἀνδρέας Cinòpolis, VII-VIII

Apareix citat en una llista de pagaments trobada a Abu-el-Fadl. A la mateixa llista hi apareixen també preveres, diaques i laics. La quantitat que se li paga és semblant a la d'altres persones que figuren a la relació.

SB 16.12998: BL IX 295

ANDREAS₅ Ἀνδρέας Arsinoiton polis, VI-VII

Apareix citat per part de la vidua Irene, llogatera d'una vivenda a Arsinoiton Polis, sense que es pugui determinar la funció que fa. Sembla que se l'anomena diaça de l'església i podria ser que es cités com a lloc de residència el monestir del campament (παρεμβολή) de Sant Jordi. En qualsevol cas, es tracta d'un document econòmic, un contracte de lloguer entre la vídua Irene i un prevere anomenat Teodoros.

Stud.Pal. 3.239

Beaucamp (1990-1992) p. 383

ANDREAS₆ Ἀνδρέας

Arsinoiton polis, VI

Diacas διάκονος

Paga una *diagrafe* en nom de la laura de la Gran Església, segons consta en un rebut. Rep el qualificatiu de jove o nou (νεωτέρου).

Stud.Pal. 3.657: BL X 263

ANDREAS₇ Ἀνδρέας

Alexandrou, Arsinoita, VI

Diacas διάκονος

Apareix esmentat com a responsable del pagament del *demosion* del poble d'Alexandrou, al *nomós* arsinoita. El rebut el lliura un altre diaca, Foib.

Stud.Pal 3.609: BL X 262

Tyche 8 (1993).

ANDREAS₈ ἈΝΔΡΕΑΣ

Tebes, 700-750

Diacas ΔΙ[ΔΚ(ΟΝΟΣ)]

Figura en un text que Frange, l'anacoreta, remet al seu «germà» Efraim. En ell li demana que saludi o visiti el diaca Andreas en nom seu.

O.Frangé 192

ANKHOFIS Ἀγχῶφης

Karanis, Arsinoïta, III-IV?

Diacas? δίακων

Candidat a sitòleg de la ciutat de Karanis, segons sabem per una escriptura en la que apareixen també els de Kerke. Pel contingut del document, que recull una petició de nomenament de sitòlegs per lots, sembla que no es pugui datar més tard de l'any 230. Tanmateix, l'aparició de diaques fa plantejar el dubte de si són cristians i en aquest cas s'ha pensat en una datació de principis del segle IV. En el mateix document apareix el diaca Sansneus, de la ciutat de Kerke. Ambdós són citats sense patronímic, mentre que els altres 50 personatges que apareixen, menys un fabricant d'oli, s'identifiquen amb patronímic i alguns també amb el nom de la mare.

P.Col 8.230

ANOUPH₁ Ἀνοῦφ

Hermòpolis, VII

Subdiaca ὑποδιακ(ονος)

El subdiaca Anouph, de la ciutat de Xmoun, actua probablement de testimoni en un contracte de divisió de béns que s'han conservat fragmentàriament. El subdiaca s'aplica a si mateix l'epítet ΠΕΙΣΧΙΣΤΟΣ. En el mateix contracte actua, possiblement també com a testimoni, un diaca, fill de Victor, de qui s'ha perdut el nom.

CPR 4.181=CPR 2.39

ANOUPH₂ ΑΝΟΥΦ

Hermòpolis, VIII

Subdiaca ΥΠΟΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El subdiaca Anouph, de la ciutat de Xmoun, és el redactor d'un contracte (ΑΦΛΛΕΙΑ), celebrat per Theodore fill de Leontios. Només es conserva la subscripció del document, de manera que no es pot determinar la natura del negoci que es celebrà. El diaca l'aplica a si mateix l'epítet de *elakhistos*.

P.Ryl.Copt 157

ANOUP₁ Άνοϋπ

Ibion, Arsionita, VI

Diacas διάκονος

Encarregat de la recollida de la *diagrafe* del blat al poble d'Ibion, al nome Arsinoita. Apareix en una relació en la que figuren els encarregats d'un seguit de pobles.

Stud.Pal 10.250: BL VIII 459

ANOUP₂ Άνοϋπ

Kerketheoris, Arsinoita, VII-VIII

Diacas.

Exercia funcions en el trànsit econòmic, ja que figura com a signatari en un rebut fiscal fragmentari. El nom apareix incomplet.

SB 18.14003 = Stud.Pal 3.450

ANOUTHIOS Ἀνοῦθιος Oxirinc, 478 o 493

Diaça? Διάκονος – διοικητής

No està clar que fos un diaca; l'edició original del papir havia restituit així la denominació que l'acompanya; en una segona edició es va restituir com a administrador. En tot cas, Anuthios, que sembla que és l'ecònom de Sant Gabriel, rep l'encàrrec de l'Església de lliurar dues gerres de vi en ocasió d'una festa celebrada el mes de tibi. El document pertany a l'arxiu de la Santa Església.

P.Oxy 6.993; BL X 140

ZPE 150 (2004) p. 199s

ANOUTIOS Ἀνούτιος Oxirinquita, V-VI

Diaça διάκονος

Apareix en una relació de colons agrícoles i eixos de sínia. És probable, doncs, que es dediqués a l'agricultura. En el mateix document apareix un altre diaca anomenat Paulos, així com un monjo anomenat Heracles, un comerciant i un pagès, tots aparentment en la mateixa condició. El document pertany a l'arxiu dels Apions.

P.Col 11.297 = P.Col. Teeter 5

ANTHIMOS Ἄνθιμος ?, VII-VIII

Diaça διάκονος

Apareix citat en una llista de pagaments, sense que consti la matèria a què es refereixen. A la mateixa llista hi figura un personatge musulmà.

atacat a bastonades pels propietaris del bestiar. Aurelios Isidoros fa constar el fet en un escrit que adreça al prepòsit del 5è pagus, Diòscoros Caeso.

P.Col 7.171=P.Coll. Youtie II 77? BL VIII 88, IX 60, XII 53

P.Thomas, p. 45-50; Horsley (1981) no. 81; Tyche 12 (1997) p. 185

ANTONIOS ΑΝΤΩΝΙΟΣ ?, VIII

Diacà ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Antonios figura a la subscripció d'un contracte de treball fragmentari, probablement com a testimoni, si bé no es pot assegurar per la pèrdua de text. Antonios es refereix a si mateix com ΠΕΛΛΗΧΙCΤΟC.

CPR 4.164

APHOU Ἀφοῦ Oxirinquita, V

Diacà διάκονοC

Diacà de la població de Sepho. Actua d'intermediari en l'enviament d'una quantitat de blat que Antonios, que duu el títol de diàdoc, remet a Paulos.

SB 14.11330: BL IX 273

Winter (1933) p. 78; Browne (1974) p. 42;

APHOUAS ἈφουᾶC Tebaida, VI

Diacà, διάκονοC

Afuàs figura com a testimoni en un document fragmentari. Només es pot saber que els atorgants eren un tal Phoibammon i la seva tia,

i que es lliurà una quantitat de diners. Afuàs és anomenat "diaca de la santa Església Catòlica"

SB 16.12514

Bagnall (1981) p. 13

APHYGKHIOS Ἀφύγκχιος

Oxirinquita, VI/616-617

Diaca διάκονος

Aphygkhios apareix en una relació de pagaments relacionats amb finques agrícoles de tres pobles. Ell apareix amb una contribució conjunta amb Heraklianos, fill d'Apa Sirios, de Tittios, prevere, i dels *protocometes* d'Ibíon. Els clergues es citen amb el seu orde, la resta de personatges, generalment es determinen amb el patronímic. El text on figura pertany a l'arxiu dels Apions.

P.Oxy 16.1917

P.Oxy 58.3958, comentari a línia 26.

APPHOUAS Ἀπφουᾶς

Oxirinc, 565-566?

Diaca διάκονος

Apareix citat amb l'epítet εὐλαβέστατος en uns comptes de distribució pública de vi, en el que apareixen moltes altres persones i institucions. Entre elles institucions eclesiàstiques com el monestir d'Aba Ieronimos, d'Aba Hermes i d'Aba Pamoun, l'hostatgeria d'Aba Aríon. El diaca rep el vi en concepte de ὀψώνιον.

P.Oxy 27.2480: BL VIII 259, IX 196, X 149, XII 146

Tyche 8, 1993, p. 227

APPHOUS₁ Ἀπφοῦς

Oxirinc, 301-302? 313-320?

Diaca διάκων

Apareix anomenat com a διάκων ἐκκλησίας en una relació fiscal en la que es relacionen moltes persones, algunes per la professió, com aquest diaca, la majoria amb el patronímic. El diaca Apphous figura a la llista junt amb el seu germà, del qual no s'esmenta el nom.

P.Oxy 55.3787: BL IX 204, X 155, XII 152

Tyche 12 (1997) p. 185

APPHOUS₂ Ἀπφοῦς

Oxirinc, VI?

Diaca διάκονος

Fill d'Antheios (el final del nom està restuït). Exerceix el càrrec de οἰκονομῶν de l'església. En aquesta funció, lloga una casa petita que està confrontant amb l'església a un forner anomenat Aurelios Plouton per un preu d'un terç d'auri a l'any.

PSI 1.75: BL X 235-236, XII 249

APLO Ἀπλο

Arsinoita, VII-VIII

Diaca πιακοῦ

Aplo (= Ἀπόλλων) fill de Sion, diaca, presta declaració de complir el servei que li ha estat assignat en el poble de Fana, tot complint les ordres del seu senyor. El document és incomplet i no es pot conèixer qui era el destinatari de la declaració. És possible que fos el bisbe i que fossin una sèrie de diaques els que es comprometessin a complir el servei en els pobles de destinació, tanmateix només es conserva la denominació de l'ofici

diaconal en el cas d'Aplo. Altres personatges que presten declaració anàloga i per tant podrien ser diaques; de dos se n'ha perdut el nom, l'altre s'anomenava Eoprepi (εοπρεπι = Εὐπρέπιος).

CPR 4.18 = CPR 2.13

APOL·LO ΑΠΟΛΛΩ

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diacon ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

Apareix esmentat el tercer en una relació de clergues i monjos, de la que és destacable que els diaques (Lampou, George i Apol·lo) precedeixen els preveres; d'altra banda, en tots aquests s'omet el tractament d'"apa", que sí que s'esmenta en aquells altres en que no figura l'ordre. Apareix també possiblement, en una altra relació, juntament amb els diaques George i Lampou; aquesta relació podria ser un exercici d'escriptura, atès que el superior apareix amb tres titulatures diferents.

P.Bal 358; P.Bal 395

APOL·LODOTOS Ἀπολλόδοτος

?, VI-VII

Diacon διάκονος

És el pare d'un personatge citat en una carta fragmentària. El nom del fill s'ha perdut.

P.Harrauer 58

APOL·LON₁ Ἀπόλλων

Panòpolis, 298-330

Diacon διάκονος

Apareix citat com a propietari d'una casa a la ciutat de

Panòpolis. En el mateix paper, que conté una relació cadastral de Panòpolis, apareixen citats altres personatges amb el mateix títol (Athas, Búbalos, Fortunatos, Kholos, Nemesàs), així com moltes altres persones designades per la seva professió. Entre aquests és destacable el fet que hi ha un nombre important de sacerdots de la religió autòctona, així com referències topogràfiques a temples dels déus, i també una església. Aquest detall apunta a la possibilitat que fossin cristians, si bé l'absència de preveres o altres institucions cristianes no permet assegurar-ho.

SB 24.16000 = *SB 8.9902*: BL VI 160, VIII 276, IX 205, XI 176
P.Berl.Bork p. 47-68

APOL·LON₂ Ἀπόλλων Elefantina, IV

Diacà διάκων

S'esmenta aquest diaca en un òstracon d'Elefantina en què només es conserva, parcialment, el nom i la condició de diaca.

P.Eleph.Wagner 1.277 = *O.Eleph. DAIK 277*

APOL·LONIOS₁ Ἀπολλώνιος Arsinoïta o Heracleopolita, IV-V

Diacà διάκονος

El diaca és esmentat en una llista, probablement uns comptes, tot i que la seva natura última no es pot determinar a causa del caràcter fragmentari del paper. A la llista hi figuren almenys dos altres eclesiàstics, designats amb l'apel·latiu ἄπα.

P.Eirene 2.1

Eirene 40, 2004, Fig. 1-2

APOL·LONIOS₂ Ἀπολλώνιος Tentiris, VI

Arxidiaca ἀρχιδιάκονος

Fill d'Abraamios, documentat en època justiniana. És arxidiaca de l'església de Tentiris. Apareix en un contracte de l'arxiu de Diòscor que recull una emfiteusi celebrada entre l'església de Tentiris i un ciutadà d'Antonoòpolis. Signa juntament amb l'ecònom de la diòcesi, Abraam, i altres eclesiàstics, entre ells diversos diaques.

P.Cair.Masp 3.67298: BL VIII 74

APOL·LONIOS₃ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ?, VIII-IX

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Pertanyia a una comunitat monàstica d'ubicació i nom desconeguts. Apareix citat en una llista juntament amb set preveres, tres diaques més, Antinoos, Theodoros i Adrianos, i altres membres de la comunitat. Els preveres porten el tractamen «apa», mentre que els diaques no.

P.Ryl.Copt 224

APOL·LONIOS₄ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Arsinoita?, principi VII

Diacas διάκονος

El diaca Apol·lònios arriba a un acord amb el prevere Pseeiou a través d'un arbitratge. Pseeiou havia construït dos menjadors a la seva costa, havent-hi gastat nou sòlids. Apol·lònios sembla que volia entrar a gaudir-ne sense haver pagat la seva part, necessària d'altra banda per acabar l'obra. El compromís arbitral decideix que Apol·lònios ha de pagar, però se li ha de descomptar el que havia despès en la construcció d'un estable.

P.Gen 4.181

APOL·LOS₁ Ἀπολλῶς

Arsinoita, V-VI

Diacas διάκονος

Conegut per dos papirs, en què rep l'encàrrec d'un personatge anomenat Kyril·los, possiblement el propietari d'una explotació. El diaca exerceix les funcions de ἐνοικιόλογος probablement d'una explotació agrícola i, en el primer paper, rep l'encàrrec del propietari de les terres de pagar els salaris dels treballadors per compte de l'amo. En el segon paper l'encàrrec és de pagar el transport fluvial d'uns animals des de Sebenitos, en una boca del Nil, al Delta, fins a Pseonofris, poble del nomós Arsinoita. La manca de cap altre títol religiós i la primera persona en què parla qui li encomana la funció semblen excloure que es tracti d'una explotació monàstica o eclesiàstica.

*SB 1.4909 = Stud.Pal 8.1070 i Stud.Pal 8.1069: BL IX 341, XII 269
Tyche 15, 2000, p. 200-201*

APOL·LOS₂ Ἀπολλῶς

Hermopolita, VI

Diacas διάκονος

El diaca figura en un document lliurat pels hereus de Phoibammon, en què reconeixen haver rebut d'all el pagament de la tercera part de la quantitat corresponent a tretze arures i els seus fruits per una indicció. En l'operació participa un intermediari anomenat Lampros, i un escriba perquè els atorgants són analfabets.

BGU 17.2714: BL XII 27

CE 77 (2002) p 331

APOL·LOS₃ Ἀπολλῶς

Afrodites Kome, VI

Diaca διάκονος

El diaca, que pertany a l'Església de Pinutíon, figura a la relació fiscal d'Afrodites Kome, document pertanyent a l'arxiu de Diòscor d'Afrodito. La contribució que li pertoca és de tres *nomismata*. A la mateixa relació figura un altre diaca, anomenat també Apol·los, fill de Pkolobs, un tercer anomenat Sarapion i un quart anomenat Orouekos. Els noms de les persones van acompanyades del patronímic o de la professió. En aquest cas, només hi figura l'esment de la condició de diaca i de l'església a la que s'adscriu.

P.Cair.Masp 3.67288

APOL·LOS₄ Ἀπολλῶς

Afrodites Kome, VI

Diaca διάκονος

El diaca, fill de Pkolobs, figura a la relació fiscal d'Afrodites Kome, document pertanyent a l'arxiu de Diòscor d'Afrodito. La contribució que li pertoca és de tres *nomismata*. A la mateixa relació figuren tres diaques més, un anomenat també Apol·los, diaca de l'Església de Pinutíon, Sarapion i Orouekos. Els noms de les persones van acompanyades del patronímic o de la professió. En aquest cas, figuren tant el patronímic com la condició de diaca.

P.Cair.Masp 3.67288

APOL·LOS₅ Ἀπολλῶς

Oxirinc, 595

Diaca διάκονος

El diaca Apol·los és οἰκολόγος de la *casa gloriosa*. En aquest concepte, cobra el lloguer d'un petit taller a Victor fill de Menas. No s'esmenta quina sigui aquesta *casa gloriosa*, però sense

dubte fa referència a una família senatorial, la que ens documenta l'arxiu dels Apions, per a la qual prestava els seus serveis com administrador.

PSI 1.81: BL VIII 392

APOL·LOS₆, Ἀπολλῶς ?, VI-VII

Diaça διάκονος

El diaça Apol·los figura com a testimoni en la subscripció d'un testament fragmentari. Se'l caracteritza com diaça de l'Església Catòlica. Apareix una altra subscripció que fa referència a l'Església Catòlica, tot i que s'ha perdut el nom i dignitat del testimoni, de manera que és possible que hagués testificat un altre diaça.

SB 18.13740

APOL·LOS₇, Ἀπολλῶς Arsinoiton Polis, VIII (2 meitat)

Diaça διάκονος

La identificació com a diaça és una conjectura dubtosa de l'editor. Apareix en una relació fiscal del nomós Arsinoita, de la que es conserven diversos fragments. Cadascun d'ells va encapçalat pel nom del responsable i conté a continuació una relació de pobles amb la seva contribució. Apol·los apareix al final de la relació de poblacions del segon fragment.

SB 6.9583

APOL·LOS, Ἀπολλῶς

Afrodites Kome (Antaiopolita), 613-641

Diacas διάκονος

Apol·los, fill de Senuthios, figura com a testimoni d'un contracte pel qual Theodoros, fill de Makarios, juntament amb els seus nebots, ven part d'una casa a Enoch, fill de Psimanobet, a la seva germana Maria i al seu marit. El testimoni s'estén també al pagament de part del preu. En el mateix document actua de testimoni, en el mateix sentit, el diaca Victor, fill de Ioannes, així com un prevere de nom Enokh i altres testimonis.

SB 18.13320

CRIPEL 7 (1985); Gascou (2008) fig. 5

APOL·LOS, Ἀπολλῶς

Memfites, VII-VIII

Diacas διάκονος

Apareix esmentat en una relació de camàlics del monestir de Sant Jeremies com a pare d'un camàlic anomenat Petros, del poblat de Perkh(...). Al mateix document s'esmenta el diaca Theodoros, i també Kosmas i Abraamios, com a pares de camàlics o camellers.

Stud.Pal 10.297: BL XII 274

ZPE 126 (1999) p. 195-201

APOLLOS Ἀπωλός

Hermúpolis Magna, 561

Diacas διάκονος

Apolós, fill de Iakybios, apareix com a testimoni en un contracte pel qual Aurelios Banos, forner, lloga un camp a uns propietaris dels que s'ha perdut el nom.

P.Grenf 1.58: BL VIII 141, XI 86

CPR XXX p. 98, nota 99; Diethart-Worp (1986) fig. 24;

APPIANOS Ἀππιανός

Oxirinc, 551

Diacas διάκων

Actua d'escriba en un document de garantia, en què la persona a qui s'avalava davant l'església d'Oxirinc és Aurelios Onnofrios, fill d'un diaca anomenat Pamuthios. Els que atorguen l'escriptura són analfabets.

P.Oxy 19.2238

BASP 17, 1980, p. 21; ZPE 159, 2007, p. 268; ZPE 170, 2009, p. 189; Diethart-Worp (1986) fig. 15

ARISTOMAKHOS Ἀριστόμαχος

Arsinoiton Polis, 672 (o 687)

Diacas διάκονος

Fa de testimoni, juntament amb un altre diaca anomenat Georgios, en un rebut pel qual l'arxidiaca Georgios, fill de Petterios, confessa haver rebut el preu d'un transport en cavalleries per part d'Apa Iulios, fill de Kiriakos, del poble de Siron, i de Menas, fill de Kosmas, d'Arsinoiton Polis.

Stud.Pal 3.324: BL VIII 439, IX 333, X 262

ASON Ἄσων

?, VII-VIII

Diacas διάκονος

Fill d'Elias. Apareix citat en una llista de pagaments fiscals de la llista de Piom... (el nom és fragmentari). En el mateix document apareixen citats quatre diaques (Ason, Ioannes, Bartholomaios,

Petros), dos personatges que duen el tractament d'"apa" i una "església de la Theotokos", tots com a contribuents, menys Petros, i possiblement Ioannes, que fan d'intermediari.

Stud.Pal 10.216: BL XI 264, XII 273

ZPE 137, 2001, p 227-228; CPR XXII 9, nota 1.

ATHANASIOS₁ Ἀθανάσιος ?, VII

Diaconos διάκονος

Fill de Ioannes (Ἰωάννου). Figura en dues llistes, una d'elles de pagaments en la que també figuren altres eclesiàstics, amb l'anotació 6 nomismata, i una altra de persones sense més indicació. Això fa pensar que tenia relació amb l'administració. L'idèntica manera d'anomenar-lo en ambdós documents fa pensar que es tracta de la mateixa persona, si bé no hi ha més evidències al respecte.

SB 16.12301; *SB* 22.15244

APF 28, 1982, fig. 8; AnalPap 5, 1993, p. 55

ATHANASIOS₂ Ἀθανάσιος Hermúpolis?, VII-VIII

Diaconos διάκονος

Recapta els tributs del *demosion* i la *dapane*, probablement en al nomós hermopolita

Stud.Pal 3.465

ATHANASIOS₃ ΑΘΑΝΑΣΕ Egipte mitjà, VIII (1 meitat)

Diaça ΔΙΑΚΟ(NOC)

Relacionat amb els personatges més importants de la jerarquia eclesiàstica i civil, el bisbe, el *comes* i el *dux*, per a qui exerceix funcions subordinades de tipus econòmic, com l'adquisició de béns tèxtils. En la carta que el documenta, es donen instruccions per tal que no se li faci determinat pagament. Hi apareix esmentat un altre diaça, Sion.

P.Ryl.Copt 282, SB I 5952.

ATHAS Ἀθᾶς Panòpolis, 298-330, III-IV

Diaça διάκονος

Sabem d'ell que era el propietari d'una casa amb hort a Panòpolis, a l'oest de la gran casa pertanyent a un personatge anomenat Ulpios Claudianos, prop també del temple del gran déu Ammon. En el mateix papir apareixen citats altres personatges amb el mateix títol (Apol·lon, Búbalos, Fortunatos, Kholos, Nemesàs), així com moltes altres persones designades per la seva professió. Entre aquests és destacable el fet que hi ha un nombre important de sacerdots de la religió autòctona, així com referències topogràfiques a temples dels déus, i també una església. Aquest detall apunta a la possibilitat que fossin cristians, si bé l'absència de preveres o altres institucions cristianes no permet assegurar-ho.

SB 24.16000 = SB 8.9902: BL VI 160, VIII 276, IX 205, XI 176.

P.Berl.Bork p. 47-68

AURELIOS Αὐρήλιος

Oxirinquita, 520/535/550

Subdiaca ὑποδιάκονος

Aurelios, fill de Ioannes, és subdiaca de la Santa Església. Probablement duia un altre nom acabat en sigma, que no s'ha conservat. Apareix com a garant del seu sogre, Filoxenos, fill de Serenos, en un préstec de dues monedes d'or. L'escriba, en la subscripció fa constar que l'ha ajudat a redactar el document, mentre que Filoxenos no sap escriure. El contracte porta també la subscripció d'un altre subdiaca fill de Ioannes, de qui no s'ha conservat el nom. Cal notar que tenim testimoniat uns quaranta anys abans un Filoxenos pare d'un Aurelios Serenos que probablement actuava com a notari a Oxirinc (cf. *P.Oxy 16.1961*).

PSI 8.964: BL VIII 404, XI 249, XII 253

Diethart – Worp (1986) p. 87; Tyche 21 (2006) p. 8.

AURELIOS AKAMMON Ἀυρήλιος Ἀκάμμων

Kerkesefis, 349, IV

Diacas διάκονος

El diaca Aurelios Akammon s'adreça al governador Aurelios Chairemon erigint-se com a garant del prevere El·là o Al·là, del poble de Trístomos per una reclamació que se li fa, el contingut de la qual no s'explica. El diaca és analfabet, tal com es fa constar a la subscripció per mà de l'escriba, Aurelios Agathós.

P.Wuerzb 16

AURELIOS ANDREAS Αὐρήλιος Ἀνδρέας

Hermòpolis, V-VI

Diacas διάκονος

Aurelios Andreas, fill de Phoibammon, és un diaca que es dedica al comerç de vi. El tenim documentat donant fe d'haver rebut un preu

per un subministrament de vi i compromentent-se a lliurar-lo. És analfabet, com posen de manifest les paraules del que escriu en nom d'ell, Aurelios Gennadios.

P.Heid 5.356 = P.Lond. III 1055 descr: BL IX 105, X 85

Ant.Tard. 5, 1997, p. 376; ZPE 151, 2005, p. 146f

AURELIOS ANOUTHIS Ἀυρήλιος Ἀνοῦθις Hermòpolis, VI

Diacà διάκονος

Aurelios Anouthis és fill de Iosephios. És metge, a més de diaca. Actua com a escriba en una donació amb reserva d'ús de fruit que fa Aurelia Afthonia, filla de Taurinos, que és analfabeta, a favor del seu fill Asincritos, d'un immoble a la ciutat d'Hermòpolis, els límits del qual es descriuen. La casa limita al nord amb la del venerable Phoibammon, subdiaca. Actua de testimoni un altre diaca, Taurinos, fill de Sòstenes. Entre els altres testimonis, hi ha un prevere d'Hermòpolis i un altre metge, Flavios Hermias, fill d'Akakios, un personatge important, com es dedueix del títol λαμπρή amb què es designa la seva memòria.

P.Lond 3.1044; M.Chr.367

Diethart – Worp (1986) làmina 26

AURELIOS APOL·LOS Αὐρήλιος Ἀπολλῶς Prere, V, 493

Diacà διάκονος

Aurelios Apol·los, fill de Feus, és diaca i, juntament amb un personatge anomenat Ioannes, fill d'Anufis, es dediquen a recaptar els impostos de capitació de la localitat de Prere, al nomós Hermopolita, i els lliuren al governador. Ambdós personatges s'identifiquen amb el nom del pare i el de la mare, si bé el de la mare d'Aurelios Apol·los s'ha perdut. És analfabet, com resulta de

la subscripció de l'escriba.

Stud.Pal 3.95

AURELIOS APYGKHIS Αὐρήλιος Ἀπύγχις Hermòpolis, V
Diacas διάκονος

El diaca Aurelios Apygkhis, fill de Sarapíon, és propietari d'una casa a Hermòpolis, que té llogada a una persona de qui cobra un lloguer, segons consta en el rebut que ens ha transmès el seu nom.

SB 20.14459 = P.Lond 3.1328

AURELIOS ARIMMAS Αὐρήλιος Ἀρίμμας ?, IV-V
Diacas διάκονος

Apareix a la subscripció d'un papir que conté un document de tipus contractual, potser un préstec anticrètic, tot i que la natura del negoci no es pot assegurar pel seu caràcter fragmentari. Això també impedeix determinar en quina qualitat hi intervenia Aurelios Arimmas.

P.Haun 3.56

AURELIOS BASIS Ἀυρήλιος Βῆσις ?, principi IV
Diacas ἐχειροτονήθην εἰς τὴν σὴν διακονίαν

Aurelios Basis, fill d'Akoris, és ordenat diaca pel bisbe Ammonotheos. Li envia una carta prometent-li fidelitat i que romandrà en la seva jurisdicció sense canviar de bisbe ni de prevere sense permís, tot acceptant, si fa el contrari, ésser reduït a l'estat laïcal. La bibliografia interpreta erròniament la relació entre bisbe i diaca com un contracte de treball.

CPR 5.11: BL VIII 101, X 46

JJP 22, 1992, p.79-81

AURELIOS PHOIBAMMON Αὐρήλιος Φοιβάμμων Oxirinquita, 581

Subdiaca, ὑποδιάκονος

Aurelios Phoibammon és el comprador en un contracte de compravenda de vi, en el que figura també un garant del lliurament. L'estat fragmentari del document no permet saber si actuava per compte propi.

SB 20.15138: BL X 233

ZPE 88 (1991) fig. 9.

AURELIOS HERON Αὐρήλιος Ἡρων Arsinoita, Berenikes Aigialou, 351

Diaca διάκων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας

Aurelios Heron, diaca de l'església catòlica, es dirigeix a Flavios Abinnaios, el prefecte, demanant-li justícia davant del robatori de roba que ha perpetrat a l'interior de casa seva un tal Euporos fill d'Hermas. Fa valer la seva condició de diaca en formular la petició. A *SB 22.15728* hi ha testimoniat un Aurelios Heron al nomós Arsinoita, que no és esmentat com a diaca: hi ha la possibilitat que fos el mateix personatge abans de la seva ordenació.

P.Abinn 55

P.Lond. II 412, p. 279; Calderini-Daris, Dizionario II, p. 42

AURELIOS HOROS Αὐρήλιος Ἵωρος ? , IV

Diaca διάκωνος καθολικῆς ἐκκλησίας

Aurelios Horos, fill d'Horos, subscriu un contracte del que és part; la pèrdua del cos del text impedeix discernir-ne el contingut. Les manifestacions de l'escriba fan palès que és analfabet. El mateix contracte és subscript també per un altre diaca anomenat Sarapàs, fill de Sarapas.

SB 24.15902

Aegyptus 78 (1998) p. 44

AURELIOS IOANNES Αὐρήλιος Ἰωάννης Hermopolita, 548-549

Diacas διάκονος

Es conserva el principi d'un document que probablement era un informe o una declaració que feia conjuntament amb un altre diaca, Aurelios Kol·louthos, fill de Phoibammon. Aurelios Ioannes porta el tractament εὐλαβέστατος, mentre que l'altre diaca no. No es pot deduir el contingut del document.

P.Strasb 5.484: BL VII 250

CSBE (2004) p. 250

AURELIOS KEPHALON Αὐρήλιος Κεφάλων Tamoros, Heracleopolita, 481

Diacas διάκονος καθολικῆς ἐκκλησίας

Fill de Theodoros i de Sophia. Consta en un contracte que celebra amb un personatge anomenat Aurelios Leontios, de qui rep cinc monedes d'or, i es compromet a canvi a lliurar-li mensualment cinc paquets d'estopa.

P.Rainer Cent 86 = Stud.Pal 20.103

AURELIOS KOL·LUTHOS Αὐρήλιος Κολλοῦθος Hermopolita, 548-549

Diaca διάκονος

Fill de Febammon. Es conserva el principi d'un document que probablement era un informe o una declaració que feia conjuntament amb un altre diaca, Aurelios Ioannes. Aurelios Ioannes porta el tractament εὐλαβέστατος, mentre que Aurelios Kol·louthos no. No es pot deduir el contingut del document.

P.Strasb 5.484: BL VII 250

CSBE (2004) p. 250

AURELIOS LEON Αὐρήλιος Λέων Koba, Heracleopolita, 457

Diaca διάκων καθολικῆς ἐκκλησίας

Aurelios Leon és fill d'Orígenes. És propietari agrícola a Anciròpolis i, segons el document pel que el coneixem, lloga la meitat de les seves terres a Aurelios Ioannes, fill d'Anubion, per un any.

P.Rainer Cent. 101

ZPE 151 (2005) p. 146.148

AURELIOS MOUSES Αὐρήλιος Μοῦσης Pois, 346

Diaca διάκονος καθολικῆς ἐκκλησίας

Fill d'Horos, de Saiton Polis. Es posa com a garant davant Flavios Olimpiodoros Asinkritos, prepòsit del *pagus*, que dos treballadors agrícoles, Azarion i Elias, treballaran durant un període de dos anys en una determinada finca. La pèrdua de part del document impedeix determinar quina era la relació d'Aurelios Muses amb els treballadors o amb el camp on havien de treballar.

P.Oslo 3.113; BL VIII 229, IX 176

AURELIOS NEILAMMON Αὐρήλιος Νειλάμμων Arsinoiton Polis 619-629/641

Diacas διάκονος

Aurelios Neilammon, diaca, ens està documentat per un compromís a què arriba amb Aurelios Makarios, a propòsit d'una edificació situada al nomós Arsinoita. Sembla que Aurelios Neilammon actua en nom del seu germà Georgios, que era lector. El compromís consisteix a sotmetre les seves diferències a judici i acceptar la sentència, acceptant una multa en cas contrari.

SB 14.12194 = SB 1.5258: BL VIII 379

ZPE 31 (1978) p. 128

AURELIOS PETROS₁ Αὐρήλιος Πέτρος Arsinoita, 391

Diacas διάκονος καθολικῆς ἐκκλησίας

Fill de Dorotheos, diaca de l'Església catòlica. Ens és conegut com a part d'un contracte, conservat fragmentàriament, en què es compromet o garanteix a l'*epimeletes kastrou*, Nicetas fill de Sarmatos, probablement per al subministrament de tres-centes artabes d'un producte el nom del qual s'ha perdut. Probablement s'ha d'identificar amb el diaca citat al principi del document, de qui s'ha perdut el nom.

P.Prag 1.33

ZPE 89 (1991) p. 97

AURELIOS PETROS₂ Αὐρήλιος Πέτρος Euhemeria, Arsinoita, 343

Diaca διάκονος καθολικῆς ἐκκλησίας

Aurelios Petros, fill de Sakaon, ha pagat per avançat a dues persones el preu d'un carregament de cereal i de llavors d'hortalisses, que els venedors es comprometen a lliurar. Coincideix amb el nom de l'anterior, que també prové del nomós Arsinoita; tanmateix, la diferència de quaranta anys fa difícil que es tracti del mateix personatge. L'escriba és Aurelios Heron, nom que coincideix amb el d'un diaca de l'Arsinoita que tenim testimoniats el 351; tanmateix no hi ha cap indicació que ens permeti identificar-los. Els qui venen les llavors a Aurelios Petros (i potser ell mateix), són analfabets.

SB 22.15728: BL XI 240

Sijpesteijn (1994) p. 275-7, làmines XVIII i XX

AURELIOS SARAPIODOROS Ἀυρήλιος Σαραπιόδωρος Hermopolis, VI

Diaca διάκων

Fill de Theodoros. Actua com a testimoni en un escrit notarial que conté una quitança, sense que el seu caràcter fragmentari permeti precisar més la natura del negoci.

P.Strasb 5.399: BL XI 256

Diethart – Worp (1986), làmina 33.

AURELIOS VICTOR Αὐρήλιος Βίκτωρ Hermopolita o Arsinoita, VII-VIII

Diaca διάκονος

El diaca Aurelios Victor actua com a intermediari en la recaptació de l'impost del *demosion* i la *diagrafé* d'un personatge anomenat

Theodoros. El recaptador li lliura el rebut corresponent.

P.Laur 4.182: BL XII 97

AURELIOS ZOILOS Ἀυρήλιος Ζῶϊλος Teadèlfia, 343

Díaca διάκονος τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας

Fill de Melan. El seu fill Geròntios es va casar amb Nonna, filla d'Annous. Tenia un altre fill anomenat Paseis. En una petició al prepòsit del *pagus*, Aurelios Ision, explica com, quan el seu fill Gerontios estava molt malalt, Sakaon va segrestar la seva esposa; mort Gerontios, quan el seu altre fill es va queixar, el van pegar i els van robar el bestiar. Demana justícia per aquests fets. La subscripció deixa entendre que era analfabet.

P.Sakaon 48 = *SB VI 9622*

BANE ΒΑΝΕ ? , VIII

Díaca ΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

El diaca apa Bane, que es refereix a sí mateix com ΠΙΕΛΑΧΙCΤΟC figura com a part en un document fragmentari, molt possiblement un contracte de treball en què ell donaria feina a un home anomenat Pholotheos, que era *paramonarios*.

CPR 4.168a=CPR 2.156

APF 44 (1998) 290-292

BANOS Βάνος Senokomis, Oxirinquita, 484

Díaca διάκονος

Banos, fill de Petros, ens és conegut com a escriba d'un contracte

subscrit entre uns personatges de Senokomis, Aurelios Abraam, fill d'Ision, i Sophia, a l'Oxirinquita, que reben deu monedes d'or d'un comerciant d'Alexandria, Aurelios Isaak, fill de Nilos, i es comprometen a subministrar-li estopa. El diaca fa d'escriba tot manifestant expressament que Aurelios Abraam és analfabet.

P.Oxy 8.1130: BL VII 135, VIII 241

CSBE2, p. 115, nota 67; Seider (1990) I, làmina 34; New Pal. Soc., 2a sèrie, part I , làmina 3

BARTHOLOMAIOS Βαρθολομαῖος ?, VII-VIII

Diacas διάκονος

Fill de Staurakios. Apareix citat en una llista de pagaments fiscals de la Laura de Piom... (el nom és fragmentari). En el mateix document apareixen citats quatre diaques (Ason, Ioannes, Bartholomaios, Petros), dos personatges que duen el tractament d'"apa" i una "església de la Theotokos", tots com a contribuents, menys Petros, i possiblement Ioannes, que fan d'intermediari.

Stud.Pal 10.216: BL XI 264, XII 273

ZPE 137 (2001) p 227-228; CPR XXII 9, nota 1.

BASILE ΒΑΣΙΛΑΣ Hermopolita, VII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Basile, probablement fill de Petros, diaca que s'anomena a si mateix ΠΙΣΤΑΧΙΩΤΟΣ fa testament perquè es veu a prop de la mort. Fa una deixa a favor del santuari de Sant Gerouotx per la salvació de la seva ànima. Igualment fa deixes a favor de la seva mare i dels seus germans Anastase i Xenouti. Ordena als hereus el pagament de deutes que havia contret amb altres persones (Maria, Abraham,

Kolthe).

CPR 4.177

BASILĪ ΒΑΣΙΛΙ Heracleopolita, VIII

Diaça ΠΙΑΚΟΥ

Basili és el destinatari d'un document en què intervenen altres eclesiàstics i, entre ells, dos servidors en la litúrgia (ΠΑΛΕΝΠΟΦΕΝ). L'editor es refereix al document com «de contingut incert». Està escrit en dialecte faiúmic.

CPR 4.205=CPR 2.12

BASILIOS₁ Βασίλειος Apol·lonòpolis, VIII

Diaça διάκονος

Apareix documentat entre els anys 703 i 715 en uns comptes, on figura el seu nom com a receptor d'un pagament juntament amb altres diaques, Kulol i Andreas, en nom dels quals actua un quart diaça, anomenat Ananias.

P.Apoll. 87: BL X 8

BASILIOS₂ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Tebes, abans de 771

Diaça ΠΑΔΙΑΚΟΝ

El seu fill Theodoros, que és prevere, actua com a escriba i testimoni en una escriptura de cessió de l'infant Andreas, fill de Staurou, al monestir de Sant Phoibammon, a la muntanya de Tebes, del que és superior el diaça Sourous.

SB 1.5594=P. P.KRU 81=P. Lond. Copt. 378 descr.: BL VIII 321, X
184

BASILIOS₃ ΒΑΣΙΛΙΟΣ Tebes, VI-VII

Candidat al diaconat. ΑΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΜΜΟΚ ΕΤΡΕΚΧΕΙΡΟΔΟΝΕΙ ΜΜΟΙ ΝΔΙΑΚ(ΟΝΟC);
Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Basilios, que ha demanat al bisbe Abraham l'ordenació diaconal, se li adreça en una carta en què es compromet a complir les seves ordres, els cànons i les normes del clergat, que no marxarà sense el seu permís, que guardarà abstinència sexual les vigílies dels dies de sinaxi i que farà cent pregàries al dia. Ja diaca, és enviat a fer determinades gestions relatives a l'adquisició de pa per un monestir, segons es desprèn de la carta que fragmentàriament conserva aquest òstracon. No es conserva ni la identitat ni la funció del remitent ni del destinatari.

O.Crum 33; O.CrumST 331

Till (1962) p. 67.

BASOPH ΒΑΣΟΦ Fustat, XVIII-XIX

Diaça ΔΙΑΚΩΝ

El diaca Basof (=Iusuf=Ioceph), que viu a Fustat, probablement encarregat de l'església de Zebile, és el destinatari d'una carta que li remet Athanasios, bisbe d'Aboutig (Apotheke). En aquesta lletra, Athanasios parla de l'epidèmia que hi ha a Fustat, tot enviant-li mots de consol espiritual. Igualment, li remet salutacions per diverses persones, entre altres els diaques de l'església Zebile. El llenguatge emprat fa evident que el copte és

una llengua apresada, que posa de manifest molts girs de base àrab. El bisbe Athanasios fou consagrat pel patriarca Joan (1770-1797), estigué retirat al monestir de Sant Antoni (1789) i encara era bisbe d'Apotheke el 1806.

P.Ryl.Copt 461

BEKIS Βῆκῖς Trimitis, Oasi Magna, 315-350
diaca διάκων

Figura enumerat en uns comptes d'oli de la ciutat de Trimitis datats entre 315 i 350, juntament amb altres personatges. Amb ell apareixen associats 16 *choes* d'oli. Bekis apareix designat només amb l'apel·latiu de διάκων mentre que la resta de personatges porten el patronímic o, en un cas, el nom doble, egipci i grec.

O.Trim 1.26

BES Βές Hermopolita, V-VI
Diaca διάκονος

Figura en una relació de lliurament de blat als ἱερουργοί, juntament amb un prevere, un lector i un altre diaca, Bel...

P.Vind.Worp 21: BL VIII 150, X 86

BESATAS Βησατᾶς Tinis, 14 de juny de 542
Diaca διάκονος

Fill d'Elias. És de Tinis. Fa de testimoni en un contracte pel qual Psates, venedor de porpra, i Maria la seva muller, venen una casa a Pakhymios, el seu fill, que es dedica a la mateixa professió. En el mateix papir actua com a escriba un altre diaca,

Psates, fill de Papnuthios, i un prevere, Athanasios fill de Paam.

P.Par 21 bis: BL VII, 158

BOUBALOS Βούβαλος Panòpolis, 298-330

Diacas διάκονος

Apareix citat com a propietari d'una casa a la ciutat de Panòpolis. En el mateix paper apareixen citats altres personatges amb el mateix títol (Apol·lon, Athas, Fortunatos, Kholos, Nemesàs), així com moltes altres persones designades per la seva professió. Entre aquests és destacable el fet que hi ha un nombre important de sacerdots de la religió autòctona, així com referències topogràfiques a temples dels déus, i també una església. Aquest detall apunta a la possibilitat que fossin cristians, si bé l'absència de preveres o altres institucions cristianes no permet assegurar-ho.

SB 24.16000 = SB 8.9902: BL VI 160, VIII 276, IX 205, XI 176.

P.Berl.Bork p. 47-68

CLAUDIOS Κλαῦδιος Edfú Apol·lonòpolis, VII

Diacas διάκονος

Fill de Pistos. Apareix esmentat en una entrada d'una comptabilitat fragmentària conservada en un *ostrakon*. Va pagar o devia una dracma, per un concepte que no es pot determinar.

O.Edfou 3.481: BL XII 300

CONSTANTINOS₁ Κωνστατῖνος Afrodites Kome, VI

Diacas διάκονος

Constantinos, fill de Ioannes, diaca, actua com a testimoni en un rebut fragmentari, de lloguer d'un terreny pertanyent al topos del monestir de Sant Miquel Arcàngel d'Afrodito. Segons la lectura de Fournet, caldria llegir *diadokhos*. Al mateix document consta com a testimoni un altre diaca de nom Constantinos. El document pertany a l'arxiu de Phoibammon fill de Triantafyl·los, que és el llogater i cosí de Diòscor d'Afrodito.

P.Vatic.Aphrod 11: BL XII 287

BASP (2008) 45

CONSTANTINOS₂ Κωνστατῖνος Afrodites Kome, VI

Diacas διάκονος

Constantinos, diaca, fill de Pinoution, actua com a testimoni en diversos rebut de lloguer d'un terreny pertanyent al topos del monestir de Sant Miquel Arcàngel d'Afrodito. El patronímic no s'esmenta sempre. En un dels documents consta com a testimoni un altre diaca de nom Constantinos, fill de Ioannes. Els documents pertanyen a l'arxiu del cosí de Diòscor d'Afrodito, Phoibammon fill de Triantafyl·los, que és el llogater.

P.Vatic.Aphrod 11: BL XII 287

SB 24.15908 + P.Lond. Inv. 0570 b; *SB 26.16530*

BASP (2008) 45

CONSTANTINOS₃ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κωνστατῖνος Sefo, Oxirinquita, VII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ) ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

Constantinos, juntament amb una pluralitat de persones, entre les quals hi ha també un prevere, són cessionaris de la treballadora

Kyra, que és dona d'un clergue, apa Iouli, i es comprometen a pagar el seu sou. El nom del cedent s'ha perdut perquè el document és fragmentari. El text està en copte sahidic, però la datació i les signatures, entre elles la de Constantinos, estan en grec.

CPR 4.171=2.149

CONSTANTINE ΚΩΝΣΤ(Α)Ν[ΤΙΝΕ] Hermòpolis, ?

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Constantine apareix esmentat en una lletra que Mena, probablement el comes, remet a Theokharista amb motiu de l'enviament d'uns diners que li ha fet, procedents de terceres persones. En aquesta carta es fa esment que un *solidus*, corresponent a Isak, és fals, que se'n retornin dos a Phoibammon i, respecte del diaca Konstantine, es demana al destinatari de la carta que li comuniqui que el seu *solidus* estava per sota del pes i només se li ha comptat parcialment. La resta de la carta és obscura. És possible que Konstantine i les altres persones esmentades, fossin els encarregats de recollir i trametre obligacions fiscals d'un territori determinat.

P.Lond.Copt 1110

CORNELIOS Κορνῆλιος Ankyron?, Herakleopolita, VI

Diacas διάκων

És el destinatari d'una carta que li adreça Sabinos, que signa com a ἐλάχιστος, i per tant és també un eclesiàstic. A Cornelios li dóna el tractament de ἀγιότης, i en l'adreça figura com Abba Cornelios. A la carta li comunica la remissió d'un carregament d'oli i de llana i li demana que li enviï el compte. A més conté instruccions

sobre com ha de repartir aquests béns a diverses persones, tant eclesiàstics com laics i el prec que saludi a diverses persones.

P.Iand 6.103: BL XII 92

APF 46 (2000) p. 101, nota 89

DAMIANOS₁ Δαμιανός ?, VII-VIII

Díaca διάκονος

Apareix esmentat en una subscripció notarial molt fragmentària. No es pot determinar la funció que feia. Apareix en nominatiu.

SB 1.4825: BL VIII 326

P. Eirene II 10, 27-28, nota, p. 83

DAMIANOS₂ Δαμιανός ?, VII-VIII

Díaca διάκονος

Apareix esmentat en un rebut lliurat a favor seu; no hi consta tanmateix el motiu pel que va efectuar el pagament. Lliura el rebut un altre personatge anomenat Damianos, no el díaca.

BGU 2.678 = Stud.Pal 3.610

DAMIANOS₃ Δαμιανός Hermòpolis, VII-VIII

Díaca διάκονος

Fill de Victor. Apareix esmentat en un rebut, com a intermediari en la recaptació d'impostos pel mes de mesore. S'esmenten el *demosion* i la *diagrafe*.

Stud.Pal 3.597: BL XII 266

CPR XXII.16, introd. p. 85.

DAMIANOS₄ Δαμιανός Leukogion, Heracleopolita, 8 setembre
714, VIII
Diacas διάκονος

Apareix esmentat en un rebut, lliurat per un personatge musulmà, Maamed fill d'Abdelkasem, com a intermediari en la recaptació de l'impost de la *diagrafe*. El document que l'esmenta conté una línia en àrab.

SB 6.9262: BL XII 195

ZPE 137 (2001) p. 225-226; Aegyptus 32 (1952) p. 258 .

DAMIANOS₅ ΔΑΜΙΑΝΟΣ Arsinoita, VIII
Diacas ΔΙΑΚΟΝΟΣ

És comerciant de vi i ens és conegut per un contracte en el que es compromet a un lliurament ajornat d'aquesta mercaderia. En el mateix contracte figuren també els diaques Pel·le, que actua com a testimoni, i Neilammon, que és l'intermediari o escriba o notari que redacta el document.

CPR 4.37=CPR 2.22

DAMIANOS₆ ΔΑΜΙΑΝ(ΟΣ) Deir el-Hammam, Arsinoita, VIII
Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Damianos és el destinatari d'una salutació, juntament amb altres germans d'una comunitat religiosa, en una carta que Georgios remet a uns eclesiàstics. El contingut de la carta és incert, més enllà a de les salutacions.

P.Fay.Copt 14=P.Lond.Copt 555

DAMIOS Δάμιος ?, VII

Diacas διάκονος

Fill de Paulos, apareix esmentat en una llista de pagaments de la que no s'especifica l'objecte, juntament amb altres personatges. Entre ells figuren alguns eclesiàstics i en concret, dos diaques més, Athanasios i Markos.

SB 16.12301

APF 28 (1982) fig. 8.

DANIEL₁ Δανιήλ, Δανηήλ Afrodito, Antaiopolita, VIII

Diacas διάκονος

Apareix esmentat dues vegades en el registre fiscal d'Afrodito, conservat en un còdex relligat, com a intermediari en el cobrament d'impostos. El fet que esmentat en situació relativament propera (línies 130 i 140), malgrat l'extensió del document (1435 línies), així com que en altres moments apareguin altres persones amb el mateix nom sense que se n'esmenti el caràcter de diaca, fa plausible que es tracti de la mateixa persona.

P.Lond 4.1419 = SB 20.15099: BL V 56, X 106, XII 105

Mees (2002) p. 392

DANIEL₂ ΔΑΝΙΗΛ

Hermopolita, 1ª meitat VIII

Diaca ?ΙΑΚ(ΟΝΟC)

Era molt probablement representant del *dikaion* d'un monestir, juntament amb un prevere anomenat Apa Kyros. En aquesta condició apareix esmentat en un document referent al lloguer d'un camp de conreu propietat del monestir. Se l'esmenta dues vegades, a l'encapçalament i a la signatura; a l'encapçalament el nom s'ha perdut, però amb tota probabilitat es tracta del mateix diaca que signa, atès que va acompanyat d'apa Kyros, que també l'acompanya en la signatura.

P.Ryl.Copt 166

DANIEL₃ ΔΑΝΙΗΛ

Teshlot, Hermopolita, 1039

Diaca ?ϠΑ(KONOC)

Fill de Mariame (podria ser el que també era diaca i era pare de Fif, tot i que aquí no s'especifica), que actua de testimoni en un document de compravenda d'un forn.

SB Kopt 3.1412

OMRO 64 (1983) p 77s

DANIEL₄ ΔΑΝΙΗΛ

?, ?

Diaca ΔΙΑΚΟΝΟΥC

És el destinatari d'una carta que li escriu Haron, el qual no fa esment de cap títol eclesiàstic. La carta és fragmentària, però parla d'una dona i d'un pare, que pel context podria tenir sentit natural, no espiritual.

DANIELIOS Δανιήλιος

Arsinoita, VI-VII

Diacas διάκονος

Apareix esmentat en una carta que una dona, Basileia, remet a Ioannes, l'arxidiaca, demanant-li la intercessió en un assumpte privat. El tracta de germà, i és possible que fos realment el seu germà, i no només un tractament religiós, ja que a la carta es refereix a una «nostra germana comú». Respecte de Danielios, li demana que parli amb ell a fi que no sigui necessària la seva resposta sobre l'assumpte.

SB 6.9397

CE 84 (2009) p 264s; WS 70 (1957) p. 106

DAVID₁ Δαυείδ

Afrodites Kome, Antaiopolita, VI

Diacas διάκονος

Fill de Ioannes. Figura com a testimoni en una compravenda d'immobles.

P.Vatic.Aphrod 5: BL VIII 502, X 282

DAVID₂ Δαυείδ

Elefantina, VI

Diacas δίακων

Signa un òstracon fragmentari, del que només es conserva la data i la subscripció i traces de dues línies anteriors. Utilitza la designació ἐλάχιστος.

DAVID₃ ?ΑΥΓΙΤ Hermopolita, VII-VIII

Diaça ?ΙΑΚΟ(ΝΟC)

El diaça David, de la localitat de Basileu, que es designa a ell mateix com ??????????, suscriu en qualitat de testimoni un document en què un altre diaça, Victor, signa amb Febammon un contracte de reconeixement de deute per un préstec que ha rebut i es compromet a tornar-lo en les condicions habituals.

CPR 4.85

DAVID₄ ΑΑ(ΥΓΙ)Α Arsinoita, VIII

Diaça ΠΙΑΚΟΥ

El diaça David, de la localitat de Turubesti, és el pare del diaça Moises, el qual actua de testimoni en una quitança pel preu d'una compravenda en la que participen diversos personatges., entre ells el diaça Ouenabel. El nom de David està abreujat com un *nomen sacrum*.

CPR 4.185=CPR 2.72

DAVID₅ ΑΑΥΓΙΑ Tebes, VII

Diaça ΑΙΑΚ(ΟΝΟC)

Fill de Iezekiel. Signa per donar la conformitat al document -conservat fragmentàriament- que reconeix la propietat del monestir de Sant Febammon a la muntanya Tebana. En la mateixa qualitat signen tres diaques més, Elisaios, Petros i Papnoute.

SB 1.5608=P.KRU 105=P. Revillout Copt. 4 (Boulaq): BL VIII 321, X
184

Congr. XXV p. 449-454; Till (1962) p. 73.

DAVID₆ ΔΔΔ = ΔΔΥΓΙΑ. Elefantina, ?

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Actua com a testimoni en un òstracon que conté un reconeixement de deute del municipi d'Elefantina i el seu castell a favor de Paham, un militar de la guarnició que figura en altres documents com a prestamista.

SB Kopt 1.30

DAVID₇ ΔΔΥΓΙΑ. Tebes , VI-VII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaça David és esmentat en una carta de Paham, un eclesiàstic o monjo, a Ptjoui, on li comunica el que han acordat respecte dels afers del diaça David, tot demanant-li que hi arribi a un acord, ja que ha pregat sovint amb ell.

O.Crum 291

Till (1962) p. 75

DAVID₈ ΔΔΥΓΙΑ. Tebes , VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaça David, fill del també diaça Iohannes, lliura un document referent a un pagament de blat ja lliure d'impostos (ΝCΟΥΟ ΝΑΤΩΩΜ).

Només es conserva el principi del document, que és un òstracon fragmentari.

O.Medin.Habu 131

DEODOROS Δεόδωρος

Arsinoiton Polis, VII-VIII

Diacas? Δια(..)

És possible que Deodoros (Theodoros) fill de Petros, fos diaca, si bé l'editor no resol l'aparent abreviatura que en representaria l'ofici. Igualment, és possible que fos notari. En qualsevol cas, actua de testimoni en un contracte de lloguer de terres escrit en dialecte faiúmic. La seva subscripció està en grec. L'escriba del document és un altre diaca, Khael, que també n'és testimoni.

CPR 4.126=CPR 2.129

DIAGNOS? ΤΨΑΓΝΟΣ

Tebes?, VII-VIII

Diacas ΔΙΑΚΩΝ

El diaca Diagnos (que és com en transcriu el nom Till, no sense dubtes), és el destinatari d'una carta que li adreça una persona a qui ell ha donat instruccions sobre com cal fer un repartiment o lliurament de blat, tot manifestant-li la disconformitat en algun punt.

O.Vind.Copt 269

Till (1962) p. 77.

DIOS Δῖος

Siene, VI

Diacas διάκωνος

Apareix com a testimoni en un testament. Es designat com «diaca de l'Església de Siene». La resta de testimonis són majoritàriament militars. Una de les propietats objecte de l'herència confronta amb la «Laura del campament». El document on apareix pertany a l'arxiu de Patermutis.

P.Muench 1.8 = P. Lond 5 1857 descr.: BL VIII 226, XI 138, XII 130

DIOSKOROS₁ Διόσκορος Apol·lonòpolis, VII-VIII

Diacas διάκονος

Figura en un paper que conté probablement la relació fiscal d'Apol·lonòpolis, en qualitat d'intermediari en el cobrament (διὰ). Sembla que es refereixi a una taxa relacionada amb la propietat, possiblement immobiliària. En el mateix document figura el diaca Sampson, tot i que la designació de diaca és pràcticament reconstruïda.

SB 20.14282 = P.Princ III 140: BL XI 229

DIOSKOROS₂ Διόσκορος Alt Egipte (Tebaida?), VII-VIII

Diacas διάκονος

Figura com a testimoni en dos rebuts del cobrament del *demosion* conservat en dos ostraca que pertanyen a l'arxiu de Patermutis, el ferrer. Es pot afirmar amb certa seguretat que es tracta del mateix personatge, perquè l'altre testimoni (Kol·louthos) també és el mateix.

SB 24.16023, SB 24.16029 = O. Leiden Gr. 371

BASP 34 (1997) figura 17

DIOSKOROS₃ ΔΙΟΣΚΟΡΟΣ

Hermòpolis, Hermopolita, VIII

Díaca ΠΑΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Actua com a part, i en aquesta qualitat dóna el consentiment, en un document contractual fragmentari del que no es pot saber el contingut.

CPR 2.213

ELEMONOS Ἐλήμονος

Apol·lonòpolis Heptakomias?, VI-VII

Díaca διάκων

Apareix esmentat com a testimoni i escriba en substitució d'un dels contractants, Aurelios, que no sap escriure, i que es compromet a lliurar animals, herba i palla a l'altra part, probablement un eclesiàstic, atès que s'hi refereix com a τῆ σῆ θεοσεβεία. En el mateix contracte fa de testimoni un altre díaca, Silvanos, fill de Feus.

P. Alex 38: BL X, 3

ZPE 19 (1975) p. 276; CE 40 (1965); Tyche 11 (1996).

ELIAS₁ Ἠλίας

?, final IV

Díaca διάκωνος

Apareix relacionat en uns comptes de pagament per blat. A la mateixa llista apareix un altre díaca, Apol·l[, un prevere, el nom del qual està escapçat, un seguit de *comarques* relacionats només amb el nom i el càrrec, i un grup de persones designades amb nom i patronímic.

P.Herm 68

ELIAS₂ Ἠλείας Heracleopolita, V
Díaca διάκονος

Apareix esmentat en una relació alfabètica de persones acompanyades de xifres, que no se sap a què es refereixen. Al costat del seu nom apareix l'expressió "pels hereus". Altres persones de la llista són preveres.

CPR 14.35? BL X 55/56

ELIAS₃ Ἠλίος Ibíon, Arsinoita, V-VI
Arxidíaca ἀρχιδιάκονος

L'arxidíaca Elias redacta, per compte d'un clergue anomenat Apa Georgios, l'inventari dels béns de l'església d'Apa Psaios, a Ibíon, que es lliuren a Ioannes, prevere i ecònom.

P.Grenf 2.111 = W.Chr. 135 = Sel.Pap 1.192: BL X 80, XII 81

Lee (2000) p. 233-234; Aegyptus 77 (1997) p. 108-109; Otranto (2000) p. 129-130, 3; Mango (1986) p. 263

ELIAS₄ Ἠλείας Heracleòpolis, 534
Díaca διάκονος

Elias, fill de Panpeios, díaca de l'Església d'Heracleòpolis, apareix com a part d'un contracte de lloguer mitjançant el qual dues dones, Aurèlia Manna i Aurèlia Nymfe, juntament amb llur estimat díaca, donen en lloguer unes terres de conreu de la seva propietat al bisbe d'Heracleòpolis, abba Paulos. Els arrendadors no saben escriure i es serveixen d'un escriba per redactar el document.

SB 8.9876: BL VIII 356, IX 266, X 20

Metzger, JÖBG 14, 1965, p. 2; Bagnall (1995) fig. 7.

ELIAS₅ Ἡλίας Arsinoiton Polis, 511

Diacas διάκων

El diaca Elias figura com a testimoni en un document pel qual el monjo Eulios cedeix el seu eremitori de Lavla al monjo Eulogios, el seu company, tant pel cas de mort com si decidís abandonar-lo, amb les seves rendes o pèrdues. El monjo Eulogios és melecian, com ho són també alguns testimonis de qui s'indica expressament. D'altres es diu que són ortodoxos. Del diaca Elias no es fa cap indicació al respecte, si bé el seu esment en la relació de testimonis ve després del d'uns monjos melecians i abans del d'uns preveres ortodoxos. El document pertany a l'arxiu dels monjos melecians.

P.Dub 34: BL X 64

CE 65 (1990) p. 111-115; Tyche 5 (1990) p. 85-91, figura 12; MME 5 (1990-1991) p. 23

ELIAS₆ Ἡλίας ?, VI

Diacas διάκωνος

Figura com a intermediari en el rebut d'una quantitat de concepte desconegut a causa del caràcter fragmentari del document.

Stud.Pal 8.1269

ELIAS₇ Ἡλίας

Arsinoiton Polis, VII

Diacas διάκονος

Conegut com a Elias el forner. Es dedicava a aquesta professió a Arsinoiton Polis a la segona meitat del segle VII, i se n'ha conservat l'arxiu, que conté els rebuts de la seva activitat professional de fabricació de pa, en el que va succeir a Paeitios. Els rebuts donen del lliurament de farina procedent de diferents pobles del *nomos* Arsinoita. Entre les persones amb qui mantenia relacions comercials figura el bisbe Petros.

Stud.Pal 20.170; 20.191; 3.210; 3.211; 3.216; 3, 217; 3.218; 3.219; 3.220; 3.221; 3.222; 3.223; 3.224; 3.225; 3.226; 3.227; 3.228; 3.229; 3.230; 3.231; 3.232; 3.233; 3.234; 3.235; 3.236; *P.Ross.Georg* 5.46.5: BL X 168;

ELIAS₈ Ἡλίας

Heracleopolita, 710

Diacas διάκονος

El diaca Elias presta uns diners a un tal Kosmas, tal com consta al document estès pel prestatari, que dóna fe del deute.

Stud.Pal 3.190

ELIAS₉ Ἡλίας

Arsinoiton Polis, VIII

Diacas διάκονος

Apareix esmentat en una relació de persones i llocs de propòsit desconegut.

Stud.Pal 10.89

ELIAS₁₀ Ἠλίας

Ta Memnoneia, Tebaida, VI

Diacas διάκονος

Fill de Peneus; sobre el seu nom apareix la correcció Ioseph. Apareix com a testimoni en un contracte fragmentari, del que només es conserva el final, que conté una clàusula penal i les signatures, juntament amb un altre diaca, Pathermouthis, i tres preveres.

SB 18.13778: BL IX 306

ELIAS₁₁ Η|λ|ιας

Tebes, ?

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Elias fa de testimoni en un reconeixement de deute a conseqüència d'una transacció de vi. El nom és reconstruït per Hasitzka, perquè de fet només es conserva parcialment la lletra lambda.

SB Kopt 3.1382

ELIAS₁₂ Ηλια?

Tebes, VI-VII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Elias, diaca de l'església de Santa Maria, actua com a escriba en un document pel qual Xenetom reconeix un deute. S'esmenta de manera poc clara el vinagre.

O.Crum 175

Till (1962) p. 80

ELAISAI ΕΛΑΙΣΑΙ??

Tebes, la meitat VIII

Arxidiaca ΑΡΧΗΔΙΑΚΟΝΟC

Elaisai és l'avi matern de Sousanne, una dona que atorga testament a Tebes. Sousanne era filla dels difunts Moyses i Tsia, la qual al seu torn era filla d'Eilaisai. A diferència dels pares, no es fa constar que sigui difunt, tot i ser l'avi de la testadora, la qual, al seu torn té tres fills a favor de qui testa (Hymai, Xenoute i Stephanos). Se l'esmenta per tal com part dels béns hereditaris, en concret, una casa, provenen del patrimoni d'aquest arxidiaca. És temptador pensar que fos el mateix que Elisaios, testimoniats tres generacions més endavant, si bé no hi ha cap evidència que pugui provar-ho.

P.KRU 66

Stern a ZÄS (1888) p. 129; Till (1962) p. 82, 233

ELISAIOS₁ ΕΛΙΣΑΙΟC

Tebes, VII

Diacon ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Fill de Hatre. Signa per donar la conformitat al document -conservat fragmentàriament- que reconeix la propietat del monestir de Sant Febammon a la muntanya Tebana. En la mateixa qualitat signen tres diaques més, Petros, Papnoute i David.

SB 1.5608=P.KRU 105=P. Rebillout Copt. 4 (Boulaq): BL VIII 321, X 184

Congr. XXV p. 449-454; Till (1962) p. 82.

ELISAIOS₂ ΕΛΙΣΣΑΙΟΣ

?, VIII

Diaça ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

Elisaios és diaca i notari, i és el destinatari d'una carta que li adreça Ieremias, un altre notari, que el tracta d'«estimat de Déu» i de «germà», cosa que fa pensar que també era clergue. En aquesta carta, Ieremias demana a Elisaios que, a l'espera que ell vingui a trobar-lo al sud, alleugi les càrregues que pesen sobre una persona anomenada Lukas de Pma, en relació amb les obligacions relatives a determinats camps, i també li demana que li perdoni una part del *demosion*, altrament, Lukas ha declarat que no entrarà al poble i no sembrarà. Es posa de manifest que Elisaios exercia funcions en la distribució de les càrregues de treball de terres possiblement comunals o eclesiàstiques, i que tenia certa potestat pel que fa a la imposició de càrregues tributàries.

P.Ryl.Copt 323

EL·LEKH Ἐλλεχ

Arsinoita o Heracleopolita, V-VI

Diaça διάκονος

El diaca El·lekh actua com a intermediari en el pagament d'uns honoraris per embarcament d'una càrrega.

Stud.Pal 3.168? BL VIII 436

ENOKH₁ Ἐνώχ

Chorion Diasemotaton, Heracleopolita, VII

Diaça διάκονος

Fill de Iakob. Subscriu com a testimoni un document el contingut del qual s'ha perdut. El diaca procedeix del poble de Diasemotaton.

Stud.Pal 8.1309: BL VIII 453, X 267, XI 262
Tyche 10 (1995)

ENOKH₂ Ἐνώχ Ibion, Hermopolita, VIII
Diacā διάκονος

Enokh lliura un rebut per la recaptació del ἀνδρισμός, l'impost de capitació.

PSI Congr 21.19

ENOKH₃ ἐνωχ Menfis, VIII
Diacā ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Enokh és escriba i testimoni d'un document de garantia pel qual diversos monjos del monestir d'Apa Ieremias, a Memfis, -entre ells un anomenat també Enokh, fill de Qamul- es fan garants d'apa David, prevere i hegumen d'un monestir, en allò que es refereix al *demosion* i a allò que degui la *diakonia* del monestir.

CPR 4.20 = *SB.Kopt* 2.919

ENOKH₄ ἐνωχ ?, ca. 838
Diacā ΔΙΑΚΟΝ

El diaca Enokh apareix esmentat en uns comptes com a creditor de 50 *nomismes*. No consta el motiu del pagament, si bé al llarg del document es fa esment de vi i d'argent. A continuació d'Enokh es cita un altre diaca, Petros.

CPR 31.15

ENOKH₅ ΕΝΘΧ

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚΩ(N)

Figura en un document de comptes en un apunt en què anava associat a alguna altra persona de la que s'ha perdut el nom. Tampoc no hi ha dades per determinar el negoci que va motivar l'apunt.

P.Bal 303b

EPIPHANEIOS Ἐπιφάνειος

Apol·lonòpolis Magna, VII

Diaça διάκονος

El diaça Epiphaneios apareix esmentat en una carta que acompanya un carregament de vi. El mateix Epifanios és enviat per precedir o acompanyar el carregament.

P.Apoll 10

EPIPHANIOS₁ Ἐπιφάνιος

Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diaça διάκονος

Apareixen esmentats els seus hereus com a contribuents en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 76.D.2. És fill de Phoibammon. Se li dóna també el nom de Georgios. Apareix esmentat entre la contribució de l'Església d'Hermes i la d'un mulater anomenat Georgios.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; *BASP* 41 (2004) p. 184; *APF* 55 (2009) p. 94

EPIPHANIOS₂ Ἐπιφάνιος

Arsinoita, VI

Diacas διάκονος

El diaca Epiphanius apareix esmentat en un rebut fragmentari en què també intervé un forner, ἀρτοκόπος. No es pot determinar la funció que hi desenvolupa el diaca.

Stud.Pal 8.1258

ERMINOS Ἐρμίνος

?, VII-VIII

Diacas ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

Erminos signa un rebut pel pagament del *demosion*, probablement actua de recaptador i duu el títol d'«apa». S'anomena ell mateix ??????????????.

CPR 4.11

ESAIAS₁ Ἡσαΐας

Elefantina, IV-V

Diacas διάκονος

Figura en una llista de personatges, que l'editor identifica com a llista de clergues, entre els que figura també un altre diaca anomenat Paam i quatre diaques anònims. Hi figuren també dos preveres, un personatge anomenat Kyros, designat com ἀδελφός i acompanyat del títol ἄπα i un altre que també porta aquest títol. Hi ha, tanmateix, dos noms que no porten cap identificació com a clergues.

P.Eleph.Wagner 1.372

ESAIAS₂ Ἡσαΐας

Oxirinquita?, VI

Diacas διάκονος

S'encarrega de l'administració d'un poble, Seniris, i en recapta les contribucions. Dóna comptes a un prevere, de nom Martirios, a qui exposa les dificultats per cobrar i també les dificultats materials per al transport del blat. També administra la producció de vi.

P.Hamb 3.228: BL VIII 146; P.Hamb 3.229: BL VIII 146, IX 100

EUSEBE ΕΥΣΕΒΕ

?, VII-IX

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Eusebe apareix esmentat en una relació de pagaments. No s'indica el concepte del pagament que fa referència a ell, però altres apunts fan referència a ordi i a teixits. A la relació i figura també un prevere.

CPR 12.16

EUSTATHIOS ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Hermontis, Tebaida, VII-VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Eustathios lloga dues peces de terra argilosa de la seva propietat a Georgios, fill d'Onofrios, durant un any per tal que les sembri, a canvi de la meitat dels fruits. El document adopta la forma d'un permís perquè l'agricultor pugui sembrar. Tot i que Eustathios parla de la seva propietat, en descriure'n els límits es refereix a la propietat del monestir d'Hagios Philotheos. El diaca es refereix a si mateix com *eulabestatos* (ΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤΟΣ). El

document està redactat per un escriba anomenat Aron, a petició d'Eustathios; tanmateix no es fa referència, com en altres ocasions, a la seva capacitat d'escriure.

O.Vind.Copt 42

EZEKIAS ΕΖΕΚΙΑΣ

Tebes, VI-VII

Diacon ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Ezekias, fill de Iohannes, acorda amb el bisbe apa Abraham no reclamar res per l'expulsió del seu germà Ebonkh, que el bisbe ha fet fora de l'església dels Tres Ecònoms. Es compromet també a no litigar amb el seu germà. El diacon es refereix a ell mateix com a *elakhistos*. Pertany al'arxiu d'Apa Abraham.

O.Crum 44

Till (1962) p. 87

FLAVIOS IOSEPH Φλάουιος Ἰωσήφ Hermòpolis, 525

Diacon διάκονος

Flavios Ioseph actua com a testimoni en una *parakletike omologia* que a petició del comprador d'un terreny formula solemnement la dona que li ha venut, tot compromentent-se a respectar la seva propietat per ella i els seus hereus.

P.Flor 3.323: BL VIII 130, XI 81

ZPE 151 (2005) p. 150

FORTUNATOS Φορτουνάτος

Panòpolis, 298-330

Diaça Διάκονος

Apareix citat com a propietari d'una casa a la ciutat de Panòpolis. En el mateix paper apareixen citats altres personatges amb el mateix títol (Apol·lon, Athas, Búbalos, Kholos, Nemesàs), així com moltes altres persones designades per la seva professió. Entre aquests és destacable el fet que hi ha un nombre important de sacerdots de la religió autòctona, així com referències topogràfiques a temples dels déus, i també una església. Aquest detall apunta a la possibilitat que fossin cristians, si bé l'absència de preveres o altres institucions cristianes no permet assegurar-ho.

SB 24.16000 = SB 8.9902: BL VI 160, VIII 276, IX 205, XI 176.

P.Berl.Bork p. 47-68

GABRIEL₁ ΓΑΒΡΙΗΛ

?, 1166 o 1209

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaça Gabriel actua de testimoni en el contracte matrimonial pel qual Petros, fill de Pisente, pren per esposa Set Aluaret, la filla de Raixid fill de Boulpeter. En el mateix document signen també com a testimonis uns altres tres diaques, Iohannes, Mathaios i Nouheem. El document és bilingüe en àrab.

SB Kopt 1.44

Till (1948) p. 627-638

GABRIEL₂ ΓΑΥΡΗΛΑ

Teshlot, Hermopolita, 1027, 1039

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Fill de Mina, també diaca. Actua de testimoni en un contracte de compravenda d'una casa, juntament amb un altre diaca anomenat Fif, fill del també diaca Mariane. Actua també de testimoni i escriba en un altre contracte de compravenda de la mitja casa. També és escriba i testimoni en un contracte de compravenda d'un forn. Podria ser que ho fos també en un contracte de reconeixement de deute. Probablement és el beneficiari d'una part de la casa de Rafael, fill del diaca Mina, en la seva deixa testamentària.

*SB Kopt 3.1410; SB Kopt 3.1411; SB Kopt 3.1412; SB Kopt 3.1414?;
SB Kopt 3.1417?*

OMRO 64 (1983) p 77s

GABRIEL₃ ΓΑΒΡΙΗΛ

Arsinoita, ?

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Gabriel és el destinatari d'una salutació continguda en la subscripció d'una carta de la que només es conserva el final.

P.Lond.Copt 647

GADIMOS Γάδιμος

Nessana (Palestina), 16 d'agost de 605

Subdiaça ὑποδιάκωνος

Gadimos, fill de Zonainos. Figura en un document de préstec suscrit per Abraamios, fill de Procòpios, que ha manllevat diners a Patrikios, fill de Sergios, lector i superior del monestir de Sant Sergi i Bacus. Gadimos testifica que Abraamios ha permès signar el document en nom seu a Zonainos, fill d'Abraamios. El

GEORGE₃ Γεωργε

?, VIII

Diacas διάκονος

És l'escriba d'un rebut bilingüe, grec i copte, pel pagament del *demosion*.

SB Kopt 3.1428

GEORGE₄ Γεωργε γεωργε γεωργιος

Deir-el-Bala'iza,

Licopolita,

VII-VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca George signa, en grec, un document copte en el qual el monestir d'Apa Apol·lo reconeix un deute en blat a favor d'una persona que li ha avançat per poder fer el pagament del *demosion*. També és el redactor d'un altre document del que només es conserven les signatures. Apareix esmentat el segon en una relació de clergues i monjos, de la que és destacable que els diaques (Lampou, George i Apol·lo) precedeixen els preveres; d'altra banda, en tots aquests s'omet el tractament d'"apa", que sí que s'esmenta en aquells altres en que no figura l'ordre. Apareix esmentat a l'encapçalament d'un document jurídic fragmentari en què ell i altres persones, entre elles els diaques Zakharias i Theodoros, actuen en nom de tot el poble. En un document comptable apareix associat a la recepció d'una quantitat procedent de Sioout. També apareix en un altre document comptable en el qual, entre altres coses, hi ha apunts destinats al sosteniment de l'exèrcit àrab. Apareix també en una altra relació, esmentat com a Georgios, juntament amb el diaca Lampou i, possiblement, amb Apol·lo; aquesta relació podria ser un exercici d'escriptura, atès que el superior apareix amb tres titulatures diferents. Apareix també en un exercici d'escriptura escrit en copte, on se l'esmenta

juntament amb els diaques Lampou i Kosmas; segons l'editor, la mà que redactà el text és de George.

P.Bal 103; P.Bal 104; P.Bal 143; P.Bal 358; P.Bal 154; P.Bal 191; P.Bal 338; P.Bal 395; P.Bal 396

GEORGIOS₂ Γεώργιος Arsinoiton Polis, 672 (o 687)

Diacas διάκονος

Fa de testimoni, juntament amb un altre diaca anomenat Aristomakhos, en un rebut pel qual l'arxidiaca Georgios, fill de Petterios, confessa haver rebut el preu d'un transport en cavalleries per part d'Apa Iulios, fill de Kiriakos, del poble de Siron, i de Menas, fill de Kosmas, d'Arsinoiton Polis.

Stud.Pal 3.324: BL VIII 439, IX 333, X 262

GEORGIOS₃ Γεώργιος Arsinoiton Polis, 672 (o 687)

Arxidiaca ἀρχιδιάκονος

Fill de Petterios, que fou pagarca de l'Arsionoita, és arxidiaca de la santa i gran església. Estén un rebut pel qual rep el preu d'un transport en cavalleries que ha facilitat a Apa Iulios, fill de Kiriakos, del poble de Siron, i a Menas, fill de Kosmas, d'Arsinoiton Polis.

Stud.Pal 3.324: BL VIII 439, IX 333, X 262

GEORGIOS₄ Γεώργιος

Afrodites Kome, <547

Diacas διάκονος

Georgios, fill de Psempnuthis, signa, juntament amb altres habitants d'Afrodito, una relació adreçada a l'emperadriu Teodora, en què es queixen de la conducta i les exaccions del pagarca Iulianos. El diaca Georgios és anomenat també propietari κτήτωρ. Els primers signataris del document són preveres, després signen els professionals i propietaris, entre els que està Georgios, sense que el diaconat li doni preeminència davant altres persones. Un escriba va escriure la seva signatura i la d'altres perquè, segons consta al document, no sabien escriure. En el mateix document figura també un altre diaca, Victor, que probablement vivia a la cort de Constantinoble, atès que figura entre els destinataris immediats del document, que anava adreçat finalment a l'emperadriu. El document pertany a l'arxiu de Diòscor.

P.Cair.Masp 3.67283: BL VIII 74, XI 53, XII 47

Rowlandson (1998) 20; ZPE 107 (1995) p. 100, nota 20; Zuckerman (2004) p. 49; Fournet (2008) p. 163-165.

GEORGIOS₅ Γεώργιος

Hermòpolis, VI

Subdiaca ὑποδιάκονος

Georgios, fill de Phoibammon, actua com a escriba en la redacció d'un contracte de lloguer d'un immoble a Hermòpolis, perquè el llogater no sap escriure. Al final del document, però, una altra persona, Eulogios, diu que l'ha escrit en nom de Georgios.

CPR 9.8; *BL IX 69*

Harrauer (2010) p. 447, fig. 235

GEORGIOS₆ Γεώργιος

Arsinoiton Polis, 578

Diacas διάκονος

Georgios, ja difunt a l'època en què està testimoniats, és el pare d'Aurelios Petros, que coneixem per un document fragmentari en què contracta el lloguer d'un taller amb els estratelats i pagarques de la ciutat. Petros sap escriure.

CPR 14.11: BL XII 61

GEORGIOS₇ Γεώργιος

Oxirinc, 568

Diacas διάκονος

Georgios, el diaca, és fill d'Apa Hor, també diaca, i com a professió és agricultor. Actua com a garant d'un tal Aurelios Onnofris, que fa de guàrdia rural.

P.Lond 3.778=P.Oxy 1.199; BL VII 86.

GEORGIOS₈ Γεώργιος

Oxirinqita, VI-VII

Diacas διάκονος

És l'autor d'una carta privada adreçada probablement a un responsable monàstic, en què informa dels desplaçaments que ha fet i d'assumptes relatius a un conegut comú.

P.NYU 2.22

ZPE 136 (2001) fig. 1

GEORGIOS, Γεώργιος

Arsinoiton Polis, VI-VII

Diacas διάκονος

Apareix esmentat juntament amb una quantitat de diners en uns comptes del monestir de Santa Tecla. En els mateixos comptes hi apareix un altre diaca, Sybakat.

P.Prag 1.95

GEORGIOS₁₀ Γεώργιος

Hermòpolis, 608

Diacas διάκονος

Intervé com a testimoni en un contracte de venda de barrils. Figura esmentat com ἑλάχιστος diaca d'Hermòpolis.

BGU 17.2694

P.Eirene II, 29 (16-19) p. 174.

GEORGIOS₁₁ Γεώργιος

Arsinoiton Polis, VII

Diacas διάκονος

El diaca Georgios presta els seus serveis com a treballador a un blanquer, βαφεύς, anomenat Apa Hor, fet que es coneix per un rebut del pagament del sou, que és d'un aureus. És diaca de Sant Jordi en el Campament.

P.Grenf 1.68=Stud.Pal 3.128

GEORGIOS₁₂ Γεώργιος

Nessana, Palestina, 689

Arxidiaca ἀρχιδιάκονος

Fill de Victor. Apareix com a mediador, intentant la reconciliació

entre Ioannes, fill de Oualios, prevere, i la seva esposa i, un cop descartada la reconciliació, com a testimoni en el contracte de divorci que signen ambdós. Apareix fent al mateixa funció un altre diaca, Sergios, fill de Pal·ladios, un prevere, Sergios fill de Georgios, i altres homes laics.

P.Ness 3.57

Crisci-Cavallo, 1996, fig. 48-49; Urbanik, Marriage, 2005, p. 199-218; Christophilopoulos, 1973, p. 108-110; Urbanik, Dire le droit, 2006, p. 87-98.

GEORGIOS₁₃ Γεώργιος

Arsinoiton Polis, 636

Diaca διάκονος

Georgios, fill d'Apol·lo, diaca, actua, juntament amb Phoibammon, l'*epistates*, i altres persons, com a representant dels ferrers d'Arsinoe davant de l'*stratelates* de la regió en un rebut pel preu del lliurament d'un encàrrec de cadenes de ferro.

P.Prag 1.64: BL IX 215

Harrauer (2010), Textband, p. 478., núm. 153276, Id. Tafelband, làmina 67.

GEORGIOS₁₄ Γεώργιος

Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Subdiaca ὑποδιάκονος

Apareix esmentat com a contribuent en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 112.B.2. Va acompanyat del topònim Peb[.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; BASP 41 (2004) p. 184; APF 55 (2009) p. 94

GEORGIOS₁₅ Γεώργιος

Alexandrou, Arsinoita, 651/666

Diacas διάκονος

Actua com a intermediari en el cobrament d'impostos a la localitat d'Alexandrou, segons consta en un rebut lliurat als habitants d'aquest lloc.

Stud.Pal 8.1192b: BL VIII 451

GEORGIOS₁₆ Γεώργιος

?, VII-VIII

Diacas διάκονος

Actua com escriba d'un rebut de cobrament d'impostos, el *merismos*, que s'envia a un personatge anomenat Apa Iouli.

P.Muench 3.1.106: BL IX 172

GEORGIOS₁₇ Γεώργιος

Arsinoita o Hermopolita, VII-VIII

Diacas διάκονος

Figura en una relació de pagaments fiscals com a pare d'una de les persones esmentades Lothe. En el mateix paper apareixen dos diaques més, Senouthios i Menas, esmentats com a pares de sengles contribuents anònims.

SB 24.16210; *Tyche* 12 (1997) p. 184-186.

GEORGIOS₁₈ Γεώργιος

Arsinoiton Polis, VII-VIII

Diacas διάκονος

Georgios, el diaca, és administrador d'un bé eclesiàstic de l'església dels sants Cosme i Damià. Com a tal apareix en el paper lliurant un rebut als llogaters d'aquest immoble.

Stud.Pal 3.269: BL VIII 438

GEORGIOS₁₉ Γεώργιος

Arsonoita, VII-VIII

Diacas διάκονος

El diaca Georgios apareix com a encarregat de la recaptació d'impostos del poble de Straton en un paper que recull una relació de localitats i pagaments. En el mateix paper apareixen un altre diaca anomenat Khael i un altre anònim fent la mateixa funció. S'esmenten noms musulmans.

Stud.Pal 10.74: BL VIII 454, XII, 271

CPR XXIII, p. 88 ss.

GEORGIOS₂₀ Γεώργιος

Arsonoita, IV-VII

Diacas διάκονος

Georgios, diaca de la Gran Església (μεγάλης ἐκκλησίας) apareix lliurant un rebut a dos germans, Sistos i Apol·lon, fills de Stephanos, per un concepte desconegut. Probablement un pagament periòdic, un lloguer o una contribució, atès que s'esmenta que és el pagament corresponent a la dotzena indicció.

SB 1.4898: BL X 182

GEORGIOS₂₁ Γεώργιος

Arsonoita, ?

Arxidiaca ἀρχιδιάκονος

Georgios, arxidiaca, és el destinatari d'un document que li adreça Kosmas. Només se'n conserva l'encapçalament i el destinatari, tot i que l'edició és parcial. El remitent es refereix a l'arxidiaca com *endoxotatos* i *kyrios*.

BKU III. 438

GEORGIOS₂₂ Γεωργιος

Tebes, VI-VII

Candidat al diaconat ΑΠΑΓΙΩΤ' ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΜΜΟΚ ΕΤΡΕΚΧΕΡΟΔΟΝΕΙ ΜΜΟΙ
ΝΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Georgios, per qui el seu pare ha demanat al bisbe Abraham l'ordenació diaconal per al lloc (església, poble...) de Sant Jordi, es dirigeix al bisbe tot manifestant-li el seu compromís de complir les ordres que li enviï d'acord amb les seves forces, i també a vetllar pel santuari d'acord amb els manaments de Déu. N'és garant un altre diaca, Iohannes.

O.Crum 32

GEORGIOS₂₃ Γεωργιος

Tebes, 728

Arxidiaca ΑΡΧΗΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Georgios és arxidiaca de l'església de Sant Víctor, a Tebes. Actua com a escriba a petició de Petros, fill de Pheu, i de la seva dona Maria, que no saben escriure, en una escriptura de partició d'herència que signen, juntament amb Phoibammon i Sophia. Es tracta de la partició d'una casa que deixà en herència el seu

sogre Theodoros.

P.KRU 44

Till (1962) p. 91

GEORGIOS₂₄ ΓΕΩΡΓ(ΙΟC)

Deir el-Hammam, Arsinoïta, VIII

Díaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Georgios és el destinatari d'unes salutacions d'una carta remesa per Samuel a Xenoute, el contingut de la qual és incert a causa del seu estat fragmentari.

P.Fay.Copt 22=P.Lond.Copt 576

GEORGI₁ ΓΕΩΡΓΙ

Arsinoïta, VIII

Díaca ΠΙΑΚΟΥ

Fill de Kyril. És part en un contracte de contingut econòmic, atès que en el document fragmentari en què es conserva es fa esment de *holocòtins*. No se'n pot conèixer la natura.

CPR 2.181

GEORGI₂ ΓΕΩΡΓΙ

Heracleòpolis, VIII

Díaca ΠΙΑΚΟΥ

El díaca Georgi, fill de Petre, ja difunt quan s'escriu el document, cedeix a la seva germana Theodote una part d'una casa en compensació per un préstec que va haver de demanar-li en una situació de necessitat. El document està escrit en dialecte faiúmic.

CPR 4.29=CPR 2.36

GEORGI₃ ΓΕΩΡΓΙ

Deir el-Hammam, Arsinoita, VIII-IX

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC), ΔΙΑΚΟΝ/ΔΙΑΚΩΝ

El diaça Georgi és el destinatari, com a membre d'una comunitat religiosa, d'una carta que li tramet Apa Philotheos fent relació, segons sembla del text conservat, a l'enviament d'un llibre de contingut dogmàtic. També són destinataris de la carta altres diaques, Mone, Petros, Thomas, així com altres eclesiàstics designats amb el títol «apa». El remitent de la carta es refereix als destinataris com a «pare». També és esmentat quatre vegades en uns comptes que contenen també un altre registre amb càrrec a un altre diaça, Apa Iouli. No es pot saber quina és la raó dels apunts comptables. En qualsevol cas, hi figuren moltes altre persones designades per llurs oficis (jardiner, flequer, fuster...).

Els textos pertanyen a l'anomenat arxiu d'Apa Georgios.

P.Fay.Copt 13=P.Lond.Copt 572; P.Fay.Copt 45=P.Lond.Copt 692

GEORGI₄ Γ(Ε)ΩΡΓΙ

Arsinoita, ?

Diaça ΠΙΑΚΟΥ

El diaça Georgi es esmentat en una carta fragmentària que fa referència a diversos efectes (fusta de palma, camells, diners, roba, llibres) però el sentit resulta difícil d'entendre. S'hi esmenta un altre diaça, Mena.

P.Lond.Copt 585

GERMANE ΓΕΡΜΑΝΕ

?, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚΩΝ

El diaça Germane és esmentat en una carta que el superior del monestir d'Apa Tomàs adreça al superior d'un altres monestir proper. En ella li explica que uns joves han fugit del monestir i s'han fet traslladar en vaixell. Explica també que ell ha enviat el diaça Germane a buscar els fugitius i demana que se'ls tracti correctam

P.Ryl.Copt 289

GERONTIOS₁ Γερόντιος

Hermòpolis, 513

Diaça διάκωνος

Fill de Petros. Actua com a testimoni en un contracte en què Aurelios Theodoros, fill de Kol·louthos, agricultor, lloga 9 arures de terra amb un quart de cup, al lloc de Traise, a Aurelia Kyra, també anomenada Eustorgia. El contracte també comprèn el retorn d'un préstec. El document pertany a l'arxiu d'Aurèlia Kyra.

BGU 17.2683 = SB 14.11373

GERONTIOS₂ Γερόντιος

Arsinoïta, VII-VIII

Diaça διάκωνος

Apareix citat en una llista de persones relacionades amb diverses laures. Gerontios pertany a la laura de Santa Tecla. A la mateixa llista apareix un altre diaça, Kosmàs, pertanyent a la laura dels Tres Màrtirs.

Stud.Pal 10.6

GERONTIOS₃ ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ Hermòpolis, ?

Arxidiaca ΑΡΧΙΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Gerontios és el pare d'Apa Severos, que és emfiteuta d'unes terres propietat de Gregorios. Aquest darrer li lliura un document pel qual fa constar l'emfiteusi. El nom del pare de Severos no coincideix entre l'encapçalament del document, on és Gerontios, i la subscripció, on hi figura Theofane.

P.Lond.Copt 1061

GREGORIOS₁ Γρηγόριος Apol·lonòpolis, 703-715

Diacas διάκονος

Apareix com a participant en el comerç de vi en un paper que conté comptes en aquest sentit d'aquest tipus. Pertany a l'arxiu de Papas, pagarca d'Apol·lonòpolis.

P.Apoll 100; BL VIII 10

GREGORIOS₂ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Afroditòpolis, 705-706 o 720-721

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Gregorios actua com a representant del *dikaion* del monestir de Sant Kol·louthe de la Porta. En aquesta qualitat lliura un rebut pel pagament d'un lloguer a Loulou, un escriba que també és comerciant de verdures. McCoull, tot i que no s'ha identificat el monestir en cap altre paper, sospita que podria trobar-se a Antinoe pel culte de Sant Kol·louthe que hi havia en aquesta ciutat. Gregorios es refereix a si mateix com *elakhistos*.

SB Kopt 1.243

McCoull, L. (1985) p 197-203.

HELIAS Ἡλιας Tebes, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaça Helias s'adreça al seu bisbe, Apa Abraham, de qui ha demanat l'ordenació presbiteral, i es compromet a guardar una sèrie de regles de conducta. Obeir les seves ordres, manaments i cànons de l'Església, aprendre's l'Evangelí de Sant Marc en dos mesos i a recitar-lo davant del bisbe, guardar el dejuni i abstenir-se de relacions sexuals durant la quaresma i les vigílies de les festes, i no anar enlloc sense dir-li.

O.Crum Ad.7

Till (1962) p. 81

HERAKLEIDES Ἡρακλεΐδης Edfú, ?

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC) ΔΙΑΚΩΝ

Heràclides és esmentat diverses vegades en una carta que una persona casada remet a un superior a qui tracta de "paternitat" i "santedat". El remitent sembla sotmès a una acusació i a un judici. Heràclides, és probablement el contrincant del remitent i el que ha explicat desagradables per al remitent, acusant-lo falsament de deutes.

O.CrumST 192

HERMAUOS Ἑρμανῶς Afrodites Kome, 525?

Diaça διάκονος

Apareix esmentat com a contribuent al registre fiscal d'Afroditòpolis, conservat a l'Arxiu de Diòscor. El nom Hermauos és molt freqüent en el document, tot i que pertany a altres persones, alguns d'ells preveres. Al papir se'l designa amb un nom alternatiu ὄν(όματος) Πρωμ(αῶτος) Βησκ(ουίτος).

P.Flor 3.297: BL VIII 128, IX 86

Zuckerman (2004) p. 23-26; Fournet (2008) p. 181-19; BASP 47 (2010); CE 82 (2007);

HERMAUO THEODOSIOS Ἑρμαῦω Θεοδοσιος Afrodites Kome, VIII

Diacas ΔΙΑΚΟΝΟΣ

El diaca Hermauo Theodosios actua de testimoni en un justificant de la devolució d'una suma de diners que havia de servir com a substitutiu d'una provisió de treballadors, però que fou rebutjada pel deutor. El nom Theodosios podria ser el patronímic, però la resta de signataris el porten introduït per ΠΩΝ d'on es dedueix que devia ser un segon nom del diaca.

P.Lond 4.1509

HERMEIAS Ἑρμείας Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diacas διάκονος

Apareixen esmentats els seus hereus com a contribuents en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 34.2 26. A 50.A.2 11 tornen a aparèixer citats els seus hereus. És probable que es tracti de la mateixa persona. En la segona ocasió la contribució la paguen els hereus a través de Georgios, un ajudant, procedent de Nakhoi, probablement un topònim no

identificat.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; *BASP* 41 (2004) p. 184; *APF* 55 (2009) p. 94

HERMIAS Ἑρμίας Hermòpolis, VI-VII

Subdiaca ὑποδιάκονος

Fill de Paisato, apareix actuant com a testimoni en un contracte de lloguer de terres amb finalitat agrícola.

P.Oxf 16: BL VIII 198, X 112

HERMINOS Ἑρμῖνος Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diacca διάκονος

Apareix esmentat com a contribuent en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 35.12 i 13, i a 84.E.1. Aquesta darrera entrada, tot i la distància a què es troba, s'ha d'atribuir al mateix perquè l'expressió és exacta: διὰ Ἑρμίνου διακόνου Απενιαου. Aquesta darrera expressió pot referir-se a un topònim no identificat.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; *BASP* 41 (2004) p. 184; *APF* 55 (2009) p. 94

HEROUBIN Ἡεροῦβιν Tebes, VI-VII

Diacca ΔΙΑΚΟΝΟΣ

El bisbe adreça un òstracon a un destinatari de qui s'ha perdut el nom, tot demanant-li que escrigui a Heroubin, el diaca, d'Esneh, en nom de "del seu pare" Papas (potser, segons l'editor, es

refereix a l'adreça on cal lliurar la carta). Es fa referència al destinatari de la carta, però no pas al seu contingut. Crum transcriu el nom del diaca com Reuben.

O.Crum 126

Till (1962) p. 192

HOL₁ "Ολ Arsinoiton Polis, 555 o 570

Diaca διάκονος

Hol, diaca, fill de Phoibammon, també diaca, figura juntament amb Menas, prevere i també fill d'un prevere, i amb dos personatges més anomenats Menas i Theodoreos, com a representant dels gremi de fabricants de selles d'Arsinoiton Polis, i en aquest concepte estenen un rebut al *dux* Flavios Ioannes a través del *riparios* Apfuas. Rep el tractament d'Apa Hol.

CPR 14.32: BL IX 76, X 55

CPR XXIV, p. 200 i nota 16; p. 204 i nota 13 i p. 205s.i nota 18.

HOL₂ "Ολ Arsinoiton Polis, VII-VIII

Diaca διάκονος

Apa Hol figura en una llista fiscal redactada alfabèticament. La seva entrada ve determinada per l'alfa del tractament d'Apa. Figuen altres persones que també el duen, però de cap altre no s'esmenta la condició de diaca o de prevere.

SB 20.14685: BL X 231

Tyche 5 (1990) figura 5; Harrauer (2008) p. 499 i s., fig. 279

HOL₃ "Ωλ Arsinoita o Heracleopolita, VII

És el pare d'un altre diaca, Georgios.

P.Lond 3.778=P.Oxy 1.199; BL VII 86.

ΙΑΚΟΒ₁ Ἰακώβ Afrodites Kome, 515

Diacas διάκονος

Fill de Victor, actua com a testimoni en un escrit de rebut d'una part i condonació de la resta d'un deute per part d'Aurelios Bessaion a favor d'Aurelia Mariam.

P.Cair.Masp 3.67306

ΙΑΚΟΒ₂ ????? Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Jakob és autor d'una carta fragmentària en la que remet salutacions a moltes persones, algunes d'elles clergues, probablement d'àmbit monàstic, atès que hi ha una referència al superior; però d'altres són dones, sense que consti que es tracti de monges. Hi ha una salutació genèrica al "poble de Déu" en el sentit del conjunt de la comunitat monàstica. El diaca Jakob fa una referència a "Mena, el meu fill", que tant podria indicar una filiació biològica o espiritual.

P.Bal 192

ΙΑΚΟΒ₃ ΙΑΚΩΒ Tebes, VI-VII

Candidat al diaconat ΧΕ ΕΠΕΙΚΗ ΑΝΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΝΤΕΚΜΝΤΕΙΩΤ' ΕΤΡΕΚΧΕΙΡΟΔΟΝΕΙ ΜΜΟΝ ΝΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Juntament amb Samuel i Aron, Iakob és candidat al diaconat i

s'adreça al bisbe Abraham tot exposant el seu compromís de respectar els manaments i els cànons, d'obeir-lo, d'abstenir-se de relacions sexuals les vigílies dels dies de festa, a aprendre's de memòria l'evangeli de Sant Joan en un termini fixat i de no practicar el comerç, prestar a interès o marxar sense el seu permís. Aporten garants del seu compromís. Pertany a l'arxiu d'Apa Abraham.

O.Crum 29

Till (1964) p. 41; Till (1962) p. 102; Kosack (1974) p 336, n 123.

ΙΑΚΟΒ₄ ΙΑΚΩΒ

Tebes, VI-VII

Candidat al diaconat. ΑΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΜΜΟΚ ΕΤΡΕΚΧΕΙΡΟΔΟΝΕΙ ΜΜΟΙ ΝΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Jakob, fill de Kal·linikos, ha demanat l'ordenació dicaconal per a l'Església Petita al bisbe Abraham. Amb aquest motiu s'adreça a ell en una carta en què es compromet a complir les ordres del bisbe, a guardar abstinència sexual les vigílies de la sinaxi, a aprendre's de memòria un evangeli, a fer les pregàries que el bisbe disposi, a complir les normes del clergat i a no marxar sense permís. Dóna el seu consentiment a aquestes ordres i als cànons. Pertany a l'arxiu d'Apa Abraham.

O.Crum 34

Till (1962) p. 102.

ΙΑΚΟΒ₅ ΙΑΚΩΒ

?, ?

Diacon ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Iakob és el remitent d'una carta adreçada a Ananias a propòsit d'unes relacions comercials. El remitent li demana al destinatari

com vol que li pagui uns enviaments de lli que li ha efectuat, si en or o bé en blat, tot quedant a l'espera de la seva resposta.

O.CrumST 292

IAKOBIOS Ἰακώβιος Arsinoïta o Heracleopolita, VII-VIII
Diacà διάκονος

Iakobios apareix en un papir que conté probablement un pagament per raó d'un lloguer relacionat amb la navegació, però també una possible gratificació. Dos dels personatges amb què es relaciona el diaca són musulmans: Omar fill de Maruan i Abu Akoris.

SB 24.16210; SB XII 241

CPR XXII 14,2 nota; Tyche 12,1(997) figura 17

IEREMIAS₁ Ἰερεμίας Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII
Diacà ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Ieremias es esmentat en una carta en que el remitent explica que ha perdut totes les seves pertinences, probablement en un naufragi. Ieremias és l'encarregat d'uns vaixells per a la navegació fluvial i té el comandament sobre els mariners, però se n'ha anat. El remitent demana al destinatari que li enviï Ieremias. El diaca és tractat pel remitent com "el meu germà", probablement en un sentit espiritual.

P.Bal 223

IEREMIAS₂ ΙΕΡΗΜΙΑΣ

Tebes, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Ieremias és testimoni en un contracte fragmentari de compravenda de lli entre l'anacoreta Ioseph i Petros, d'una banda, i apa Victor, d'una altra. En el contracte també són testimonis el prevere Abraham i una altra persona de qui s'ha perdut el nom.

O.Medin.Habu 121

Till (1962) p. 105.

IEZEKIEL ΙΕΖΕΚΙΑΣ

Tebes, VI-VII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Iezekiel ha assumit la cura (προσεχε) de l'església d'Apa Mena. Per tal d'assegurar el compliment de les seves funcions, dues persones, Zakharias i Athanasios, en surten com a garants. En concret es comprometen a que actuï sense cap descuit en el que té relació amb el sacrifici (θυσια) i la làmpada. En un altre document, Iezekiel es compromet davant d'Apa Victor i tots els germans que, si torna a embrutar l'interior del monestir, serà expulsat i castigat davant tot el poble i haurà de fer cada dia alguna cosa que no s'ha conservat.

O.Crum 45; O.Crum 294

Till (1962) p. 88.

IGNATE ΙΓΝΑΤΕ

Hermopolita, VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Ignate, fill de Theodoros, és l'encarregat de fer

l'inventari de l'església de Sant Theodoros, tot donant fe de l'existència dels objectes que s'hi recullen. Es descriu tot un seguit de mobiliari i objectes majoritàriament de caire litúrgic, però també s'hi troba una mesura de vi i 31 llibres.

P.Ryl.Copt 238

Kosack (1974)

IOANNAKIOS Ἰωαννάκιος

Hermòpolis, 631-641

Diacà διάκονος

Ioannakios, fill de Menas, εὐλαβέστατος διάκονος, és propietari d'un terreny agrícola de dues arures que lloga per un període de tres anys a un agricultor de nom Aurelios Taurinos, fill de Kol·louthos.

CPR 9.29: BL VIII 116

IOANNES₁ Ἰωάννης

Licòpolis, final IV

Diacà διάκονος

El diaca Ioannes adreça una lletra a Apa Ioannes, un anacoreta i superior d'una comunitat monàstica establert al nomós Hermopolita, de qui s'ha conservat un arxiu amb diverses cartes que li adreçaren. Zuckermann va identificar aquest anacoreta amb el famós Joan de Licòpolis. El diaca Ioannes el tracta com a persona de gran respecte, com de fet tots els seus correspondents, i li expressa el desig d'anar a conèixer-lo; la pèrdua del final de la carta ens impedeix saber si feia alguna altra petició.

P.Lond 3.981 = W.Chr. 130 = Naldini, Cristianesimo 51: BL VIII 183, X 101

Döllstädt (1934) p. 48.; Winter (1933) p. 168; Ghedini (1923) p. 168, núm. 23; Bataille (1955) làmina VI.

IOANNES₂ Ἰωάννης

Cinopolita, IV-V

Diacas διάκονος

El diaca Ioannes, juntament amb una altra persona de qui s'ha perdut el nom, s'adreça al ἡγεμῶν del nomós Cinopolita per formular-li una petició, que tampoc no s'ha conservat. En la part de text legible es fa una referència a les tropes estacionàries.

P.Haun 3.54

Feissel - Gascou (2004) p. 165.

IOANNES₃ Ἰωάννης

?, V

Diacas διάκονος

Apareix en una llista de diaques i subdiaques relacionats amb dos monestirs, un anomenat "a la vora del riu" (παρὰ ποταμόν) i l'altre d'Agios Stephanos, així com d'una església de la qual s'ha perdut el nom (N...s). Ioannes 3 pertany a l'església, juntament amb dos subdiaques, Foib i Ioannes 4.

P.Amst 1.81

IOANNES₄ Ἰωάννης

?, V

Subdiaca ὑποδιάκονος

Apareix en una llista de diaques i subdiaques relacionats amb dos monestirs, un anomenat "a la vora del riu" (παρὰ ποταμόν) i l'altre d'Agios Stephanos, així com d'una església de la qual s'ha perdut el nom (N...s). Ioannes 4 pertany a l'església, juntament el diaca

Ioannes 3 i el subdiaca Foib.

P.Amst 1.81

IOANNES₅ Ἰωάννης Oxirinc, 489

Diaca? διάκονος(?) τῆς ἀγίας ἐκκλησίας

Probablement era diaca, tal com es dedueix de la restitució de la fórmula habitual, però la designació de diaca ha desaparegut. Fill d'Aneus i d'Apia. El possible diaca i una altra persona, anomenada Phoibammon, lloguen una finca rústica amb finalitat agrícola, dotada de maquinària, a un ciutadà important d'Oxirinc, Flavios Strategios.

P.Flor 3.325: BL VII 53, XII 72

P.Oxy. LXVII 4614,1 nota, i 4615, 4-5 nota.; 11-12 nota; P.Oxy. LXVIII 4687,8-9 nota.

IOANNES₆ Ἰωάννης Oxirinc, V

Subdiaca ὑποδιάκονος

Ioannes, fill de Dionisios, és subdiaca i fa d'escriba en un contracte de compravenda d'un immoble urbà d'Oxirinc, del qual es diu que té un menjador. Els contractants són analfabets.

P.Oxy 20.2270; BL VIII 256

RIDA 3, Ser. 8, 1961, p. 128, nota 30; Diethart – Worp (1986), làmina 48.

IOANNES₇ Ἀββᾶ Ἰωάννης

Hermòpolis, V

Diacas δίακονος

El diaca actua com a intermediari en el cobrament del δημόσιον ordinari a diverses persones, tal com està testimoniats en el rebut en què ens ha pervingut el nom d'aquest diaca.

Stud.Pal 8.1215

IOANNES₈ Ἰωάννης

Kussita, V-VI

Diacas δίακονος

Conegut per un document en què es dirigeix al κομέτης tot informant-lo que ha llogat alguna cosa, que no es pot conèixer per haver-se perdut la part de text on s'esmentava.

SB 22.15266

Sijpesteijn (1993) p. 118

IOANNES₉ Ἰωάννης

Hermòpolis, 509

Diacas δίακονος

Actua d'escriba en un document de l'arxiu d'Aurèlia Kyra, també anomenada Eustorgia. En ell Aurelios Aplous, fill de Serenos, lloga a Aurelia Kyra nou *arures* de terra de secà i es compromet a pagar com a lloguer anual trenta *artabes* de blat i sis d'ordi. El llogater és analfabet.

BGU 12.2181: BL VII 25, VIII 53

Tyche 22 (2007) p.215

IOANNES₁₀ Ἰωάννης

?, VII-VIII

Diaconos διάκονος

Apareix citat en una llista de pagaments fiscals de la laura de Pion... (el nom és fragmentari). En el mateix document apareixen citats quatre diaques (Ason, Ioannes, Bartholomaios, Petros), dos personatges que duen el tractament d'"apa" i una "església de la Theotokos", tots com a contribuents, menys Petros que fa d'intermediari. Ioannes podria ser el pare d'un contribuent (Pet...) o bé ser l'intermediari a través del qual aquest fa la seva contribució, una llacuna abans del seu nom impedeix afirmar-ho amb certesa.

Stud.Pal 10.216: BL XI 264, XII 273

ZPE 137 (2001) p 227-228; CPR XXII 9, nota 1.

IOANNES₁₁ Ἰωάννης

Antaiopolita, 524?

Diaconos διάκονος

Fill de Psaios. Apareix esmentat en el cadastre d'Afrodítòpolis. Apareix relacionat amb el monestir d'Apa Zenobios. Paga els impostos d'unes terres, vuit *arures*, del monestir, que treballa com a γεωργός. El document pertany a l'arxiu de Dioscoros d'Afrodito.

P.Freer 1+2: BL X, 231, XII, 227 = *SB* 20.14669

Zuckerman (2004); Congr. XXV; Gascou - MacCoul (1987) p. 103-158; Gascou (2008).

IOANNES₁₂ Ἰωάννης

Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diacas διάκονος

Apareixen esmentats els seus hereus com a contribuents en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 8.B.2.31. Probablement pagaven l'impost per una filla seva el nom de la qual començava per Ko.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; BASP 41 (2004) p. 184; APF 55 (2009) p. 94

IOANNES₁₃ Ἰωάννης

Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diacas διάκονος

Apareixen esmentats els seus hereus com a contribuents en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 15.1 8. Malgrat que se'l nomeni igual que l'anterior, probablement es tracta d'una altra persona, atès que té una entrada diferent al registre fiscal.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; BASP 41 (2004) p. 184; APF 55 (2009) p. 94

IOANNES₁₄ Ἰωάννης

Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diacas διάκονος

Apareix com a contribuent en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 88.B.1.10 i 12, i a 94.B.2.14. Les tres vegades se'l cita acompanyat del topònim Perlkoi. Immediatament abans figura el registre d'un altre diaca anomenat Phoibammon.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; *BASP* 41 (2004) p. 184; *APF* 55 (2009) p. 94

IOANNES₁₅ Ἰωάννης

Arsinoita, VI-VII

Arxidiaca ἀρχιδιάκονος

És el destinatari d'una carta que una dona, Basileia, li remet demanant-li la intercessió en un assumpte privat. El tracta de germà, i és possible que fos realment el seu germà, i no només un tractament religiós, ja que a la carta es refereix a una «nostra germana comú». La remitent esmetna un altre diaca, anomenat Danielios, i demana a Ioannes que parli amb ell a fi que no sigui necessària la seva resposta sobre l'assumpte.

SB 6.9397

CE 84 (2009) p 264s; *WS* 70 (1957) p. 106

IOANNES₁₆ Ἰωάννης

Memfita, VII-VIII

Diacas διάκονος

Surt esmentat com a pare de Paphnouthios, que està inclòs en una relació de camàlics de la població de Pita(...). A la mateixa relació, però a la població de Paame s'esmenta un diaca anomenat Onofrios, pare d'Apa Iulios, i un altre Ioannes.

Stud.Pal 10.299: BL XII 274

ZPE 126 (1999) p. 195-201

IOANNES₁₇ Ἰωάννης

Memfita, VII-VIII

Diacas διάκονος

Surt esmentat en una relació de camàlics de la població de Paame.

Al contrari dels altres casos recollits en aquest document sembla, segons la restitució en nominatiu de l'editor, que el mateix diaca seria el que exerciria de camàlic. A la mateixa població surt un diaca anomenat Onofrios, pare d'Apa Iulios, i, al mateix document però referit a la població de Pita(...), un altre Ioannes., pare de Papnouthios.

Stud.Pal 10.299: BL XII 274

ZPE 126 (1999) p. 195-201

IOANNES₁₈ Ἰωάννης

Heracleopolita, 643

Diacas διάκονος

Actua de notari en un rebut de 65 ovelles que els pagarques d'Heracleòpolis, Christoforos i Theodorakios, lliuren a l'emir Abdal·là pel manteniment de les tropes sarracenes. Al paper, al costat del nom de Ioannes, notari, figura l'expressió ροε, que l'editor restitueix com a διακόνου. El document conté tres línies en àrab.

SB 6.9576: BL IX 262, X 201, XI 208

Grohmann, A. a *EtPap* 1 (1932) p. 23-95, fig. I-IX; Grohmann (1952) p. 113-114, fig. XI; Harrauer (2010) fig. 263; Abbott (1939) fig IV; Naqsabandi (1947) p. 139, fig. 15; Ruprechtsberger (1993) p. 386; Cavallo-Maehler (1987) p. 96-97; Demiri-Römer (2009) p. 10, cat. 4.

IOANNES₁₉ Ἰωάννης

Arsinoita?, VI

Diacas διάκονος

Ioannes, ja difunt en el temps que s'escriu el document, és esmentat com a pare d'un teixidor de lli, de qui s'ha perdut el

nom, en un rebut que l'encarregat dels teixidors lliura pel pagament d'una partida de roba.

P.Anag 192=SB 16 12282

Anagennesis 2 (1982) p. 145-154, fig XV.

IOANNES₂₀ Ἰωάννης

Antinoòpolis, 566-570

Diacà διάκονος

Ioannes, εὐλαβέστατος διάκονος, celebra un contracte de matrimoni amb Victor, metge, en el qual estableixen les condicions del matrimoni de la filla de Ioannes, Victorina, amb el fill de Victor, Afous. Les condicions en què es pacta el matrimoni donen idea que es tracta de persones de bona posició econòmica i social. El document pertany a l'arxiu de Diòscor d'Afrodito.

P.Cair Masp 1.67006v: BL VIII 70, IX 41, XI 52, XII 44

P.Lond. V 1709; Tyche 5 (1990).

IOANNES₂₁ Ἰωάννης

Afroditòpolis, post 538

Diacà διάκονος

Ioannes, apareix esmentat en uns comptes de despeses d'Afrodito. Aquest personatge seria diaca i conductor de mules, segons la restitució del text que l'editor creu probable. Les despeses són pagaments fets a Ioannes per uns coloms. El document pertany a l'arxiu de Diòscor d'Afrodito.

P.Cair Masp 1.67058: BL VIII 71

Zuckermann (2004) p. 44

IOANNES₂₂ Ἰωάννης

Antinoòpolis, 568

Diacas διάκονος

Ioannes, fill de Kyros, ἐλάχιστος διάκονος del monestir de Sant Víctor, a Pindaros, al *nomos* Antinoita, reconeix haver rebut dues *nomismata* de Flavios Christoforos, terratinent del lloc, i es compromet a tornar-les en dos mesos sense interessos. El document pertany a l'arxiu de Diòscor d'Afrodito.

P.Cair Masp 2.67162: BL X 341

IOANNES₂₃ Ἰωάννης

Afrodites Kome, 514, 521, entre 500 i 540

Diacas διάκονος

Ioannes, fill de Beskues, diaca, juntament amb Aurelios Anufis, compareixen davant del ripari d'Afrodites Kome, Apol·los, a garantir la presència durant un any de dos pastors que s'encarregaran de la vigilància rural i la seguretat pública d'una partida anomenada Ferco. Els pastors són pare i fill, Psenthaesis i Victor. Els dos garants es comprometen a pagar 12 *nomismata* en cas d'incompareixença dels vigilants a una eventual crida del ripari. El document denota que el diaca ocupava una posició important en el poble. Es troba recollit, juntament amb altres anàlegs referents a altres nuclis de població, en un paper de l'arxiu de Diòscor d'Afrodito. Queda de manifest la seva implicació en l'organització dels pastors i guàrdies rurals perquè és el redactor, a petició d'ells, que no saben escriure, d'un document en què el comú dels pastors i guàrdies acorda amb els representants de la ciutat d'Afrodito les condicions en què desenvoluparan llur tasca. Aquest paper pertany també a l'arxiu de Diòscor. En un altre paper del mateix arxiu apareix com a signatari d'un reconeixement de deute, sense que quedi de manifest

en quina qualitat ho fa.

P.Cair.Masp 3.67328: BL VIII 75, IX 46; *P.Lond 5.1844*

Fournet (2008) p. 332

P.Cair.Masp 1.67001: BL VIII 70

Montevecchi (1950) p. 63-64

IOANNES₂₄ Ἰωάννης

Oxirinc, 586

Diaça διάκονος

Ioannes, fill de Petros, és diaça i ecònom de Santa Tecla. En aquesta condició, lliura als descendents d'Apió (a l'arxiu del qual pertany el document), un rebut per una donació de blat amb finalitats caritatives corresponent al sisè repartiment (τῆς ἕκτης ἐπιμεμήσεως).

P.Oxy 16.1993; VIII 253

P.Oxy LXX p. 144-146.

IOANNES₂₅ Ἰωάννης

Oxirinc, 533

Diaça διάκονος

El diaça Ioannes és arximandrita del monestir d'Apa Ierax. En aquesta condició emet un rebut pel qual fa constar que ha lliurat unes cordes a Phoibammon, explotador de terres del monestir (καταμείνας) per fer funcionar una màquina de fer pujar aigua. En el mateix monestri d'Apa Ierax hi ha documentats diaques (Theotimos i Samuel) i un subdiaça (Ioustos) en un document de l'any 545.

P.Oxy 51.3640: BLVIII 272, IX 20,, XI 170

Harrauer (2010) p. 445, fig. 232; ZPE (1990) 84 p.67= Fikhman a Jördens-Sperling (2006) p. 280; BIFAO (1988) 88

IOANNES₂₆ Ἰωάννης

Esneu, Hermopolita, 538

Diacas διάκονος

Ioannes, fill de Kol·louthos i Arkhontia, del poble d'Esneu, es compromet a lliurar a Flavi Silvà, soldat de la guarnició d'Hermòpolis, 80 mesures de vi nou de la propera collita. Es compromet a més a substituir-lo si el vi no està en bones condicions. El preu és de 2 *nomismata* menys 12 *keratia*. El diaca actua en nom propi.

SB 16.12488: BL IX 284, X 214; = *P.Lond.3.998pgli*

Harrauer a Pap.Flor VII.

IOANNES₂₇ Ἰωάννης

Hermòpolis, VI

Diacas διάκονος

Ioannes, θεοφιλέστατος διάκονος, té llogada mitja casa a Khristoros, fill de Phoibammon, a Hermòpolis, per una renda de 7 *keratia* d'or i mitja per una indicció. Aquest fet el coneixement a través d'un rebut de pagament que li lliura el propietari. Per un altre rebut, sabem que també li tenia llogada una terra de conreu i li pagava una renda corresponent als fruits d'una indicció (6 *keratia* d'or).

Stud.Pal 3.313: BL X 262; *Stud.Pal 3.316*: BL VIII 438

IOANNES₂₈ Ἰωάννης

Arsinoita o Heracleopolita, VI

Diacas διάκονος

El diaca Ioannes actua com a recaptador de la contribució en blat.

Stud.Pal 3.481

IOANNES₂₉ Ἰωάννης ? , VI

Diaça διάκονος

El diaca Ioannes rep uns diners d'un comerciant de pa anomena Ioannes. No consta la causa del pagament.

Stud.Pal 20.189

IOANNES₃₀ Ἰωάννης Hermòpolis, VI

Diaça διάκων

El diaca Ioannes, fill d'Akhari(.) actua de testimoni en una escriptura d'hipoteca molt fragmentària.

P.Strasb 8.740: BL VIII 431

IOANNES₃₁ Ἰωάννης Antinoòpolis, VI-VII

Diaça διάκονος

El diaca Ioannes exerceix funcions administratives a l'església d'Antinoòpolis, com resulta d'un document en què lliura a un forner una ordre de lliurament de quaranta pans. Signa com ἐλάχιστος διάκονος.

P.Ant 3.196

IOANNES₃₂ Ἰωάννης ? , VII

Diaça διάκονος

Apareix esmentat en un paper en què només figuren dos noms, el seu i el d'un Apa Iulios.

CPR 10.100

IOANNES₃₃ Ἰωάννης

Hermòpolis, 625-675

Diacas διάκονος

És propietari de dues *arures* de terra que lloga per un any a un pagès anomenat Aurelios Pakhnoubios per tal que les conreï. Rep el tractament de Ἀββα Ἰωάννης. Redacta el document un tercer anomenat Aurelios Ioannes perquè l'atorgant, és a dir el llogater, no sap escriure.

P.Eirene 2.25

IOANNES₃₄ Ἰωάννης

Arsinoiton Polis, 674-675

Diacas διάκονος

Actua com a testimoni en un document en que Neilammon, el cap dels pescadors, es compromet a subministrar a l'*stratelates* dos-cents vint peixos. El diaca Ioannes ostenta el càrrec de *kol·lektarios*, és a dir, canvista de moneda o agent del fisc.

P.Ross.Georg 3.53

IOANNES₃₅ Ἰωάννης

Apol·lonòpolis, 647

Diacas διάκονος

Ioannes, fill d'Abraamios, εὐλαβέστατος διάκονος, fa una estipulació aquiliana a favor dels esposos Filemon i Thekla mitjançant la qual reconeix la propietat i la possessió de mitja casa situada a Apol·lonòpolis. Segons explica el text, la casa els havia estat deixada per una altra Thekla, però en morir aquesta, Ioannes els

n'havia expulsat, de manera que els esposos van haver de marxar a Oxirinc a demanar ajut als seus parents. Finalment, van retornar a Apol·lonòpolis i després de diverses discussions acordaren sotmetre el plet a la justícia civil. En aquestes circumstàncies, Ioannes, temerós d'haver de pagar les costes del judici, cedeix a les pretensions dels esposos i els retorna la casa, tot comproment-se a respectar aquesta decisió amb una clàusula penal de 12 *nomismata*.

SB 6.8988=SB 1.5712

IOANNES₃₆ Ἰωάννης

Hermopolita?, VII

Diacas διάκονος

Ioannes, diaca de Psanke, paga els seus impostos. Consta mitjanant un rebut que va lliurar sis *nomismata* en concepte de *diagrafe*. El rebut li lliura un tal Leontios.

Stud.Pal 3.294: BL X 262, XII 265

IOANNES₃₇ Ἰωάννης

?, VII

Diacas διάκονος

Consta en un rebut fragmentari del que no es pot saber l'objecte ni el paper que hi feia el diaca, tot i que el seu nom hi figura en datiu i per tant és possible que fos qui va fer el pagament.

Stud.Pal 8.1253

IOANNES₃₈ Ἰωάννης

Menfis, VII-VIII

Diaça διάκονος

És el pare d'un camàlic de la ciutat de Menfis, citat en una relació de camàlics i camellers. El nom del fill s'ha perdut. A la mateixa relació apareix també un altre fill de diaca, Petros, fill de Paulos, amb la mateixa funció.

Stud.Pal 10.298: BL XII 274

ZPE (1999) 126.

IOANNES₃₉ Ἰωάννης

Hermopolita, VII

Diaça ΔΙΑΚΟΝ

El diaca Ioannes apareix en un document que l'editor titula «de contingut indeterminat». Tot i ésser fragmentari, es pot deduir que el document té relació amb un hospital o un hospici i un santuari, el de Sant Kol·louthos de la Porta. Probablement l'hospital pertanyia al santuari, ja que es fa esment del *dikaion*. És possible, doncs, que Ioannes, que és esmentat amb l'epítet *εὐλαβεστάτος*, tingués alguna relació amb l'administració d'aquesta institució.

CPR 4.198

IOANNES₄₀ Ἰωάννης

Hermopolis, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Ioannes figura com a testimoni en un document de reconeixement de deute que Pebe lliura a favor de Leontios. El diaca es refereix a ell mateix com ΠΙΣΤΟΧΙΣΤΟΣ.

P.Ryl.Copt 191

IOANNES₄₁ ἸΩΑΝΝΗΣ Hermòpolis, ?

Diacà ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Ioannes és el llogater d'una petita casa mitjançant una emfiteusi. El diaca rep el tractament d'Apa.

P.Lond.Copt 1015

IOANNES₄₂ Ἰωάννης Syene, ca. 810

Diacà ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Diacà, fill de Mena, que exerceix de notari. És el redactor i testimoni fedatari d'un document de compravenda pel qual uns esposos, Menanta i Ananias, venen cinc peces de terra a Abraham, el seu fill, i a la seva esposa també anomenada Menanta. El text està datat d'acord amb el regant del rei Joan de Núbia i hi apareixen també el bisbe Metania i un alt funcionari anomenat Georgios. El text és en copte, però el protocol signat pel diaca és en grec. També redacta un altre contracte, de contingut incert, en el que apareixen Abraham i Menanta en relació amb la compravenda anterior, així com la resta de personatges importants.

P.Lond.Copt 449; P.Lond.Copt 450

IOHANNES₁ ἸΩΑΝΝΗΣ Arsinoita, VII

Diacà ΠΙΑΚΟΥ

Fill de Menas. Actua com a testimoni en un contracte de lliurament ajornat de vi que celebren dos laics. En el mateix contracte

figuren com a testimonis altres diaques: Paule i Xenouti. El secretari (γραμματεὺς) que ha escrit el document és també un diaca, Menas, que es refereix a ell mateix com ἐλάχιστος; no consta que fos el pare de Iohannes, però podria ser-ho atès que no es diu que aquest fos difunt a l'època en què es redactà el document.. La signatura del secretari està en grec, la resta del document en copte faiúmic. El mateix Iohannes figura també com a testimoni en un segon document redacta per Menas, que conté una compravenda de gra a termini. Hi fa de testimoni també un tercer diaca, fill de Phoibammon, de qui s'ha perdut el nom.

CPR 4.81=CPR 2.21; CPR 4.86

IOHANNES₂ ΙΩϚΑΝΝΗϚ Hermopolita, la meitat VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟϚ)

Fill de Victor. S'adreça a apa Merkourios, a qui havia venut uns camps. Aquest s'havia compromès a pagar els impostos anuals (*demosion* de l'*embole* i *chrisikon*), malgrat que els camps no eren productius. Amb aquest document, Iohannes agraeix Merkourios les quantitats que ha estat pagant i es compromet a no reclamar-li'n res. És possible que Iohannes fos l'encarregat de la recaptació fiscal. El document també fa referència a l'escriptura de venda i a l'herència de Merkourios, tot i que és fragmentari.

P.Ryl.Copt 188

IOHANNES₃ ΙΩϚ̄ = ΙΩϚΑΝΝΗϚ ?, 1166 o 1209

Diaca ΠϚΙΚΟΝ = Π.ΔΙΑΚΟΝ

El diaca Iohannes actua de testimoni en el contracte matrimonial

pel qual Petros, fill de Pisente, pren per esposa Set Aluaret, la filla de Raixid, fill de Boulpeter. En el mateix document signen també com a testimonis uns altres tres diaques, Gabriel, Mathaios i Nouheem. El document és bilingüe en àrab.

SB Kopt 1.44

Till (1948) p. 627-639

IOHANNES₄ ΙΩΣΑΝΝΗΣ Afrodites Kome, VI-VII

Diaça ΔΙΑΚΩΝ

Juntament amb Sarapion, un personatge que es refereix a ell mateix com *elakhistos*, remet una carta a apa Termute, prevere i arximandrita del monestir d'apa Zenobios. Només està editat l'encapçalament de la carta. El document pertany a l'arxiu de Diòscor d'Afrodito.

P.Cair SR 3733

IOHANNES₅ ΙΩΣΑΝΝΗΣ Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaça Iohannes és esmentat en una carta que una persona, que no fa constar el nom, adreça a una altra que està al servei del pagarca local. Entre altres coses, li explica que han adreçat una petició perquè l'alliberi del servei. Pel que fa al diaça, sembla que es dirigia al lloc on hi ha el destinatari i porta la carta i salutacions. L'autor de la carta s'hi refereix com "el meu germà", però probablement fa referència a un parentiu espiritual. En una altra carta de Deir-el Bala'iza s'esmenta novament un diaça Iohannes, que l'editor creu que podria ser el mateix; en aquest cas, el remitent demana envia salutacions al diaça, i a altres

persones, a través del destinatari; a la carta parla de la possibilitat d'acomiar un recollidor de fulles de palma i li demana provisions de lleties i peix sec. També figura un diaca Iohannes en les restes d'un compte fiscal pel pagament de la capitació (*diagrafe*) en blat; en el mateix compte es conserva el pagament corresponent a un mariner.

P.Bal 186; P.Bal 259; P.Bal 361

IOHANNES₆ ΙΩΣΑΝΝΗΣ Hermòpolis, VI-VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca apa Iohannes té alguna responsabilitat en la recaptació d'impostos. Per raons fiscals ha detingut el camperol Ouenober (Onofre), i per aquesta raó, una persona anomenada Afou, fill de Iohannes, es presenta com a garant del detingut, a fi d'obtenir la seva llibertat.

BKU III 427

IOHANNES₇ ΙΩΣΑΝΝΗΣ Arsinoïta, ?

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Iohannes és el destinatari d'una carta fragmentària i de contingut incert.

BKU III 496

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Iohannes és garant de Georgios, per qui el seu pare ha demanat al bisbe Abraham l'ordenació diaconal per al lloc de Sant Jordi, en la carta que adreça al bisbe tot manifestant-li el seu compromís de complir les ordres que li enviï d'acord amb les seves forces, i també a vetllar pel santuari d'acord amb els manaments de Déu. Ja diaca actua com a testimoni en un contracte pel qual Severos, d'Hermontis, reconeix haver rebut un *trimesion* d'or de Xenetom, de Tebes, i es compromet a lliurar-li un carregament de vi a la verema. És pare d'un altre diaca anomenat David. Figura també com a testimoni en un document de reconeixement de deute bastant fragmentari i en el rebut que lliuren els fusters que han treballat a l'obra del monestir dels Quaranta Màrtirs i Sant Teòfil als superiors d'aquest monestir. En aquest document hi ha dos diaques més que actuen com a testimonis, un de qui s'ha perdut el nom i Philotheos. Un dels fusters és un clergue, Apa Victor. Iohannes signa també, sense que puguem saber en quina qualitat ho feia, en un document pel qual un vinyater, per nom David, reconeix un deute envers Daniel consistent en 15 mesures de vi; aquest document ha estat redactat per Daniel, prevere de Sant Apa Psate on també pertany Iohannes. Till l'identifica amb un diaca esmentat en una lletre entre dos bisbes, en què el remitent fa esment que han enviat el diaca Apa Iohannes, metge, sanador d'ossos (utilitza el mot *μαρκας* que Crum interpreta en aquest sentit, tot i que no ho dóna per segur) per tal que guareixi Apa Apol·lo, un prevere.

O.Crum 32; O.Crum 160; O.Medin.Habu 131; O.CrumST 46; O.CrumST 423; O.CrumVC 38

Till (1962) p. 111.

IOHANNES₉ ΙΩΣΑΝΝΗΣ

Hermopolita?, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Iohannes apareix esmentat en una llista de persones. Algunes de les persones, a la primera part, apareixen associades al pagament d'un salari. A la segona part del document, on apareix Iohannes, tots els noms apareixen associats a un lloc, però no Iohannes, de qui només s'indica la condició de diaca.

SB Kopt 2.1045

IOHANNES₁₀ ΙΩΣΑΝΝΗΣ

Hermòpolis, ?

Diaca ΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

El diaca Iohannes és el representant del *dikaion* del monestir de Sant Miquel Arcàngel i en aquesta qualitat emet un rebut pel qual reconeix que ha cobrat el *demosion* pagat per Tiah Xenoute, un fabricant d'oli que ha treballat certes terres del monestir. El diaca s'aplica l'apel·latiu *elakhistos*.

P.Lond.Copt 1049

IOHANNES₁₁ ΙΩΣΑΝΝΗΣ

?, ?

Diaca Π(Δ)ΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Iohannes apareix esmentat en una carta privada. El remitent tramet salutacions del diaca al destinatari. La resta de la carta conté assumptes financers sense relació amb el diaca i també una petició d'ajut, atès que el remitent, segons diu, no té més amics i passa gana. El text té característiques mesoquèmiques.

IOHANNES₁₂ ID2ANNHC

Afroditòpolis, post 566

Diacà ΔΙΑΚΩΝ

Iohannes, difunt al moment de redactar-se el document, fou el pare de Victorine i de Phoibammon, d'una primera muller de qui s'ha perdut el nom, i de Filadelfia, d'una segona esposa anomenada Amanias. Els fills de la primera dona reclamen contra Filadelfia i Amanias perquè, segons exposen, s'han apropiat de tota l'herència, que Iohannes havia disposat que es repartís a parts iguals entre els tres fills. Diòscor d'Afrodito és probablement l'àrbitre del plet, atès que el document està redactat per la seva mà, tot i que el laude se n'ha perdut. Actua com a testimoni un altre diaca, Paulos, fill d'Azarias. El document pertany a l'arxiu de Diòscor.

IOHANNES₁₃ ID2ANNHC

Edfú, VII

Diacà ΔΙΑΚΩΝ

Iohannes ens és conegut a través d'un llarg document que recull l'acta de les declaracions judicials formulades en un judici. Iohannes era el demandant, juntament amb el seu sogre Soker, i reclamava una casa que havia estat propietat de la seva tia Thekla. La reclamació es dirigeix contra Filemon i la seva esposa Thekla. El títol de propietat que addueix Iohannes és una carta de la seva tia dirigida a ell, a Soker i també a Sarra, la seva germana, a Anna i a Makrina, l'esposa de Iohannes. Aquesta carta, però, no té signatura ni segell i per això els demandats n'impugnen l'autenticitat, adduint que es tracta d'una falsificació. El diaca es refereix a ell mateix com *elakhistos*.

SB Kopt 1.36

IONIS Ἴώνις

Ibion (Antaiopolita o Hermopolita), VI

Diaça διάκονος

Apareix en un apunt d'uns comptes d'un papir del l'arixiu de Diòscor. En el mateix papir apareixen apunts referits a altres diaques, Taurinos i Victor.

P.Lond 5.1673; V 59, IX 146

IONNIS? Ἰοννικ

Arsinoita, ? (tardà, document en paper)

Diaça ΠΑΙΑΚΟΥ

El diaça és el destinatari de salutacions finals en una carta escrita en paper. El cos de la carta recull les instruccions d'un superior a Moyses per tal que Bartholomaios pagui uns diners que deu a un malalt, amb l'advertiment que fins que no ho faci no serà readmès al servei de l'Església. És possible que el destinatari pertanyi a una comunitat monàstica o bé a una església urbana.

P.Lond.Copt 545

IORDANES Ἰορδανῆς

Tebes, VI-VII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Iordanes i Victor, diaques, són esmentats en un document que recull una declaració que va formular Iakob, fill de Pesynthios, fill de Panau davant Daniel, que és qui en dóna testimoni, a l'església de Santa Maria un cop n'havien sortit els feligresos, perquè hi eren presents. El contingut de la declaració s'ha

perdut. Till l'identifica amb el Iordanes, monjo, que signa com a testimoni *O.Crum 165*, malgrat que no s'identifiqui com a diaca.

O.Crum 481

Till (1962) p. 113

IOSEPH₁ Ἰωσήφ Syene, 594

Diacas διάκονος

Fill d'un clergue anomenat Apa Dios. Actua de testimoni en una escriptura mitjançant la qual una dona anomenada Aurelia Tapia ven part d'una casa a un soldat. En el mateix document actua de testimoni el diaca Theophilos, documentat en diversos documents de l'arxiu de Paternouthis, fill de Menas.

P.Lond 5.1733: BL VIII 192, XI 121, XII 108

Pap.Eleph.Eng D49

IOSEPH₂ Ἰωσήφ Arsinoiton Polis, final VI-VII

Diacas διάκονος

Esmentat com a pare d'un personatge anomenat Amaios en un document fragmentari, del qual no es pot determinar el contingut. Hi ha la possibilitat que el diaca fos Amaios, atès que també concorda en genitiu, mentre que Ioseph es tracta com indeclinable: Ἰωσὴφ Ἀμαίου γενομένου διακόνου

SB 1.4742

CE 56 (1981) p. 112

IOSEPH₃ Ἰωσήφ

Alexandros, Arsinoïta, VII

Diacas δίακονος

Actua com a intermediari en la recaptació de l'impost del *demosion*. En aquest concepte el coneixem per tres rebuts que lliura al prevere Theodoros, que és el contribuent en representació del poble d'Alexandros.

Stud.Pal 8.815; Stud.Pal 8.856; Stud.Pal 8.860

IOSEPH₄ Ἰωσήφ

?, VI-VII

Diacas δίακων

Apareix en la subscripció d'un document fragmentari, probablement com a testimoni. És diaca de Sant Josep.

P.Bodl 1.152

IOSEPH₅ Ἰωσήφ

?, IV-VII

Diacas δίακων

Apareix en un document fragmentari que conté una relació de persones d'objecte desconegut.

P.Bodl 1.102

IOSEPH₆ Ἰωσὴφ

?, VII-VIII

Diacas ΔΙΑΚΩΝ\ΟΥ

El diaca Ioseph apareix esmentat en un comptes. No és possible determinar la natura de l'obligació a què es refereix el pagament que té associat.

CPR 12.20

IOSEPH₇ ΙΩΧΗΦ Hermòpolis, VIII

Diaça ΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

El diaça Ioseph apareix esmentat en una relació d'objecte desconegut. Les persones que hi figuren són individualitzades amb el patronímic o bé amb la professió. Entre ells hi figura un prevere.

CPR 31.17

IOSEPH₈ ΙΩΧΗΦ Tebes, VII

Arxidiaca ΑΡΧΙΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

L'arxidiaca Ioseph és autor d'una llarga carta adreçada a l'anacoreta Epifanios, en la que li explica les dificultats que li han sobrevingut arran de l'herència dels seus pares, que li ha estat arrabassada, així com certs béns que inclouen un vaixell i diners; assetjat per diversos plets i esdevingut pobre, ha pensat en retirar-se al desert o a un monestir, abandonant les funcions litúrgiques, però no la condició d'arxidiaca. Ioseph és casat i té fills, que sembla que no li han estat fidels. Demana a Epifanios que li prescrivui un dejuni? i pregàries, que fa el propòsit de complir, i que l'encomani en la pregària. Juntament amb la carta li envia un llibret

P.Mon.Epiph 162

Till (1962) p. 115.

IOSEPH₉ ΙΩCΗΦ

Teshlot, Hermopolita, 1039

Diaca ΠΤΛ(ΚΟΝΟC)

Fill de Ptxege, també diaca; actua de testimoni en la compravenda d'una casa.

SB Kopt 3.1411

OMRO 64 (1983) p 77s

IOSEPH₁₀ ΙΩCΗΦ

?, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

En una carta fragmentària el remitent demana al destinatari que porti al diaca Ioseph tot allò que li ha d'ésser remès. El text s'interromp a continuació i no dóna més detalls.

O.Crum VC 65

IOSEPH₁₁ ΙΩCΗΦ

?, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Ioseph apareix esmentat en una carta adreçada a un prevere i superior d'un monestir. En aquesta carta, el remitent es queixa de la poca diligència del destinatari en remetre-li determinades coses, unes gerres i uns pastissos, i li diu obertament que és un negligent. Li dóna diverses instruccions i l'informa també que ha donat ordres al diaca Josef, tot i que no diu en relació amb què.

O.Crum VC 74+99

IOSEPHOS Ἰωσήφος

Hermòpolis, VI-VII

Diacà διάκονος

Fill de Kal·linikos. Actua com a testimoni en un document que contenia un contracte de lloguer. Signa com a ἐλάχιστος διάκονος d'Hermòpolis. Al mateix document fa de testimoni un altre diaca, Sergios, fill de Basilios.

P.Lips 1.25: BL VIII 170

ZPE 151 (2005) p. 150; Diethart-Worp (1986) fig. 28

IOULI₁ ἸΟΥΛΙ

Arsinoita, VIII

Diacà ΠΙΑΚΟΥ

El diaca Apa Iuli és l'escriba d'un document de contingut indeterminat i fragmentari. És possible que també hi donés el consentiment, cas en què també en seria part. És fill de Nahrau.

CPR 4.206=CPR 2.66

IOULI₂ ἸΟΥΛΙ

Deir el-Hammam, Arsinoita, VIII-IX

Diacà ΔΙΑΚΟΝ

El diaca Apa Iouli és esmentat en uns comptes que contenen també quatre altres registres amb càrrec a un altre diaca, Georgi. No es pot saber quina és la raó dels apunts comptables. En qualsevol cas, hi figuren moltes altre persones designades per llurs oficis (jardiner, flequer, fuster...). Apareix també testimoniats en uns altres comptes que contenen apunts relatius al comerç de vi o d'oli. Ambdós textos pertanyen a l'arxiu d'Apa Georgios, cosa que indueix a pensar que es tracta de la mateixa persona.

P.Fay.Copt 45=P.Lond.Copt 692

P.Fay.Copt 46=P.Lond.Copt 693

IOULIOS ἰοῦλιος

Hermòpolis, VI

Diaca διάκονος

Apa Iulios és diaca i agricultor (γεωργός). Ens és conegut per un rebut en paper en què queda constància que ha pagat els fruits de la primera indicció a Zakharias. Probablement era arrendatari d'una parcel·la agrícola. El conreu era de palmeres.

P.Vindob.Tandem 30: BL IX 368

IOUSTA₁ ἰοῦστα

?, VIII

Diaca ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Figura en el revers, la inscripció o adreça, d'un document de compravenda d'un ase. En el document figura un Iusta que fa de testimoni, tot i que no se n'esmenta la condició de diaca. La paraula ???????? ha estat restituïda per l'editor.

CPR 4.30

IOUSTA₂ ἰοῦστα

?, VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Iousta és diaca i ecònom d'un monestir del que no s'esmenta el nom. En aquesta qualitat emet el rebut del pagament d'una renda enfitèutica d'una casa a favor de Herouotx, l'emfiteuta. El diaca Iousta s'anomena a si mateix ΠΕΙΘΑΧΙΣΤΟΣ.

CPR 4.153=CPR 2.75

IOUSTINOS Ἰουστίνος ?, VI-VII

Diaça διάκονος

Ioustinos és el destinatari d'una carta, conservada fragmentàriament, que li adreça Paulina, que és monja. El tracta de germà, però ella es designa com a filla, variació que fa pensar en una relació espiritual. Li demana que la visiti i que l'ajudi. La condició de diaça de Iustinos és dubtosa, atès que es desprèn de tres lletres fragmentàries en el destinatari de la carta i de la restitució que en fa l'editor. En el text no s'hi fa referència.

SB 16.12473

JÖBG 28 (1979) p. 28, fig 1 i 2

IOUSTOS₁ Ἰούστος Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diaça διάκονος

Apareix esmentat com a contribuent en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 127.B.1.5. Va acompanyat del topònim Kalasah.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; BASP 41 (2004) p. 184; APF 55 (2009) p. 94

IOUSTOS₂ Ἰούστος Oxirinc, 545

Subdiaça ὑποδιάκονος

El subdiaça Ioustos actua com a notari, *symbolaiografos*, en una escriptura de donació a favor del monestir d'Abba Ierax, a la

ciutat d'Oxirinc. Actuen de testimoni dos diaques, Samuel i Theotimos.

P.Oxy 63.4397: BL XI 173, XII 154

ZPE 129 (2000) p. 184; Cavallo (2008) p. 128; Fournet (2008) p. 357; Bagnall (2009) p. 427; P.Clackson p. 225-235; Carrié (2003) p. 265-279.

IOUSTOS₃ Ἰούστος ? , VII

Diaça διάκονος

Figura esmentat en uns comptes de procedència i naturalesa desconeguts. En els mateixos comptes figuren altres diaques: Thomas, Kosmas, Sol[...] i Staurakios.

Stud.Pal 20.242: BL VIII 473/474, XII 278

IOUSTOS₄ Ἰούστος Oxirinc, 553

Diaça διάκονος

Ioustos és l'escriba que redacta un rebut d'extensió important en què Aurelios Timotheos, el subministrador d'aigua dels banys públics, reconeix haver rebut la seva remuneració de Flavia Gabrièlia, una dona patrícia que exercia el càrrec públic de la *logisteia*. La signatura del diaça es conserva només en lletres llatines al final del document. No es pot afirmar, però per les dates podria ser el mateix que era subdiaça a *P.Oxy 63.4397*.

P.Oxy 36.2780: BL VIII 262, IX 197

P.Oxy. LXVIII 4701, nota 2; Rowlandson-Bagnall (1998) p. 150; ADSV 10 (1973) p. 76-79; Fikhman, Actes IX sessió I. Oriental. Ac. C. URSS p. 37-39 = Fikhman a Jördens-Sperling (2006) p. 58-60

IOUSTOS₅ ΙΟΥΣΤΟΣ

Hermòpolis, més tard del VII

Díaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Ioustos, fill d'Isaak, actua de testimoni en una escriptura per la qual Taese, una dona, es compromet a no reclamar res més a Khristoforos a causa del seu dit (probablement per una ferida), un cop ha rebut la indemnització que ha estat determinada per l'emir.

P.Lond.Copt 1059

ISAAK₁ Ἰσαάκ

Hermòpolis, VI

Díaca διάκονος

Qualificat de θεοφιλέστατος διάκονος. És ecònom de la Santa Església d'Hermòpolis sota el pontificat del bisbe Ulpianos. És conegut per un document en el qual ordena a Pkylios, el pronota, el pagament de la quantitat rebuda com a sou a Paias, *symmakhos*.

SB 12.10809

CE 45 (1970) p. 145

ISAAK₂ Ἰσαάκ

Arsinoïta o Heracleopolita, VII

Díaca διάκονος

Fill de Iohannes. Apareix esmentat en una relació de comptes, designat només pel nom i la funció. A la mateixa relació apareixen altres diaques: apa Hol i Senouthios.

Stud.Pal 20.263: BL VIII 476, XII 278

APF 28 (1982) p. 51; CPR XXII 4,12 nota.

ISAAC₃ ΙΣΑΑΚ

Tebes, la meitat VIII

Díaca ΔΙΑΚΟΝΟΣ

El díaca Isaak és el destinatari de les salutacions d'una de les cartes escrites en òstracon que el monjo Frange va escriure. Es fa referència també a un germà d'Isaak, Seth. No queda clar si es tracta d'un germà de sang o bé d'un parentiu espiritual.

O.Frangé 36

ISAAC₄ ΙΣΑΑΚ

Tebes, 700-750

Díaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

És, juntament amb la seva muller Sousanna, el destinatari d'un òstracon fragmentari remès per Frange. És possible que sigui el mateix que l'anterior.

O.Frangé 400

ISAK₁ Ἰσάκ

Siene, V

Díaca διάκονος ἐκκλησίας Συήνης

Isaak, fill de Ioseph, díaca, fa de testimoni en un contracte de compravenda d'un pati situat a la ciutat de Siene. El document posa de manifest la gran presència de militars a la ciutat: és un soldat legionari qui escriu el document perquè els contractants són analfabets, Igualment són militars diversos testimonis. També són testimonis dos preveres. Apareix també com a testimoni un augustal de la legió estacionada a Siene.

P.Muench 1.16 = P.Monac 16 = FIRA III 107: BL VIII 227, XI 138

Pap.Eleph.Eng. (1996) D21; Fournet (2008) p. 96, nota 14;
P.Bingen, p. 516, nota 28.

ISAK₂ Ἰσάκ Hermòpolis, VI
Diacas διάκονος

Actua com a representant de la Santa Església en un rebut que lliura a Phoibammon, *magister*, en el que confessa haver rebut un *nòmissa* i dinou *queràtia* d'or com a diners restants corresponents als administradors nocturns (νυκτοστρατήγοι), de la ciutat d'Hermòpolis.

BGU 12.2190: BL VIII, 54

ISAK₃ Ἰσάκ ?, VI-VII
Diacas διάκονος

Qualificat de εὐλαβέστατος διάκονος. Mitjançant un rebut fragmentari ens consta que tenia relació amb Apol·los, fill de Samba, fabricant de pergamí, i que aquest li'n va subministrar 19 quadernets.

Stud.Pal 20.194=Stud.Pal 3.146

ISAK₄ Ἰσάκ Arsinoita, VII
Diacas ΠΙΑΚΟΥ

El diaca Isak surt esmentat en un document que recull un contracte de lliurament de vi. El document és fragmentari i no es coneix en quina qualitat actuava, si bé és possible que fos el venedor. Se n'esmentava el patronímic, però s'ha perdut.

CPR 4.39=CPR 2.32

ISAKIOS Ἰσαάκιος

Hermòpolis, VI

Diaça διάκονος

És administrador. El bisbe Ioannes li escriu demanant-li que li enviï diners de manera urgent perquè els necessita en ocasió de la visita d'autoritats civil, el comes i l'*stratelates*.

P.Rain.Cent 79: BL VIII 286/287, XI 184

ZPE 167 (2008) p. 145, nota. 12; P.Heid. VII 409, comentari a línia 3, nota. 21

ISAKOS Ἰσαακος

Siene, 585-586

Arxidiaca ἀρχιδιάκονος

Fill de Taeion. Arxidiaca de l'església de Santa Maria de Siene. Actua com a testimoni en el el rebut que la monja Aurelia Tsone lliura a la seva mare Tapia pel pagament de quatre *nomismata* que el seu pare li va deixar en separar-se. En el mateix document actua com a testimoni el diaca Papnouthis, fill d'Aion. També figura com a testimoni en un altre document, un any posterior, pel qual la mateixa Aurelia Tapia ven la meitat d'una casa a un soldat anomenat Flavios Kyriakos, per cinc *nomismata*. Ambdós documents pertanyen a l'arxiu de Patermuthis.

P.Lond 5.1731: BL XI 121

Pap.Eleph.Eng (1996) D42; Rowlandson (1998) p. 62; Kongr. XXV, p. 7-11; FIRA III 23

P.Muench 1.11: BL XII 130

Pap.Eleph.Eng (1996) D45

P.Ryl.Copt 146

ISKHYRION ἰσχυρίων

Afrodites Kome, 21 d'agost de 542

Diacas διάκονος

Diacas i monjo, a Antaiopolis. És possible que fos també *diaconetes*, tal com figura esmentat en un altre paper de comptes del comte Ammonios, *P.Cair.Masp 3.67286*. Duu el títol d'*abba*. Transporta blat, com a pagament de l'impost del comes Ammonios, en un vaixell del monestir de la Metanoia juntament amb Anastasios, també monjo i diaca del mateix monestir, que és també esmentat a *P.Cair.Masp 3.67286* com a *diaconetes*. Figura en un llibre de comptes del comes Ammonios, que formava part de l'arxiu de Diòscor.

P.Cair.Masp. 3.67347; BL VIII 75, IX 46, X 36

ISRAEL Ἰσραήλ

Teshlot, Hermopolita, 1039

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

És pare de Iosafat, l'escriba que redacta les deixes testamentàries de Rafael, fill del diaca Mina. El nom ΠΠΗΛ va assenyalat amb traços supralinears, de manera que s'ha d'interpretar com un *nomen sacrum* per Israel, tot i que aquest nom apareix en altres documents amb *scriptio plena*.

SB Kopt 3.1416; *SB Kopt 3.1417*

OMRO 64 (1983) p 77s

KALIMAKHOS Καλίμαχος

Apol·lonopolites Heptakomias, 615/616

Diacas διάκονος

Fill de Pson. Suscriu com a testimoni un contracte d'emfiteusi de terres de conreu del monestir d'Aba Patois, a Taniaithis, a favor de Ioannes, fill de Phoibammon i d'Hypatia. El mateix contracte el suscriuen dos altres diaques, de nom Leon ambdós, que fan esment expressament de la seva condició monàstica, en contrast amb Kalímakhos, que no l'esmenta.

P.Lond 2.483: BL VIII 179

CSBE, p. 88, Nota 1; JJP 25, 1995, p. 195-210; P.Worp 37, nota 22, p. 277; Bataille (1955) fig 12.

KAL·LINIKOS Καλλίνικος

?, VI-VII

Subdiaca ύποδιάκονος

Ven mitja casa al *comes* Germanos juntament amb un altre subdiaca, Ailianos, un diaca, Phoibammon, un soldat, Antonios, i una dona anomenada Theofila.

P.Lond 3.1045=SB 20.14448

KALOMENAS Καλομενάς

?, VIII

Subdiaca ύποδιάκονος

Kalomenas estén un rebut pel qual Heraklamon, sastre, paga el rebut del lloguer de dos semestres.

P.Ross.Georg 5.46.3

KALOS Καλός

Arsinoiton Polis, VII-VIII

Diacas διάκονος

Estén un rebut pel qual Apa Ol, prevere, paga el lloguer de Sant Jordi per la desena indicció.

Stud.Pal 8.788

KHAEL₁ Χαήλ

Arsonoita, VII-VIII

Diacas διάκονος

El diaca Khael apareix com a encarregat de la recaptació d'impostos d'una localitat de la que s'ha perdut el nom en un paper que recull una relació de localitats i pagaments. En el mateix paper apareixen un altre diaca anomenat Georgios, encarrega de la recaptació del poble de Straton, i un altre anònim fent la mateixa funció. S'esmenten noms musulmans.

Stud.Pal 10.74: BL VIII 454, XII, 271

CPR XXIII, p. 88 ss.

KHAEL₂ Χαήλ

Arsinoiton Polis, VII-VIII

Diacas διάκονος

El diaca Khael, fill de Damianos, actua com a escriba i testimoni d'un contracte de lloguer de terres escrit en dialecte faiúmic. La seva subscripció està en grec. Era jurista (νομικός), si és que aquesta qualitat no s'ha d'atribuir al seu pare. En el mateix document figura esmentat Deodoros, que possiblement fos també diaca i notari.

CPR 4.126=CPR 2.129

KHAEL₃ ΧΑΗΛ

?, IX

Diaça ΔΙΑΚΟΝ

El diaça Khael apareix esmentat en una relació de noms de propòsit desconegut. Molts dels personatges esmentats van designats amb el patronímic. En al cas de Khael, es fa constar que era guardià o vigilant (πρεσβυτεῖς).

CPR 31.16

KHAEL₄ ΧΑΗΛ

Teshlot, Hermopolita, 1039, 1062

Diaça ΠΤΑ(ΚΟΝΟΣ)

Pare de Soueres, que actua de testimoni en un document de compravenda d'una casa. És molt probable que el mateix Khael sigui el que apareix com a testimoni de les deixes testamentàries de Rafael, fill del diaça Mina, ja en la qualitat d'arximandrita del monestir de Sant Theodoros.

SB Kopt 3.1411; SB Kopt 3.1416?; SB Kopt 3.1417?

OMRO 64 (1983) p 77s

KHAEL₅ ΧΑΗΛ

Bawit, Hermopolita, 847

Diaça ΔΙΑΚ(ΩΝ)

El diaça Khael, fill de Stefenos és testimoni d'un contracte pel qual Paulos, prevere i ecònom d'Apa Pamoun, cedeix a títol vitalici als germans Xenoute, Severos, Paulos i Timotheos, un habitatge que al seu torn de Makare, i aquest de l'arximandrita del

monestir d'apa Apol·lo. La *diakonia* tornarà a adquirir la possessió de l'habitatge a la mort dels cessionaris.

P. BL Or 6206

KHAEL₆ ΧΑΗΛ

Deir el-Hammam, Arsinoita, ,?

Diaca ΤΙΑΚΟΥ

El diaca Khael és el remitent d'una carta adreçada a un eclesiàstic, a qui s'adreça com «el meu germà estimat de Déu». Només es conserva l'adreça.

P.Fay.Copt 42

KHAEL₇ ΧΑΗΛ

Arsinoita, ?

Diaca ΠΙΑΚΟΥ

El diaca Khael és esmentat al marge d'una carta fragmentària remesa per un bisbe, en relació amb l'encàrrec de 250 σκέυη de vi. Al mateix marge es fa esment també d'un diaca anomenat Petros.

P.Lond.Copt 633

KHAEL₈ ΧΑΗΛ

Arsinoita, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Khael és el destinatari d'una carta remesa pel diaca Philotheos. El contingut de la carta és difícil de determinar, més enllà del fet que és la resposta a una carta anterior.

P.Lond.Copt 643

KHAEL₉ ΧΑΗΛ

Arsinoita, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Khael apareix esmentat en uns comptes de vi i vinagre. En els mateixos comptes, que són breus, apareixen unes altres cinc persones.

P.Lond.Copt 672

KHOLOS Χῶλος

Panòpolis, 298-330

Diaca διάκονος

Apareix citat com a propietari d'una casa a la ciutat de Panòpolis. En el mateix paper apareixen citats altres personatges amb el mateix títol (Apol·lon, Athas, Búbalos, Fortunatos, Nemesàs), així com moltes altres persones designades per la seva professió. Entre aquests és destacable el fet que hi ha un nombre important de sacerdots de la religió autòctona, així com referències topogràfiques a temples dels déus, i també una església. Aquest detall apunta a la possibilitat que fossin cristians, si bé l'absència de preveres o altres institucions cristianes no permet assegurar-ho.

SB 24.16000 = SB 8.9902: BL VI 160, VIII 276, IX 205, XI 176.

P.Berl.Bork p. 47-68

KHRISTODOROS₁ Χριστόδωρος

Antinoòpolis, 527-565

Diaca διάκονος

El diaca Khristodoros, ja difunt a l'època que es va redactar el document que en serva la memòria, fou pare d'Osetes i Ei(), els

quals venen a Ioannes, *scriniarios* d'Antinoòpolis, una part d'una casa amb tres habitacions situada en aquesta ciutat i que havien hereditat de llur pare.

P.Berl.Zill 6: BL VIII 64, X 28

Daniel (2010) p. 50s, notes 13 i 14.

KHRISTODOROS₂ Χριστόδωρος Oxirinc, VI

Diacas διάκονος

Khristodoros, εύλαβέστατος διάκονος, és el destinatari d'una nota que li adreça Fobammon per recordar-li que porti dues tovalloles o turbants (φακιάλια).

P.Oxy 60.4011

KHRISTOLOGOS Χριστόλογος Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Arxidiaca ἀρχηδιάκονος

Apareix esmentat com a contribuent en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 48.A.2.10. La contribució que fa és agrícola.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; *BASP 41* (2004) p. 184; *APF 55* (2009) p. 94

KIAROUL Κιαροῦλ Arsinoita?, VI

Diacas διάκονος

Apareix esmentat en una entrada d'una comptabilitat fragmentària. Va pagar o devia 4 *nomismata* en nom d'una altra persona, per nom Bika. Al document s'esmenta una altra vedada el nom Kiaroul, però

no es diu que sigui el diaca.

P.Strasb 9.820: BL X 258

KEIRE κειρε Hermòpolis, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Apa Keire és esmentat en una carta que Xenoute, amb tota seguretat un eclesiàstic, remet a Apa Xenoute. En ella demana al destinatari que lliuri una quantitat de diners al diaca. A més li parla, en termes obscurs, d'una malaltia als ulls.

P.Lond.Copt 1137

KIRE κιρε ?, VI

Diaca ΔΙΑΚΩΝ

Kyre intervé en un contracte la natura del qual no es pot determinar atès que el document és molt fragmentari.

SB Kopt 1.41

KIRI κιρι Arsinoita, VII

Diaca ΠΔΙΑΚΟΥ

Esmentat com a destinatari d'una carta en què es fa esment d'un lliurament de vi. L'anvers té un text àrab.

CPR 2.227

KOL·LOUTHE ΚΟΛΛΟΥΘΕ

Hermopolita, VIII

Diacas ΝΑΙΑΚ

Kol·louthe, ja difunt a l'època que es va escriure el document, fou el pare d'un prevere de qui s'ha perdut el nom, el qual va actuar de testimoni en una donació a favor d'un oratori o lloc de culte (ΕΥΚΤΗΡΙΟΝ). La seva condició de diaca no s'indica directament, sinó amb una perífrasi: «que fou diaca» : ΠΕΝΤΑΦΩΝΗ ΝΑΙΑΚ.

CPR 4.33

KOL·LOUTHOS₁ Κολλοῦθος

Oxirinc, VI-VII

Diacas διάκονος

Kol·louthos és el pare d'una persona esmentada en una carta que Victor tramet a Georgios, un eclesiàstic que fa les funcions de cartulari i administrador. A la carta es donen instruccions a Georgios perquè faci que aquesta persona lliuri uns diners i uns esclaus a una dona. Kol·louthos rep el tractament de εὐλαβέστατος διάκονος.

P.Oxy 16.1847: BL X 144

KOL·LOUTHOS₂ Κολλοῦθος

Arsinoiton Polis, 678

Diacas διάκονος

Kol·louthos és el director o representant de l'hospital d'Arsinoiton Polis. Rep el tractament de θεοφιλέστατος διάκονος. Com a νοσοκόμος, representa l'hospital en un contracte en què l'altra part està constituïda per un grup nombrós de persones, entre elles el fill d'un altre diaca anomenat Petros. Les persones són designades

pot determinar exactament l'objecte del lloguer i la posició de Kometas. El mateix contracte està suscrit per un altre diaca, fill de Gerontios, de qui s'ha perdut el nom, que actuava com a testimoni.

BGU 1.312

CSBE, p. 48; Tyche 18 (2003) p. 55.

KOMETAS₂ Κομετᾶς Arsinoiton Polis, VIII

Diacas διάκονος

Actua com a representant de l'Església de Sant Juli en el pagament de l'impost de la *diagrafe*..

Stud.Pal 8.743: BL XII 268

CPR XXII 60, introducció.

KOMETOS ΚΟΜΕΤΟΣ Tebes, VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Apareix esmentat en un document fragmentari que recollia un contracte relatiu a un deute. La referència és poc clara perquè només es pot llegir "recordar el bé, el difunt Kometos, el diaca", i per tant no es pot determinar la raó per la qual se'n féu esment.

O.CrumST 97

KOSMA ΚΟΣΜΑ Deir el-Hammam, Arsinoita, VIII-IX

Diacas ΔΙ(Λ)ΚΟΥ

El diaca Kosma apareix esmentat en uns comptes de contingut

incert. El document pertany a l'arxiu d'Apa Georgios.

P.Fay.Copt 50=P.Lond.Copt 680

KOSMAS₁ Κοσμᾶς Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diacas διάκονος

Apareix esmentat com a contribuent en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 55.E.1.3. La contribució que fa és agrícola, però s'esmenta la seva professió: és fuster, τέκτων.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; *BASP* 41 (2004) p. 184; *APF* 55 (2009) p. 94

KOSMAS₂ Κοσμᾶς Arsinoïta, VII-VIII

Diacas διάκονος

Apareix citat en una llista de persones relacionades amb diverses laures. Kosmàs pertany a la laura dels Tres Màrtirs. A la mateixa llista apareix un altre diaca, Geròntios, pertanyent a la laura dels Santa Tecla.

Stud.Pal 10.6

Tyche 25 (2010) p. 206

KOSMAS₃ Κοσμᾶς Memfites, VII-VIII

Diacas διάκονος

Apareix esmentat en una relació de camàlics del monestir de Sant Jeremies com a pare d'un camàlic del poblat d'Hermaion, del que s'ha perdut el nom. Al mateix document s'esmenta el diaca

KOSMAS₁₀ Κοσμᾶς, ΚΟΣΜΑ, ΚΩCMA Deir el-Bala'izah, Licopolita,
VII-VIII
Diacā διάκ(ονος)

Apareix esmentat en uns comptes fragmentaris, dels que no es pot conèixer l'objecte. El document és bilingüe, grec-copte. Apareix també en un exercici d'escriptura escrit en copte, on se l'esmenta juntament amb els diaques Lampou i George, del qual, segons l'editor, és la mà que redactà el text.

P.Bal 346; P.Bal 396

KOSMAS₁₁ Κοσμᾶς Arsinoïta, VIII
Diacā διάκονος

Apareix esmentat en grec en un fragment de document copte de contingut contractual, del que només es conserva la part inferior. Probablement en fou l'escriba. El mateix document esmenta un altre diaca, de qui s'ha perdut el nom, que probablement fou testimoni.

CPR 2.212

KOSMAS₁₂ Κοσμᾶς Arsinoïta, VIII
Diacā ΠΙΑΚΟΥ διάκονος

Kosmas, fill d'Enokh, és part en un contracte de cessió de treballadors, probablement com a cessionari. El contracte és fragmentari. Està en copte faiúmic, però les signatrués són en grec

CPR 4.174a=CPR 2.143

KOSMAS₁₃ ΚΟΣΜΑΣ

Arsinoïta, ?

Diaca ΠΙΑΚΟΥ

El diaca Kosmas va escriure un amulet que conté una pregària en una tira de pergamí. El text diu "Senyor, Déu Totpoderós, ajuda'm. Sóc el diaca Kosmas en aquest segle".

P.Lond.Copt 370

KOULOL Κουλώλ

Apol·lonòpolis, VIII

Diaca διάκονος

Apareix documentat entre els anys 703 i 715 en uns comptes, on figura el seu nom com a receptor d'un pagament juntament amb altres diaques, Andreas i Basilios, en nom dels quals actua un quart diaca, anomenat Ananias.

P.Apoll. 87: BL X 8

KYRE ΚΥΡΕ

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚΩ(Ν)

Apa Kyre apareix esmentat en una carta fragmentària escrita en ambient monàstic. Només es poden llegir amb sentit les darreres línies sobre la necessitat de disposar de quelcom i la salutació final.

P.Bal 266

KYRI ΚΥΡΙ

Tebes, 700-750

Diaca ΔΙΑΚΩΝΟΣ

Kyri és, juntament amb apa Moyses i un altre personatge de qui s'ha perdut el nom, el destinatari d'una carta fragmentària remesa per l'anacoreta Frange.

O.Frangé 524

KYRIAKOS ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Hermopolita, VII

Diaca ΔΙΑΚΩΝ

Kyriakos és l'escriba i testimoni d'un document de garantia, pel qual Phib es compromet a respondre pel prevere apa Xenoute davant d'un altre prevere, apa Zakharias, que també és cartulari.

CPR 4.103

KYRIKOS₁ Κυρικός

Arsinoita, 604

Diaca διάκονος

Kyrikos, εύλαβέστατος διάκονος, atorga a dos venedors de peix, Aurelios Amaios i Aurelios Serenos, ambdós fills d'Apol·lo, concessió o permís per vendre peix a canvi d'un preu. El contracte és fragmentari i per tant la natura de la prestació no està clara. S'ha interpretat com un contracte pel qual els venedors de peix es comprometen a lliurar tot el peix que capturin al diaca (que probablement representaria un monestir), o, al contrari, una concessió dels drets de pesca d'un eventual monestir als dos venedors, o també com un quasi contracte de treball entre el diaca i els venedors, que així vendrien el peix que els subministraria el diaca, que no necessàriament hauria de pertànyer a un monestir.

CPR 14.3: BL IX 76, X 53
ZPE (1990) 84; *Tyche* (1995) 10.

KYRIKOS₂ Κυρικός Kynon, Arsinoita, VII
Diacas διάκονος

El diaca Kyrikos fa també les funcions de secretari (γραμματεὺς) i en aquesta qualitat intervé en la percepció d'uns cobraments mensuals corresponents al poble de Kynon.

Stud.Pal 20.208: BL VIII 471

KYRIKOS₃ Κυρικός Arsinoiton Polis, VII-VIII
Diacas διάκονος

El diaca Kyrikos és comerciant d'oli i treballa pel bisbat, que, a través del diaca i notari Petterios, fa lliuraments de mercaderia a les persones que se li indica; per proveir per viatges que han d'emprendre, per pagar sous o lloguers... Els documents que contenen les ordres de lliurament, en pergamí, constitueixen l'arxiu de Kyrikos. No tots els documents citen el nom de Kyrikos, car alguns són fragmentaris, però llur pertinença a l'arxiu és palesa, i per tant la participació de Kyrikos i de Petterios.

P.Prag 1.70: BL IX 215; *SB 20.15002*: BL XI 234, XII 229; *SB 20.15003*: BL X 232, XI 234; *Stud.Pal 8.898*: BL VIII 448, IX 338, X 265, XI 260f; *Stud.Pal 8.899*: BL VIII 448, IX 338, X 265, XI 260f; *BASP 41*; *Stud.Pal 8.900*: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal 8.901*: BL VIII 448, X 265, XI 260f; *Stud.Pal 8.902*: BL VIII 448, X 265, XI 260f; *Stud.Pal 8.903*: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal 8.904*: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal 8.905*: BL VIII 448, XI 260f;

Stud.Pal 8.906: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal* 8.907: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.908: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.909: BL VIII 448, IX 338; *Stud.Pal* 8.910: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal* 8.911: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.912: BL VIII 448, IX 338, X 265, XI 260f; *Stud.Pal* 8.913: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal* 8.914: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.915: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal* 8.916: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.917: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal* 8.918: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.919: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal* 8.920: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.921: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.922: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal* 8.923: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.924: BL VIII 448, IX 338, X 265, XI 260f; *Stud.Pal* 8.925: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.926: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal* 8.927: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.928: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.929: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.930: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.931: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.932: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal* 8.933: BL VIII 448, IX 338, X 265, XI 260f; *Stud.Pal* 8.934: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.935: BL VIII 448; *Stud.Pal* 8.936: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal* 8.937: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.938: BL VIII 448, XI 260f; *Stud.Pal* 8.939: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal* 8.940: BL VIII 448, X 265, XI 260f; *Stud.Pal* 8.941: BL VIII 448, IX 338, XI 260f; *Stud.Pal* 8.942: BL VIII 448, X 265, XI 260f; *Stud.Pal* 8.943: BL XI 260f; *Stud.Pal* 8.944: BL VIII 174; *Stud.Pal* 8.945: BL VIII 448, XI 260; *Stud.Pal* 8.1074: BL VIII 450, XI 262; *Stud.Pal* 8.1075: BL VIII 450, XI 262; *Stud.Pal* 8.1076: BL VIII 450, XI 262 Tyche (1993) 8; CdE 1970, p. 142-144; ZPE 77 (1989) p. 185-183; Montevecchi (1988) p. 261 no. 92; Morelli (1996) p. 28-29; Mees (2002) p. 380

KYRIKOS₄ Κυρίκος

Arsinoiton Polis, VI-VII

Diacas διάκονος

Figura en uns comptes o un rebut de pagaments en blat. Probablement com a representant d'un monestir i en concret d'un poblat anomenat Elias que hi estava relacionat.

Stud.Pal 8.1286: BL XII 270

KYRIKOS₅ ΚΥΡΙΚΟΣ

Tebes, ?

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Juntament amb un personatge anomenat Victor, figura com a garant de Soua, de manera que ell i Victor es comprometen a pagar sis *holocòtins*.

P.MoscowCopt 46

Till (1964)

KYRIL·LOS₁ Κύριλλος

Apol·lonòpolis Magna, 618?

Diacas διάκονος

El diaca Kyril·los fa les funcions de *symbolaiografos* i com a tal estén una escriptura per la que es deixa constància d'un préstec.

P.Edfou 1.3: BL VIII 118f., X 65

CSBE2, p. 96, nota. 30; P.Param. p. 202 nota 10.

KYRIL·LOS₂ Κύριλλος

Apol·lonòpolis Magna, 618?

Diacas διάκονος

Kyril·los, fill de Papnutios, actua com a testimoni en una

escriptura de compravenda d'una casa situada a la ciutat d'Apol·lonòpolis. Signa com a ἐλάχιστος διάκονος. El venedor és Ioannes, fill de Pistois, un lector eclesiàstic. A la vista de la coincidència de data i lloc, podria ser el mateix que el de *P.Edfou 1.3*.

SB 1.5112

Diethart - Worp (2008) p. 32; ZPE (2005) 151, p. 150

KYRIL·LOS₃ Κύριλλος Apol·lonòpolis Magna, 630-640

Diaca διάκονος

Kyрил·los actua com a *symbolaiografos* en una escriptura de compravenda d'un terç d'una casa situada a la ciutat d'Apol·lonòpolis. La casa pertany al monestir d'Apa Kyros, que és regit per un diaca, Pistois fill de Menas, i en fa de testimoni Orampes, fill de Iosephos, també diaca del mateix monestir. A la vista de la coincidència de data i lloc, podria ser el mateix que el de *P.Edfou 1.3* i *SB 1.5112*.

SB 1.5114

Sigalas (1974) p. 222; Schubart (1912-1923) p. 94.

KYRIL·LOS₄ ΚΥΡ|ΙΛΛΟC ?, VII

Diaca ΝΑΙ|ΛΑΚΟΝΟC]

Apareix esmentat a l'inici d'un document fragmentari, possiblement un contracte del que seria part juntament amb altres personatges que s'esmenten. El diaca s'anomena ell mateix ἐλάχιστος. A l'altra part hi devia haver almenys un eclesiàstic atès que s'hi adreça amb el tractament d'»apa», tot i que se n'ha perdut el nom.

CPR 2.178

KYRIL·LOS₅ ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ

Arsinoïta, VII

Diaça ΔΙΑΚΟΝΟΣ

És el pare d'un clergue, Apa Iule, un dels contractants que reben un préstec i es comprometen a retornar-lo. El prestamista és un ajudant, Petre (βοιθός=βωηθός).

CPR 4.61=CPR 2.222

KYRIL·LOS₆ ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ

Hermopolita, VII

Diaça ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

El diaça Kyril·los, de qui s'ha perdut la filiació i que es refereix a ell mateix com ΠΕΛΛΗΧΙΣΤΟΣ figura en la subscripció d'un document de contingut incert, però legal en tot cas, atès que s'hi parla de diners. El caràcter fragmentari del text impedeix determinar quin era el paper d'aquest diaça. En el mateix document apareix un altre diaça anònim, de qui sí que es coneix el pare.

CPR 4.209=CPR 2.126

KYRIL·LOS₇ ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ

Tebaida, 625 o 640

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Kyril·los actua de testimoni en un rebut que el venedor d'una propietat lliura a la compradora tot especificant que ha rebut el preu de l'operació. El diaça es refereix a ell mateix com *elakhistos*.

KYRIL·LOS₈ ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Hermòpolis, ?

Diacà ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Kyri·los actua com a testimoni en un rebut que una vídua, Apostolou, lliura a Ioannes, el fuster, on reconeix haver rebut uns diners i unes gerres de vi que li devia d'acord amb un document que s'havia extraviat. El diaca es refereix a si mateix com *elakhistos*.

P.Lond.Copt 1037

KYROS₁ Κῦρος

Perí Tebas, IV-V

Diacà διάκων

Apareix ocupant-se de la distribució de l'annona militar a la guarnició de Siene. En una carta privada es dirigeix a dos personatges, Olimpiodoros i Hermaíon, als quals tracta com a germans. Dóna instruccions a Hermaíon, que està a punt d'ésser nomenat διαδότης, és a dir, encarregat de la distribució de l'annona, perquè de seguida que sigui confirmat en el càrrec prengui els vaixells que arriben i lliuri el blat contra el rebut corresponent, per evitar que s'avancin a fer-ho altres.

P.Giss 1.54 = W.Chr. 420 = Naldini, Cristianesimo 97: BL VIII 137, XII 77

Ghedini (1923) p. 268-269, núm. 42; O'Callaghan (1963), 5; Pap.Flor. XXXII, p 526-527 i 576

KYROS₂ Κῦρος Arsinoïta, VI-VII

Díaca διάκονος

El díaca Kyros rep el tractament d'Apa. Actua en el cobrament de la *diagrafe* de la Laura de Kleopatríon i en aquest concepte lliura un rebut.

Stud.Pal 3.656: BL VIII 443, XII 266

KYROS₃ Κῦρος ?, VII-VIII

Díaca διάκονος

El díaca Kyros, que rep el tractament d'Apa, apareix esmentat en una relació de persones de propòsit incert. A la mateixa relació apareixen preveres, un d'ells també de nom Apa Kyros.

Stud.Pal 20.249: BL IX 350

KYROS₄ Κῦρος Apol·lonòpolis, 2ª meitat VII o 705-715

Díaca διάκονος

El díaca Kyros apareix esmentat en una relació de noms que, probablement, té caràcter fiscal. La seva funció és d'intermediari en el cobrament dels impostos. El document pertany a l'arxiu de Papas, pagarca.

P.Apoll 77: BL VIII 10, X 6

KYROS₅ ΚΥΡΟΣ ?, 1ª meitat VII

Diaça διάκονος

El diaça Kyros figura com a testimoni en un contracte pel qual un personatge, Nahrow, es compromet a pagar una quantitat en ordi, possiblement com a retorn d'un préstec.

P.Ryl.Copt 202

LAMPOU ΛΑΜΠΟΥ Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚΩ(Ν)

Figura en uns comptes com a responsable de la recepció d'uns diners procedents de Siout i d'un altre pagament, sense que se n'indiqui el concepte. En el mateix document figura també com a responsable del pagament del δημόσιον (contribució per la terra) de la població de Tohe. Encara una altra vegada és esmentat, sense que se n'hagi conservat el concepte. Apareix esmentat el primer en una relació de clergues i monjos, de la que és destacable que els diaques (Lampou, George i Apol·lo) precedeixen els preveres; d'altra banda, en tots aquests s'omet el tractament d'"apa", que sí que s'esmenta en aquells altres en que no figura l'ordre. Apareix també en un exercici d'escriptura escrit en copte, on se l'esmenta juntament amb els diaques Kosmas i George, del qual, segons l'editor, és la mà que redactà el text.

P.Bal 291; P.Bal 358; P.Bal 395; P.Bal 396

LEON₁ Λέων

Apol·lonopolites Heptakomias, 615/616

Diacas διάκονος

Fill de Pakhimioe. És monjo del monestir d'Aba Patois, a Tanyaithis. Suscriu com a testimoni un contracte d'emfiteusi de terres de conreu del monestir a favor de Ioannes, fill de Phoibammon i d'Hipatia. El mateix contracte el suscriuen dos altres diaques, un també Leon de nom, que fa esment expressament de la seva condició monàstica, i un altre, Kalimakhos, que no l'esmenta.

P.Lond 2.483: BL VIII 179

CSBE, p. 88, Nota 1; JJP 25, 1995, p. 195-210; P.Worp 37, nota 22, p. 277; Bataille (1955) fig 12.

LEON₂ Λέων

Apol·lonopolites Heptakomias, 615/616

Diacas διάκονος

Fill de Samuelios. És monjo del monestir d'Aba Patois, a Tanyaithis. Suscriu com a testimoni un contracte d'emfiteusi de terres de conreu del monestir a favor de Ioannes, fill de Phoibammon i d'Hypatia. El mateix contracte el suscriuen dos altres diaques, un també Leon de nom, que fa esment expressament de la seva condició monàstica, i un altre, Kalimakhos, que no l'esmenta.

P.Lond 2.483: BL VIII 179

CSBE, p. 88, Nota 1; JJP 25, 1995, p. 195-210; P.Worp 37, nota 22, p. 277; Bataille (1955) fig 12.

LEONTIOS₁ Λεόντιος

Arsinoiton Polis, VI

Diacas διάκονος

Leontios, fill de Petros, diaca de l'església catòlica d'Arsinoiton Polis, actua de testimoni en un contracte de compravenda de terra i fa constar expressament que estigué present en el lliurament del preu. Entre els altres testimonis consta un lector, el fill d'un prevere i el cap de la hisenda municipal.

P.Col 8.244: BL X 42

ZPE (2005) 151 p. 146, nota. 3; Harrauer (2010), Textband, p. 455-457, Num. 256

LEONTIOS₂ Λεόντιος

Herakleopolita, VII-VIII

Diacas διάκονος

Leontios apareix en un paper que conté obligacions probablement fiscals com a responsable d'una *dioikesis*, d'ell depenen els pobles de Apion, Thmouaimoune i Thryon. No consta la naturalesa exacta de les obligacions que s'hi recullen.

Stud.Pal 10.208: BL XII 273

CPR XXII 51,2 nota.

LEONTIOS₃ Λεόντιος

Hermopolita?, VIII?

Diacas ΔΙΑΚ(ΩΝ)

Leontios, fill del prevere Thomas, actua d'escriba i testimoni en un contracte de subministrament de vi, ja que Plaketas, el venedor, no sap escriure. El diaca es refereix a ell mateix com *elakhistos*.

SB Kopt 2.950

MacCoull (1993) p. 227ss.

LEONTN ΛΕΟΝΤΗΝ

Hermopolita, VII-VIII

Subdiaca ΥΠΟΔΙΑΚΩΝ

El subdiaca Leontn (donat com Leontios per l'editor) fill de Theodore, compra per quatre *sòlids* un camp que li ven una persona de qui s'ha perdut el nom, fill de Taurine. El camp és de terra de labor i està situat a la població de Telbont.

P.Ryl.Copt 190

LOLA ΛΟΛΑ

Tebes, 724

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Lola actua com a escriba en una escriptura de partició d'herència entre Georgios i la seva mare. Fa constar que escriu perquè els altres no en saben. Es refereix a si mateix com a *elakhistos* i com a diaca de l'Església Catòlica de Tebes (ΧΗΜΕ). Till l'identifica amb el personatge del mateix nom esmentat a *P.KRU 38* i *P.KRU 68*.

P.KRU 37

Till (1962) p. 134.

MAGISTER ΜΑΓΙΣΤΕΡ

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

Apareix en uns comptes dels que no es conserva més que la línia on figura el seu nom, que no és freqüent.

MAKARIS Μακάρις

Arsinoiton Polis, VII

Diaça διάκονος

El diaça Makaris, de l'església o monestir d'Apa Ioulios, apareix com encarregat dels impostos del poble de Magais. Entre els contribuents que el citen en el rebut que ens n'ha transmès la notícia i figura un altre diaça, de nom Makarios.

Stud.Pal 3.649: BL VIII 443

MAKARIOS₁ Μακάριος

Hermòpolis, 356-357

Diaça διάκων

Makarios, fill de Sois, apareix relacionat en una lista de litúrgies d'un carrer d'Hermòpolis Magna. Tots els personatges que hi apareixen tenen un garant que respon per ell. En el cas de Makarios, el garant és Nilammon, fill d'Eucritos. El document conservat no ofereix més dades i per tant no es pot determinar quina és la litúrgia a què estaven obligats els diferents personatge. Fora del diaça Makarios, no hi cap altra referència als cristians

P.Cair.Preis 20: BL VIII 76, IX 46-47

MAKARIOS₂ Μακάριος

Arsinoiton Polis, VII

Diaça διάκονος

El diaça Makarios apareix a la relació de contribuents del poble de Magais, a qui s'estén un rebut. El responsable de la recaptació del poble sembla ser un altre diaça de nom Makaris, adscrit a

l'església o monestir d'Apa Ioulios.

Stud.Pal 3.649: BL VIII 443

MAKARIOS₃ Μακάριος Arsinoiton Polis, VII
Diacas διάκονος

El diaca Makarios apareix en una relació de persones associades a pobles, probablement amb finalitat fiscal. En el seu cas està associat al poble de Fanemet.

Stud.Pal 10.38

MAKARIOS₄ Μακάριος ?, VII
Diacas διάκονος

El diaca Makarios apareix en una relació de persones associades a topònims. Hi ha persones pertanyents a les pagarquies de l'Oxirinquita i de l'Heracleopolita. El diaca, juntament amb altres persones, pertany al poble d'Anomerites. No està clar l'objecte de la llista, si bé cada nom va acompanyat de la lletra α, llevat d'un que duu la β, fet que podria indicar que es tracta d'uns comptes o d'una relació de prestacions públiques.

Stud.Pal 20.206

MAKARIOS₅ Μακάριος Afrodites Kome, VIII
Diacas διάκονος

El diaca Makarios apareix relacionat en una llista fiscal d'Afrodites Kome. No se li esmenta el patronímic, com a la resta de persones, sinó l'ofici de diaca, com també succeeix amb un

prevere. Sembla l'encarregat del cobrament d'un barri, juntament amb altres persones.

P.Lond 4.1554

MARIANE ΜΑΡΙΑΝΗ

Teshlot, Hermopolita, 1027, 1039

Diaça ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Pare de Fif, també diaca, que actua de testimoni en un contracte de compravenda d'una casa, juntament amb un altre diaca anomenat Gabriel, fill del diaca Mina. En un altre document Fif figura de testimoni en la compra de mitja casa.

SB Kopt 3.1410; SB Kopt 3.1411

OMRO 64 (1983) p 77s

MARKOS₁ Μάρκος

?, VII

Diaça διάκονος

Fill d'Ignadios, apareix esmentat en una llista de pagaments de la que no s'especifica l'objecte, juntament amb altres personatges. Entre ells figuren alguns eclesiàstics i en concret, dos diaques més, Athanasios i Damios.

SB 16.12301

APF 28 (1982) fig. 8.

MARKOS₂ Μάρκος

Arsinoita o Herakleopolita, VII-VIII

Diaça διάκονος

Fill d'Elias, apareix esmentat en una relació de noms. Algunes de les persones que s'hi esmenten van acompanyades d'una quantitat de

nomismata o d'*artabes* de blat, tanmateix, de Markos només se cita el nom.

P.Bingen 143

Tyche (2001) 16, p. 284; Harrauer (2010) Textband, p. 493, Num. 289

MARKOS₃ Μάρκος

Herakleopolita, VII-VIII

Diacas διάκονος

És el responsable de la recaptació del *demosion* de diverses poblacions del *nomos* Heracleopolita. S'hi esmenten els pobles de Poeos, Pentaleos, Tistekhias, Tou, Kol·lintatheron, i la ciutat.

Stud.Pal 10.44: BL X 267

Tyche (1995) 10

MARKOS₄ Μάρκος

Hermòpolis, 620

Diacas διάκονος

Markos, fill de Kol·louthos, ἐλάχιστος διάκονος, actua com a testimoni en un contracte de lloguer d'unes terres i instal·lacions de producció de vi, olis i dàtils

P.Paramone 18

ZPE 149 (2004) p. 157S; ZPE 173 (2010) p. 133-157.

MARKOS₅ ΜΑΡΚΟ(Σ)

Heracleopolita, VIII

Diacas ΔΙΑΚΟΝ

El diaca Markos forma part d'un grup de persones que pacten, com a cessionaris, la cessió d'un treballador i es comprometen a pagar

el seu sou al cedent. El document és fragmentari.

CPR 4.173=CPR 2.147

MARKOS₆ ΜΑΡΚΟΣ

Heracleopolita, VIII

Diaça ΔΙΑΚΟΝΟΣ

El diaça Markos, fill de Phoibammon, és part en un document de tipus jurídic el contingut del qual no es pot determinar. Surt esmentat amb el nom i el patronímic a l'encapçalament; a la subscripció s'esmenta un diaça, del qua s'ha perdut el nom i la funció en què actuava, però que molt possiblemnet es pot identificar amb Markos.

CPR 4.190

MARKOS₇ ΜΑΡΚΟΣ

Tebes, VI-VII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

És l'autor d'una carta adreçada al diaça Victor, al qual tracta de "protector sant, paternal i amable". En ella, Markos es compromet a obeir les seves santes instruccions, a fer labors d'artesanat (ΝΕΡΓΑΚΙΑ ΝΣΩΒ ΝΤΕΧΝΙΤΗΣ), a anar-lo a veure uns dies determinats al mes i a complir els deures litúrgics en aquell lloc. És evident que Victor té una situació de preeminència que pot deure's a l'organització econòmica de la diòcesi o a relacions privades entre ambdós. Markos s'aplica el qualificatiu d'*elakhistos*.

O.Crum 106

Till (1962) p. 137

MARKOS₈ ΜΑΡΚΟΣ

Tebes, abans de 725

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Markos, fill de Papnoute, és escriba, a petició d'un dels contractants, que no sap escriure, i testimoni en un contracte fragmentari que reglamenta capítols matrimonials. També actua com a escriba a petició d'alguns dels signataris d'un contracte de partició de propietat, que comprèn una casa amb diverses peces, una torre, etc. El diaca supleix la signatura de les persones que li ho han demanat i que no saben escriure; es designa a si mateix com diaca de l'Església Catòlica de Tebes i utilitza l'apel·latiu *elakhistos*.

P.KRU 17; P.KRU 48

Till (1962) p. 137

MARKOS₉ ΜΑΡΚΟΣ

Tebes, VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca apa Markos, juntament amb «els germans», és el destinatari d'unes salutacions recollides en una carta en cuir trobada a l'arxiu de l'anacoreta Frange. L'estat fragmentari de la carta no permet deduir-ne l'autor, tot i que escriu en plural.

O.Frangé 796

MARTYRIOS₁ Μαρτύριος

?, V

Subdiaca ὑποδιάκονος

Apareix en una llista de diaques i subdiaques relacionats amb dos monestirs, un anomenat "a la vora del riu" (παρὰ ποταμόν) i l'altre d'Agios Stephanos, així com d'una església de la qual s'ha perdut

el nom (N...s). Martyrios pertany al monestir "a la vora del riu", juntament amb el diaca Narau i el subdiaca Isaios.

P.Amst 1.81

MARTYRIOS₂ Μαρτύριος Arsinoita, VI-VII

Diaca διάκονος

Martyrios, ja difunt en aquell moment, és esmentat com a pare de Ioannes, un dels contractants en un contracte de lloguer d'una casa. El seu fill és comerciant d'herba: χορτοπαραλήμπτης (lit. receptor d'herba).

SB 1.4493: BL X 178

RevEg. 4,1885, p. 61; Tyche 8, 1993, S. 221; Diethart – Worp (2006) p. 44; Daniel (2010) p. 192s.

MATHAIOS ΜΑΘΑΙΟΣ ?, 1166 o 1209

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Mathaios actua de testimoni en el contracte matrimonial pel qual Petros, fill de Pisente, pren per esposa Set Aluaret, la filla de Raixid fill de Boulpeter. En el mateix document signen també com a testimonis uns altres tres diaques, Gabriel, Iohannes i Nouheem. El document és bilingüe en àrab.

SB Kopt 1.44

Till (1948) p. 627-639

MAXIMINOS Μαξιμίνοϲ

Arsinoita, VII-VIII

Diaça διάκονοϲ

El diaça Maximinos exercia de *kol·lektarios*, és a dir, de banquer o canvista. Aquesta professió queda probablement de manifest en el document que ens n'ha preservat la notícia, atès que es tracta una ordre de pagament d'una quantitat adreçada a ell o al seu favor. Es tracta del pagament d'una partida de fusta.

Stud.Pal 8.1104

MEKH ΜΕΧ

Bawit, Hermopolita, VIII

Diaça ΤΙΑΚΩΝ

El diaça Mekh és el beneficiari d'una de les ordres de lliurament de mercaderies lliurades pel superior del monestir d'Apa Apol·lo a Bawit redactades amb la fòrmula «El nostre pare que escriu» (ΠΕΝΕΙΩΤ ΠΕΥΣΑ). El destinatari de l'orde de lliurament és el prevere Phoibammon, el qual ha de lliurar a Mekh quinze mesures de pa, dos *sextaris* d'oli i dos *lakons* de vi pur.

P.BawitClackson 37=P.YaleCopt 17

MENAS₁ Μηνᾶϲ

Tentiris, VI

Diaça διάκονοϲ

Fill de Theotimos, documentat en època justiniana. És diaça de l'església de Tentiris. Apareix en un contracte de l'arxiu de Diòscor que recull una emfiteusi celebrada entre l'església de Tentiris i un ciutadà d'Antonoòpolis. Signa juntament amb l'ecònom de la diòcesi, Abraam, i altres eclesiàstics, entre ells diversos diaques.

P.Cair.Masp 3.67298: BL VIII 74

MENAS₂ Μηνᾶς Hermòpolis, 618/619 o 633/634
Diacà διάκονος

Apareix esmentat com a contribuent en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 67.B.1.16. Va acompanyat de l'expressió ηνααυ, que probablement sigui un topònim. La contribució que fa és agrícola.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; BASP 41 (2004) p. 184; APF 55 (2009) p. 94

MENAS₃ Μηνᾶς Arsinoita o Hermopolita, VII-VIII
Diacà διάκονος

Figura en una relació de pagaments fiscals com a pare d'una de les persones esmentades, que no figura pel seu nom, sinó esmentat com a "fill de Menas, diaca". En el mateix paper apareix un altre diaca, Senouthios, esmentat de manera anàloga, i un tercer, Georgios, també com a pare d'una de les persones relacionades, en aquest cas anomenat Lothe.

SB 24.16210; Tyche 12 (1997) p. 184-186.

MENAS₄ Μηνᾶς Arsinoiton Polis, VII
Diacà διάκονος

Apareix com a signant d'un rebut de l'impost de la *diagrafe* del monestir de la Laura del Campament (Λαῦρα τῆς Παρεμβολῆς) en la mateixa condició que el responsable del seu cobrament, que és el

el seu nom figura afegit a l'espai interlinal. El document pertany a l'arxiu de Diòscor.

P.Cair.Masp 2.67143: BL VIII 73, IX 43
Fournet (2008), 161-163; ZPE 34 (1979).

MENAS₇ Μηνᾶς Hermòpolis, VI
Diaça διάκονος

Fill de Theodosios. Anomenat ἐλάχιστος διάκονος. Apareix com a testimoni en la suscripció d'un contracte fragmentari, del que no es pot acabar de determinar la natura. El contractant s'anomena Aurelios Iosephis.

P.Lond 3.1015 2

MENAS₈ Μηνᾶς Hermòpolis, VII
Arxidíaca ἀρχιδιάκονος

Figura com a expedidor d'un rebut per uns pagaments deguts a l'església d'Hermòpolis per un lloguer de terres. Se l'esmenta com a θεοφιλέστατος ἀρχιδιάκονος, i duu el tractament d'abba. Ostenta el càrrec d'administrador, *dioeketes*, de la diòcesi. El rebut l'estenen també Senouthios, un patrici, que és *frontistes* de l'església, i Josefios, pronota.

Stud.Pal 3.271: BL VIII 438

MENAS₉ Μηνᾶς

Arsinoiton Polis, VII

Diacā διάκονος

Fill de Makarios. Figura com a intermediari en el rebut d'un pagament de la contribució de la Laura de Persea.

Stud.Pal 3.665

MENAS₁₀ Μηνᾶς

Arsinoiton Polis, VII

Diacā διάκονος

Figura com a intermediari en el rebut d'un pagament de la contribució de la Laura Katoterou. El que paga el rebut és Damianos, un flequer. El diaca és anomenat δημοσίων διάκονος i actua juntament amb una altra persona, Kalomenas.

Stud.Pal 8.756

MENAS₁₁ Μηνᾶς

Arsinoita, 645 o 660

Diacā διάκονος

Figura com a intermediari en el rebut d'un pagament del *demosion* del poble de Magais.

Stud.Pal 8.846: BL X 265

MENAS₁₂ Μηνᾶς

Arsinoita, VII

Diacā διάκονος

Figura com a intermediari en el rebut d'un pagament del *demosion* dels pobles de Paulos i Arkadios., i rep el tractament de *kyrios*.

En el mateix rebut figura com a responsable de l'emissió del document un altre diaca, de nom Abraamios.

Stud.Pal 8.871: BL IX 338, X 265, XII 268
Tyche 10 (1995)

MENAS₁₃ Μηνᾶς Arsinoita i Herakleopolita?, VII-VIII
Diacas διάκονος

Figura com intermediari en tres rebuts de pagament corresponent a l'ordi produït al poble de Karpe i al de Tassat, al *nomos* arsinoita, o als seus impostos. També hi ha l'equivalent corresponent al blat de Khara, probablement al *nomos* Herakleopolita. Els documents pertanyen a l'arxiu de Georgios.

Stud.Pal 3.490; Stud.Pal 3.491; Stud.Pal 3.492; Stud.Pal 20.214

MENAS₁₄ Μηνᾶς Arsinoiton Polis, VII-VIII
Diacas διάκονος

Apareix esmentat en uns comptes fragmentaris, relacionats amb el blat. Apareix determinat per la dignitat diaconal, mentre que els altres personatges esmentats es designen amb el patronímic. En els mateixos comptes apareix un diaca de qui s'ha perdut el nom.

Stud.Pal 20.252: BL VIII 475

MENAS₁₅ Μηνᾶς Arsinoita, VII
Diacas διάκονος

És el secretari (γραμματεὺς) que ha escrit un document que recull un contracte de lliurament ajornat de vi celebrat entre dos laics. Es

refereix a ell mateix com ἐλάχιστος. La signatura del secretari està en grec, la resta del document en copte faiúmic. Els testimonis que figuren al document són altres diaques: Paule, Xenouti i Iohannes, fill de Menas. No consta que Menas, el secretari, fos el pare de Iohannes, però podria haver-ho estat atès que en el patronímic no se n'esmenta la defunció. El mateix Menas escriu com a secretari un altre document que recull una venda a termini de cereals. En aquest document se l'identifica com procedent del poble d'Ampelos. Hi figura també com a testimoni el diaca Iohannes fill de Menas, i un altre diaca, de qui s'ha perdut el nom, fill de Phoibammon.

CPR 4.81=CPR 2.21; CPR 4.86

MENAS ΜΗΝΑΣ Arsinoita, ?

Diaca ΔΙΑΚΩ(Η)

El diaca Mena, ja difunt en aquell moment, és el pare de Ioannes. Aquest Ioannmes firma com a part un contracte de contingut incert, atès que només se n'ha conservat la subscripció.

P.Lond.Copt 672

MENA₁ ΜΗΝΑΣ ?, VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Esmentat en un document fragmentari, probablement un testament o una donació. Duu el tractament d'ΕΥΛΑΒΕCΤΑΤΟC. És possible que fos també administrador (ΦΡΟΝΤΙCΤΗC), si bé no es pot assegurar perquè hi ha una llacuna entre la designació del diaca i aquest càrrec. En qualsevol cas, actuava probablement com a representant d'un

monestir el qual no es conserva el nom.

CPR 2.163

MENA₂ ΜΗΝΑ Arsinoita, VIII

Diaça ΠΙΑΚΟΥ

Esmentat com part contractual en un document fragmentari, possiblement una compravenda. Se'l designa, juntament amb un altre diaca, Xenouti, com a servents de l'Incomprensible (ΝΑΛΕΠΠΩΦΩΝ ΝΑΤΟΥΣΩ). El document esmenta un tercer diaca, Severe, que actua en una altra condició.

CPR 2.15

MENA₃ ΜΗΝΑ Hermòpolis, VII

Diaça ΔΙΑΚΩΝΟΣ

El diaca, ja difunt en el moment de redactar-se el document, era el pare d'un altre diaca, de qui s'ha perdut el nom, que lloga una arura de terra de labor al monestir de Sant Theodoros, el *dikaion* del qual és representat per un altre diaca, Victor.

CPR 4.117

MENA₄ ΜΗΝΑ Heracleopolita o Arsinoita, VIII

Diaça ΔΙΑΚΩΝΟΣ

El diaca Mena, fill de Philotheos, ven una vaca a Georgios i a apa Ioulios, germans i fills d'un prevere. En el corresponent document

deixa constància d'haver rebut el preu i de no haver de reclamar res.

P.MoscowCopt 2

MENA₅ ΜΗΝΑ

Tebes?, VII-VIII

Díaca ΔΙΑΚΩΝ

El díaca Mena és esmentat com a pare de Moyses, al qual s'anomena en una relació de notes sobre diversos fets. En concret es diu que el dia 4 del mes de Paone, Moyses va venir a Katxotx.

O.Vind.Copt 315

Till (1962) p. 143

MENA₆ ΜΗΝΑ

Arsinoita, ?

Díaca ΠΙΑΚ(ΟΥ)

El díaca Mena apareix citat en uns comptes en els quals apareixen diversos professionals i altres diaques. No es pot saber la causa de l'apunt comptable que s'hi relaciona.

P.Fay.Copt App

MENA₇ ΜΗΝΑ

Arsinoita, ?

Díaca ΠΙΑΚΟΥ

El díaca Mena es esmentat en una carta fragmentària que fa referència a diversos efectes (fusta de palma, camells, diners, roba, llibres) però el sentit resulta difícil d'entendre. S'hi esmenta un altre díaca, George.

P.Lond.Copt 585

MENA₈ MHNA

Afroditòpolis, VIII

Diacà ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Pare del notari o oficial, de qui s'ha perdut el nom, que va redactar una declaració d'Athanasios, fill d'Isaak, *laixane* del poble de Nisekate, adreçada al governador Kurrah, per la qual dóna fe que ha recobrat la suma que havia pagat en concepte de contribució anual del poble a la construcció del palau califal, atès que, després d'haver-la pagat, se li va exigir la prestació en espècie mitjançant al remissió d'un treballador. El diaca era ja difunt en aquella època.

P.Lond 4.1508

MENA₉ MHNA

Afroditòpolis, VIII

Diacà ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Apareix com a testimoni, probablement, en un rebut pel qual una persona de qui s'ha perdut el nom reconeix haver rebut uns diners en préstec o, possiblement, com a ajut caritatiu.

P.Lond 4.1596

MENA₁₀ MHNA

Afroditòpolis, VIII

Diacà ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

És el pare d'un testimoni, del que s'ha perdut el nom, que actua com a tal en un rebut per les provisions d'uns mariners. Només es

conserva el final del text i les signatures. El diaca era difunt en el moment de redactar-se el document.

P.Lond 4.1504

MERKOURIOS ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ

Bawit, Hermopolita, 849

Diaca ΔΙΑΚΩ(N)

Fill de Zakharias; el seu nom s'ha perdut a *P. BL Or 6202* on l'editora el restitueix, a la traducció, a partir de *P. BL Or 6201*, que, tanmateix, no edita en ser una còpia de l'anterior. Figura com a testimoni en un contracte pel qual Sinouthios, prevere i arximandrita del monestir, Severos i Paulos cedeixen a títol vitalici un habitatge a Stauros, Sousinnios i Phoibammon, a la mort dels quals revertirà a la *diakonia* del monestir.

P. BL Or 6202; P. BL Or 6201

MERKOURE ΜΕΡΚΟΥΡΕ

Hermòpolis, ?

Diaca ΔΙΑΚΩΝ

És destinatari de salutacions al final d'una lletra que Ioannes remet al seu amic Abou Isak. Aquests dos personatges sembla que es dediquen a la manufactura o el comerç de lli.

P.Lond.Copt 1128

MINA₁ ΜΙΝΑ

Teshlot, Hermopolita, 1027, 1039, 1062

Diaca ΔΙ(ΛΚΟΝΟC)

És el pare de Rafael, un personatge que intervé en un contracte de

compravenda d'una casa. En el mateix document figura un altre diaca Mina, pare de Gabriel, que fa de testimoni del contracte. El mateix Rafael intervé rebent el preu en un contracte de compravenda d'un forn. També intervé en un contracte de reconeixement de deute. Tenim també documentades dues deixes testamentàries de Rafael, en les que actuen altres diaques, Khael, l'arximandrita de Sant Theodoros, Gabriel, probablement el fill de Mina i Iosafat, que és fill d'un diaca anomenat Piel.

SB Kopt 3.1410; SB Kopt 3.1412; SB Kopt 3.1414; SB Kopt 3.1416; SB Kopt 3.1417

OMRO 64 (1983) p 77s

MINA₂ ΜΙΝΑ

Teshlot, Hermopolita, 1027, 1039

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Pare de Gabriel, també diaca, que actua de testimoni en un contracte de compravenda d'una casa, juntament amb un altre diaca anomenat Fif, fill del diaca Mariane. En el mateix document figura un altre diaca Mina, pare de Rafael. També actua de testimoni i escriba en la venda de mitja casa i d'escriba i testimoni en la compravenda d'un forn.

SB Kopt 3.1410; SB Kopt 3.1411; SB Kopt 3.1412

OMRO 64 (1983) p 77s

MIA ΜΙΑ

Antinoòpolis, 570

Diaca διάκονος

El diaca Mia porta el tractament d'Apa; en la primera edició es va interpretar com un sol nom, Apamia. Apareix citat en un document redactat quan ja havia mort; se'l recorda com εὐλαβοῦς μνήμης. Fou el

marit de Terkompia, una de les contractants, i amb ella fou pare de Maria, una altra de les contractants, casada amb Danielios, així com d'Anna, Phoibammon i Eukharistia. El contracte que ens n'ha conservat el record és un pacte entre Terkompia i Maria per la qual la primera li paga la part de l'herència que li correspon, un a quarta part dels immobles, mitjançant el lloguer d'una casa. El document que s'ha conservat pertany a l'arxiu de Dioscoros d'Afrodito.

P.Cair.Masp 2.67157=2.67157C: BL IX 44, X 34

MONE₁ MONE Arsinoita, ?

Diacas ⲧ(AKONOC)

El diaca Mone apareix esmentat en una carta mitjançant la qual el remitent, Severos, demana al destinatari, Apa Iakob, a qui anomena «pare», que el rebi. Entre altres coses, li diu que si un cert diaca, de qui no esmenta el nom, el va a veure, desitja que porti amb ell també el diaca Mone.

P.MoscowCopt 28

MONE₂ MONE Deir el-Hammam, Arsinoita, VIII

Diacas ⲀIAK(ONOC)

El diaca Mone és el destinatari, com a membre d'una comunitat religiosa, d'una carta que li tramet Apa Philotheos fent relació, segons sembla del text conservat, a l'enviament d'un llibre de contingut dogmàtic. També són destinataris de la carta altres diaques, Georgi, Petros, Thomas, així com altres eclesiàstics designats amb el títol «apa». El remitent de la carta es refereix als destinataris com a «pare».

P.Fay.Copt 13=P.Lond.Copt 572

MONE₃ ΜΟΝΕ

?, VIII-IX

Diaça ΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

El diaça Mone és esmentat en una lletra remesa a un *comes* o un *pagarca*. En ella es donen instruccions al destinatari en relació amb el jove diaça Mone, a qui té la potestat d'ordenar coses.

P.Ryl.Copt 287

MOSAIOS Μωσαῖος

Arsinoita, VII-VIII

Diaça διάκονος

Fill de Damianos. Figura en una relació de pagaments o deutes. A la mateixa relació hi figuren dos diaques citats com a pares de persones relacionades a la llista, Neilammon, pare d'Andreas, i Theodoros, pare de Senouthios.

Stud.Pal 20.264: BL VIII 477, XII 278

MOUI ΜΟΥΙ

Hermopolita?, VI-VII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaça Moui, que és de Matoi, al *nomós* hermopolita, lliura un rebut a Apa Severos, que li ha pagat el *diagraphon* de la contribució del *demosion*.

P.Ryl.Copt 122

MOUSAIOS Μουσαῖος

Afrodites Kome, 557, 566?

Diacas διάκονος

Mousaios, diaca, fill de Kal·linikos i Elena, adreça a Diòskoros d'Afrodito un escrit pel qual reconeix que té un deute envers ell. El caràcter fragmentari del document ens impedeix conèixer la causa i l'import del deute. En un altre paper figura, com a pagès, en una relació de terrenys de pastura pertanyents a Diòskoros que han estat saquejats pels seus enemics; en concret, al poble de Pal·los; el causant dels danys hauria estat Patermouthios, instigat sembla per Mousaios, llevat que ἔξ ὑποβολῆς s'hagi d'interpretar d'una altra manera. Aquesta segona actuació és posterior a la primera.

P.Cair.Masp. 2.67130; P.Cair.Masp 3.67319

MOISES ΜΩΙΣΗΣ

Arsinoita, VIII

Diacas ΠΙΑΚΟΥ

El diaca Moises, fill del diaca David, de la població de Turubesti, actua com a testimoni en un rebut del pagament del preu d'una venda en la que intervenen diversos personatges, entre ells el dica Ouenabel.

CPR 4.185=CPR 2.72

MOYSES₁ Μοῦσῆς

Afrodites Kome, 553

Diacas διάκονος

Fill de Phoibammon. Actua com a testimoni en un document en que quatre persones compareixen davant el *pagarca* d'Afroditòpolis i es comprometen a garantir la presència d'Enokh, un lector, obligant-

se a satisfer un import en diners en cas d'incompareixença. Un dels garants és un subdiaca, de nom, Petros, fill d'Apol·los. El document pertany a l'arxiu de Diòscor.

P.Cair.Masp 1.67094

MOYSES₂ ΜΟΥΧΗC ?, VII

Diacà ΔΙΑΚΟΝΟC

Moises, que es qualifica ell mateix de ΠΕΛΛΗΧΙCΤΟC, actua de testimoni en un contracte, possiblement de reconeixement de deute. El mot «diaca» ha estat restituit per leditor.

CPR 4.79=CPR 2.51

MOYSES₃ ΜΟΥΧΗC Tebes, VII-VIII

Diacà ΔΙΑΚΟΝ

Esmentat com a destinatari, entre altres persones, d'una carta escrita en un òstracon. El contingut de la lletra, que és fragmentària, fa referència a l'enviament de lleties, possiblement per part del diaca. El remitent l'anomena respectuosament «la vostra paternitat» (ΤΚΜΝΤΕΙΩΤ).

O.Brit.Mus.Copt Pl LXXII 2

MOYSES₄ ΜΟΥΧΗC Tebes, VII-VIII

Diacà ΔΙΑΚΟΝ

Diacà de la Santa Església. És l'escriba d'un document pel qual un personatge anomenat Mikhailas reconeix un deute d'un *tremis* d'or a

favor de Peqoix. Moises es refereix a si mateix com a ΠΕΛΛΑΧΙΣΤΟΣ. Escriu el document perquè, tal com indica expressament, l'atorgant no sap escriure (ΑΙCΣΑΙ ΣΑΡΟΦ ΧΕ ΨΟΟΥΝ ΑΝ ΝCΣΑΙ). També és l'escriba i testimoni d'un document d'un document de reconeixement de deute fragmentari que Papnoutios lliura a Daniel. Igualment actua d'escriba d'un document pel qual Moises renuncia davant Kyriakos, fill de Victor, a la propietat d'un vaixell pel qual havia rebut quaranta xe. Està disposat a pagar una penalització si no respecta el aquest pacte, que es subscriu en presència del *laixane*. És el destinatari d'una carta que li adreça el prevere Iakob tot demanant-li que li enviï determinades coses (corda, roba); en el text es fa esment del ΔΙΚΑΙΟΝ ΜΗΝΟΥΤΕ, per tant sembla que l'operació es feia en el marc de l'administració d'un monestir. Ens és conegut també perquè fa de testimoni, juntament amb un prevere adscrit a l'església de Santa Maria, en una compravenda d'una casa que Xeneton, el venedor, celebra amb Senouthios, el comprador. Encara el tenim testimoniats en una altra ocasió, actuant com escriba i testimoni en un document conservat molt fragmentàriament.

O.Medin.Habu 58; O.Medin.Habu 66; O.Medin.Habu 75; O.Medin.Habu 154; P.KRU 16; O.Vind.Copt 54

Till (1962) p. 146

MOYSES₅ ΜΟΥΧC

Koptos, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaça Moyses és l'escriba i testimoni d'un document entre Athanase i una persona de qui s'ha perdut el nom, pel qual el primer reconeix que el segon és ocupant a perpetuïtat de la peça

de terra on viu, quedant, no obstant, oberta la possibilitat que la hi retorni.

O.Vindob.Copt 34

MOYSES₆ ΜΟΥΣΗΣ Tebes, 728/9 o 743/4

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Moyses, fill de Senouthios és l'escriba d'una compravenda pel qual un grup de persones ven una peça de terra a Solomon, fill de Moises. El seu pare havia estat arxiprevere de Tebes (si no és que hem d'entendre que ho era ell). El document dóna els noms, patronímics, i després càrrecs eclesiàstics dels personatges; en aquest cas, es dóna el nom, càrrec eclesiàstic, patronímic i un altre càrrec eclesiàstic, (ΜΟΥΣΗΣ ΠΙΕΛΛΗΧΙΣΤΟΣ ΝΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ) ΠΩΗΡΕ ΝΣΕΝΟΥΘΙΟΥ ΑΡΧΗΠΡΕ(ΣΒΙΤΕΡΟΥ) ΝΠΚΑΣΤΡΟΝ ΝΧΗΜΕ) cosa que fa pensar que el segon càrrec corresponia al pare. Potser s'esmenta el càrrec del pare perquè encara l'exercia. Es refereix a si mateix com *elakhistos*.

P.KRU 3

MOYSES₇ ΜΟΥΣΗΣ ?, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Moyses és esmentat en uns comptes en relació amb un apunt comptable per la compra de vi.

P.Ryl.Copt 255

NAARAU Νααραῦ Arsinoita?, VII-VIII

Diacas διάκονος

Apareix relacionat en una llista de propietaris de terra en el poble d'Anoup. Apareix esmentat dues vegades, la primera com a representant d'algú (introduït per la preposició *διά*), la segona com a propietari de tres *arures* i cinquanta-sis *ammata*.

SB 16.12253

Aegyptus 61 (1981) p. 90-92 num. 14

NAKIOS Νάκιος Oxirinc, 547-548 o 562-563 o 577-578

Diacas διάκονος

Porta el títol d'apa Nakios. Apareix esmentat en us comptes d'ingressos i despeses que el pronota Ioannes, fill de Filoxenos, que té cura de l'administració de diversos llocs. A la relació, apa Nakios apareix caracteritzat com a ecònom d'un *martyrion*.

P.Oxy 16.2019: BL XII 144

P.Eirene I, p. 106, nota. 20

NAHRAU ΝΑΡΡΑΥ Arsinoita, ?

Diacas

L'editor no transcriu el text; es limita a informar que es tracta d'uns comptes de blat i a esmentar que s'hi fa referència a aquest diacas, sense més comentari.

P.Lond.Copt 701

NEILAMMON, Νειλάμμων

Arsinoita, VIII

Diaça διάκονος

Actua com a intermediari, escriba o fedatari en un contracte en el que un altre diaça, Damianos, es compromet a un lliurament ajornat de vi. En el mateix contracte figura també el diaça Pel·le, que és que actua com a testimoni. Tot el document és en còpte, però la signatura de Neilammon és en grec.

CPR 4.37=CPR 2.22

NEILOS Νειλος

Arsinoiton Polis, 591

Diaça διακόνας

Neilos, diaça de la Santa Església Catòlica, fill d'apa Hol, celebra un contracte de treball pel qual adquireix una obligació de permanència i d'aportar material per a tenyir roba. No sap escriure i per això el document el redacta una altra persona, Aurelios Elias.

SB 1.4484 + SB 1.4738 + SB 18.13959 = CPR 19.33

RevEg 3, 1885, p. 172-173; CSBE2, p. 110, nota 1; ZPE 64 (1986), làmina I d; ZPE 150 (2004) p. 156; Harrauer (2010) p. 452ss., núm. 254, làmina 240.

NEMESAS, Νεμεσᾶς

Panòpolis, 298-330

Diaça διάκονος

Apareix citat com a propietari d'una casa a la ciutat de Panòpolis. En el mateix paper apareixen citats altres personatges amb el mateix títol (Apol·lon, Athas, Búbalos, Fortunatos, Kholos), així com moltes altres persones designades per la seva

professió. Entre aquests és destacable el fet que hi ha un nombre important de sacerdots de la religió autòctona, així com referències topogràfiques a temples dels déus, i també una església. Aquest detall apunta a la possibilitat que fossin cristians, si bé l'absència de preveres o altres institucions cristianes no permet assegurar-ho.

SB 24.16000 = SB 8.9902: BL VI 160, VIII 276, IX 205, XI 176.

P.Berl.Bork p. 47-68

NIHARAU ΝΙΖΑΡΑΥ Tebes, VI-VII

Diaça

El diaça Niharau és l'escriba, i subscriu en nom del remitent, d'una carta que Souai, el *laixane*, remet a Mena demanant que vagi a parlar amb ell. Niharau es qualifica a ell mateix com *elakhistos*.

O.Crum 107

Till (1962) p. 147

NOQ ΝΟΪ ?, VII-VIII

Subdiaça ΣΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟC

El subdiaça Noq figura a la subscripció d'un rebut de nòmina d'un contracte de treball. Probablement actuava com a testimoni, però la pèrdua de text impedeix afirma-ho. Es refereix a ell mateix com ΠΕΙΕΛ(Δ)Χ(ΙCΤΟC) i utilitza el tractament d'«apa».

CPR 4.167=CPR 2.93

NOUHEEM ΝΟΥΣΕΕΜ

?, 1166 o 1209

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaça Nouheem actua de testimoni en el contracte matrimonial pel qual Petros, fill de Pisente, pren per esposa Set Aluaret, la filla de Raixid fill de Boulpeter. En el mateix document signen també com a testimonis uns altres tres diaques, Gabriel, Iohannes i Mathaios. El document és bilingüe en àrab.

SB Kopt 1.44

Till (1948) p. 627-639

OIANUPHIS, Οϊανοῦφης

Magdola Bukolon, Hermopolita, 497

Diaça διάκονος

Oianuphis, diaça de l'església de Magdola Bukolon, al nomós Hermopolita, actua com a testimoni en un contracte de préstec de gra celebrat entre el comarca de Magdola Bukolon, Aurelios Théon, i un personatge important d'Antinoòpolis. Un altre testimoni és un prevere.

SB 5.7758: BL VIII 332

Rouillard (1937) p. 181

OL Ὀλ

Arsinoiton Polis, VII-VIII

Diaça διάκονος

Apa Ol, ἐλάχιστος διάκονος, signa un rebut dels impostos de la *diagrafe* i el *demosion* de la laura del Campament (λαύρα τῆς Παρεμβολῆς). Qui efectua el pagament és Petros, fill de Serbios, venedor de verdures.

Stud.Pal 8.709: BL VIII 446

ONNOPHRIS Ὀννώφρις Heracleopolita?, V

Diacas διάκονος

El diaca Onnophris apareix esmentat dues vegades en un paper que recull els pagaments en blat d'almenys tres establiments agrícoles. Actua d'intermediari en els pagaments, com també ho fa el diaca Paesis. El nom Onnofris apareix citat dues vegades més, no com a intermediari, sinó com el que efectua un pagament, però el caràcter fragmentari del document impedeix afirmar si és el mateix personatge.

P.Mich 15.732: BL VIII 219

Sijpesteijn (1979) p. 47-51 làmines V, VI

ORAMPES Ὀράμπης Apol·lonòpolis Magna, 630-640

Diacas διάκονος

Orampes, fill de Iosephos, és diaca i monjo del monestir d'Apa Kyros, a Apol·lonòpolis, d'on és superior un altre diaca, Pistois, fill de Menas. El coneixem a través d'una escriptura de compravenda d'un terç d'una casa situada a la ciutat d'Apol·lonòpolis. La casa pertany al monestir d'Apa Kyros, que és regit per un diaca, Pistois fill de Menas, i en fa de testimoni Orampes, fill de Iosephos, també diaca del mateix monestir.

SB 1.5114

Sigalas (1974) p. 222; Schubart (1912-1923) p. 94.

OROU EKOS Ὠρουέκως

Afrodites Kome, VI

Diaca διάκονος

El diaca figura a la relació fiscal d'Afrodites Kome, document pertanyent a l'arxiu de Diòscor d'Afrodito. A la mateixa relació figuren tres diaques més, el primer anomenat Apol·los, de l'església de Pinoution, el segon, Apol·los, fill de Pkolobs, i el tercer Sarapion. Els noms de les persones van acompanyades del patronímic o de la professió. En aquest cas, només hi figura l'esment de la condició de diaca.

P.Cair.Masp 3.67288

ORSENTIOS Ὀρσέντιος

Oxirinc, 566

Diaca, διάκονος

Orsentios apareix com a intermediari en un assentament en un llibre de comptes. L'assentament es refereix a una porció de tera i a un import en metàl·lic i va a nom de Phoibammon, fill de Iakob. En el mateix document apareix un Phoibammon fill de Iakob que és diaca, i també un altre Orsentios, si bé escrit amb omega, que és el pare d'un diaca anomenat Pamouthios, esmentat també a *P.Oxy 16.1911*. Els comptes corresponen a la gestió d'un any d'una explotació rural i pertanyen a l'arxiu dels Apions.

P.Oxy 55.3804: BL IX 204, X 155, XI 171, XII 152

OUE NABEL ΟΥΕΝΑΒΕΛΑ

Arsinoita, VIII

Diaca ΠΙΑΚΟΥ

Ouenabel és part en un contracte de compravenda del qual, juntament amb altres persones, lliura una quitança. N'és testimoni el diaca Moises, fill del diaca David.

CPR 4.185=CPR 2.72

OUENOPHRIOS Οὐενόφριος

Memfita, VII-VIII

Diaça διάκονος

Surt esmentat com a pare d'Apa Iulios (segons la restitució de l'editor), que està inclòs en una relació de camàlics de la població de Paame. A la mateixa població s'esmenta un diaça anomenat Ioannes i, a la mateixa relació però a la població de Pita(...) un altre Ioannes, diaça, pare de Paphnouthios.

Stud.Pal 10.299: BL XII 274

ZPE 126 (1999) p. 195-201

OUMOU Οὐμοῦ

Arsinoita?, VIII

Diaça διάκονος

Oumou apareix esmentat en una relació de ἐπικείμενα corresponents a un monestir. A la mateixa entrada que Oumou apareix un altre personatge anomenat Abbas.

P.Prag 2.186: BL XI 181

CdE 80 (2005) p. 262 i 269

OURIGENIOS Οὐριγένιος

Arsinoita, VIII

Diaça, διάκονος

Ourigenios apareix esmentat com el responsable del subministrament de pa al monestir de Makarios, a la diòcesis de Makarios Georgios, per part del poble de Arfokr(). El document on figura és una relació dels lliuraments de pa al monestir per part de diversos

pobles de la seva jurisdicció. En cadascun s'esmenta el responsable.

Stud.Pal 10.60: BL VIII 454

ZPE 138 (2002) p. 160, nota. 1

PAAM Παάμ

Elefantina, IV-V

Diacas διάκονος

Figura en una llista de personatges, que l'editor titula llista de clergues, entre els que figura també un altre diaca anomenat Isaias i quatre diaques anònims. Hi figuren també dos preveres, un personatge anomenat Kyros, designat com ἀδελφός i acompanyat del títol d'"apa" i un altre que també porta aquest títol. Hi ha també dos persones que no porten cap designació que els identifiqui com a clergues.

P.Eleph.Wagner 1.372

PAESIS, Παῖσις

Heracleopolita?, V

Diacas διάκονος

El diaca Paesis apareix esmentat dues vegades en un paper que recull els pagaments en blat d'almenys tres establiments agrícoles. Actua d'intermediari en els pagaments, com també ho fa el diaca Onnofris. El nom Paesis apareix citat altres vegades, sinó com el que efectua un pagament i com a patronímic, i també com a titular d'una de les explotacions agrícoles. No hi ha dades per afirmar si es tracta del mateix personatge.

P.Mich 15.732: BL VIII 219

Sijpesteijn (1979) p. 47-51 làmines V, VI

PAESIOS, Παήσιος Alabastrine, Hermopolita, Antinoòpolis, IV-V?
Diaça διάκονος

Paesios actua com a intermediari en la petició que formulen els dos sitòlegs de la població d'Alabastrine, Hímios i Orígenes, a un anacoreta, anomenat Sabinos, perquè pagui la contribució corresponent a Victor, un ferrer; probablement Paesis anava a veure Sabinos i li portava la correspondència i els missatges que li adreçaven.

PSI 13.1342: BL VIII 410, IX 321

Naldini, *Cristianesimo* 86; Bastianini – Casanova (2009) p. 119;
P.Jena. II 35, 37 nota.

PAHOMO ΠΑΖΟΜΟ ?, VIII

Diaça ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

Pahomo, el diaça, és ahora ecònom del santuari (ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ) de Sant Gerouotx. En nom del seu *dikaion* ell, en representació de tot el seu clergat, estén un rebut pel pagament d'una enfiteusi als hereus del difunt Psat, Iohannes, que treballava terres del monestir.

CPR 4.147

PAIEU, ΠΑΙΗΥ ?, IV

diaça, ΔΙΑΚΟΝ

El diaça Paieu és el destinatari d'una carta que li envia Apa Parnute, a ell i al prevere Neferos, en què sembla proposar-li un

viatge al sud, a Pmesut. El prevere Neferos i el diaca Paieu també reben l'encàrrec de saludar un altre diaca, anomenat Panef. Probablement Neferos, Paieu, Papnute i Panef formaven part d'una comunitat monàstica, atès que la carta també demana que es saludi els "tots els germans".

P.Neph 15 = SB Kopt. 2.899

PAIXAEIR, ΠΑΦΑΕΙΡ

Asphynis, Latopolita, 1246?

diaca, ΔΙΑΚ(ΟΝ)

Paixaeir és un jove diaca, fill del prevere Poulfaraq (Abu-l-Farag) fill de Stauros. El seu casament amb Seth Alpaha, la filla del germà del seu pare, el també diaca Pouhalib, es celebra amb un contracte estès davant del bisbe Abraham. Paixaeir ha portat per la seva banda alguns fidels, preveres i diaques. En el contracte es pacta el dot. Signen com a testimonis el diaca Pouhalib, fill de Nantias, prevere, el diaca Pous[], fill del diaca Poussour, el diaca Poushak, fill del diaca Pisente, que ha estat també l'escriba, així com els preveres Gabriel, fill del diaca Pamilihel, George, fill de David també prevere, i Stauros, fill de Mou[.

SB Kopt. 4.1801

Thomson (1912) p. 173-179 i 296-297

PALAU ΠΑΛΛΑΥ Ν

Hermòpolis, VII

Diaca ΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

El diaca Palau expedeix un rebut, probablement d'una renda enfitèutica, a favor d'Antone, un home d'Hermòpolis. No consta que el diaca actuï per compte de cap institució eclesiàstica. S'aplica

a si mateix l'apel·latiu de ΠΕΙΣΑΧΙΣΤΟΣ.

CPR 4.154=CPR 2.109

PALYMON Παλύμων Tentiris, VI

Diaça διάκονος

Fill d'Ares, documentat en època justiniana. És diaca de l'església de Tentiris. Apareix en un contracte de l'arxiu de Diòscor que recull una emfiteusi celebrada entre l'església de Tentiris i un ciutadà d'Antonoòpolis. Signa juntament amb l'ecònom de la diòcesi, Abraam, i altres eclesiàstics, entre ells diversos diaques.

P.Cair.Masp 3.67298: BL VIII 74

PAMILIHEL? ΠΑΜΙΛΙΣΙΗΛ Asphynis, Latopolita, 1246?

diaca, ΔΙΑΚ(ΟΝ)

Pamilihel, segons la reconstrucció de l'editor (car la síl·laba «li» és una correcció supralineal) és diaca i pare del prevere Gabriel, que signa com a testimoni en el contracte matrimonial entre Paixair, diaca, fill del prevere Poulfaraq, fill de l'escriba Stauros, i Seth Alpaha, filla del diaca Pouhalip i germà de Poulfaraq. El casament es celebra amb un contracte estès davant del bisbe Abraham. Paixaeir ha portat per la seva banda alguns fidels, preveres i diaques. En el contracte es pacta el dot. Signen com a testimonis el diaca Pouhalib, fill de Nantias, prevere, el diaca Pous[], fill del diaca Poussour, el diaca Poushak, fill del diaca Pisente, que ha estat qui ha requerit l'escriba, així com els preveres Gabriel, fill del diaca

Pamilihel, George, fill de David també prevere, i Stauros, fill de Mou[.

SB Kopt. 4.1801

Thomson (1912) p. 173-179 i 296-297

PAMOUN Παμοῦν Hermòpolis, ?

Diacà Διάκ(ονος)

El diaca Pamoun apareix com a destinatari d'un lliurament de vi, juntament amb un seguit de persones més, en un papir que recull una ordre de lliurament. El document no especifica qui ordena l'entrega ni qui és l'obligat a fer-la, ni tampoc el motiu del lliurament. Els document és redactat en copte, amb una relació en grec que reproduïx en part la copta. Pamoun és esmentat en ambdues, però només la grega fa constar la seva condició de diaca.

P.Lond.Copt 1130

PAMOUNIS Παμούνης Cleopatra, Hermopolita, V

Diacà διάκονος

El diaca Pamunis actuava d'agrimensor. Ens consta que va mesurar la cabuda de dues finques rústiques situades al seu mateix poble de Cleopatra, que després són objecte de permuta per part dels seus propietaris, Aurelios Siríon i Aurelios Besàs, en un contracte celebrat a la ciutat d'Antinoòpolis.

PSI 13.1341 = SB V 8951: BL VIII 410, XII 257

Koenen (2004) p. 357

PAMOUTHIOS₁ Παμούθιος

Oxirinc, 551

Diacas διάκονος

Se'l cita com a pare d'Aurelios Onnofrios, que figura com a avalat en una escriptura de garantia que presten tres germans a favor de l'Església d'Oxirinc. El fill de Pamouthios estava en règim de semilibertat, δουλελεύθερος, i havia de respondre d'uns diners que havien estat objecte de robatori. Els garants es comprometen a fer-li tornar els diners o a lliurar-lo personalment. Els que atorguen l'escriptura són analfabets.

P.Oxy 19.2238

BASP 17 (1980) p. 21; ZPE 159 (2007) p. 268; ZPE 170 (2009) p. 189; Diethart-Worp (1986) fig. 15

PAMOUTHIOS₂ Παμούθιος

Oxirinc, 557-566

Diacas, διάκονος

Pamouthios, fill d'Orsentios, apareix com a intermediari en un pagament en tres llibres de comptabilitat, per compte de Phoibammon fill d'Isaak i d'un altre Phoibammon, diaca (potser el mateix fill d'Isaak o el fill de Iakob). En els mateixos documents apareix un Phoibammon fill de Iakob, que és diaca, i també un diaca anomenat Orsentios, si bé escrit amb omicron, a diferència del pare de Pamouthios. La proximitat geogràfica i temporal fa possible que es tracti del mateix personatge que l'anterior. Els comptes corresponen a la gestió d'un any d'una explotació rural, per una banda, i de diverses explotacions, i pertanyen a l'arxiu dels Apions.

P.Oxy 16.1911: BL VIII 251, IX 189 – 191, XI 154s., XII 142

P.Oxy 55.3804: BL IX 204, X 155, XI 171, XII 152

SB 24.16324: BL VIII 251, IX 189 – 191, XI 154s, XII 142

Mees (2002), 372; ZPE 122 (1998) fig. II

PAMOUTHIOS Παμούθιος ?, VI-VII

Diaça, διάκονος

És esmentat en un paper que conté pagaments relatius a διπλᾶ, gerres d'emmagatzemament que normalment contenien vi, però també s'usaven per conservar peix o carn. El diaca Pamouthios actua a través d'un altre Pamouthios, en relació amb cinc gerres. En el paper intervé també un altre diaca del que només s'ha conservat el principi del nom, Te().

P.Mich 15.744

Harrauer (2008), 459s. Núm. 259, fig. 245

PANEF ΠΑΝΕΦ ?, IV

Diaça ΔΙΑΚΟΝ

Apareix citat en una carta que Apa Papnute adreça al prevere Neferos i al diaca Paieu, com a destinatari d'una salutació. Probablement Neferos, Paieu, Papnute i Panef formaven part d'una comunitat monàstica, atès que la carta també demana que es saludi els "tots els germans".

P.Neph 15 = SB Kopt. 2.899

PANIRAS Πανιρᾶς ?, VI-VII

Diaça διάκονος

Apareix esmentat en el que sembla un fragment de rebut, altrament de contingut desconegut a causa del seu caràcter fragmentari. És

possible que se li apliqués l'epítet θεοσεβέστατος.

P.Mil.Congr.XIVpg97=SB 14.11291

Aegyptus 54 (1974) fig. XXV a

PANOUPHIOS Πανούφιος

Arsinoiton Polis, VI

Diaça διάκονος

El diaça Panouphios compra seixanta *didiples* de vi a un viticultor d'Alexandrou Nesos, al *nomos* arsinoita. El vi es paga per avançat i el viticultor es compromet a subministrar-lo en el seu moment.

CPR 14.4

PAPAS₁ Παπᾶς, ΠΑΠΑΣ

Tebes, 770, 780

Diaça διάκονος ΔΙΑΚΟΝΟΣ, ΤΙΑΚΟΝΟΣ

Fill de Kleonikon. Pertany al monestir de Sant Phoibammon, a Tebes, del que era superior un diaça, Sourous. Subscriu en grec un document en copte (sahídic) pel qual Ioannes, fill de Zakharias, fa donació del seu fill Xenoute al monestir, i el superior l'accepta. Fa de testimoni en un segon document en què Takhel, una dona, fa donació del seu fill, Athanasios, al monestir. Papas actua també com a testimoni en el testament de Sousanne.

SB 1.5603=P.KRU 93=P. RevilloutCopt. 5 (Boulaq): BL VIII 321, X 184; P.KRU 66; SB 1.5597=P.KRU 86: BL VIII 321, X 184

P.RevilloutCopte, fig. 3; Till (1962) p. 154-155; ZÄS (1888) p. 129

PAPAS₂ ΠΑΠΑΣ

Elefantina, ?

Diaca ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Actua com a escriba i testimoni en un document escrit en un òstracon que conté un reconeixement de deute en què intervé un militar de la guarnició, Paham, que també figura com a prestamista en altres documents. El diaca s'aplica el qualificatiu d'*elakhistos*.

SB Kopt 1.24

PAPAS₃ ΠΑΠΑΣ ?,?

Diaca ΔΙΑΚΩΝ

Papas és diaca i ecònom del monestir o església de Sant Joan Baptista. Taurine i Barukh lliuren a favor seu un document de reconeixement de deute per uns diners que els havia deixat per compte d'un terratinent anomenat Plousiane.

SB Kopt 3.1370

Ricci - Winstedt (1906) p. 2

PAPAS₄ ΠΑΠΑΣ

Tebes, VI-VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Papas, ja ordenat diaca pel bisbe Apa Abraham, s'adreça a ell posant-li de manifest el seu compromís de guardar els manaments, els cànons i les ἐπιστῆμαι. També es compromet a aprendre's de memòria l'evangeli segons Sant Joan en el termini de dos mesos. Igualment manifesta la disposició a dejunar i abstenir-se de relacions sexuals durant la quaresma i la vigília de les festes, i

a no marxar sense el permís del bisbe.

O.Crum 30

Till (1962) p. 154

PAPAS₅ ΠΑΠΑΣ

Tebes?, VII-VIII

Subdiaca ΣΥΠΟΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Papas és esmentat en una lletra en què un personatge demana a un altre que li remeti un llibre, i estableixen les condicions del pagament corresponent. El subdiaca Papas actua d'intermediari en els enviaments de missatges i pagaments. L'escrit correspon probablement a un ambient monàstic. Segons l'editor, el destinatari, apa Psate, podria haver estat també diaca, si bé és una dada dubtosa i que no figura a la transcripció diplomàtica del text.

O.Vind.Copt 292

PAPAS₆ ΠΑΠΑΣ

Tebes, VIII

Diaca ΔΙΑ(ΚΟΝΟΣ), ΤΙΑΚΟΝ??

Papas i una altra persona de qui s'ha perdut el nom escriuen a la comunitat de germans de Sant Patermouthios perquè, a causa d'unes dissensions, han acudit a l'hegumen. L'estat del text no permet saber la raó de les dissensions i el paper exacte que hi juguen Papas i els altres remitents, però en tot cas el document és un acord referent a la disputa, però en tot cas sembla que en fossin part, perquè signen l'acord.

O.Ashm.Copt 16=O.CrumST 115

PAPNOUTE₁ ΠΑΠΝΟΥΤΕ

Tebes, VII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Fill d'Isak. Signa per donar la conformitat al document -conservat fragmentàriament- que reconeix la propietat del monestir de Sant Febammon a la muntanya Tebana. En la mateixa qualitat signen tres diaques més, Elisaios, Petros i David.

SB 1.5608=P.KRU 105=P. Revillout Copt. 4 (Boulaq): BL VIII 321, X 184

Congr. XXV p. 449-454; Till (1962) p. 155

PAPNOUTE₂ ΠΑΠΝΟΥΤΕ

Tebes, VII-VII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Fill d'Elias. Se li lliura un rebut pel pagament de l'impost de la *dioikesis*, la natura del qual no està clara. N'és testimoni Moises i escriba Iohannes.

O.Medin.Habu 272

Till (1962) p. 155

PAPNOUTE₃ ΠΑΠΝΟΥΤΕ

Hermòpolis, ?

Diacas

El diaca Papnoute adreça una carta al seu patró (προστάτης) Xenoute, a qui tracta de germà, cosa que fa pensar que era un eclesiàstic. El contingut de la carta posa de manifest que Papnoute i Xenoute es dedicaven a la producció o comerç de vi. Papnoute s'ofereix per anar a recollir determinada classe de vi (στάγμα) i alhora diu que pensa romandre allà on és fins que

fineixi la verema. D'altra banda, a part d'una referència a un viatge futur, el diaca fa constar també que ha demanat a un tercer el pagament del *demosion*. El diaca es refereix a si mateix com *elakhistos*.

P.Lond.Copt 1124

PAPNOUTHIOS₁ Παπνούθιος

Apol·lonòpolis Magna, IV-VII

Diaca διάκονος

Papnouthios figura esmentat en un òstracon com ἀπὸ διακόνων, sense que es pugui determinar el contingut del text degut al seu caràcter fragmentari. S'hi citen els «clergues» i altres persones: Phoibammon Lakon i Akhilleus Lakon, així com un Theofylaktos.

O.Edfou 2.315

PAPNOUTHIOS₂ ΠΑΠΝΟΥΘ(ΙΟΣ)

Tebes, 728

Diaca ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Papnouthios és, probablement (utilitza la fórmula ΛΗΛΗΤΙ ΜΜΟΙ, però s'ha perdut el verb que expressava el fet d'escriure), l'escriba d'un contracte fragmentari conservat en un òstracon. També és testimoni de l'escriptura de partiment de l'herència materna que signen Georgios i els seus germans. És diaca de l'església de l'Apòstol i es refereix a si mateix com *elakhistos*.

O.Medin.Habu 101; P.KRU 38

Till (1962) p. 156-157

PAPNOUTHIOS₃ ΠΑΠΝΟΥΘΙΟΣ

Tebes, 728/9 o 743/4

Arxidiaca ΑΡΧΗΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Fill de Petros. Actua de testimoni en una compravenda d'una peça de terra que un grup de persones ven a Solomon, fill de Moises. És arxidiaca de la santa església de Tebes (ΑΡΧΗΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ) ΝΤΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΤΟΥΛΛΑΒ ΝΧΗΜΕ). Es refereix a si mateix com *elakhistos*.

P.KRU 3

PAPNOUTHIS₁ Παπνοῦθις

?, V

Diaca διάκονος

Apareix en una llista de diaques i subdiaques relacionats amb dos monestirs, un anomenat "a la vora del riu" (παρὰ ποταμόν) i l'altre d'Agios Stephanos, així com d'una església de la qual s'ha perdut el nom (N...s). Papnutis pertany al monestir d'Agios Stephanos, juntament amb Febammon 1, subdiaca i Abraam, subdiaca.

P.Amst 1.81

PAPNOUTHIS₂ Παπνοῦθις

Skar, Hermopolita, V

Diaca διάκονος

Apareix esmentat fins a deu vegades en un còdex papiraci que conserva els comptes del poble de Skar, al nomós Hermopolita. Comprèn tant comptes públics, com ara pagament d'impostos, com privats. En vuit dels casos porta anotacions de quantitats referides al seu nom, en els altres dos sembla que figuri com intermediari en pagaments corresponents a altri. En el mateix papir apareixen altres personatges anomenats Papnutis, però

designats amb un patronímic, cosa que fa evident que es tracta de persones diferents del diaca. A part de les persones, home i dones, designades amb nom i patronímic o nom de la mare, apareixen diversos preveres (Horion, Ailorion, Victor, Iakybis designats amb l'apel·latiu πρεσβύτερος).

CPR 5.26 (P.Vind. G 39847) = CPR 9.43a : BL VIII 102, IX 65, X 47, XII 58

ZPE 172 (2010) p. 172

PAPNOUTHIS₃ Παπνοῦθις Siene, 585

Diaca διάκονος

Fill d'Aion. Diaca de l'església de Siene. Actua com a testimoni en el el rebut que la monja Aurelia Tsone lliura a la seva mare Tapia pel pagament d'uns diners que el seu pare li va deixar en separar-se. En el mateix document actua com a testimoni Isaac, arxidiaca, fill de Taeion. El document pertany a l'arxiu de Patermouthis.

P.Lond 5.1731: BL XI 121

Pap.Eleph.Eng (1996) D42; Rowlandson (1998) p. 62; Kongr. XXV p. 7-11; FIRA III p. 23

PAPNOUTHIS₄ Παπνοῦθις Apol·lonòpolis Magna, IV-VII

Diaca διάκονος

Apareix esmentat en un òstracon que conté uns comptes. Li està associada la quantitat d'un *trimesion*. El document no permet determinar a què es refereix la comptabilitat.

O.Edfou 2.316

PAPNOUTHIS₅ Παπνοῦθις Apol·lonòpolis Magna, 2 meitat VII o 708
Diacas διάκονος

Redacta, en la condició de *nomikos* d'Apol·lonòpolis, un contracte de lloguer de terres de labor per part de Tabeis, la dona de Menas, productor d'oli, la qual no sap escriure i, per ella, signa Basileios. Es desconeix l'altra part del contracte a causa del caràcter fragmentari del document. El diaca Papnouthis s'aplica l'epítet de ἐλάχιστος.

P.Apoll 57

PAPNOUTHIS₆ Παπνοῦθις Siene, 858
Diacas διάκονος

Papnouthis, fill de Dios, diaca de l'Església de Siene, signa com a testimoni en una escriptura de compravenda per la qual Aurelia Tapia, fill de Tsios i de Maria, ven una part d'un menjador *symposion* de la seva propietat a Aurelios Patermouthis, el seu gendre i a Kakos la seva filla i esposa de Patermouthis. Juntament amb el diaca, signen com a testimonis soldats i centurions. Un militar és també qui fa d'escriba. El document pertany a l'arxiu de Patermouthis.

P.Muench 1.9: BL VIII 226, XI 138, XII 130
Pap.Eleph.Eng. (1996) D40

Diacas διάκονος

Papnutios és diaca de Paminpesla (que sembla que podria ser, més correctament, Thmoinpesla) i és present en el moment que Aurelios Paieus, que ha d'assistir a un concili convocat per Constantí a Cesarea de Palestina, es reuneix amb els monjos del monestir d'Athor (probablement per Phathor), situat a la muntanya de la part alta del *nomós* Cinopolita, per tal d'elegir un substitut durant la seva absència. El fet queda registrat en un document que Paieus adreça als monjos dels monestir fent-los constar oficialment el resultat de l'elecció. D'entre els "altres molts" que van ser-hi presents, només Papnutios, un prevere anomenat Patabeitos i un antic monjo anomenat Proütos són recordats amb el nom en el document, que es conservarà a l'arxiu d'Apa Paieus. Paieus és conegut a través d'altres documents com a cap d'una comunitat meleciana al monestir de Phathor, la qual cosa fa pensar que el diaca Papnutios era també melecià.

P.Lond. 6.1913: BL IX 148, X 109, XII 110

Winter (1933) p. 172-173; *AncSoc* 32 (2002) p. 337-352

Diacas διάκονος

Pasmet, fill de Tyrannos, diaca de l'Església de Siene, fa de testimoni en una escriptura de compravenda. En ella, Aurelia Taeit, filla de Dios, ven una part de casa seva, el *symposion*. La resta de testimonis del document són militars, soldats i centurions, i també hi figura un prevere. L'escriba és l'augustal de la legió. El document, que es conserva fragmentàriament, pertany a l'arxiu de Patermouthis.

P.Lond 5.1734: BL VIII 192, XI 121

Pap.Eleph.Eng. (1996) D25

PATERMOUTE ΠΑΤΕΡΜΟΥΤΕ

Bawit, Hermopolita, 842

Diaça ΔΙΑΚΩΝ

Patermoute, diaca, fill d'Apa Hor, és testimoni en un contracte pel qual Makare, fill de Paheu, i els sus fills Theodore, Annoubion i Merkoure, cedeixen a títol vitalici a Paulos, el prevere, i al seu germà Petros, un habitatge que al seu torn havien adquirit també a títol vitalici de l'arximandrita del monestir. La *diakonia* tornarà a adquirir la possessió de l'habitatge a la mort dels dos cessionaris. Signen com a testimonis un grup de persones, entre elles uns altres cinc diaques (Paulos, Petros, Stephanos, Zakharias i Pni) dels quals un (Petros) era al seu torn fill d'un altre diaca (Hor). Figura com a testimoni en un contracte pel qual Sinouthios, prevere i arximandrita d'Apa Apol·lo, Severos i Paulos cedeixen un habitatge monàstic a Sisounnios, Stauros i Phoibammon, que revertirà a la *diakonia* del monestir a llur mort.

P. BL Or 6204; P. BL Or 6202; P. BL Or 6201

PATHERMOUTHIS Παθερμουθις

Ta Memnoneia, Tebaida, VI

Diaça διάκωνος

Fill d'Elias. Apareix com a testimoni en un contracte fragmentari, del que només es conserva el final, que conté una clàusula penal i les signatures, juntament amb un altre diaca, Elias, i tres preveres.

SB 18.13778: BL IX 306

PATXOUI ΠΑΧΟΥΙ

Tebes?, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Patxoui apareix esmentat en una carta fragmentària que parla del pagament d'un salari endarrerit, fent notar que els fills del treballador a qui li deuen passa gana. No es pot saber quin paper jugava el diaca en aquest assumpte, però és possible que fos el deutor o bé que se li demanés la intervenció per solucionar-ho.

O.Vind.Copt 156

PAUAN Παυαν

Cinòpolis, VII-VIII

Apareix citat en una llista de pagaments trobada a Abu-el-Fadl. A la mateixa llista hi apareixen també preveres, un altre diaca, Andreas, i laics. La quantitat que se li paga és semblant a la d'altres persones que figuren a la relació.

SB 16.12998: BL IX 295

PAULAKI Παυλάκι

?, VIII

Diaça διάκονος

El diaca Paulaki apareix esmentat en uns comptes i porta associades les xifres 24 i 3. No es pot conèixer a què es refereixen. La resta de persones que s'hi recullen van determinades amb nom i patronímic, mentre que Paulaki ho és amb la seva condició de diaca. Hi ha personatges amb noms musulmans.

Stud.Pal 20.281: BL VIII 478, XII 278

PAULE₁ ΠΑΥΛΕ

?, VII

Diaça ΔΙΑΚΟΝ

Paule és part en un contracte de lliurament de blat. Probablement és qui es compromet a lliurar-lo, però l'estat fragmentari del document no permet assegurar-ho. Es dóna el tractament de ΕΛΛΑΧΙΣΤΟΣ. La persona que contracta amb ell és un cartulari.

CPR 4.41=CPR 2.20

PAULE₂ ΠΑΥΛΕ

Arsinoita, VII

Diaça ΠΙΑΚΟΥ

Actua com a testimoni en un contracte de lliurament ajornat de vi que celebren dos laics. En el mateix contracte figuren com a testimonis altres diaques: Xenouti i Iohannes, fill de Mena. El secretari (γραμματεύς) que ha escrit el document és també un diaça, Menas, que es refereix a ell mateix com ἐλάχιστος. La signatura del secretari està en grec, la resta del document en copte faiúmic.

CPR 4.81=CPR 2.21

PAULOS₁ Παῦλος

?, IV-V

Diaça ΔΙΑΚΩΝ

El diaça Paulos ha estat nomenat irregularment (contra la voluntat de l'emperador) recaptador de l'annona. El fet es documenta en una carta fragmentària que un personatge desconegut adreça a Ammonios, que devia ser un personatge influent, tot demanant-li que Paulos busqui la manera de deixar aquestes funcions que està exercint.

P.Strasb. 3.154 = SB V 8944 = Naldini, Cristianesimo 88

O'Callaghan (1963), 14

PAULOS₂ Παῦλος Hermopolita, 367-368?, 382-383?

Díaca διάκονος

Apareix esmentat en una llista de pagaments en què apareixen pagaments fiscals i comercials. Al document apareix un apunt fet en nom seu pels hereus d'un tal Potamis fill de Pamunis, del poble de Magdolon Meris.

SB 22.15311 = SB 14.11972: BL XI 236, XII 231

P.Clackson, p. 130-133.

PAULOS₃ Παῦλος Hipponon, Heracleopolita V

Díaca διάκονος

Apareix esmentat en una relació de béns eclesiàstics, relacionat amb unes artabes probablement de blat. No es pot identificar amb total certesa la funció que feia, atès l'estat de deteriorament del text.

P.Bad 4.54: BL IX 11

APF 46 (2000) p. 136

PAULOS₄ Παῦλος Oxirinquita, V-VI

Díaca διάκονος

Apareix en una relació de colons agrícoles i eixos de sínia. És probable, doncs, que es dediqués a l'agricultura. En el mateix document apareix un altre díaca anomenat Anutios, així com un monjo anomenat Heracles, un comerciant i un pagès, tots

aparentment en la mateixa condició. El document pertany a l'arxiu dels Apions.

P.Col 11.297 = P.Col. Teeter 5

PAULOS₅ Παῦλος Hermòpolis, VI
Diacà διάκονος

Fill de Phoibammon. És *pronoeta* de l'Església d'Hermòpolis. Lloga una casa de la seva propietat a Phoibammon, fill de Victor, per dues *queràties* d'or anuals. El llogater és analfabet i fa d'escriba un subdiaca de qui s'ha perdut el nom.

BGU 12.2189

PAULOS₆ Παῦλος Apol·lonopolis, IV-VII
Diacà διάκονος

Lliura 11 monedes d'or per la "diaconia" de la primera indicció. Qui estén el rebut és un altre diaca, Victor.

O.Edfou 2.314

PAULOS₇ Παῦλος Menfis, VII-VIII
Diacà διάκονος

Paulos és el pare de Petros, un camàlic de la ciutat de Menfis, citat en una relació de camàlics i camellers. A la mateixa relació apareix també el fill del diaca Ioannes, el nom del qual s'ha perdut, amb la mateixa funció.

Stud.Pal 10.298: BL XII 274

ZPE (1999) 126.

pot determinar la natura.

P.Vatic.Aphrod 19

PAULOS₁₁ Παῦλος Ta Mnemoneia, 557

Subdiaca ὑποδιάκονος

Signa en condició de testimoni una escriptura per la qual Aurelia Taam, també dita Kale, filla de Iakobos, cedeix a Aurelios Danielios un collar de plata que havia dipositat en garantia dels interessos un crèdit.

SB 18.13777: BL XII 222

Tyche 2 (1987) Fig. 9

PAULOS₁₂ Παῦλος Ta Mnemoneia, circa 610

Diacas διάκονος

Fill d'Abraamios. S'aplica l'epítet de ἐλάχιστος διάκονος. Signa en condició de testimoni el testament d'Apa Abraham, bisbe d'Hermontis i abad de Sant Phoibammon, a Tebes, pel qual deixa per hereu el seu deixeble i prevere Victor. En el testament es diu expressament que ha estat dictat en egipci però redactat en grec, i tornat a llegir en egipci per tal com Abraham no sap grec.

P.Lond 1.77: BL VIII 173

Krause (1969) pp. 57-67; Aegyptus 86 (2006) p. 141; Harrauer (2010), Textband, p. 470s., Num. 270

PAULOS₁₃ Παῦλος

Memfis, VII-VIII

Diacas διάκονος

Paulos és el pare d'un personatge del que s'ha perdut el nom, que feia la funció de camàlic a la vila de Pnes(). Figura en una relació de personatges dedicats a aquest treballa, llistat pels pobles a què pertanyien.

Stud.Pal 10.296: BL XII 274

ZPE 126 (1999) p.

PAULOS₁₄ ΠΑΥΛΟΣ

Bawit, Hermopolita, 842

Diacas ΔΙΑΚΟΥ

Paulos, el diaca, és testimoni en un contracte pel qual Makare, fill de Paheu, i els seus fills Theodore, Annoubion i Merkoure, cedeixen a títol vitalici a Paulos, el prevere, i al seu germà Petros, un habitatge que al seu torn havien adquirit també a títol vitalici de l'arximandrita del monestir. La *diakonia* tornarà a adquirir la possessió de l'habitatge a la mort dels dos cessionaris. Signen com a testimonis un grup de persones, entre elles uns altres cinc diaques (Patermoute, Petros, Stephanos, Zakharias i Pni) dels quals un (Petros) era al seu torn fill d'un altre diaca (Hor).

P. BL Or 6204

PAULOS₁₅ ΠΑΥΛΟΣ

Tebes, VI-VII

Diacas ΔΙΑΚΟΥ

Paulos, el diaca, és nomenat pel bisbe Apa Abraham superior del monestir de Abba Patape. En la carta, en òstracon on li envia el

nomenament, el posa expressament al cap de tots els clergues i li dóna l'autoritat de llur direcció pastoral i disciplinària, amb la greu advertència de carregar amb les faltes que consenteixi. Pertany a l'arxiu d'Apa Abraham.

P.MoscowCopt 76

Turaev (1899); Till (1962) p. 162

PAULOS₁₆ ΠΑΥΛΟΣ Pal·las?,?

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Apareix esmentat en una relació fragmentària d'eclesiàstics, en la que també figuren els diaques Anastàsios i un altres d'anònim, i un lector.

O.CrumST 156

PAULOS₁₇ ΠΑΥΛΟΣ Afroditòpolis, post 566

Diaça ΔΙΑΚΟΝΟC

Paulos, fill d'Azarias, intervé com a testimoni en el plet hereditari que enfronta Victorine i Phoibammon, fills del primer matrimoni del difunt diaça Iohannes, amb Filadelfia i la seva mare Amanias, segona esposa de Iohannes. L'àrbitre n'és molt probablement Diòscor d'Afrodito, a l'arxiu del qual pertany el text.

P.Lond 5.1709

PEEUS Πεεύς Hermòpolis, 561-562

Diacas διάκονος

Peeus, fill de Fimios, actua com a garant d'Aurelios Phoibammon, fill de Matheios, vinyater, en un contracte de lloguer fragmentari que no ens permet conèixer-ne l'objecte. També actua de garant Victor, fill de Matheios, que és prevere.

P.Lond 5.1767

ZPE 145 (2003) p. 242, nota 123

PEGIRE? πεγίρε ? , ?

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Pegire, nom que l'editor acompanya d'un interrogant, figura en uns comptes de propòsit desconegut i editats parcialment, en els que també figura un altre diaca, Petros.

BKU III. 465

PEKOIX πεκώξ Tentyris, VI-VII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

És el remitent d'una carta al seu "pare" Leontios en la qual li demana que li enviï unes gerres d'oli, que es compromet a pagar religiosament (ΤΙΝΑΤΑΥ ΝΑΚ ΝΟΥΕΡΗΝΗ ΝΠΝΟΥΤΕ).

O.Crum 347

PEKYSIOS Πεκύσιος

Arsinoita, 2 meitat VII

Diaça διάκονος

Pekysios apareix esmentat en diverses línies d'uns comptes en part il·legibles. A la primera i segona línia se li fa referència amb el nom, i a la resta amb l'expressió τοῦ αὐτοῦ. Tots els apunts tenen la mateixa estructura: un nom propi en nominatiu, seguit de la preposició διά i el nom de Pekysios (a la l.2) o l'estructura pronominal, a la resta. A la primera línia s'utilitza l'expressió ἀπό, cosa que pot marcar una relació diferent, emfasitzada perquè s'h esmenta el nom sencer. A l'últim registre, el diaça actua per compte de Pais (o el nen) fill d'Apa Ioulios.

Stud.Pal 20.258: BL VIII 475

PEKYSIS Πεκύσις

Oxirinc, VI-VII

Diaça, διάκονος

Figura esmentat com a pagès en una relació de remissió de lliuraments de gra procedents de terres de secà. En el cas de Pekysis, que surt esmentat juntament amb una altra persona de nom Kyriakos, es tracta de producció de blat al poble de Peruen. A la mateixa relació hi ha també un prevere, Origenes, i el comú dels vinyaters.

P.Oxy 16.2038

BASP 44 (2007) p. 80-86

PEL·LE ΠΕΛΛΕ

Arsinoita, VIII

Diaça ΠΙΑΚΟ()

Actua de testimoni en un contracte en el que un altre diaça,

Damianos, es compromet a un lliurament ajornat de vi. En el mateix contracte figura també el diaca Neilammon, que és l'intermediari o escriba o notari que redacta el document. Pel·le és *kol·lektarios*.

CPR 4.37=CPR 2.22

PERET ΠΕΡΗΤ Tebes, ?

Diaca ΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

Peret és l'escriba d'un contracte pel qual un prestatari es compromet a retornar un deute. El document, recollit en un òstracon, és fragmentari. El diaca s'anomena a sí mateix *elakhistos*.

O.Crum VC 31

Till (1962) p. 165

PESYNTHIOS ΠΕCΥΝΘΙΟC Tebes, VI-VII

No diaca Ν.ΔΙΑΚΟ(ΝΟC) ΑΝ

Es conserva un òstracon en què un tal Menas testifica que ha preguntat a Pesynthios i aquest li ha contestat que no és diaca i no actuarà (com a tal?). El document conserva posteriorment la paraula ΑΠΟΚΛΗΡ(ΟC) per la qual cosa es pot suposar que Pesynthios podria haver estat un diaca sotmès a la pena de secularització.

O.Crum 82

Till (1962) p. 169

PETRONIS Πετρόνις Karanis, Arsinoita, 344

Diaca διάκονος

Petronis apareix esmentat en un rebut escrit sobre un òstracon. Es fa constar que ha portat 240 litres de palla.

O.Mich 2.782

P.Col. VII, p. 68, 87.

PETRE ΠΕΤΡΕ Bawit, Hermopolita, VIII

Diaça ΔΙΑΚΩΝ, ΔΙΑΚΩΝ

El diaça Petre, juntament amb altres persones (Isidre, prevere, Anouf, prevere, Xenoute i «els altres de la població»), en la qualitat de representants de la comunitat de la població de Poraheu (ΛΑΝΟΝ ΤΚΟΙΝΟΤΗΣ ΝΕΠΟΙΚ(ΙΟΝ) ΠΩΡΑΞΗΥ), venen al monestir d'Apa Apol·lo, representat pel seu superior (*proestos*), Athanase, unes peces de terra, tres arures de terra conreable i vint-i-cinc de pastures, i en reben el preu corresponent. L'operació queda documentada en un rebut.

P.HermitageCopt 7=P.Mon.Apollo 1.24

Gonis, ZPE 143 (2003) p 158-162

PETROS₁ Πέτρος Kel·lis, Gran Oasi, 361-364 o 376-379

Diaça διάκωνος

El diaça Petros apareix esmentat en un llarg document en tauletes de fusta que recull els comptes de l'activitat agrària de Kel·lis, al Gran Oasi, durant tres anys consecutius. En concret, consta que se li lliura un *mation* de cereal. Malgrat que el document és estrictament econòmic, és possible que es tractés d'un diaça maniqueu, atesa la importància d'aquesta comunitat a Kel·lis.

P.Kell 4.96: BL XI 103, XII 95

Mees (2002) p. 369; ZPE 148 (2004) p. 241s; Andreau (2006) p. 431-443

PETROS₂ Πέτρος

?, VII-VIII

Diacia διάκονος

Apareix citat en una llista de pagaments fiscals de la laura de Piom... (el nom és fragmentari). En el mateix document apareixen citats quatre diaques (Ason, Ioannes, Bartholomaios, Petros), dos personatges que duen el tractament d'"apa" i una "església de la Theotokos", tots com a contribuents, menys Petros, i possiblement Ioannes, que fan d'intermediari.

Stud.Pal 10.216: BL XI 264, XII 273

ZPE 137 (2001) p. 227-228; CPR XXII 9, nota 1.

PETROS₃ Πέτρος

Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diacia διάκονος

Apareix esmentat com a contribuent en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 43.1.17. Era originari d'Antinoe. La contribució és agrícola.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; BASP 41 (2004) p. 184; APF 55 (2009) p. 94

PETROS₄ Πέτρος

Arsinoiton Polis, 678

Diacia διάκονος

El fill de Petros, juntament amb altres persones, és part en un contracte amb l'hospital d'Arsinoiton Polis, el representant del

qual és Kol·louthos en qualitat de νοσοκόμος. Només es conserva part de l'encapçalament del contracte i per tant no se'n pot determinar el contingut.

SB 1.4668: BL VIII 312, IX 240

PETROS₅ Πέτρος

Afrodites Kome, 553

Subiaca ὑποδιάκονος

Compareix, juntament amb unes altres tres persones ,davant el pagarca d'Afroditòpolis i es comprometen a garantir la presència d'Enokh, un lector, obligant-se a satisfer un import en diners en cas d'incompareixença. Acuta com a testimoni un diaca, de nom Moyses.

P.Cair.Masp 1.67094

PETROS₆ Πέτρος

Labla, Arsinoita, 512 i 513

Diaca διάκονος

El diaca Petros és esmentat en un document pel qual el monjo Eulogios, que fou melecià i ara és ortodox, ven a Pousi, melecià, un eremitori, μοναστήριον, de la seva propietat, situat a la muntanya de Labla, al nomós arsinoita. En la descripció topogràfica de la situació de la cel·la s'esmenta, a l'altra banda de la carretera pública, el μοναστήριον del diaca Petros. També s'esmenten altres eremitoris per delimitar-ne la situació: al sud, la muntanya i l'eremitori del prevere Andreas, ja difunt, al nord el del prevere Naarau, a l'oest, la carretera pública i el del diaca Petros, i a orient una plana oberta. El fet que Eulogios fos melecià quan vivia a l'eremitatge, i que el vengui a un melecià, denota que la comunitat d'eremites, incloent-hi Petros, era

meleciana.

En un segon document, el mateix Eulogios ven a Papnouthios, fill d'Isaak, i a Ioulios, fill d'Aranthios, també melecians un altre eremitori situat a Labla. En aquest cas, limita al sud amb un monestir abandonat, a l'oest amb la carretera publica i l'eremitori de Petros diaca, al nord el de Naraau prevere i a l'est amb un lloc obert.

P.Dub 32 = SB I 5174

CdE 65 (1990) p. 111-115; P.Clackson p. 236-244; Tyche 5 (1990) fig. 10

P.Dub 33 = SB 1.5175: BL XII 65

Mees (2002) p.392; Tyche 5 (1990) p.80-85.

PETROS₇ Πέτρος

Oxirinc, VI

Diacas διάκονος

Petros, diaca de l'església, fill de Ioannes, ja difunt, que fou prevere, actua com a testimoni i marmessor (κούρσορος) en el testament de Pousi, que deixa una casa a la seva esposa.

P.Oxy 16.1901: BL XII 142

PETROS₈ Πέτρος

Hermúpolis, VII

Diacas διάκονος

Petros, fill de Phoibammon, ἐλάχιστος διάκονος, fa de testimoni en un contracte de compravenda d'una casa a petició dels contractants. Testifica tant del contracte en si, com del lliuramen del preu.

SB 17.2698

PETROS₉ Πέτρος

Arsinoïta, VII

Díaca διάκονος

Petros apareix dues vegades en una relació de pagaments de blat.

P.Ross.Georg 5.63

PETROS₁₀ Πέτρος

Hermopolita, 1ª meitat VII

Díaca διάκονος

Petros apareix com a signatari d'un rebut del pagament fiscal corresponent al cereals.

Stud.Pal 3.78

PETROS₁₁ Πέτρος

?, VII?

Díaca διάκονος

Apareix esmentat en una llista de noms que tenen relació amb la terra. Es diu d'ell que era ferrer (σηδεργός), també que tenia un fill, en nom del qual, de fet, figura a la llista.

Stud.Pal 20.232

PETROS₁₂ Πέτρος

?, VII-VIII

Díaca διάκονος

Apareix esmentat en uns comptes d'objecte desconegut, esmentat com a intermediari en els registres mensuals.

P.Eirene 1.36; BL XII 240

PETROS₁₃ Πέτρος

Arsinoiton Polis, VIII

Díaca διάκονος

Apareix com a signatari d'un rebut fragmentari del que no es pot saber l'objecte.

Stud.Pal 3.691

PETROS₁₄ Πέτρος

Arsinoita, VIII

Díaca διάκονος

Se l'esmenta en una relació que conté noms geogràfics i de persona relacionats amb pagaments. Apareix introduït per la preposició *διά*, cosa que fa pensar que seria l'intermediari o responsable del pagament fiscal dels pobles de Skandips i de Kal, en relació amb els quals se l'esmenta, tot i que hi ha la possibilitat que es tractés de dues persones). Al mateix document apareix un altre díaca fent la mateixa funció, Solomon, respecte del poble de Pten.

Stud.Pal 10.106: BL VIII 456

PETROS₁₅ Πέτρος

Arsinoita, VIII

Díaca διάκονος

Se l'esmenta en una relació que conté noms geogràfics i de persona relacionats amb pagaments. Apareix introduït per la preposició *διά*, cosa que fa pensar que seria l'intermediari o responsable del pagament en espècies d'una localitat, de nom Kal(.)n. Hi ha un altre registre en què una mateixa localitat té dues persones assignades, per tant podria ser qu la responsabilitat no fos exclusiva.

Stud.Pal 10.261

PETROS₁₆ Πέτρος

Arsinoïta, IV-VII

Diaça διάκονος

Apareix esmentat en una carta fragmentària en què el remitent s'adreça a un personatge a qui tracta de δέσποτα i li demana ajut per una dificultat en la que es troba. En un moment del text li demana que no molesti el diaça Petros, a qui anomena εύλαβέστατος i qualifica de σύνδουλός μου. Per aquesta raó, pot suposar-se que l'autor de la carta podria ser un altre diaça i el destinatari el bisbe.

BGU 2.547

PETROS₁₇ Πέτρος

Arsinoïta, VI-VII

Diaça διάκονος

Apareix esmentat en un document molt fragmentari que fa referència al cobrament de l'impost del *demosion*.

Stud.Pal 3.289

PETROS₁₈ ΠΕΤΡΟΣ

?, ca. 838

Diaça ΔΙΑΚΟΝ

El diaça Petros apareix esmentat en uns comptes com a creditor de 50 *nomismes*. No consta el motiu del pagament, si bé al llarg del document es fa esment de vi i d'argent. Abans de Petros es cita un altre diaça, Enokh.

PETROS₁₉ ΠΕΤΡΟΣ

Tebes, VII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Fill de Moisès. Signa per donar la conformitat al document -conservat fragmentàriament- que reconeix la propietat del monestir de Sant Febammon a la muntanya Tebana. En la mateixa qualitat signen tres diaques més, Elisaios, Papnoute i David.

SB 1.5608=P.KRU 105=P. Revillout Copt. 4 (Boulaq): BL VIII 321, X 184

Congr. XXV (Ann Arbor 2007), 2010, p. 449-454; Till (1962) p. 172

PETROS₂₀ ΠΕΤΡΟΣ

Tebes, VII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaça Petros, que es refereix a si mateix com *elakhistos*, remet una carta a dos eclesiàstics, Apa Elias i Apa Isak, demanant-los una quantitat de lli i, especialment, les seves pregàries. És esmentat en una lletra escrita sobre un òstracon. És esmentat també en una carta en què el remitent informa el destinatari que el diaça Petros li ha transmès un missatge referent a uns diners de part del mateix destinatari. En una altra carta Petros s'adreça a Presbyteros i a Apa Iakob, demanant-los que li enviïn unes mesures o les *sakia*, perquè ha de marxar l'endemà; els diu que ho facin a través del mateix noi (probablement el que portava la carta). Signa també un document de quitança, tot i que el seu estat fragmentari no ens permet conèixer en quina qualitat ho feia.

P.Mon.Epiph 279; P.Mon.Epiph 285; O.Crum 214; O.Vind.Copt 52

Till (1962) p. 174

PETROS₂₁ ΠΕΤΡΟΣ

Arsinoïta, VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Petros és el redactor d'un document del qual pràcticament només es conserva el final. Petros és diaca i *kol·lektarios* del monestir de la Laura de Santa Maria. El document era un contracte de contingut econòmic, probablement un lloguer de terres de labor. La subscripció està en grec: Δι'ἐμοῦ Πέτρου διακό(νου) ε(ι) κολλεκ(ταρίου).

CPR 4.192

PETROS₂₂ ΠΕΤΡΟΣ

Tebes, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Petros és l'escriba d'un document redactat en un òstracon. Només se'n conservent les signatures, la resta és il·legible, però segons l'editor tractava de qüestions econòmiques. Un prevere, Ezekiel, és testimoni.

O.Brit.Mus.Copt I Pl. LII 3

PETROS₂₃ ΠΕΤΡΟΣ

Tebes, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ΩΝ)

El diaca Petros apareix esmentat en darrer lloc en un òstracon que conté una relació de noms i frases, probablement un exercici d'escriptura. Es pot dubtar si era un personatge real o el mateix que escrivia, o només un nom fictici.

PETROS₂₄ Πέτρος ΠΕΤΡΟΣ Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII
Diacas διάκ(ονος) ΔΙΑΚΩ(Ν)

Fou l'escriba d'un document del que només es conserva la seva subscripció i un segell. La seva subscripció està en grec, tot i que probablement el document era copte. Per la mà, es dedueix que és el mateix escriba d'altres documents on no fa constar la seva condició de diaca, potser per no haver estat ordenat encara. Figura també en uns comptes relacionat amb un apunt referit a Tkema, un possible topònim; l'editor l'identifica amb la mateixa persona. Apareix també com a intermediari en el pagament d'un deute del monestir, apuntat en uns comptes a nom de Diometes, juntament amb el diaca Akhil·lites i dues persones més.

P.Bal 148; P.Bal 157; P.Bal 225; P.Bal 292; P.Bal 293

PETROS₂₅ ΠΕΤΡΟΣ Bawit, Hermopolita, 842, 849
Diacas ΔΙΑΚΩ(Ν)

Petros, diaca fill del també diaca Hor, és testimoni en un contracte pel qual Makare, fill de Paheu, i els seus fills Theodore, Annoubion i Merkoure, cedeixen a títol vitalici a Paulos, el prevere, i al seu germà Petros, un habitatge que al seu torn havien adquirit també a títol vitalici de l'arximandrita del monestir. La *diakonia* tornarà a adquirir la possessió de l'habitatge a la mort dels dos cessionaris. Es refereix a si mateix com *elakhistos*. Signen com a testimonis un grup de persones, entre elles uns altres cinc diaques (Patermoute, Stephanos, Paulos, Zakharias i Pni). També apareix com a testimoni en un contracte pel qual Senouthios, prevere i arximandrita del

monestir, Severos i Paulos cedeixen a títol vitalici un habitatge a Stauros, Sousinnios i Phoibammon, que ells havien adquirit de Paulos (que signa com a testimoni). La *diakonia* tornarà a adquirir la possessió de l'habitatge a la mort dels cessionaris. Signen com a testimonis també els diaques Merkourios i un altre de qui no es conserva el nom.

P. BL Or 6204; P. BL Or 6202; P. BL Or 6201

PETROS₂₆ ΠΕΤΡΟΣ

?,?

Diaca ΔΙΑΚΟΝ

Petros figura en uns comptes de propòsit desconegut i editats parcialment, en els que també figura un altre diaca, Pegire (el nom del qual l'editor acompanya d'un interrogant).

BKU III. 465

PETROS₂₇ ΠΕΤΡΟΣ

Tebes, VI-VII

Diaca (ΔΙΑΚ(ΟΝΟC))

Petros i un altre diaca, Abraham, són els encarregats de preparar el σκήνωμα (cos? Cf. Vita Pachomi 95) d'Apa Zael per a la festa, i n'accepten la responsabilitat. Petros, a més, és el responsable de les làmpades.

O.Crum 92

Till (1964) p. 47; Till (1958) p. 56

PETROS₂₈ ΠΕΤΡΟΣ

Tebes, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Petros, fill de Moisès, és escriba i signatari d'un document del que només es conserva el final.

O.Medin.Habu 122

PETROS₂₉ ΠΕΤΡΟΣ

Tebes, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Petros és el destinatari d'una carta sobre òstracon, que remet Ananias, perquè al seu torn la lliuri al bisbe Apa Serenos. Es pot deduir que Petros exercia un càrrec assimilable al de secretari del bisbe en l'organització diocesana.

P.MoscowCopt 67

Turaev (1899)

PETROS₃₀ ΠΕΤΡΟΣ

Elefantina, vers 580

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Petros fa d'escriba i testimoni en un document de quitança, pel qual Paieon es declara saldat del crèdit que tenia amb Kako. Petros actua a petició de Paeion. Es refereix a sí mateix com *elakhistos*.

O.CrumST 96

PETROS₃₁ ΠΕΤΡΟΣ

Deir el-Hammam, Arsinoita, VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Petros és el destinatari, com a membre d'una comunitat religiosa, d'una carta que li tramet Apa Philotheos fent relació, segons sembla del text conservat, a l'enviament d'un llibre de contingut dogmàtic. També són destinataris de la carta altres diaques, Georgi, Mone, Thomas, així com altres eclesiàstics designats amb el títol «apa». El remitent de la carta es refereix als destinataris com a «pare».

P.Fay.Copt 13=P.Lond.Copt 572

PETROS₃₂ ΠΕΤΡΟΣ

Deir el-Hammam, Arsinoita, VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El document on apareix esmentat és una llista o inventari de llibres. L'esment de Petros es troba a la part més malmesa del paper. Esmenta un seguit de llibres, tots ells corresponents a la Sagrada Escripura o de caràcter litúrgic. No es pot determinar si el diaca Petros era el propietari d'algun llibre, feia alguna funció a la biblioteca o bé formava part del títol d'un llibre.

P.Fay.Copt 44=P.Lond.Copt 704

PETROS₃₃ ΠΕΤΡΟΣ

Arsinoita, VIII-IX

Diaca ΠΙΑΚ(ΟΥ)

El diaca Petros apareix esmentat en un registre d'uns comptes en els que apareixen diverses professions. Entre les persones que hi figuren hi ha diversos diaques. El pagament a Petros es fa per raó

del seu sou (ΠΕΤΡΙΚΗ).

P.Fay.Copt App

PETROS₃₄ ΠΕΤΡΟΣ

Tebes, ?

Diaça ΔΙΑΚΩΝ

El diaça Petros és el destinatari d'una carta escrita en un òstracon que li remet un altre eclesiàstic. La carta es limita pràcticament a les salutacions, a expressar el desig del remitent de veure el destinatari i a demanar-li que el tingui present. Es pot deduir que Petros formava part d'una comunitat monàstica, als membres de la qual se li demana que saludi.

SB Kopt. 2.895

PETROS₃₅ ΠΕΤΡΟΣ

Arsinoita, ?

Diaça ΠΑΚΟΥ

Es tracta d'un fragment de carta adreçada al diaça Petros. El text, molt breu, només està editat parcialment i no hi figura transcrit el nom del destinatari, que esmenta en el comentari, però sí el mot ΠΑΚΟΥ. En el text s'anomena Panòpolis.

P.Lond.Copt 578

PETROS₃₆ ΠΕΤΡΟΣ

Arsinoita, ?

Diaça ΔΙ(Δ)ΚΩΝΟΣ

El diaça Petros és esmentat al marge d'una carta fragmentària remesa per un bisbe. Es fa constar que aquest diaça va lliurar

allò que se li havia demanat. Al mateix document apareix un altre diaca, Khael.

P.Lond.Copt 633

PETROS₃₇ ΠΕΤΡΟΣ Tebes, VIII

Diaca ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

El diaca Petros és esmentat en una relació de persones identificades per llur professió. A la relació hi apareixen dos diaques més, anomenats Theodore (o el mateix anomenat dos cops). Entre les professions esmentades hi ha barber, adroguer, venedor d'allis, productor de mel, arquitecte i «superior».

PSI inv Laur 26023

Naldini, *Cristianesimo*, Heuser (1929)

PETROS₃₈ ΠΕΤΡΟΣ Tebes, ?

Diaca ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

Petros, fill de Mena, és testimoni en un document recollit en un òstracon pel qual Rebekka reconeix a Touhore, una altra dona, la propietat d'un seguit d'objectes.

O.Crum VC 36a

PETTERIOS Πεττήριος Arsinoiton Polis, VII-VIII

Diaca διάκονος

El diaca Petterios és notari i normalment estén les ordres de lliurament d'oli que s'adrecen a Kyrikos, diaca i comerciant d'oli. Els documents, que contenen les ordres de lliurament en

pergamí, constitueixen l'arxiu de Kyrikos. No tots els documents citen el nom de Kyrikos, o de Petterios car alguns són fragmentaris, però llur pertinença a l'arxiu és palesa, i per tant la participació de Kyrikos i, moltes vegades, de Petterios. En un dels documents signa com a ἐλάχιστος διάκονος. Alguns dels documents també deixen entendre que tenia una relació de dependència respecte Kyrikos (νοτάριος αὐτοῦ).

Veure documents esmentats a l'entrada de Kyrikos₃.

PHAKONTOS Φακόντος Arsinoiton Polis, VII-VIII

Diacia διάκονος

Figura en dos rebuts de sengles indiccions successives , conservats en un sol document en pergamí, com a pagador del lloguer de l'església de la Santa Theotokos. Probablement n'era l'ecònom.

Stud.Pal 3.266

PHEIB Φείβ Afrodites Kome, 543-544

Diacia διάκονος

Apareix en els comptes del comes Ammonios, pertanyents a l'arxiu de Diòscor d'Afrodito. És l'encarregat d'un molí (μυλωνάρχης) pertanyent al monestir d'Ibeke i el comte li fa un pagament destinat a la caixa (θήκη) del molí. En el mateix document s'esmenta un altre Pheib, monjo diaconeta del monestir de Psinabla.

P.Cair.Masp 2.67139: BL IX 43

MacCoull (2004-2005-2007); Maresch (1994).

PHELOTHE φελοθεε

Afrodites Kome, VIII

Diacas ΔΙ(ΛΚΟΝΟC)

El diaca Phelothé (=Philotheos) apareix com a signatari d'un document pel qual es lliura rebut a diversos personatges pel pagament d'unes quantitats, probablement en concepte de multa, segons proposa l'editor. El document és fragmentari, com també ho és la rúbrica de Phelothé. En tot cas, sembla que la seva posició és, juntament amb altres, la de creditor que lliura el rebut. Podria ser el mateix que Philotheos₄.

P.Lond 4.1599

PHILOTHEOS₁ φιλοθεεC

Arsinoïta, ?

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Philotheos és l'autor d'una carta remesa al diaca Khael. El contingut de la carta és difícil de determinar, més enllà del fet que és la resposta a una carta anterior.

P.Lond.Copt 643

PHILOTHEOS₂ φιλοθεεC

Afroditòpolis, VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Fill de Mena, actua com a testimoni en una escriptura que contenia una garantia. Només se n'han conservat les darreres línies i la subscripció. Es refereix a si mateix com *elakhistos*.

P.Lond 4.1548

PHEU φεϥ

Tebes, VI-VII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaça Pheu actua de testimoni en els compromisos que adquireix el diaça Philotheos davant del bisbe Abraham en ordre a la seva ordenació presbiteral. Pertany a l'arxiu d'Apa Abraham.

O.Crum 35

Till (1962) p. 176

PHIB₁ Φιβ

?, VI

Diaça διάκονος

Apareix com a destinatari d'un escrit relatiu a un pagament del que es dedueix que forma part d'una comunitat de diaques o, com a mínim, en la que hi ha altres diaques que actuen en certa manera corporativament, atès que se li adreça σὺν ἄλλοις διακόνοις. Tot i que no s'esmenta cap monestir, fa la impressió que es tracti d'una comunitat monàstica, perquè Phib és tractat de germà (ἀδελφός). En el document es comunica a Phib i els altres diaques un pagament relatiu a aliments efectuat per Andronikos, a través d'un tal Iakob, que és el remitent.

P.Leid.Inst 73=P.Lugd. Bat. 25 73

PHIB₂ Φιβ

Arsinoita o Hermopolita, V-VI

Diaça διάκονος

És esmentat en una relació de pagaments, de la que no consta l'objecte.

PHIF φιϛ Teshlot, Hermopolita, 1027, 1039

Diaça ΔΙ(ΛΚΟΝΟC)

Fill de Mariane, també diaca. Actua de testimoni i escriba en un contracte de compravenda d'una casa, juntament amb un altre diaca anomenat Gabriel, fill del diaca Mina. En un altre document figura de testimoni en la compravenda de mitja casa.

SB Kopt 3.1410; SB Kopt 3.1411

OMRO 64 (1983) p 77s

PHILOKHRISTOS φιλοχριστωC Tebes, 723 - 725

Diaça ΤΙΑΚΩΝΟC, †ΑΚΟΝΟ?

Filokhristos fa d'escriba a petició d'Abesa, que no en sap, en la signatura d'una escriptura de partició d'una casa que constitueix un bé hereditari. El diaca es refereix a si mateix com *elakhistos*. En un altre document, que conté la compravenda de mitja casa que Daniel ven a una dona, Takoum, Philokhristos actua de testimoni.

P.KRU 45; P.KRU 47

Till (1962) p. 176

PHILOTHEOS₁ ΦιλοθέοC Arsinoita, VII

Diaça διάκονοC

Figura com a lliurador d'un rebut en pergamí corresponent a una casa pertanyent a l'església de Sant Cirici. Els llogaters són els fills de Menas, un orfebre. Philotheos, doncs, actuava com a administrador dels béns eclesiàstics.

Stud.Pal 8.876

PHILOTHEOS₂ Φιλοθέος ?, VII-VIII

Diaconos διάκονος

Figura com a lliurador d'un rebut en pergami corresponent a una casa pertanyent a l'església de Sant Amaios. El llogater és Georgios, fabricant de cordes. Philotheos, doncs, actuava com a administrador dels béns eclesiàstics.

BGU 2.682=Stud.Pal 8.783

PHILOTHEOS₃ Φιλοθέος Hermopolita?, VII-VIII

Diaconos διάκονος

Figura com a lliurador d'un document que amb tota probabilitat era un rebut en pergami. Tanmateix el seu caràcter fragmentari no permet assegurar-ne el contingut.

Stud.Pal 8.1291a

PHILOTHEOS₄ Φιλοθέος φιλοθεος Afrodites Kome, principi VIII

Diaconos διάκονος ΔΙΑΚ°

Està esmentat en uns comptes que contenen una relació de pagaments de diversos mesos. Philotheos, fill de Menas, diaconos, és una de les persones de qui s'han registrat els pagaments. En un altre document, figura com a testimoni d'un pagament a un armador del preu del jornal dels mariners. És molt probable que es tracti de la mateixa persona, atès que comparteixen l'origen, filiació i època. També podria ser el mateix que el registrat sota el nom

Felothē, tot i que no se'n conserva el patronímic.

P.Ross.Georg 4.17; P.HermitageCopt 20+P.Lond 4.1504

Cf. *P.Lond 4.1494 i 1497*

PHILOTHEOS₅ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Tebes, VI-VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Philotheos s'adreça al bisbe apa Abraham, a qui ha demanat l'ordenació presbiteral (tot i que aquesta part està afectada per una llacuna), tot compromentent-se a guardar les seves ordres, a dejunar quaranta dies i a abstenir-se de relacions sexuals quaranta dies i les vigílies de les sinaxis. N'és testimoni el diaca Feu. Pertany a l'arxiu d'Apa Abraham.

O.Crum 35

Till (1962) p. 178

PHILOTHEOS₆ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Tebes, VI-VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Filtheos, fill de Pheu, actua com a testimoni en el rebut que lliuren els fusters que han treballat a l'obra del monestir dels Quaranta Màrtirs i Sant Teòfil als superiors d'aquest monestir. Hi ha dos diaques més que actuen com a testimonis, un de qui s'ha perdut el nom i Iohannes. Un dels fusters és un clergue, Apa Victor. El diaca es refereix a si mateix com *elakhistos*.

O.CrumST 46

Till (1962) p. 177

PHILOXENOS Φιλόξενος

Oxirinc, 487

Diacas διάκονος

Philoxenos, el diaca, és pare d'Aurelios Serenos, la persona que figura a la subscripció d'un contracte de lloguer d'una casa al casc urbà d'Oxirinc, probablement actuant com a notari.

P.Oxy 16.1961? BL VIII 252, IX 192, X 145, XI 156

Diethart – Worp (1986), làmina 47, Oxy. 18.2.1

PHISATOS Φισάτος

Arsioniton Polis, IV-VII

Diacas διάκονος

Fisatos apareix esmentat en un document molt fragmentari que esmenta l'hospital d'Afroditon Polis i el carrer o l'aur de Psanpal·lios.

SB 1.4903

PHLAS Φλάς

Arsinoiton Polis, VII

Diacas διάκονος

Apareix esmentat en una relació d'obligacions fiscals de diversos pobles o barris d'Arsinoiton Polis, en concret a la de Perkethaout. Tota la resta de contribuents va designada amb nom i patronímic. En el seu cas, la condició de diaca substitueix el patronímic. D'altra banda, és l'única persona de la relació que apareix acompanyada d'un representant, introduït per la preposició *διά*.

P.Prag 2.136

APF 52 (2006) p. 214, nota. 21; Harrauer (2010), Textband, p.

Taurinos, va donar amb reserva d'ús de fruit a favor del seu fill Asincritos, segons consta en una escriptura que fou redactada per Aurelios Anouthis, diaca i metge. Actua de testimoni un altre diaca, Taurinos, fill de Sòstenes. Entre els altres testimonis, hi ha un prevere d'Hermòpolis i un altre metge, Flavios Hermias, fill d'Akakios, un personatge important, com es dedueix del títol λαμπρή amb què es designa la seva memòria.

P.Lond 3.1044; M.Chr.367

Diethart – Worp (1986) làmina 26

PHOIBAMMON₉ Φοιβάμμων Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diacas διάκονος

Fill de Pinution; apareix com a contribuent en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 88.B.9, immediatament abans d'un altre diaca anomenat Ioannes.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; BASP 41 (2004) p. 184; APF 55 (2009) p. 94

PHOIBAMMON₁₀ Φοιβάμμων Arsinoïta, VIII

Diacas διάκονος

Figura en un rebut de l'impost de l'embole molt fragmentari, que no permet deduir el paper que hi tenia. En el mateix rebut, entre altres persones, s'esmenten dos diaques més, un anomenat Thomas i un altre de qui s'ha perdut el nom.

Stud.Pal 10.179

PHOIBAMMON₁₁ Φοιβάμμων

Arsinoiton Polis, 555 o 570

Diacas διάκονος

És pare d'Hol, també diaca, el qual actua, juntament amb altres persones, com a representant del gremi de fabricants de selles d'Arsinoiton Polis en un rebut que adrecen al *dux* a través del *riparios*. En el moment d'estendre's el document, Phoibammon ja havia mort.

CPR 14.32: BL IX 76, X 55

CPR XXIV, p. 200 i nota 16; p. 204 i nota 13 i p. 205s. i nota 18.

PHOIBAMMON₁₂ Φοιβάμμων

Oxirinc, 557-566

Diacas, διάκονος

Phoibammon, fill de Iakob, apareix registrat en tres llibres de comptabilitat, associat a un pagament per compte propi. En els mateixos documents apareix un Pamouthios, fill d'Orsentios, també diaca, que actua per compte d'altri, un altre Phoibammon, diaca, fill d'Isaak, Phoibammon, diaca, de qui no s'esmenta el patronímic, i també un altre diaca anomenat Orsentios. Els comptes corresponen a la gestió d'un any d'una explotació rural i pertanyen a l'arxiu dels Apions.

P.Oxy 16.1911: BL VIII 251, IX 189 – 191, XI 154s, XII 142; *P.Oxy*

55.3804: BL IX 204, X 155, XI 171, XII 152; *SB 24.16324*: BL VIII

251, IX 189 – 191, XI 154s, XII 142

Mees (2002), 372; ZPE 122 (1998) fig. II

PHOIBAMMON₁₃ Φοιβάμμων

Oxirinc, 557

Diacas, διάκονος

Phoibammon, fill d'Isak, apareix registrat en un llibre de comptabilitat, *SB 24.16324*, associat a un pagament per compte propi. En el mateix document apareix un Pamouthios, fill d'Orsentios, també diaca, que actua per compte d'altri, un altre Phoibammon, diaca, fill de Iakob i un altre Phoibammon, diaca, de qui no s'esmenta el patronímic. Apareix també esmentat en els comptes recollits a *P.Oxy 16.1911*, on en el seu nom es registra un pagament per 4 arures. Els comptes corresponen a diverses explotacions agràries i pertanyen a l'arxiu dels Apions. Alguns personatges són citats també a *P.Oxy 55.3804*,

P.Oxy 16.1911: BL VIII 251, IX 189 – 191, XI 154s, XII 142; *SB*

24.16324: BL VIII 251, IX 189 – 191, XI 154s, XII 142

Mees (2002), 372; ZPE 122 (1998) fig. II

PHOIBAMMON₁₄ Φοιβάμμων

Oxirinc, 557

Diacas, διάκονος

Phoibammon apareix registrat en un llibre de comptabilitat, *SB 24.16324*, associat a un pagament per compte propi. En el mateix document apareix un Pamouthios, fill d'Orsentios, també diaca, que actua per compte d'altri, dos altres Phoibammon, diaques, fills de Iakob i d'Isak. Aquest Phoibammon podria ser un d'aquests dos. Molt probablement és el mateix personatge que apareix associat a un compte corresponent a 3 arures de terra i en nom del qual actua el diaca Pamouthios, fill d'Orsentios, a *P.Oxy 16.1911*, en el qual se citen els mateixos diaques esmentats. Els comptes corresponen a diverses explotacions agràries i pertanyen a l'arxiu dels Apions. Alguns personatges són citats també a *P.Oxy 16.1911* i *55.3804*,

P.Oxy 16.1911: BL VIII 251, IX 189 – 191, XI 154s., XII 142; *SB 24.16324*: BL VIII 251, IX 189 – 191, XI 154s, XII 142
Mees (2002), 372; ZPE 122 (1998) fig. II

PHOIBAMMON₁₅ Φοιβάμμων Hermopolita, 507?
Diacas διάκονος

Phoibammon, fill de Pena, actua com a testimoni en un document de reconeixement de deute derivat del lliurament d'un carregament d'oli de rave. En el mateix document actua també de testimoni un altre diaca, Titoues, fill de Paulos. És analfabet, perquè l'escriba, Aurelios Victor, fill d'Anoufis, diu expressament que escriu pels atorgants i pels testimonis, que no saben escriure.

P.Hamb 4.266=SB 28 16858=BGU 17 2688: BL XII 27
APF 48 (2002) p. 143-146.

PHOIBAMMON₁₆ Φοιβάμμων ?, VI?
Diacas διάκονος

Apareix esmentat en una relació fragmentària de noms sense objecte identificable. A la mateixa relació apareix un *sitòmetre* i un *strator*.

CPR 10.64: BL IX 73

PHOIBAMMON₁₇ Φοιβάμμων Oxirinc, VI
Diacas διάκονος

Apareix esmentat en uns comptes referents a pagaments deguts per l'explotació de finques rurals. El document pertany a l'arxiu dels

Apions. En concret, Phoibammon és creditor d'un pagament relacionat amb una màquina agrícola del poble de Kelekhos.

P.Oxy 16.2037: BL VIII 253, XI 158, XII 144
ZPE 128 (1993)

PHOIBAMMON₁₈ Φοιβάμμων Oxirinc, VI
Diacas διάκονος

El diaca Phoibammon apareix en una llista de persones del poble de Spania obligades a reparar un propietari d'aquest poble Kyriakos, prevere i μείζων, i al seu germà, a conseqüència d'un robatori que han sofert a casa seva. El document conté primer una relació de les coses robades i llur valor i posteriorment una relació dels obligats a reparar i la contribució que pertoca a cadascú, sense que quedi especificada la causa que motiva aquesta obligació, que sembla estendre's a tots els propietaris el poble. En el mateix document apareix un altre Phoibammon, de qui es diu que és fill d'un diaca.

P.Oxy 16.2058: BL VIII 253, X 146, XI 159
ZPE 123 (1998), 112 (1996)

PHOIBAMMON₁₉ Φοιβάμμων Hermòpolis, 522 o 523
Diacas διάκονος

Phoibammon, fill de Petros, fa de testimoni en un contracte de compra i lliurament de vi. El seu testimoni s'estén al consentiment de les parts sinó també al lliurament del preu. Possiblement era analfabet, atès que després de la seva signatura i de la dels altres testimonis Aurelios Elias, *gnoster* del poble de Sinarkhebis fa constar que escriu per tots els altres, que són

analfabets.

SB 16.13037=P.Gen 4.190

ZPE 52 (1983) Fig. XI

PHOIBAMMON₂₀ Φοιβάμμων

?, VII-VIII

Díaca διάκονος

Figura com a lliurador d'un rebut pel cobrament de l'impost de la *diagrafe* d'un lloc o una església anomenada de Sant Víctor.

Stud.Pal 3.604: BL VIII 442

ZPE 143 (2003) p. 150

PHOIBAMMON₂₁ Φοιβάμμων

?, VI-VII

Díaca διάκονος

Phoibammon, díaca i notari, és el destinatari d'una carta privada per mitjà de la qual el remitent li demana que li enviï determinats articles d'alimentació perquè els necessita urgentment per un amic, i recomanant-li que una senyora, que no anomena, es prepari un altre lloc perquè està a punt d'arribar una altra dona que s'ha d'instal·lar en el que ella ocupa. El díaca rep els tractaments de θεοφιλής i τιμιώτατος. El document pertany a l'arxiu de Senouthios.

Stud.Pal 20.233

CPR XXX, p. 234s.

PHOIBAMMON₂₂ Φοιβάμμων

Tamauis, Arsinoita, VI-VII

Diacas διάκονος

El diaca figura com a responsable del cobrament d'un rebut en blat corresponent al poble de Tamauis per una indicció. Pertany a l'arxiu del cobrador Ioannes.

P.Prag 1.85: BL IX 215

SPP III2.5, p. 193

PHOIBAMMON₂₃ Φοιβάμμων

Hermòpolis?, VII

Diacas διάκονος

Phoibammon, ἑλάχιστος διάκονος, dóna instruccions en un document perquè Zacarias pagui a Victor pel subministrament d'unes mercaderies. Sembla que Phoibammon era el responsable d'una administració eclesiàstica i lliurava ordres de pagament.

Stud.Pal 8.1089: BL VIII 450

PHOIBAMMON₂₄ Φοιβάμμων

Arsinoita, 654 o 705

Diacas διάκονος

El diaca Phoibammon és el responsable del cobrament de la *diagrafe* de la laura de Sant Teodor per compte de l'emir d'Alexandria, Abdal·là. En aquest concepte lliura un rebut al fuster Theodoros.

P.Lond 1.116: BL XII 100

ZPE 143 (2003) p. 150

PHOIBAMMON₂₅ ΦΟΙΒΑΜΜΩΝ

Hermòpolis, Hermopolita, VIII

Díaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Phoibammon díaca i jurista (ΝΟΜΙΚΟΣ) figura al peu d'un document fragmentari en què actua com a garant. Duu el qualificatiu de ΕΛΛΧΙΣΤΟΣ.

CPR 2.78

PHOIBAMMON₂₆ ΦΟΙΒΑΜΜΩΝ

Hermòpolis, Hermopolita, VII

Díaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Phoibammon, fill de Xou, que duu el tractament de ΕΥΛΕΒΕΣΤΑΤΟΣ figura en un document de reconeixement de crèdit com a prestamista d'una quantitat en metàl·lic a favor de Paule, del que no s'esmenta cap condició religiosa. Aquest es compromet a tornar els diners en les condicions habituals.

CPR 4.72

PHOIBAMMON₂₇ ΦΟΙΒΑΜΜΩΝ

Hermòpolis, Hermopolita, VII

Díaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Phoibammon, fill de Iohannes, ja difunt a l'hora de redactar-se el document que ens en dóna testimoni, actua com a escriba i testimoni en un document pel qual Theodore, que és *paramonari*, es compromet a treballar per Kyrikos, un persona important que rep el tractament de *megaloprepestatos*, a canvi d'un salari. Phoibammon es refereixa a si mateix com a ΠΕΤΡΟΧΗ l'equivalent copte de ἐλάχιστος.

CPR 4.161=CPR 2.153

PHOIBAMMON₂₈ ΦΟΙΒΑΜΜΩΝ ? , post 641

Arxidiaca Π(Α)ΡΧΙΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

Phoibammon és el destinatari d'una carta adreçada per Georgios en què li demana que li remeti tres ases per al servei de l'emir. Els ases han de ser enviats de nit, sense passar pel carrer, a l'hora que es convoca a l'església, i han d'arribar abans que surti el sol, perquè ningú no ho vegi.

P.Lond.Copt 529

PHOIBAMMON ΦΟΙΒΑΜΜΩΝΟΣ Arsinoita, post 641

Arxidiaca ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΣ

L'arxidiaca Phoibammon és destinatari de salutacions en una carta que un home anomenat Kosmas remet a George, l'arximandrita d'un monestir. Kosmas també fa vida monàstica, atès que en el seu escrit demana que li enviïn al monestir dos llibres que necessita i també vi vell. La lletra fa referència molt probablement als àrabs.

P.Lond.Copt 588

PHOIBAMMON POL·LON Φοιβάμμων Πόλλων Lenaïou, Antaiopolita, 557

Diacas διάκονος

Phoibammon Pol·lon és testimoni en un contracte pel qual Aurelios Peieutos rep uns diners d'Aurelios Ioseph, jueu de religió, i es compromet a subministrar-li una quantitat de vi de bona qualitat, o a tornar-li els diners si no ho fes o la qualitat no fos

adequada.

P.Ant 1.42=C.Pap.Jud. III 508: BL VIII. 9

PHOKAS Φωκᾶς

Hermopolita, VI-VII

Diacas διάκονος

Phokas figura com a escriba d'un document del qual només s'ha conservat el peu on figura el seu nom.

CPR 9.37

PISENTE ΠΙΣΕΝΤΕ

Asphynis, Latopolita, 1246?

diaca, ΔΙΑΚ(ΟΝ)

Pisente, diaca, és esmentat com a pare de Poushak, també diaca, que és el personatge que va buscar l'escriba per a redactar un contracte matrimonial entre Paixair, diaca, fill del prevere Poulfaraq, fill de l'escriba Stauros, i Seth Alpaha, filla del diaca Pouhalip i germà de Poulfaraq. El casament es celebra amb un contracte estès davant del bisbe Abraham. Paixaeir ha portat per la seva banda alguns fidels, preveres i diaques. En el contracte es pacta el dot. Signen com a testimonis el diaca Pouhalib, fill de Nantias, prevere, el diaca Pous[], fill del diaca Poussour, el diaca Poushak, fill del diaca Pisente, que ha estat qui ha requerit l'escriba, així com els preveres Gabriel, fill del diaca Pamilihel, George, fill de David també prevere, i Stauros, fill de Mou[.

SB Kopt. 4.1801

Thomson (1912) p. 173-179 i 296-297

PISTOIS Πιστώϊς

Apol·lonòpolis Magna, 630-640

Diacas διάκονος

Pistois fill de Menas, ἐλάχιστος διάκονος, és el superior del monestir d'Apa Kyros, a la ciutat d'Apol·lonòpolis, i com a tal és el representant de la comunitat en la venda d'una part d'una casa propietat del monestir. Fa de testimoni de l'acte de compravenda un altre diaca i monjo, Orampes, fill de Iosephos, i el *symbolaiografos* que redacta l'acta és un altre diaca, Kyril·los.

SB 1.5114

Sigalas (1974) p. 222; Schubart (1912-1923) p. 94.

PKYLIS₁ Πκῦλις

Hermòpolis, 356-357

Diacas διάκων

El diaca Pkylis és esmentat en un document fiscal que relaciona el cadastre d'Hermòpolis Magna, segons el qual posseïa una arura de terra de conreu de propietat privada i pagava els impostos corresponents.

P.Herm.Landl 1 = P.Giss 1.117: BL VIII 159, X 90, XI 106

PKYLIS₂ Πκῦλις

Hermopolita?, meitat IV

Diacas διάκων

El diaca Pkylis és esmentat en uns comptes de Nemesil·la, filla d'Arekhebios. Els comptes estan redactats a continuació d'un rebut de pagament de l'impost de les mules (χρυσός βουρδώνων).

SB 16.12828 = SB 2.7034

BASP 20 (1983) p. 19

PKYROS Πκῦρος ?, VI-VII

Diaça διάκονος

El diaça Pkyros actua com a escriba o cobrador en un rebut de lloguer d'una habitació amb diversos serveis. S'aplica el tractament d'apa. La llogatera és jueva.

P.Brook 15: BL XII 43

ZPE 129 (2000) p. 180-181; APF 50 (2004) p. 92S; Daniel (2010) p. 133, nota 49

PLEIN ΠΛΕΙΝ Tebes, VI-VII

Candidat al diaconat ΑΠΑΡΑΚΑΛΙ ΜΟΚ ΑΚΧΙΡΟΔ.ΟΝΙ ΜΟΙ Ν.ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Plein, fill de Dios, prevere, s'adreça al bisbe Apa Abraham tot manifestant-li els compromisos que adquireix en vistes a l'ordenació diaconal que li ha demanat. En concret, es compromet a guardar els manaments i els costums, a aprendre's de memòria, en quatre mesos, l'evangeli segons Sant Marc i recitar-lo davant del bisbe, a dejunar durant quaranta dies i a abstenir-se de relacions sexuals durant aquests quaranta dies i les vigílies de les sinaxis, i a no marxar enlloc sense el permís del bisbe. Plein fou ordenat i posteriorment el tornem a trobar ja com a prevere a *O.Crum 158* i a *O.Crum 313*.

P.MoscowCopt 45

O.Crum p. 35; Turaev (1899); Till (1964); Till (1962) p. 181

PLITINOS Πλίτινος

Arsinoiton Polis, VI

Diaça διάκονος

El diaça Plítinos paga un import a títol de lloguer de la Gran Església de Kainon, fet que coneixem pel rebut que se li lliurà.

Stud.Pal 8.794

PLOUS Πλοῦς

Tentiris, VI

Diaça διάκονος

Fill de Panios, documentat en època justiniana. És diaça de l'església de Tentiris. Apareix en un contracte de l'arxiu de Diòscor que recull una emfiteusi celebrada entre l'església de Tentiris i un ciutadà d'Antonoòpolis. Signa juntament amb l'ecònom de la diòcesi, Abraam, i altres eclesiàstics, entre ells diversos diaques.

P.Cair.Masp 3.67298: BL VIII 74

PNI ΠΝΙ

Bawit, Hermopolita, 842

Diaça ΔΙΑΚΩΝ

Pni, diaça i lector (ΠΡΗΦΩ) , fill d'Anoup, és testimoni en un contracte pel qual Makare, fill de Paheu, i els sus fills Theodore, Annoubion i Merkoure, cedeixen a títol vitalici a Paulos, el prevere, i al seu germà Petros, un habitatge que al seu torn havien adquirit també a títol vitalici de l'arximandrita del monestir. La *diakonia* tornarà a adquirir la possessió de l'habitatge a la mort dels dos cessionaris. Signen com a testimonis un grup de persones, entre elles uns altres cinc

diaques (Patermoute, Stephanos, Paulos, Zakharias i Petros, fill del també diaca Hor).

P. BL Or 6204

POUHALIP₁ ΠΟΥΒΑΛΙΠ

Asphynis, Latopolita, 1246?

diaca, ΔΙΑΚ(ΟΝ)

Pouhalip, diaca, fill del prevere Nantias, és testimoni en el contracte matrimonial entre Paixair, diaca, fill del prevere Poulfaraq, fill de l'escriba Stauros, i Seth Alpaha, filla del diaca Pouhalip i germà de Poulfaraq. El casament es celebra amb un contracte estès davant del bisbe Abraham. Paixaeir ha portat per la seva banda alguns fidels, preveres i diaques. En el contracte es pacta el dot. Signen com a testimonis el diaca Pouhalib, fill de Nantias, prevere, el diaca Pous[], fill del diaca Poussour, el diaca Poushak, fill del diaca Pisente, que ha estat qui ha requerit l'escriba, així com els preveres Gabriel, fill del diaca Pamilihel, George, fill de David també prevere, i Stauros, fill de Mou[.

SB Kopt. 4.1801

Thomson (1912) p. 173-179 i 296-297

POUHALIP₂ ΠΟΥΒΑΛΙΠ

Asphynis, Latopolita, 1246?

diaca, ΔΙΑΚ(ΟΝ)

Pouhalip, diaca, és pare de Seth Alpaha, a dóna en matrimoni al jove, també diaca, Paixaeir. Paixaeir és fill del prevere Poulfaraq (Abu-l-Farag) fill de l'escriba Stauros. Poulfaraq és el germà de Pouhalip. El casament es celebra amb un contracte estès davant del bisbe Abraham. Paixaeir ha portat per la seva banda

alguns fidels, preveres i diaques. En el contracte es pacta el dot. Signen com a testimonis el diaca Pouhalib, fill de Nantias, prevere, el diaca Pous[], fill del diaca Poussour, el diaca Pouixak, fill del diaca Pisente, que ha estat també l'escriba, així com els preveres Gabriel, fill del diaca Pamilihel, George, fill de David també prevere, i Stauros, fill de Mou[.

SB Kopt. 4.1801

Thomson (1912) p. 173-179 i 296-297

POUSHAK ΠΟΥΨΑΚ

Asphynis, Latopolita, 1246?

diaca, ΔΙΑΚ(ΟΝ)

Poushak, diaca, fill de Pisente, també diaca, és el personatge que ha cridat l'escriba redactor del , contracte matrimonial entre Paixair, diaca, fill del prevere Poulfaraq, fill de l'escriba Stauros, i Seth Alpaha, filla del diaca Pouhalip i germà de Poulfaraq. El casament es celebra amb un contracte estès davant del bisbe Abraham. Paixaeir ha portat per la seva banda alguns fidels, preveres i diaques. En el contracte es pacta el dot. Signen com a testimonis el diaca Pouhalib, fill de Nantias, prevere, el diaca Pous[], fill del diaca Poussour, el diaca Poushak, fill del diaca Pisente, que ha estat qui ha requerit l'escriba, així com els preveres Gabriel, fill del diaca Pamilihel, George, fill de David també prevere, i Stauros, fill de Mou[.

SB Kopt. 4.1801

Thomson (1912) p. 173-179 i 296-297

POUSI₁ Πουῖσι

Cinòpolis o Kynon (Arsinoïta), VII-VIII

Diaca, διάκονος

SB Kopt. 4.1801

Thomson (1912) p. 173-179 i 296-297

PQOL Πρωτα

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

Apareix en uns comptes com a responsable del pagament del seu impost de capitació (άνδρισμός).

P.Bal 291

PSAIS₁ Ψάις

Trimitis, Oasi Magna, IV

diaca διάκων

Conegut per dos documents procedents de la mateixa ubicació, datats entre 315 i 370, cosa que permet suposar que es tracta de la mateixa persona, malgrat que un del documents a penes conté el nom; per l'altre sabem que va intermediar en el subministrament de 40 artabes de llavor de lli per un cert colomar. En un altre document, que no ens aporta més dades, apareix citat amb una llacuna entre el nom i el títol, per la qual cosa els editors no donen per segura la identificació.

O.Trim 1.76; O.Trim 1.383?

PSAIS₂ Ψάις

Afrodies Kome, 547

diaca διάκονος

Psais, fill de Besios i de Tasais, diaca, lloga a Dioskoros, el *protocometa* una peça de terra agrícola. Dioskoros li proporciona la llavor i li facilita el reg des de les seves propietats. Psais

es compromet a pagar un lloguer per la terra i el preu de les llavors i el reg. El document, que adopta la forma d'un reconeixement de deute, fa constar expressament que Psais és analfabet. Pertany a l'arxiu de Diòscor d'Afrodito.

P.Cair.Masp 2.67128: BL XII 45s.

Diethart-Worp (2008) fig. 4; REG 49 (1936) p. 293-299.

PSAIS₃ Ψάις Afrodies Kome, 548

diaca διάκονος

Psais actua com a administrador (οικόνομος) d'un personatge anomenat Phoibammon, fill de Triadelfos. En aquesta condició, actua com a intermediari en el pagament d'un lloguer o cànon sobre la terra, com consta en el rebut corresponent.

P.Michael. 49: BL VIII 210

P.Köln XI 461 Intr., p. 249f, i nota 8.

PSAS Ψᾶς Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diacas διάκονος

Apareix esmentat com a contribuent en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 41.C.1 6. Va seguit d'un nom propi, Ταγόρη, que podria ser un topònim.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; BASP 41 (2004) p. 184; APF 55 (2009) p. 94

PSATES Ψάτης

Tinis, 14 de juny de 542

Diacas διάκονος

Fill Parnuthios. És de Tinis. Actua d'escriba en un contracte pel qual Psates, venedor de porpra, i Maria la seva muller, venen una casa a Pakhymios, el seu fill, que es dedica a la mateixa professió. En el mateix paper actua com a testimoni un altre diaca, Besatas, fill d'Elias, i un prevere, Athanasios fill de Paam.

P.Par 21 bis: BL VII, 158

PSMO ΠΨΜΩ

Tebes, VII-VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Psmo actua de testimoni en un document de reconeixement de deute que Kyriakos lliura a Ionas, dos personatges laics. Entre els testimonis també figura un prevere.

O.Theb 2

Till (1962) p. 189

PSOIS Ψόϊς

Hermòpolis, 496

Diacas διάκονος

El diaca Psois apareix anomenat com a patronímic d'un dels contractants en un contracte de lloguer, del qual només es conserva el principi.

SB 8.9776: BL VII 214, IX 265

H. Gerstinger, JJP 13. 1961, p. 62

PTXEQE ΠΧΕΘΕ

Teshlot, Hermopolita, 1039

Diaca ΠΤΛ(ΚΟΝΟΣ)

Pare del també diaca Ioseph, que actua de testimoni en un document de compravenda d'una casa.

SB Kopt 3.1411

OMRO 64 (1983) p 77s

PXERE ΠΩΗΡΕ

Tebes, 724

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Supleix la signatura d'un testimoni en un document de partició d'herència, perquè aquell no sap escriure. En són part els fills del diaca Samouel (Abaigaia, Stephanos i Khareb). El nom del diaca pot induir a dubte, perquè coincideix amb el mot "fill" utilitzat en el mateix document per donar els patronímics. Tanmateix sembla clar que es tracta d'un nom propi del qual hi altres exemples (cf: *O.Crum 206c*) . És diaca de l'església dels Apòstols.

P.KRU 36

Till (1962) p. 190

SAKAU ΣΑΚΑΥ

Tebes, VI-VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Sakau és esmentat en una carta en què es fa referència a una visita que havia de fer a Apa Victor; també es diu que s'hi ha quedat.

O.Crum Ad.11

Till (1962) p. 193

SAKHEOS ΣΑΧΘΕΟC ?, X-XI

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Sakheos (Zakkhaios) fill de Daniel, fa de testimoni en una carta que Ioseph remet a Phoibammon (Febame) en relació a determinats afers que concerneixen la seva filla. El llenguatge és obscur i no es pot tenir la certesa del seu contingut.

P.Ryl.Copt 368

SAMBAS Σαμβᾶς Arsioniton Polis, VI-VII

Arxidiaca ἀρχιδιάκονος

Sambas, arxidiaca de la Gran Església paga un import en blat en concepte d'impostos. El document on consta és un rebut. Pertany a l'arxiu de Kalos.

Stud.Pal 3.509

SAMOUEL₁ Σαμουήλ Oxirinc, 545

Diaca διάκονος

Samouel, diaca de la santa Església catòlica, fill de Martirios, actua com a testimoni en una escriptura de donació a favor del monestir d'Abba Ierax, a la ciutat d'Oxirinc, a petició de l'arximandrita Ioseph i de l'ecònom Theodoros. Actua de testimoni també un altre diaca, Theotimos. Ioustos, subdiaca és el *sybolaiografos* que ha redactat el document.

P.Oxy 63.4397: BL XI 173, XII 154

ZPE 129 (2000) p. 184; Cavallo (2008) p. 128; Fournet (2008) p. 357; Bagnall (2009) p. 427; P. Clackson p. 225-235; Carrié (2003) p. 265-279.

SAMOUEL₂ ΣΑΜΟΥΗΛ

Karnak, Tebes, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Samouel apareix esmentat, juntament amb el seu germà Pekoix, en una relació de distribució o venda de queviures. A Samouel li corresponen un medimne i vuit mesures de llenties, un medimne de mongetes i un medimne de blat.

O.Brit.Mus.Copt I Pl XC 2

Till (1962) p. 194

SAMOUEL₃ ΣΑΜΟΥΗΛ

Deir el-Bahari, Tebes, VII

Diaça ΔΙΑΚΟΝ

Samouel és el destinatari d'una carta fragmentària continguda en un òstracon. A banda del destinatari, només es pot llegir Pselote, un topònim.

O.Deir el-Bahari 4

SAMOUEL₄ ΣΑΜΟΥΗΛ

Tebes, VI-VII

Candidat al diaconat ΧΕ ΕΠΕΙΚΗ ΑΝΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΝΤΕΚΜΝΤΕΙΩΤ ΕΤΡΕΚΧΕΙΡΟΔΟΝΕΙ ΜΜΟΝ ΝΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Juntament amb Aron i Iakob, Samouel és candidat al diaconat i s'adreça al bisbe Abraham tot exposant el seu compromís de

respectar els manaments i els cànons, d'obeir-lo, d'abstenir-se de relacions sexuals les vigílies dels dies de festa, a aprendre's de memòria l'evangeli de Sant Joan en un termini fixat i de no practicar el comerç, prestar a interès o marxar sense el seu permís. Aporten garants del seu compromís.

O.Crum 29

Till (1964) p. 41; W. Kosack (2010) p. 336, n 123; Till (1962) p. 195.

SAMOUEL₅ ΣΑΜΟΥΗΛ Tebes, 719-724

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

És anomenat en un contracte de partició d'un bé hereditari, una casa en concret, com a pare d'una de les parts, la seva filla Abaigaia. El diaca havia estat no només diaca, sinó monjo a la muntanya tebana. En un segon document, també referit a una partició d'herència, Abaigaia actua amb els seus germans Stephanos i Khareb, fills de Samouel,

P.KRU 35; P.KRU 36

Till (1962) p. 193

SAMOUEL₆ ΣΑΜΟΥΗΛ Tebes?, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Samouel és el remitent d'una carta adreçada al seu «germà» anomenat Kyrikos. En aquesta carta li dóna instruccions relatives al pagament d'un *oipe* de lli, que ell li ha de lliurar, o bé de blat. Li comunica la necessitat de portar els diners de seguida perquè l'endemà ell té intenció de portar-los a Hermont.

O.Vind.Copt 275

Till (1962) p. 194

SAMPSON₁ Σάμψων

Apol·lonòpolis, VII-VIII

Diacas διάκονος

Figura en un paper que conté probablement la relació fiscal d'Apol·lonòpolis, en qualitat d'intermediari en el cobrament (διὰ). Sembla que es refereixi a una taxa relacionada amb la propietat, possiblement immobiliària. El mot «diaca» que l'acompanya és pràcticament reconstruït. En el mateix document figura el diaca Diòscoros.

SB 20.14282 = P.Princ III 140: BL XI 229

SANSNEUS₁ Σανσνεύς

Kerke, Arsionita, III-IV?

Diacas? διάκων

Candidat a sitòleg de la ciutat de Kerke, en la que apareixen també els de Karanis. Pel contingut del document on apareix, en què apareix una petició de nomenament de sitòlegs per lots, sembla que no es pugui datar més tard de l'any 230. Tanmateix, l'aparició de diaques fa plantejar el dubte de si són cristians i en aquest cas s'ha pensat en una datació de principis del segle IV. En el mateix document apareix el diaca Ankhofis, de la ciutat de Karanis. Ambdós són citats sense patronímic, mentre que la els altres 50 personatges que apareixen, menys un fabricant d'oli, s'identifiquen amb patronímic i alguns també amb el nom de la mare.

P.Col 8.230

SANSNEUS₂ Σανσνεύς

Tebes, IV-V

Díaca διάκονος

Sansneus ens és conegut a través d'una carta que Heron, prevere, envia a Sariapion, també prevere, des de la ciutat d'Afrodito. Mitjançant aquesta carta, seguint el consell dels dels preveres d'aquesta ciutat, li demana que li enviï el díaca Sansneus perquè és home de bona fama, fins que pugui tornar al seu lloc d'origen. A la carta es recorda que Sansneus fou ordenat ja fa molt temps pel bisbe Foibadios. Pertany a l'arxiu de Diòscor d'Afrodito.

P.Giss 1.55

Fournet (2008) p. 307, nota 2.

SARAPAS Σαραπᾶς

?, IV

Díaca διάκονος καθολικῆς ἐκκλησίας

Sarapàs, fill de Sarapàs subscriu un contracte del que és part; la pèrdua del cos del text impedeix discernir-ne el contingut. El mateix contracte és subscript també per un altre díaca anomenat Aurelios Horos, fill d'Horos.

SB 24.15902

Aegyptus 78 (1998) p. 44

SARAPION₁ Σαραπίων

?, V-VI

Díaca διάκονος

Apareix testimoniats en un document molt fragmentari en què sembla que s'adreça a un prevere de nom desconegut en relació amb el lliurament d'una partida de vi.

P.Muench 3.1.132

SARAPION₂ Σαραπίων

Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diacas διάκονος

Apareixen esmentats els seus hereus com a contribuents en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 112.C.2.8. Actuen en nom d'una tercera persona, anomenada Mousaios, que és *singularios*.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; *BASP* 41 (2004) p. 184; *APF* 55 (2009) p. 94

SARAPION₃ Σαραπίων

Afrodites Kome, VI

Diacas διάκονος

El diaca figura a la relació fiscal d'Afrodites Kome, document pertanyent a l'arxiu de Diòscor d'Afrodito. La contribució que li pertoca és de tres *nomismata*. A la mateixa relació figuren tres diaques més, el primer anomenat Apol·los, de l'església de Pinoution, el segon, Apol·los, fill de Pkolobs, i el tercer Orouekos. Els noms de les persones van acompanyades del patronímic o de la professió. En aquest cas, només hi figura l'esment de la condició de diaca.

P.Cair.Masp 3.67288

SARAPION₄ Σαραπίων

Hermòpolis, 509

Subdiaca ύποδιάκονος

Fill d'Hermògenes, subdiaca de l'Església Catòlica. Figura com a part en un contracte que celebra amb Aurelia Eukharistia i mitjançant el qual es compromet a treballar tres arures de terra de conreu, regant-les quan correspon, a canvi d'un import en metàl·lic i la meitat del vi que produeixin, que es repartirà amb

el vinyater. L'altra meitat del vi serà per la propietària. La terra es troba a Ibion Sesembytheos, al *nomós* hermopolita.

P.Vindob.Sal 9

SARAPION₅ ΣΑΡΑΠΙΩΝ Shmun, Hermopolita, final VI-VII

Diaça ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

Sarapion és escriba i testimoni d'un rebut de pagament del *demosion*. Escriu el document a petició dels contractants, que no saben escriure. S'aplica a ell mateix el tractament de ΕΛΛΙΧΙΣΤΟΣ.

CPR 4.9

SARAPION₆ ΣΑΡΑΠΙΩΝ Hermòpolis, VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Sarapion és testimoni d'un rebut que el *dikaion* dels *filoponoi* del monestir de Sant Teodor lliura, a través de l'ecònom Theodore, a Xenoute, un pagès que conrea un camp del *filoponion*, pel pagament de l'impost corresponent a la collita. S'aplica a ell mateix el tractament de ΕΛΛΙΧΙΣΤΟΣ.

P.MoscowCopt 1

SENUTHIOS₁ ΣΕΝΟΥΘΙΟΣ Arsinoïta o Hermopolita, VII-VIII

Diaça διάκονος

Figura en una relació de pagaments fiscals com a pare d'una de les persones esmentades, que no figura pel seu nom, sinó esmentat com a "fill de Senuthios, diaça". En el mateix paper apareix un altre

diaca, Menas, esmentat de manera anàloga, i un tercer, Georgios, també com a pare d'una de les persones relacionades, en aquest cas anomenat Lothe.

SB 24.16210; *Tyche* 12 (1997) p. 184-186.

SENOUTHIOS₂ Σενοῦθιος Afrodites Kome, 771

Diaca διάκονος

Apareix esmentat com a encarregat de la recaptació d'impostos al registre fiscal d'Afrodites Kome. En el mateix registre apareix esmentat un altre diaca, Theodosios.

P.Lond 4.1449: BL VIII 191, XI 118

SENOUTHIOS₃ Σενοῦθιος Arsinoita o Heracleopolita, VII

Diaca διάκονος

Apareix esmentat en una relació de comptes, designat només pel nom i la funció. A la mateixa relació apareixen altres diaques: apa Hol i Isaak.

Stud.Pal 20.263: BL VIII 476, XII 278

APF 28 (1982) p. 51; CPR XXII 4,12 nota.

SENOUTHIOS₄ Σενοῦθιος Arsinoita?, VIII

Diaca διάκονος

És el responsable del cobrament del tribut per a la reconstrucció dels dics (καταβολή παραχωμάτων) d'un poble anomenat Khorion Kainou Notinou. Qui lliura el rebut és Anatolios, un hipnotari.

CPR 14.30: BL X 55, XI 72, XII 61

ZPE 136 (2001) p. 121; ZPE 150 (2004) p. 187; Tyche 10 (1995).

SENOUTHIOS ₅ ΣΕΝΟΥΘΙΟΣ

Tebes, 733-748

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Senouthios, fill de Khmtsneu, actua d'escriba, a petició de les parts que no saben escriure, i de testimoni en una escriptura de compravenda d'una peça de terra situada a Tebes. En el mateix document apareix un altre escriba, David, fill de Psate, que fa la subscripció en grec. El revers del document conté uns comptes. El diaca es refereix a si mateix com *elakhistos*. D'acord amb la identificació que fa Till amb el personatge del mateix nom a *P.KRU 2, 4, 24 i 54*, després de diaca hauria estat prevere.

P.KRU 5=SB 1.5558=P.Lond.Copt 410 descr.

Till (1962) p. 208

SENOUPHIOS ΣΕΝΟΥΦΙΟΣ

Arsinoita, VIII

Diacas διάκονος

El diaca Senouphios, del poble de Boubastis, a l'Arsinoita, està tancat a la presó per una reclamació monetària. Apareix en una relació de presos de diferents localitats. Els delictes dels altres presoners tenen caràcter econòmic (robatoris) o bé responen a una conducta violenta (baralles).

P.Horak 64 + Stud.Pal 10.30

SERGIOS₁ Σέργιος

Nessana, Palestina, 689

Diaça διάκονος

Fill de Pal·ladios. Apareix com a mediador, intentant la reconciliació entre Ioannes, fill de Ualios, prevere, i la seva esposa i, un cop descartada la reconciliació, com a testimoni en el contracte de divorci que signen ambdós. Apareix fent al mateixa funció un altre diaça, Georgios, fill de Victor, un prevere, Sergios fill de Georgios, i altres homes laics.

P.Ness 3.57

Crisci-Cavallo (1996) fig. 48-49; *Marriage* (2005) p. 199-218; *Dikaion* (1973) p. 108-110; Urbanik (2006) p. 87-98

SERGIOS₂ Σέργιος

Hermòpolis, VI-VII

Diaça διάκονος

Fill de Basilios. Actua com a testimoni en un document que contenia un contracte de lloguer. Signa com a ἐλάχιστος διάκονος d'Hermòpolis. Al mateix document fa de testimoni un altre diaça, Iosephos, fill de Kal·linikos.

P.Lips 1.25: BL VIII 170

ZPE 151 (2005) p. 150; Diethart-Worp (1986) fig. 28

SERGIOS₃ Σέργιος

Arsinoiton Polis, 681

Diaça διάκονος

Sergios, diaça (tant el nom com la dignitat han estat reconstruïts per l'editor), és propietari de cinc arures de terra de conreu, que lloga per un termini de tres anys. A la signatura del document

hi figura el seu nom sense fer constar la seva funció diaconal, sinó el patronímic, fill d'Apol·lo.

P.Eirene 2.10

Eirene 40 (2004) fig. 12-13

SERGIOS₄ Σέργιος

Arsinoita, VII

Diaça διάκονος

Sergios, diaça, figura en un rebut de cobrament de l'impost del *demosion*. Fa de testimoni de l'acte un personatge anomenat Apa Ol.

Stud.Pal 3.613: BL IX 335

SERGIOS₅ ΣΕΡΓΙΟΣ

Tebes, ca. 770

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Sergios, fill de Victor, figura com a testimoni en una escriptura de cessió d'infant, el fill de Senouthios, fill de Basilios, a favor del monestir de Sant Phoibammon, a la muntanya tebana. El superior del monestir és Apa Sourous, que, segons altres textos, però no en aquest, ens consta que era també diaça.

P.KRU 82

Till (1962) p. 198

SERENOS Σερήνος

Oxirinc, 583 – 587?

Diaça διάκονος

Serenos, diaça εὐλαβέστατος, fill d'Apol·los, signa un contracta amb els hereus d'Apió (el document pertany a l'arxiu dels Apions) pel qual es compromet a exercir el càrrec d'administrador (προνοητής,

προστασία) de la finca de Matreu i altres, donant compte de l'administració als hereus. Com a garant de de la seva bona administració hi ha una persona anomenada Victor. En un document posterior se'ns han conservat els seus comptes corresponents probablement a l'any 587; entre els apunts destaca que hi ha una partida per finançar l'església dels lloc on es troben.

P.Oxy 1.136: BL VIII 232, X 135

Montevecchi (1950) p. 89-91; *BASP* 44, 2007, p. 78-86; Diethart-Worp (2008) fig 45.

P.Oxy 18.2196; VIII 255, XII 144; Congr. XX, p. 488-494; *ZPE* 159 (2007) p. 267S; *BASP* 44 (2007) p. 80-86.

SERNE Σερνή Oxirinquta, VII

Diaca διάκονος

Serne apareix esmentat amb la seva funció de diaca en un llistat de persones que segueix a un rebut de pagament per avançat de subministrament de farratge redactat en una tauleta de fusta. No es desprèn que Serne ni la resta de persones esmentades a la llista tinguin cap relació amb el contracte. Podria tractar-se d'un exercici escolar.

T.Varie 10

SEVERE σευρη Arsinoita, VIII

Diaca πιακού

Esmentat com part contractual en un document fragmentari, possiblement una compravenda. En el mateix document són part dos altres diaques, Xenouti i Mena. Severe té el càrrec d'ajudant (πρωθεός=βωηθός).

CPR 2.15

SEVEROS₁ Σεουήρος Herakleòpolis, VIII

Diacà διάκονος

Severos és diaca de la Gran i Santa Església d'Herakleòpolis i en aquesta condició signa com a testimoni una declaració jurada que ens ha arribat de forma fragmentària, per la qual una persona declara haver comprat uns béns i no pas tenir-los com a penyora. Al mateix document hi figura com a testimoni un altre diaca, de qui s'ha perdut el nom.

Stud.Pal 3.343: BL VIII 439, IX 334

Diethart-Worp (2008) fig. 21

SEVEROS₂ Σευήρος Hermòpolis, VII

Diacà διάκονος

Severos, εύλαβέστατος διάκονος, actua com a recaptador del blat per al pagament de l'impost de l'*embole*. Consta per un rebut que lliura l'*hipodectes* d'Hermòpolis, i igualment dos *sitometres*.

Stud.Pal 3.49

SEVEROS₃ Σευήρος Afrodites Kome, principi VIII

Diacà διάκονος

Severos figura com a contribuent en una relació fiscal d'Afrodites Kome, relacionada amb la propietat de la terra.

P.Ross.Georg 4.23

SEVEROS₄ Σεοήρος

Hermòpolis o Arsioniton Polis, VII

Diacas διάκονος

Severos actua com a escriba o redactor d'un contracte, conservat fragmentàriament, de lloguer d'una casa en què és part un cantor de l'església (ψάλτης). En el mateix contracte actua probablement com a testimoni un altre diaca, Stephanos.

Stud.Pal 3.411: BL XII 265

Tyche 15 (2000) p. 196-197; Daniel (2010) p. 61, nota 95

SEVEROS₅ Σευήρος

?, VII

Diacas διάκονος

Severos apareix en una relació de noms d'objecte desconegut, acompanyat d'una xifra, el nou.

Stud.Pal 20.248: BL VIII 474

Aegyptus 63 (1983) p. 112

SEVEROS₆ Σευήρος

Heracleòpolis, VII

Diacas διάκων

Severos figura com a testimoni en un document fragmentari de garantia.

P.Eirene 2.27

Eirene 40 (2004) fig. 36

SEVEROS₇ Σευήρος

Arsinoïta?, VII-VIII

Díaca διάκονος

Apareix esmentat en un document referent a la recaptació de l'impost de l'embole en blat. Probablement era el responsable de la recaptació d'un poble del que no se'n conserva el nom.

Stud.Pal 3.507

SEVEROS₈ Σευήρος

?, VII

Díaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Severos apareix en la subscripció d'un rebut del que només es conserven dues línies, per tant el seu contingut és impossible de conèixer amb certesa.

CPR 4.189b=CPR 2.97

SEVEROS₉ Σευήρος

Hermòpolis, VII

Díaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Severos és testimoni en un contracte de contingut incert. S'aplica a ell mateix el qualificatiu de μελαχίτος.

CPR 4.212

SEVEROS₁₀ Σευήρος

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Díaca ΔΙΑΚΩ(Ν)

Apareix en un document de comptes associat al pagament d'un deute d'un monestir, probablement de caire fiscal, segons criteri de

l'editor. El pagament es fa per intermediació d'un altre clergue, Apa Elias.

P.Bal 293

SEVEROS₁₁ Σεγυρος Tebes, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Signa com a testimoni en un contracte pel qual Kosmas es compromet a tornar a Petros 3 *solidi* d'or que li ha deixat, amb el corresponent interès. El prestatari es «de Santa Maria», cosa que es podria interpretar com una església o monestir. El diaca Severos posa l'expressió del testimoni en grec (ΜΑΡΤΕΡΩ).

O.Medin.Habu 61

Till (1962) p. 199

SEVEROS₁₂ Σεγυρος Arsinoïta, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Severos és el propietari d'una sèrie d'objectes (σκεύη) que apareixen relacionats en una breu llista. Hi figuren dues caputxes, un mantell i altres objectes de difícil identificació.

P.Lond.Copt 699

SILVANOS Σιλβανός Apol·lonòpolis Heptakomias?, VI-VII

Diaca διάκων

Fill de Pheus (Σιλβανός Φηοῦτος). Apareix esmentat com a testimoni en un contracte. En el mateix contracte apareix un altre diaca,

Elemonos, com a testimoni i escriba d'un contractant, Aurelios, que no sap escriure, i que es compromet a lliurar animals, herba i palla a l'altra part, probablement un eclesiàstic, atès que s'hi refereix com a τῆ σῆ θεοσεβεία.

P. Alex 38: BL X, 3

ZPE 19 (1975) p. 276; CE 40 (1965); Tyche 11 (1996).

SIMON Σίμων Arsinoïta, VII-VIII

Diaça διάκονος

És esmentat en una llista de noms relacionats amb topònims referits a pobles, amb ordenació alfabètica. Tot i el caràcter incomplet del document, la presència de la preposició διά davant alguns noms suggereix que es tractava d'un compte d'obligacions en què s'incloïen representants. En el mateix document s'esmenta un altre diaça de nom Solomon.

Stud.Pal 10.135: BL VIII 457

ZPE 149 (2004) p. 125-137

SINOUTHIOS Σινούθιος Heracleopolis, VIII

Diaça διάκονος

Sinouthios, diaça de l'església de Sant Joan per la misericòrdia de Déu, actua de testimoni en un contracte de garantia pel qual els compareixents es comprometen personalment a fer comparèixer les persones garantides a la presó pública. El document és bilingüe, amb dues línies en copte. Hi figuren dos testimonis més, un d'ells també de nom Sinouthios, que són identificats amb el patronímic.

SB 6.9146: BL VIII 340, IX 254, XII 194

JÖBG 2, 1952, s. 19-20; Diethart – Worp (2008) fig. 21; CPR XXII, p. 85, 4,18-19 nota, i 4,22-23 nota.

SION ???? Egipte mitjà, VIII (1 meitat)

Diaça ΔΙΑΚΩΝ

Relacionat amb els personatges més importants de la jerarquia eclesiàstica i civil, el bisbe, el *comes* i el *dux*, per a qui exerceix funcions subordinades de tipus econòmic, com l'adquisició de béns tèxtils. En la carta on se l'esmenta, adreçada al *comes*, es donen instruccions a aquest personatge perquè enviï el diaça a la ciutat a fer determinades gestions.

P.Ryl.Copt. 282, SB I 5952.

SOITOS Σόιτος Hermopolita?, VI

Diaça διάκωνος

Soitos, fill de Victor, apareix com a testimoni en un contracte de préstec dinerari. És de notar que en comptes de designar-se l'orde mitjançant una aposició, Soitos és qualificat com ἀπὸ διακόνων. El document és bilingüe, presenta la darrera línia en copte.

P.Athen.Xyla 12 = P.Sta.Xyla 1.12: BL X 251, XI 254

SOLOMON₁ Σολομών Arsinoïta, VIII

Diaça διάκωνος

Se l'esmenta en una relació que conté noms geogràfics i de persona relacionats amb pagaments. Apareix introduït per la preposició *διά*, cosa que fa pensar que seria l'intermediari o responsable del

pagament fiscal de Pten, en relació amb el qual se l'esmenta. Al mateix document apareix un altre diaca, Petros, fent la mateixa funció respecte del poble de Skandips i Kal.

Stud.Pal 10.106: BL VIII 456

SOLOMON₂ Σολομών

Arsinoïta, VII-VIII

Diaca διάκονος

És esmentat en una llista de noms relacionats amb topònims referits a pobles, amb ordenació alfabètica. Tot i el caràcter incomplet del document, la presència de la preposició *διὰ* davant alguns noms suggereix que es tractava d'un compte d'obligacions en què s'incloïen representants. En el mateix document s'esmenta un altre diaca de nom Simon.

Stud.Pal 10.135: BL VIII 457

ZPE 149 (2004) p. 125-137

SOPHONIAS ΣΟΦΟΝΙΑΣ

Tebes, VI-VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Sofonias és testimoni (ΜΑΡΤΥΡΟΣ) d'un acord entre Anastase, un joier, i Andreas en relació amb un judici que han tingut anteriorment i unes mercaderies transportades cap al nord, tot i que el sentit és obscur.

O.Crum 315

Till (1962) p. 201

STAUAKIOS₁ Σταυράκιος

?, VII

Díaca διάκονος

Figura esmentat en uns comptes de procedència i naturalesa desconeguts. En els mateixos comptes figuren altres diaques: Thomas, Iustos, Sol[..] i Kosmas. L'apel·latiu διάκονος es troba darrera d'un patronímic fragmentari; els noms estan abreujats i no tenen la terminació de cas, que l'editor ha restituit com a nominatiu en el cas de Staurakios i com a genitiu en el cas del mot διάκονος, tanmateix la posició dels noms, paral·lela als altres casos segurs, fa evident que el díaca era Staurakios.

Stud.Pal 20.242: BL VIII 473/474, XII 278

STAUAKIOS₂ Σταυράκιος

Arsinoita, final VII principi VIII

Díaca διάκονος

El díaca Staurakios figura en uns comptes en què s'esmenten personatges musulmans, així com preveres. La línia on se l'esmenta és fragmentària i no es pot determinar si figurava esmentat personalment o com a patronímic d'una altra persona. El document té la primera línia en copte faiúmic, de manera que la procedència del *nomós* arsinoita sembla segura. El document pertany a l'arxou de Flavios Atias.

CPR 8.72: BL XI 70, XII 59

APF 46 (2000) p. 137, nota. 170; CPR XXII 56,2 nota. (p. 266)

STEPHANOS₁ Στέφανος

Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Díaca διάκονος

Apareix esmentat com a contribuent en el registre fiscal

d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 61.A.2.42. Tot i que la línia on apareix està deteriorada, sembla que la contribució esmentada era dels seus hereus. La contribució era de tipus agrari.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; *BASP* 41 (2004) p. 184; *APF* 55 (2009) p. 94

STEPHANOS₂ Στέφανος

Hermòpolis o Arsioniton Polis, VII

Diaça διάκονος

Stephanos actua probablement com a testimoni d'un contracte, conservat fragmentàriament, de lloguer d'una casa en què és part un cantor de l'església (ψάλτης). En el mateix contracte actua probablement com a escriba un altre diaça, Severos.

Stud.Pal 3.411: BL XII 265

Tyche 15 (2000) p. 196-197; Daniel (2010) p. 61, nota 95

STEPHANOS₃ Στέφανος

Oasi Magna, IV

Diaça διάκονος

El diaça Stephanos és el destinatari d'una carta escrita per Apol·lonios, que se li dirigeix com "estimat fill en el Senyor", d'on sens dubte es dedueix el caràcter cristià d'ambdós personatges i del diaconat que exerceix Stephanos. L'escrit dona instruccions respecte diverses operacions comercials en relació a la compravenda d'estopa i de roba i porpra. Tot i ésser un escrit clarament cristià, esmenta un pastòfor, sacerdot del culte autòcton precristià.

P.Giss 1.103 = Naldini, Cristianesimo 43: BL IX 94

Ghedini (1923) p. 175, núm. 24

STEPHANOS₄ Στέφανος

Nessana (Palestina), abans 605

Diaca διάκονος

Stephanos, fill de Victorios, diaca, és el destinatari d'una carta adreçada per l'hegúmen Patrikios, que li acusa recepció d'unes lletres i d'un carregament de peix i li n'encarrega un altres. El diaca rep un tractament ampulós: s'hi adreça com a *senyor* (δεσπότης), «en tot estimadíssim de Déu i amic de tota veneració i reverència amb Déu». El document pertany a l'arxiu dels descendents de Patrikios, hegúmen del monestir de Sant Sergi de Nessana. És possible que el diaca Stephanos també fos esmentat a *P.Ness 3.53*, que es conserva fragmentàriament, atès que també es refereix a l'adquisició de peix i es fa servir la mateixa fórmula per referir-s'hi.

P.Ness 3.47

APF 46 (2000) p. 102s., nota. 92; CPR XXV, p. 176 i nota. 6; Tyche 21 (2006) p. 203; ZPE 165 (2008) p. 130.

STEPHANOS₅ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Bawit, Hermopolita, 842

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝ)

Stephanos, el diaca, que també és escriptent (πεκράφαιος), és testimoni en un contracte pel qual Makare, fill de Paheu, i els sus fills Theodore, Annoubion i Merkoure, cedeixen a títol vitalici a Paulos, el prevere, i al seu germà Petros, un habitatge que al seu torn havien adquirit també a títol vitalici de l'arximandrita del monestir. La *diakonia* tornarà a adquirir la possessió de l'habitatge a la mort dels dos cessionaris. Signen com a testimonis un grup de persones, entre elles uns altres cinc

diaques (Patermoute, Stephanos, Petros, Zakharias i Pni) dels quals un (Petros) era al seu torn fill d'un altre diaca (Hor).

P. BL Or 6204

STEPHANOS $\sigma\tau\epsilon\phi\alpha\nu\omicron\varsigma$ Tebes, VIII

Diaca $\lambda\iota\alpha\kappa\omicron(\nu\omicron\varsigma)$

Apareix esmentat en un dels òstraca trobats a la tomba tebana 29, on tenia el seu eremitori l'anacoreta Frange. Es tracta d'un text redactat per Sabinos fill de Papas i dirigit a un personatge anomenat Halakotse, on se li demana que doni permís a Stephanos per viatjar al sud. No es pot saber si Stephanos estava sotmès a una disciplina monàstica o bé es tractava de la prohibició de viatjar sense permís del bisbe que tenim testimoniada al mateix lloc i època.

P. TT 29 inv 292404

SOUROUS $\sigma\omicron\upsilon\rho\omicron\upsilon\varsigma$ Tebes, 765-780

Diaca $\pi\lambda\iota\alpha\kappa\omicron\nu\omicron\varsigma$

Sourous és el superior ($\pi\epsilon\pi\rho\epsilon\sigma\tau\omicron\varsigma$) del monestir de Sant Phoibammon, a Tebes, actualment Deir el-Bahari, documentat en diversos documents. D'ell es diu també que és el *proistamenos* o superior ($\pi\rho\omega\sigma\iota\varsigma\tau\alpha$) i que és monjo ($\mu\omicron\nu\omicron\chi\omicron\varsigma$). Actua com a ecònom i administrador (*dioiketes*) del monestir. En aquesta condició, rep en donació a favor del monestir fins a tretze nens i un adult, que tenim testimoniats en diversos documents. Els nens són: Xenoute fill de Ioannes, Abraam fill de Zael, Staourou fill d'Andreas, un anònim, Pesynthios fill de Senouthios i Martha, Abraham, un altre

anònim fill de Phoibammon, Sabine i Iob fills de Thomas, Petros fill de Palote, Merkourios fill de Kalisthene, Markos fill de Papas, i Pesynte. En alguns documents intervenen un altre diaca, Papas, fill de Kleonikon i com escriba i testimoni Theodoros, prevere, fill del difunt diaca Basilios. Accepta també la donació, com a esclau propietat del monestir, d'un home que ha estat curat miraculosament d'una malaltia. Sourous és esmentat també en un document fragmentari del que només es conserva el començament, i intervé també en un contracte de compravenda pel qual adquireix una peça de terra per al monestir de Sant Poibammon. Sourous rep el tractament de ΠΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤΟΣ.

SB 1.5603=P.KRU 93=P. RevilloutCopt. 5 (Boulaq): BL VIII 321, X 184; SB 1.5593=P.KRU 80= P.Lond.Copt 377 descr= P.Lond 1.79 r descr.: BL VIII 321, X 184; SB 1.5594=P.KRU 81=P. Lond.Copt. 378 descr. ; BL VIII 321, X 184; SB 1.5595=P.KRU 83 = P. Lond. Copt. 381 descr.=P.Lond 1.82 descr.; BL VIII 321, X 184; SB 1.5596=P.KRU 84=P. Lond. Copt. 382 descr.: BL VIII 321, X 184; SB 1.5600=P.KRU 89=P.Lond.Copt. 387 descr.; BL VIII 321/322, X 184; SB 1.5605=P. KRU 96 = P. Revillout Copt. 9 (Boulaq): BL V 97; VIII 321, X 184; SB 1.5606=P.KRU 99=P. Revillout Copt. 13 (Boulaq): BL V 97; VIII 321, X 184; SB 1.5607=P.KRU 100=P. Revillout Copt. 14 (Boulaq): BL V 97; VIII 321, X 184; P.KRU 79; P.KRU 92; P.KRU 97; P.KRU 104; P.KRU 118; SB Kopt 2.945

Till, 1939; P.RevilloutCopte, fig. 3; Steinwenter, 1921 p. 175-208; Till (1962) p. 204-205.

SYBAKAT Συβακάτ

Arsinoiton Polis, VI-VII

Diaca διάκονος

Apareix esmentat juntament amb una quantitat de diners en uns comptes del monestir de Santa Tecla. En els mateixos comptes hi

apareix un altre diaca, Georgios₈.

P.Prag 1.95

SYROS Σύρος Karanis, Arsinoïta IV
Diaca διάκονος

Figura com a obligat en un rebut d'un pagament d'impostos en blat lliurat pel sitòleg de Karanis. Va pagar 14 artabes de blat per una indicció. Probablement gaudia d'una bona posició, perquè els habitants del poble per la mateixa indicció van pagar dues artabes i mitja, més una dotzena part.

SB 22.15842

Sijpesteijn PJ, ZPE 108, p. 219-220, 1995

TAURINE ΤΑΥΡΙΝΕ ?, VIII
Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca Taurine apareix esmentat en una referència en una breu lletra dirigida a un superior religiós en què es parla de la recol·lecció de farratge en uns camps.

P.Ryl.Copt 356

TAURINOS₁ Ταυρίνος Hermòpolis, VI
Diaca διάκονος

Taurinos, fill de Sòstenes, diaca, actua com a testimoni en l'escriptura de donació d'un immoble que Aurèlia Afthonia, filla de Taurinos, fa a favor del seu fill Akakios. L'escriptura fou redactada per Aurelios Anouthios, diaca i metge, i l'immoble donat

és confrontant amb un que pertanyia a Phoibammon, subdiaca. Entre els altres testimonis, hi ha un prevere d'Hermòpolis i un altre metge, Flavios Hermias, fill d'Akakios, un personatge important, com es dedueix del títol λαμπρή amb què es designa la seva memòria.

P.Lond 3.1044; M.Chr.367

Diethart – Worp (1986) làmina 26

TAURINOS₂ Ταυρίνος Ibion (Antaiopolita o Hermopolita), VI
Diaca διάκονος

Apareix en un apunt d'uns comptes d'un papir del l'arxiu de Diòscor. En el mateix papir apareixen apunts referits a altres diaques, Ionis i Victor. Apareix esmentat en el papir tres vegades, a les línies 106, 113, 115, 234 i 242. En tres, apareix esmentat com Ταυρίνος διακόνου, que l'editor emena les dues primeres per Ταυρίνος διάκονος. En les altres, el mot apareix com διακ i la restitució és de l'editor. Que la designació sigui la mateixa en el mateix papir fa pensar que es tracta de la mateixa persona. Una alternativa a l'esmena de l'editor seria entendre διακόνου com a nom propi, amb la qual cosa la manera de designar la persona seria similar a la dels altres personatges nomenats amb el nom en nominatiu i el patronímic en genitiu. En el papir només apareix un prevere.

P.Lond 5.1673; V 59, IX 146

TAURINOS₃ ΤΑΥΡΙΝΟΣ Hermopolita, VII

Diaca Δ[Ι]Δ[Κ]

Taurinos intervé en un contracte de lloguer d'un camp a un «gran

home». El caràcter fragmentari del contracte no permet determinar quina era la intervenció del diaca, el nom del qual figura en la subscripció. S'aplica l'epítet πετδοχογ=ἐλάχιστος.

CPR 4.175=CPR 2.92

TAURINOS₄ ΤΑΥΡΙΝΟΣ Afroditòpolis, VIII

Diacas ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

El diaca Taurinos, de qui s'indicava el patronímic, que s'ha perdut, figura en la subscripció d'un document jurídic en qualitat de testimoni. Només es conserva el peu del document de manera que no se'n pot conèixer el contingut. Es refereix a ell mateix amb l'expressió ΠΕΙΕΛΛΙΣΤΟΣ.

CPR 31.10

TER₁ Τηρ Afrodites Kome, VIII

Diacas διάκονος

Apa Ter apareix esmentat com a intermediari en una relació fiscal. La funció de diaca actua com a determinatiu de la persona, igual que altres professions, en substitució del patronímic. En el mateix document apareix esmentat un altre diaca, el nom del qual està incomplet, Pky().

P.Lond 4.1553

TER₂ Τηρ

Afrodites Kome, 706

Díaca διάκονος

Apa Ter apareix esmenat com a intermediari en una relació fiscal on es recapta l'*andrismós*. Sembla que és diaca de Parsat i que s'encarrega del cobrament del poble de Prompeto. La semblança dels documents i la coincidència geogràfica i temporal fa possible que sigui la mateixa persona que l'anterior, si bé no es pot afirmar.

P.Lond 4.1420: BL IX 145

TER₃ ΤΗΡ

?, VIII

Díaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Apa Ter, diaca, actua com a escriba i testimoni en un document fragmentari de contingut incert. Fa servir el tractament de ΠΕΙΛΛΑΧΙΣΤΟΣ per referir-se a ell mateix.

CPR 4.208

TERBOUNOUOS ΤΕΡΒΟΥΝΟΥΟΣ

Tebes, VI-VII

Díaca ΔΙ(ΔΚΟΝΟΣ)

Terbounouos s'adreça a dos *laixane*, Pgol i Paulos, demanant-los que paguin de manera immediata un tremis a Mena. No es pot deduir el negoci al que correspondria el pagament.

O.Crum 120

THEODORE₁ ΘΕΟΔΩΡΕ

Hermopolita, VII

Diaca ΔΙΑΚΟ(NOC)

???

Theodore és l'enfiteuta d'una propietat on produeix vi. Ens és conegut a través d'un document en què els propietaris li lliuren un rebut pel pagament de la renda corresponent. Els propietaris no porten cap títol religiós, però es dirigeixen al diaca Theodore com «el nostre germà» i li apliquen el títol d'«apa».

CPR 4.148=SB.Kopt 2.1026

THEODORE₂ ΘΕΟΔΩΡΕ

Tebes, VIII

Diaca ΔΙΑΚΟ(NOC)

El diaca Theodore és esmentat en una relació de persones identificades per llur professió. A la relació hi apareixen un diaca anomenat Petros. Entre les professions esmentades hi ha barber, adroguer, venedor d'allis, productor de mel, arquitecte i «superior». Podria tractar-se del mateix que el següent, però com que està en una relació de persones que es limita a consignar noms, no pas transaccions, i cap altre no es repeteix, és més probable pensar que es tracti de dues persones diferents.

PSI inv Laur 26023

Naldini (1968), Heuser (1929)

THEODORE₃ ΘΕΟΔΩΡΕ

Tebes, VIII

Diaca ΔΙΑΚΟ(NOC)

El diaca Theodore és esmentat en una relació de persones identificades per llur professió. A la relació hi apareixen un

diaca anomenat Petros. Entre les professions esmentades hi ha barber, adroguer, venedor d'allis, productor de mel, arquitecte i «superior». Tot i que podria ser la mateixa persona que l'anterior, és més versemblant que es tracti de dos individus diferents.

PSI inv Laur 26023

Naldini (1968), Heuser (1929)

THEODOROS₁ Θεόδωρος ?, 424

Diacas διάκονος

El diaca Theodoros, que és designat com διάκονος καθολικῆς ἐκκλησίας, és part en un contracte relatiu a una casa. El caràcter fragmentari del document on és citat no permet afirmar la natura del contracte ni la intervenció que hi té el diaca.

SB 12.11225

Stud.Pap 11, 1972.

THEODOROS₂ Θεόδωρος Hermòpolis, 627?

Diacas διάκονος

El diaca Theodoros, que és designat com ἐλάχιστος διάκονος, actua de testimoni en una quitança en què es lliura la paga a un treballador dedicat al conreu agrícola en previsió del final de la feina.

P.Flor 1.70: BL VIII 125, XI 79

Montevecchi (1950) p. 117-118

THEODOROS₃ Θεόδωρος Hermòpolis, VII

Diacia διάκονος

Apareix esmentat en uns comptes, en els que es fa esment de diverses professions. En el mateix document apareix esmentat el diaca Zakharias.

P.Lond 3.1028: BL IX 137, X 102

Mees (2002) p. 369

THEODOROS₄ Θεόδωρος Heracleòpolis, VII

Diacia διάκονος

Figura com a testimoni, juntament amb un prevere de nom també Theodoros, en un contracte amb agricultors relatiu a terres de conreu situades als pobles de Macaitonos i Tane en el que és part el subdiaca Anatolios de l'església d'Abba Paulos, a Heracleòpolis. Fill d'Apfuà.

SB 6.9590: BL VIII 351, IX 262/263, XI 209, XII 198

THEODOROS₅ Θεόδωρος Arsinoita o Heraclepolita, VII

Diacia διάκονος

Figura com a testimoni, en un rebut de contingut desconegut a causa del seu caràcter fragmentari.

Stud.Pal 3.347;

Diethart – Worp (1986) p. 95

THEODOROS₆ Θεόδωρος

Arsinoiton Polis, VII

Diacas διάκονος

Figura com a lliurador d'un rebut de la *diagrafe* a favor de Papnothios, mulater, per la contribució de la Gran Laura. El rebut el signa també Apa Ol, a títol de *kefalaiotes* del monestir. En conseqüència, Theodoros tenia una responsabilitat en l'administració monàstica.

Stud.Pal 8.749

THEODOROS₇ Θεόδωρος

?, VII

Diacas διάκονος

Figura com a lliurador d'un rebut del lloguer de l'«arcàngel Miquel» a favor de Damianos, el verduler. Probablement tenia una responsabilitat en l'administració dels béns eclesiàstics.

Stud.Pal 8.845

THEODOROS₈ Θεόδωρος

Arsinoiton polis, VII

Diacas διάκονος

Figura com a lliurador d'un rebut del lloguer de «Sant Jordi» a favor d'Apa Phib. Es tracta amb seguretat d'un bé eclesiàstic sobre el que el diaca tenia una responsabilitat d'administració. El rebut presenta gran semblança amb l'anterior i per tant podria tractar-se del mateix personatge.

Stud.Pal 8.879: BL VIII 448

THEODOROS, Θεόδωρος

Heracleopolita, VII

Diacia διάκονος

És el pare Kamoul que lliura un rebut de cobrament de l'embole del poble de Tlesis, a favor de Victor, fill d'Apa Iulios, que ocupava una posició important atès que se'l tracta d'ένδοξότατος.

Stud.Pal 3.356: BL VIII 439

THEODOROS₁₀ Θεόδωρος

Kal·lifanes, Arsinoita, VII-VII

Diacia διάκονος

Figura com a signatari, probablement lliurador o testimoni, en un rebut de cobrament d'impostos en blat del poble de Kal·lifanes.

Stud.Pal 532

THEODOROS₁₁ Θεόδωρος

Memfites, VII-VIII

Diacia διάκονος

Apareix en una relació de camàlics del monestir de Sant Jeremies. El seu lloc sembla ocupat per una altra persona,, atès que el seu nom s'introdueix amb la preposició υπέρ, si més no segons la restitució de l'editor. A la mateixa relació apareixen esmentats uns altres tres diaques, Kosmas, Apol·los i Abraamios, com a pares de camàlics o camellers.

Stud.Pal 10.297: BL XII 274

ZPE 126 (1999) p. 195-201

THEODOROS₁₂ Θεόδωρος

Arsinoïta, VII-VIII

Diaça διάκονος

Pare de Senouthios. El seu fill figura en una relació de pagaments o deutes. A la mateixa relació hi figura un altre diaça com a pare d'un dels relacionats, Neilammon, pare d'Andreas. A més, un altre diaça, Mosaios, hi apareix directament relacionat.

Stud.Pal 20.264: BL VIII 477, XII 278

THEODOROS₁₃ Θεοδωρος

?, VIII-IX

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Pertanyia a una comunitat monàstica d'ubicació i nom desconeguts. Apareix citat en una llista juntament amb set preveres, tres diaques més, Antinoos, Apol·lonios i Adrianos, i altres membres de la comunitat. Els preveres porten el tractamen «apa», mentre que els diaques no.

P.Ryl.Copt 224

THEODOROS₁₄ Θεοδωρος

Tebes, VII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Apareix esmentat en una carta fragmentària, adreçada probablement a Epiphanius. En ella es diu que el diaça Theodoros ha informat d'alguna cosa, que no es pot determinar. Tot i que només es conservent les primeres lletres, l'editor restitueix el nom com a segur.

P.Mon.Epiph 496

Till (1962) p. 218

THEODOROS₁₅ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Fill d'Anup. Apareix esmentat a l'encapçalament d'un document jurídic fragmentari en què ell i altres persones, entre elles els diaques Zakharias i George, actuen en nom de tot el poble. Una nota afegida sobre la línia ens informa que Theodoros, a més de diaça, era administrador (διοικητής).

P.Bal 154

THEODOROS ELIAS Θεόδωρος Ἠλίας ?, VII-VIII

Diaça διάκονος

Apareix esmentat en uns comptes fragmentaris. És l'únic eclesiàstic. Figura amb dos noms en nominatiu i un patronímic, Reas, molt dubtós.

Stud.Pal 20.237: BL VIII 472/473, XII 278

THEODORAKIOS₁ Θεοδωράκιος Arsinoiton Polis, VII

Diaça διάκονος

Theodorakios estava al càrrec de l'administració del «gran hospital». En un document, estén un rebut a favor de la dona del prevere Damianos per concepte del lloguer del gran hospital. En un altre, lliura un rebut pel lloguer d'una casa que confrontava amb el mateix hospital, en aquest cas a favor de Kalomenas.

Stud.Pal 8.791; 8.875

Clio Medica 27 (1995) p.161

THEODORAKIOS₂ Θεοδωράκιος

Arsinoiton Polis, VII

Diacas διάκονος

Theodorakios lliura un rebut com a intermediari en el cobrament del *demosion* a una dona anomenada Koutil·la, a la Laura de Sant Teodor. Podria ser el mateix que l'anterior.

Stud.Pal 8.702: BL XII 267

THEODOSIOS₁ Θεοδώσιος

Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Subdiaca ὑποδιάκονος

Apareix esmentat com a contribuent en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 58.2.42 La contribució que fa és agrícola.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; *BASP* 41 (2004) p. 184; *APF* 55 (2009) p. 94

THEODOSIOS₂ Θεοδώσιος

Afrodites Kome, 771

Diacas διάκονος

Apareix esmentat com a encarregat de la recaptació d'impostos al registre fiscal d'Afrodites Kome. En el mateix registre apareix esmentat un altre diaca, Senouthios.

P.Lond 4.1449: BL VIII 191, XI 118

THEODOSIOS₃ Θεοδωσιος

Hermòpolis, ?

Diacas ΔΙΑΚΩΝ

Theodosios subscriu amb Xenoute, un fuster, un contracte de

contingut incert. El diaca es refereix a si mateix com *elakhistos*.

P.Lond.Copt 1066

THEODOSE ΘΕΟΔΟΣΕ Hermòpolis, ?

Diacà ΔΙΑΚΩΝ

Contracte pel qual Athanase es compromet a lliurar novament al diaca Theodose, fill de Mariane, vint gerres de vi segons la mesura del cup d'Apa Anthimos. Aquest n'és garant.

P.Lond.Copt 1039

THEOPHILOS₁ Θεόφιλος Licòpolis, 481

Diacà διάκωνος

Theòfilos, fill d'Apol·lònios, diaca, va mantenir un plet contra Kyros, bisbe, i els seus dos germans, Danielios i Areion, preveres, tots tres fill de Besas. Finalment es van sotmetre a un arbitratge i van reconèixer la seva decisió, recollida en el document que coneixem, per la qual Kyros es compromet a pagar a Theophilos 16 peces d'or i els seus germans a lliurar-li una quantitat remarcable de peces de roba i altres objectes. No ens consta el motiu de la reclamació.

P.Princ 2.82 = SB 3.7033: BL XII 163

Dewing (1922) p. 121-124; Ensslin (1926) p. 422-446; Sijpesteijn, (1987) p. 143-148

Diacas διάκονος

Theophilos, diaca, fill de Paeion, intervé en diversos documents de l'arxiu de Patermouthis, fill de Menas. S'aplica el tractament de ἐλάχιστος. Figura com a testimoni en un document en què el mateix Patermouthis estableix un pacte successori amb la seva esposa (*P.Lond* 5.1727), en un altre en que Ioannes, monjo, nomena hereu dels seus béns a Patermouthis en agraïment dels serveis que n'ha rebut (*P.Lond* 5.1729). També actua de redactor en un document de compravenda en què un prevere escriu la part corresponent als venedors, que no saben escriure, i són testimonis diversos soldats (*P.Lond* 5.1724), i també ho fa en nom de la venedora, Aurelia Tapia, que es troba en la mateixa circumstància, en l'escriptura per la que ven part d'una casa a un soldat (*P.Lond* 5.1733); en aquest document actua també de testimoni un altre diaca, Apa Ioseph, fill d'Apa Dios. És també l'escriba d'un pacte entre germans (*P.Lond* 5 1728).

P.Lond 5.1724: BL XI 120, XII 108

Diethart – Worp (1986) fig. 55; Daniel (2010) p. 198-203.

P.Lond 5.1727: BL XI 120f., XII 108

FIRA III 67; Pap.Eleph.Eng D38; Diethart – Worp (1986) fig. 54

P.Lond 5.1728: BL XI 121

Pap.Eleph.Eng D39; Diethart – Worp (1986) fig. 55

P.Lond 5.1729: BL XI 121

FIRA III 68; Pap.Eleph.Eng D37

P.Lond 5.1733: BL VIII 192, XI 121, XII 108

Pap.Eleph.Eng D49

THEOPHILOS₃ Θεόφιλος

Hermopolita, VI-VII

Subdiaca ὑποδιάκονος

El subdiaca Theophilos és propietari d'un immoble (ἐπαύλιον) que té llogat per a que hi visqui una monja de nom Symfonia. En tenim notícia a través d'un rebut en el que dóna fe del pagament del lloguer per part del prevere Anoubion.

P.Strasb 1.15: BL VI 190, X 253.

THEON₁ Θέων

Cinòpolis?, 335

Diaca διάκων

Theon és un diaca, conegut d'Apa Paeion i Patabit, els destinataris d'una carta de Kal·listos escrita des d'Alexandria a l'Alt Egipte, probablement Cinòpolis, que ens dóna notícia dels esdeveniments succeïts a la capital per causa del cisma melecià. Kal·listos encomana als destinataris que saludin Theon, juntament amb moltes altres persones de la comunitat, probablement monjos, atès que s'hi refereix com "germans" i alguns porten el títol ἄπα, tanmateix entre aquestes persones també hi ha un home que té fills. El document correspon a l'arxiu de Pageus o Apa Paieus, que era melecià i per tant també ho eren probablement el remitent i els destinataris de la carta i de les salutacions.

P.Lond 6.1914

Winter (1933), S. 174-175; AncSoc 32 (2002) p. 337-352; Kongr. XXII, p. 605-618; Tyche 16 (2001) p. 103-105

THEON₂ Θεών

Oxirinc, 464

Diaça διάκονος

Ens consta en un document en què Theon s'adreça al *riparius* d'Oxirinc, funcionari de l'administració portuària, en relació amb un viatge que va haver de fer a Alexandria. La pèrdua de la resta del document ens impedeix conèixer el contingut de la petició.

SB 18.13596

CPR VIII p. 19-20

THEONAS Θεωνᾶς

?, VII-VIII

Diaça διάκονος

Apareix esmentat en uns comptes com a intermediari en una operació, juntament amb un altre personatge anomenat Menas. S'esmenten uns pactes, sense que se'n pugui conèixer la natura. Podrien ser de caràcter administratiu.

BGU 3.809: BL IX 23

THEOTIMOS Θεότιμος

Oxirinc, 545

Diaça διάκονος

Theotimos diaça, fill d'Alexandros, prevere, actua com a testimoni en una escriptua de donació a favor del monestir d'Abba Ierax, a la ciutat d'Oxirinc, a petició de l'arximandrita Ioseph i de l'ecònom Theodoros. Actua de testimoni també un altre diaça, Samuel. Iustos, subdiaça és el *sybolaiografos* que ha redactat el document.

P.Oxy 63.4397: BL XI 173, XII 154

THOMAS₄ ΘΩΜΑΣ

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

Esmentat en uns comptes com a responsable del pagament per fletar un vaixell a Antínoe. Aquesta funció l'exerceix juntament amb Apa Petros, un prohoms (ΠΡΟΨ ΝΡΩΜΕ). En un altre document de comptes, que recull, almenys, apunts de caire fiscal, apareix associat a un pagament, sense que se'n pugui especificar la natura.

P.Bal 291; P.Bal 295

THOMAS₅ ΘΩΜΑΣ

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diacas ΤΙΑΚΩΝ

Thomas signa, segons l'editor donant el consentiment (en el paper es llegeix ΤΙΕΚΗ interpretat com ΤΟΙΧΕΙ) en un contracte pel qual dos monjos Iakob i George, a qui s'anomena fill del primer, es comprometen a tornar un deute pels diners que els va deixar Lampou (que podria ser el diaca del mateix nom documentat a Deir-el-Bala'iza) per comprar vi.

P.Bal 114

THOMAS₆ ΘΩΜΑΣ

Deir el-Hammam, Arsinoita, VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Thomas és el destinatari, com a membre d'una comunitat religiosa, d'una carta que li tramet Apa Philotheos fent relació, segons sembla del text conservat, a l'enviament d'un llibre de contingut dogmàtic. També són destinataris de la carta altres

diaques, Georgi, Petros, Mone, així com altres eclesiàstics designats amb el títol «apa». El remitent de la carta es refereix als destinataris com a «pare».

P.Fay.Copt 13=P.Lond.Copt 572

THOMAS₇ ΘΩΜΑΣ

Arsinoita, VIII-IX

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaça Thomas és esmentat en uns comptes en els que apareixen diversos professionals i, entre ells altres diaques. Per l'apunt que s'hi refereix no és possible determinar quin negoci jurídic n'era la causa.

P.Fay.Copt App

TITOUES Τιτουῆς

Hermopolita, 507?

Diaça διάκονος

Titoues, fill de Paulos, actua com a testimoni en un document de reconeixement de deute derivat del lliurament d'un carregament d'oli de rave. En el mateix document actua també de testimoni un altre diaça, Foibammmon, fill de Pena. És analfabet, perquè l'escriba, Aurelios Victor, fill d'Anoufis, diu expressament que escriu pels atorgants i pels testimonis, que no saben escriure.

P.Hamb 4.266=SB 28 16858=BGU 17 2688: BL XII 27

APF 48 (2002) p. 143-146.

TYRANNOS Τύραννος Demetriou Epoikon, Hermopolita, V
Diacas διάκονος τῆς ἐκκλησίας Ἐρμουπόλεως

Tyrannos apareix documentat en un rebut com a contribuent fiscal per un import de cinquanta-un mil talents.

PSI 1.43

VICTOR₁ Βίκτωρ (Afrodites Kome), <547
Diacas διάκονος

Victor figura com a destinatari en una relació enviada pels habitants d'Afrodito a l'emperadriu Teodora, en què es queixen de la conducta i les exaccions del *pagarca* Iulianos. La queixa està signada per nombrosos habitants de la ciutat, entre ells un diaca i propietari anomenat Georgios, fill de Psempnuthis. El diaca Victor probablement vivia a Constantinoble i tenia algun càrrec a la cort imperial; a ell i altres personatges, tractats de θαυμασιώτατοι, se'ls dirigeix la carta perquè la lliurin a l'emperadriu. El document pertany a l'arxiu de Diòscor.

P.Cair.Masp 3.67283: BL VIII 74, XI 53, XII 47

Rowlandson (1998), 20; ZPE 107 (1995) p. 100, nota 20; Zuckerman (2004) p. 49; Fournet (2008) p. 163-165.

VICTOR₂ Βίκτωρ Ibion (Antaiopolita o Hermopolita), VI
Diacas διάκονος

Apareix en un apunt d'uns comptes d'un paper del l'arxiu de Diòscor. És fill de Nesos. En el mateix paper apareixen apunts referits a altres diaques, Taurinos i Ionis, i un diaca anònim.

P.Lond 5.1673; V 59, IX 146

VICTOR₃ Βίκτωρ Oxiringuita?, VI-VII

Diacas διάκονος

Apareix en un apunt d'uns comptes en paper. En el mateix paper apareixen personatges laics, com dos notaris i un metge, religiosos, com Ama Tarau i Apa Isaak, i institucions religioses, com l'església παρὰ ποταμόν i el monestir d'Apa Filòxenos. En un cas es cita un hostal, ξενοδοχείον. No figura el concepte dels apunts comptables, excepte en un cas on es cita l'impost de la *naulia*

P.Lond 5.1762; VIII 193, X 108

P.Oxy LXVII 4618, nota 12.

VICTOR₄ Βίκτωρ Hermopolita, VII

Diacas διάκονος

Diacas esmentat com a deutor en una relació fiscal. A la mateixa relació apareixen un altre diacas, Phoibammon, lector i un prevere. La resta de personatges, són pagesos (γεωργός), vinyaters (ἀμπελουργός) pescadors (άλιεύς) i fusters (τέκτων). Fa pensar, doncs, en la relació fiscal completa d'una població, en la que hi figurarien, juntament amb la resta d'habitants, els clergues de l'església del lloc.

CPR 9.51: BL VIII 116, X 49, XII 59

VICTOR₅ Βίκτωρ Oxirinc, 614

Diacas διάκονος

El diacas, ja difunt a la data del document, és esmentat com a pare

de Ioseph, un lector de la *filoponia* de Sant Teodor, que celebra un contracte de treball amb un terratinent d'Oxirinc Flavi Apió, per fer durant un any les funcions d'administrador al seu servei. Al diaca Victor se'l designa, a més a més, com a εὐλαβής i εὐάγγελος.

P.Oxy 58.3958

VICTOR₆ Βίκτωρ Hermòpolis, 618/619 o 633/634

Diacas διάκονος

Apareixen esmentat en el registre fiscal d'Hermòpolis, conservat en un còdex. Figura a 34.2 17. El nom que figura a l'entrada del registre és Kale (Κάλη), nom indígena indeclinable, seguit de l'expressió ἀδελφοῦ Βίκτορος διακόνου. Probablement Victor sigui el pare del contribuent Kale, que devia ser monjo, atesa la denominació ἀδελφός que l'acompanya. A la mateixa entrada del registre es fa esment d'una germana, ἀδελφή, que podria ser una altra filla de Victor, monja, sense que se n'expliciti el nom, el patronímic ni cap altra dada.

P.Sorb 2.69: BL XI 253, XII 258

P.Eirene II, 21.4 nota; *BASP 41* (2004) p. 184; *APF 55* (2009) p. 94

VICTOR₇ Βίκτωρ ?, VII

Diacas διάκονος

Figura en una llista de noms, en la qual es fa constar expressament que signa amb dificultat. És germà de Pieos, prevere, fill de Phibios. En el mateix document apareix un altre diaca, Victor Peteus. Molts dels noms que figuren en el document van acompanyats del nom de la mare.

SB 6.9595

VICTOR₈ Βίκτωρ Afrodites Kome (Antaiopolita), 613-641

Diacas διάκονος

Victor, fill de Ioannes, figura com a testimoni d'un contracte pel qual Theodoros, fill de Makarios, juntament amb els seus nebots, ven part d'una casa a Enoch, fill de Psimanobet, a la seva germana Maria i al seu marit. El testimoni s'estén també al pagament de part del preu. En el mateix document actua de testimoni, en el mateix sentit, el diaca Apol·los, fill de Senuthios, així com un prevere de nom Enoch i altres testimonis.

SB 18.13320=P.Mich 13.665

CRIPEL 7 (1985); Gascou (2008) fig. 5.

VICTOR₉ Βίκτωρ Hermopolita o Heracleopolita, VII-VII

Diacas διάκονος

Figura com a intermediari en la subscripció d'un document del que només es conserva aquest fragment i per tant no permet tenir cap informació sobre el seu contingut. El nom del diaca porta l'epítet ἐλάχιστος.

Stud.Pal 3.576

VICTOR₁₀ Βίκτωρ Apol·lonòpolis Magna, 703-715

Diacas διάκονος

Figura esmentat en una carta privada enviada per Akhil·leus, un servent (δοῦλος) al pagarca, Papas? El contingut de la carta i la funció de Victor no es pot conèixer a causa del caràcter fragmentari del document.

P. Apoll 68

VICTOR₁₁ Βίκτωρ

Apol·lonòpolis Magna, 712-713

Diacas διάκονος

Figura esmentat en uns comptes en els que se li lliuren uns diners en concepte de la compra de provisions per a un enviament en vaixell.

P. Apoll 83: BL IX 8.

VICTOR₁₂ Βίκτωρ

Apol·lonòpolis Magna, 709

Diacas διάκονος

Figura esmentat en uns comptes en els que es fa esment de diversos pagaments. El nom de Victor va precedit de la preposició *ἀπό*, com si hagués fet un pagament a la persona que duia la comptabilitat.

P. Apoll 86

VICTOR₁₃ Βίκτωρ

Afrodites Kome (Antaiopolita), 715-716

Diacas διάκονος

Apareix en una entrada de la relació fiscal. És responsable, juntament amb altres, del cobrament dels impostos en una localitat el nom de la qual s'ha perdut. És designat com a metge (literalment, *ιατρει*; el document presenta abundants incorreccions gramaticals).

SB 20.15099=P.Lond 4.1419: BL V 56

VICTOR₁₄ Βίκτωρ

Apol·lonopolis, IV-VII

Diacas διάκονος

Figura com a testimoni en un rebut pel qual Paulos, un altre diaca, lliura 11 monedes d'or per la "diaconia" de la primera indicció.

O.Edfou 2.314

VICTOR₁₅ Βίκτωρ

Afrodites Kome (Antaiopolita), 552

Subdiaca ὑποδιάκονος

Victor, fill de Ioannes, subdiaca, és garantit per unes persones de les que s'ha perdut el nom davant dels *protocometes* d'Afrodites Kome. El papir és fragmentari i només s'esmenta que se'n garanteix la presència, però per la similitud formal amb altres casos, com el de *P.Cair.Masp 3.67328*, es dedueix que la seva funció era de vigilant rural, encarregat de la seguretat pública i d'altres treballs en benefici de la comunitat, durant un període d'un any; en aquest altre text, però, el diaca Ioannes és garant, no pas garantit. El document pertany a l'arxiu de Diòscor d'Afrodito.

P.Cair.Masp 3.67332: BL IV 15

ZPE 145,(2003) p. 239, nota 76; Palme (2004) p. 849 nota 42.

VICTOR₁₆ ΒΙΚΤΩΡ

Hermòpolis, Hermopolita, VIII

Diacas ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)

Victor, que s'anomena ell mateix ΠΕΛΛΑΧΙΣΤΟΣ, escriu una carta a un altre diaca, de qui s'ha perdut el nom, al qual tracta de ΠΕΥΛΛΒΕΣΤΑΤΟΣ.

CPR 2.175

VICTOR₁₇ ΒΙΚΤΩΡ

Hermopolita, VII

Diaça ΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

Victor, que s'anomena ell mateix ΠΕΛΛΑΧΙCΤΟC, reconeix un deute que ha contret amb un altre eclesiàstic, Apa Isak, a qui anomena «el meu germà» sense determinar quina funció eclesiàstica ostenta, i es comprometa a pagar-lo segons les condicions habituals.

CPR 4.75

VICTOR₁₈ ΒΙΚΤΩΡ

Hermopolita, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

El diaça Victor, fill de Kyril·los, que es designa a ell mateix com ΠΕΛΛΑΧΙCΤΟC, suscriu amb Febammon un contracte de reconeixement de deute per un préstec que ha rebut i es compromet a tornar-lo en les condicions habituals. Signa com a testimoni del document un altre diaça, de nom David.

CPR 4.85

VICTOR₁₉ ΒΙΚΤΩΡ

Hermopolita, VII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaça Victor, fill de Thomas, actua en un document de contingut econòmic el contingut del qual no es pot determinar. És possible que tingui relació amb el pagament del *demosion*. El diaça es refereix a ell mateix amb la denominació de ΠΕΛΛΑΧΙCΤΟC.

CPR 4.191=CPR 2.111

VICTOR₂₀ ΒΙΚΤΩΡ

Hermòpolis, VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Victor és el representant del *dikaion* del monestir de Sant Theodoros, del qual és administrador (ΦΡΟΝΙCΤΗC). En aquesta qualitat lloga a un altre diaca, de qui s'ha perdut el nom, una *arura* de terra de labor del monestir.

CPR 4.117

VICTOR₂₁ ΒΙΚΤΩΡ

Edfú, VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Victor figura en dotze rebuts d'oli lliurats per Severos, l'intendent de Papas, una persona important de la localitat, que distribuïa la mercaderia a diferents destinataris. No en tots els rebuts que esmenten Victor s'ha conservat el nom del producte, però en tots els que es conserva, és oli. Victor, el diaca, és el que lliura l'oli a l'intendent per a la seva posterior redistribució. Amb tota probabilitat, doncs, Victor era una persona dedicada a la producció d'oli i els rebuts ens testimonien la inserció d'aquesta unitat productiva en el mercat local. Tot i que no coincideixin amb cap òstrcon on s'hagi conservat el nom de Victor, és interessant destacar que l'oli no es destinava només a la població egípcia, sinó que també es venia als blemis, població nòmada i pagana de la regió de Núbia. El mot «oli» apareix en copte (ⲛⲉⲛ) i en grec (ἔλαιον). Igualment, existeixen rebuts per mercaderies diferents (vi, llegums), tot i que cap d'aquests productes no fou subministrat per Victor.

O.EdfouCopt 44; O.Louvre AF 12312; O.Louvre AF 12313; O.Louvre AF 12314; O.Louvre AF 12315; O.Louvre AF 12316; O.Louvre AF 12317; O.Louvre AF 12318; O.Louvre AF 12319; O.Louvre AF 12323; O.Louvre AF 12324; O.Louvre AF 12325

Wipzycka (1972) p. 172

VICTOR₂₂ ΒΙΚΤΩΡ

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Esmentat en una relació de persones, una de les quals podria ser una dona.

P.Bal 382

VICTOR₂₃ ΒΙΚΤΩΡ

Tebes, VI-VII

Diaça ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Victor està encarregat de la cura d'una comunitat o un santuari. En aquesta qualitat, se li adreça el bisbe Abraham, comminant-lo a ensenyar els fidels i a no negligir-ne les faltes, essent-ne responsable davant Déu si ho fa; el bisbe el tracta de fill. En una carta sobre òstracon, el remitent s'adreça, probablement, al bisbe, a qui anomena "paternitat" i al diaça Victor i tots els que estan amb ell, fent referència a una gerra de vi que li ha enviat per celebrar la Pasqua; Victor, doncs, formava part de l'entorn directe de la persona destinatària de la carta. És el destinatari d'una carta adreçada pel diaça Markos, que el tracta de "protector sant, paternal i amable"; en ella, Markos es compromet a obeir les seves instruccions, a fer labors d'artesanat (ΝΕΡΓΑCΙΑ ΝΣΟΒ ΝΤΕΧΝΙΤΗC), a anar-lo a veure uns dies determinats al monestir

(ΠΤΟΥ) i a complir els deures litúrgics en aquell lloc; és evident que Victor té una situació de preeminència. Dóna instruccions a Ioannes perquè el dissabte porti el seu fill Patape per a oficiar en una celebració litúrgica a Apa Papnoute, perquè els ecònoms han enviat a dir al diaca que el poble vol que celebri Patape. Victor és també el destinatari d'unes salutacions en una carta que un personatge que no esmenta el seu nom envia al seu "pare" Papas; de Victor també en diu "el meu pare", amb obvi sentit espiritual. Victor, amb Iordanes, també diaca, és esmentat en un document que recull una declaració, que no s'ha conservat, que va formular Iakob, fill de Pesynthios, fill de Panau davant Daniel, a l'església de Santa Maria.

O.Crum 58; O.Crum 104; O.Crum 106; O.Crum 290; O.Crum 323; O.Crum 481

Till (1962) p. 228.

VICTOR₂₄ ΒΙΚΤΩΡ

Tebes, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Victor apareix esmentat en un òstracon molt fragmentari, que possiblement contenia algun negoci jurídic atés que conté la fórmula *στοιχει* al final del text. El diaca Victor va intervenir-hi d'alguna manera, però només es pot llegir «a través del diaca Victor» (ΖΙΤΝ ΒΙΚΤΩΡ ΠΔΙΑΚ(ΟΝΟC)).

P.MoscowCopt 53

VICTOR PETEUS Βίκτωρ Πετεῦς ?, VII

Diacia διάκονος

Figura en una llista de noms. En el mateix document apareix un altre diaca, Victor, germà de Pieos, un prevere. Molts dels noms que figuren en el document van acompanyats del nom de la mare.

SB 6.9595

XABUL ΧΑΒΟΥΛ Arsinoita, VIII

Diacia ΠΙΑΚΟΥ

El diaca Xabul actua probablement de testimoni en un document de venda anticipada de vi. El document és fragmentari i està escrit en faiúmic.

CPR 4.91=CPR 2.61

XENOUTE₁ ΧΕΝΟΥΤΕ Antinoe, VII-VIII

Diacia ΧΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca Xenoute apareix esmentat en uns fragments papiracis heterogenis utilitzats per relligar un llibre. El fragment en què apareix podria haver pertanyut a un reconeixement de deute. No es pot determinar el paper de Xenoute en el document; possiblement en fos testimoni.

P.Yale Copt 2=P.Yale inv 1804

XENOUTE₂ ΨΕΝΟΥΤΕ

Bawit, Hermopolita, VIII

Diaça ΔΙΑΚΟΝ

El diaça Xenoute apareix com un dels destinataris de les ordres de lliurament pròpies del monestir d'Apa Apol·lo, a Bawit, encapçalades per la fórmula «El nostre pare que escriu al seu fill» (ΠΕΝΕΙΩΤ ΠΕΤΣΣΑΙ ΝΠΕΦΩΗΡΕ). En aquest cas, el superior del monestir encarrega al diaça Xenoute que lliuri deu lliures de llana a un home determinat, que li estendrà el rebut.

P.BawitClackson 43

XENOUTI₁ ΨΕΝΟΥΤΙ

Arsinoita, VIII

Diaça ΠΙΑΚΟΥ

Esmentat com part contractual en un document fragmentari, possiblement una compravenda. Se'l designa, juntament amb un altre diaça, Mena, com a servents de l'Incomprensible (ΝΕΧΕΜΠΩΦΩΗ [Π]ΛΤΟΥΣΩ). El document esmenta un tercer diaça, Severe, que actua en una altra condició.

CPR 2.15

XENOUTI₂ ΨΕΝΟΥΤΙ

Arsinoita, VII

Diaça ΠΙΑΚΟΥ

Actua com a testimoni en un contracte de lliurament ajornat de vi que celebren dos laics. En el mateix contracte figuren com a testimonis altres diaques: Paule i Iohannes, fill de Mena. El secretari (γραμματεύς) que ha escrit el document és també un diaça, Menas, que es refereix a ell mateix com ἐλάχιστος. La signatura del

secretari està en grec, la resta del document en copte faiúmic.

CPR 4.81=CPR 2.21

XENOUTI₃ ΞΕΝΟΥΤΙ ΣΕΝΟΥΘΙΟΣ Arsinoita, VII

Diacas ΠΙΑΚΟΥ

Signa un document amb el *zygostatos* de la ciutat pel qual es deixa constància que li lliura una quantitat en reemborsament d'un préstec. Es tracta d'un document fragmentari en copte faiúmic. La signatura de l'escriba està en grec, i també el títol a revers del document, que tradueix al grec el nom de Xenouti.

CPR 4.89=CPR 2.41

ZAKHAIOS ΖΑΧΑΙΟΣ Nobatia, Núbia, VIII

Diacas ΠΔΙΑΚΩ

Zakhaios, que signa com ΠΔΙΑΚΩ ΝΚΑΘΟΛΟΚΗ, actua de testimoni en un contracte de compravenda. També hi actuen altres personatges no eclesiàstics.

CPR 4.28

ZAKHARIAS₁ Ζαχαρίας Hermòpolis, V-VI

Diacas διάκονος

Apareix documentat en un rebut fragmentari, del qual hauria estat el cobrador. No actua directament, sinó a través del pronoeta.

Stud.Pal 3.245

ZAKHARIAS₂ Ζαχαρίας

Hermòpolis, VI

Diaça διάκονος

És ecònom d'un monestir. En aquesta qualitat lliura un rebut per la percepció de rendes eclesiàstiques al pronoeta «de les esglésies petites», anomenat Paulos, en forma de blat. Podria ser el mateix personatge que l'anterior.

Stud.Pal 20.215: BL VII 264, IX 348, X 272

CSBE 2, 28, nota 19

ZAKHARIAS₃ Ζαχαρίας

Hermòpolis, VII

Diaça διάκονος

Apareix esmentat en uns comptes, en els que es fa esment de diverses professions. El diaça figura com a intermediari del carrer de Santa Eufèmia. En el mateix document apareix esmentat el diaça Theodoros.

P.Lond 3.1028: BL IX 137, X 102

Mees (2002) 369

ZAKHARIAS₄ ΖΑΧΑΡΙΑΣ

Hermòpolis, VIII-IX

Diaça ΔΙΑΚΟΝ

Zakharias, fill de Iohannes, és diaça i *nomikos*, notari o jurista, de la ciutat de Sbeht. En aquesta qualitat, compona i és testimoni de l'acta de presa de possessió i jurament del càrrec de Xenoute, el superior del monestir d'Apa Mena situat a la mateixa ciutat, davant de l'assemblea monàstica. El paper de Zakharias ha estat «donar cos» (ΛΙΘΩΜΑΤΙΣΕ), a l'acta, no pas escriure-la

materialment, tasca de la que s'ha encarregat Petre, un prevere, a petició del mateix superior, que no sap escriure. Es refereix a el mateix com *elakhistos*.

SB Kopt 1.50

Schmidt, C. *Das Kloster des Apa Mena* a ZÄS 68 (1932).

ZAKHARIAS₅ ΖΑΧΑΡΙΑΣ

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Apareix esmentat a l'encapçalament d'un document jurídic fragmentari en què ell i altres persones, entre elles els diaques George i Theodoros, actuen en nom de tot el poble.

P.Bal 154

ZAKHARIAS₆ ΖΑΧΑ(ΡΙΑC)

Bawit, Hermopolita, 842

Diaca ΔΙ(ΑΚΟΝ)

Zakharias, diaca, fill de George, és testimoni en un contracte pel qual Makare, fill de Paheu, i els sus fills Theodore, Annoubion i Merkoure, cedeixen a títol vitalici a Paulos, el prevere, i al seu germà Petros, un habitatge que al seu torn havien adquirit també a títol vitalici de l'arximandrita del monestir. La *diakonia* tornarà a adquirir la possessió de l'habitatge a la mort dels dos cessionaris. Signen com a testimonis un grup de persones, entre elles uns altres cinc diaques (Paulos, Petros, Stephanos, Patermoute i Pni) dels quals un (Petros) era al seu torn fill d'un altre diaca (Hor).

P. BL Or 6204

ZOEILOS Ζωείλος

Hermopolita, VII-VIII

Diacas διάκονος

Figura en un rebut del *demosion* com a representant de l'església de Sant Teodor dels ἀγοραῖοι, en nom de la qual efectua el pagament.

P.Laur 3.88=SB 28.17162

ZPE 38 (2002) p. 154-156

FRAGMENTARIS

JANIA]ΑΝΙΑ

Tebes, VII-VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)

El diaca actua de testimoni, juntament amb un prevere, en un contracte molt fragmentari que es referia a un camell i a un determinat treball.

O.Vind.Copt 43

ANTOJNINOS]νῖνος

Hermòpolis, mitjan V

Diacas διάκονος

El nom és incert, perquè apareix només la part final, malgrat que probablement sigui Antoninos. Un altre Antoninos, caixer, signa el document on apareix. Identificat clarament com diaca, sembla que actuava com a intermediari en el pagament de l'annona militar.

BGU 17.2709

Figura en una llista de pagaments per blat dels ἱερουργοί, probablement com intermediari. A la mateixa llista hi figura un altre diaca, Bes, un prevere, Melas, un lector, Phibios, i altres persones designades amb nom i patronímic.

P.Vind.Worp 21: BL X 283

DE[Δε[Antaiopolita, 430
Diacas διάκονος

El diaca figura com a receptor d'un préstec en diners, juntament amb una altra persona, probablement amb finalitat agrícola. Segons resulta de la subscripció de l'escriba, és analfabet.

P.Herm 59: BL VIII 150, X 86

DIOSK() ΔΙΟΣΚ() Arsinoita, VIII
Diacas ΠΑΔΙΑΚΟΝ

Apareix esmentat en un document fragmentari en què possiblement es tractava del pagament d'un salari (βεκη). El nom apareix abreujat.

CPR 2.180

DIOSKO[Διοσκω(?, VII
Diacas δι(

Probablement Dioskoros fill de Philotheos. Tanmateix l'editor no restitueix el mot διάκονος a partir de les lletres δι conservades, com sí que fa en altres casos. Figura esmentat en uns comptes de procedència i naturalesa desconeguts. En els mateixos comptes

figuren altres diaques: Thomas, Iustos, Sol[..] i Staurakios.

Stud.Pal 20.242: BL VIII 473/474, XII 278

DO[Δω[-ca.?-]αρίου Hermòpolis, 485
Diacas? διάκονος(?)

El possible diaca, perquè no és segur que ho fos sinó la conjectura de l'editor, apareix fent de testimoni en un contracte d'arrendament rústic pertanyent probablement a l'arxiu de Taurinos.

BGU 12.2157: BL VIII 53

PHOIB() Φοιβ() Alexandrou, Arsinoita, VI
Diacas διάκονος

Apareix esmentat com emissor d'un rebut de cobrament del *demosion* del poble d'Alexandrou, al *nomós* arsinoita. El pagament l'efectua un altre diaca, Andreas.

Stud.Pal 3.609: BL X 262

Tyche 8 (1993).

HIER() ἱερ() Arsinoita?, VI
Diacas διάκονος

El diaca és també venedor d'oli (ἐλαιοπράτης). Se li adreça una lletra perquè pagui per unes robes i altres efectes (calçat?) gastats.

Stud.Pal 8.1027

KOL·LUTHOS? Μαξι... [Κο]λλ(οὔθω) ?, V

Diaça διάκονος

El nom del diaça està mal conservat, potser es deia Kol·louthos. Rep l'encàrrec d'una persona anomenada Georgios de fer un pagament en diners a favor d'un noi o un servent anomenat Ioannes.

Stud.Pal 20.197

SPP 8 971

L(EON)TI λ[ΕΟΝ]ΤΙ Arsinoita, VIII

Diaça ΔΙ(ΑΚΟΝΟΣ)

El diaça Leonti (una possible reconstrucció del seu nom) forma part d'un grup de persones que pacten amb un tal Elies la cessió del treballador Zed i paguen al primer el seu salari. El document està escrit en copte faiúmic, llevat de la data i part de les signatures, que estan en grec.

CPR 4.169=CPR 2.140

ΙΜΦΑΙΟΣ Ιμφαιος Afrodites Kome, VI

Diaça διάκ(ων)

El diaça és esmentat al peu d'un document que conté el testimoni del lliurament d'uns documents o libels per a llur custòdia fins que se celebri un judici. Podria haver-ne estat testimoni o escriba.

SB 16.12371: BL XII 214

Feissel – Gascou (2004) p. 191; BIFAO 81 (1981) fig. LXIV

]MON]μων ? , VI

Diacas? διάκ(ων)

Tot i que la restitució de l'editor apunta a que es tractava d'un diaca, és encara dubtós. En tot cas, és el remitent d'una carta a un altre personatge desconegut, però amb autoritat eclesiàstica, atès que se li adreça com a «pare». En aquesta carta li proposa trobar-se per tractar alguns afers després de la sembra i li demana que vengui dues camises (κολόβιον), que li ha donat amb aquest propòsit.

P.Iand 6.102

NAR() Ναρ() Arsioniton polis, 702

Diacas διάκονος

Fill d'apa Kouthios. Apareix com a garantit un contracte de garantia fragmentari.

CPR 10.136

]OE]οε Hermòpolis, VIII-IX

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca, de qui s'ha perdut el nom llevat de les darreres dues lletres, i encara dubtoses, apareix esmentat en un document adreçat al *dikaion* d'un monestir en relació amb una emfiteusi. Probablement el diaca fos l'emfiteuta. Apareix esmentat una segona vegada, sense cap referència al nom, per la qual cosa fóra possible que es tractés d'una segona persona.

PKUR[...]S Πκουρ[...]ς Kel·lis, 352

Diaça διάκονος

Signa, juntament amb altres personatges, entre ells un prevere, una declaració davant del *dux* de la població de Kel·lis, el contingut de la qual s'ha perdut; per les darreres línies conservades es pot deduir que es referia a un fet en el que va intervenir un prevere de l'església catòlica anomenat Uonsis i en què hi va tenir part la malevolència d'un personatge anomenat Atre. El diaca és analfabet i un altre ha d'escriure el seu nom per ell.

P.Kell 1.24: BL XI 100

POUS[ΠΟΥΣΣ[Asphynis, Latopolita, 1246?

diaca, ΔΙΑΚ(ΟΝ)

Pouss[, diaca, és el fill del també diaca Poussourour, el qual és també germà d'un personatge anomenat Paulos[. Ambdós, Paulos i Pous[signen com a testimonis en el contracte matrimonial entre Paixair, diaca, fill del prevere Poulfaraq, fill de l'escriba Stauros, i Seth Alpaha, filla del diaca Pouhalip i germà de Poulfaraq. El casament es celebra amb un contracte estès davant del bisbe Abraham. Paixaeir ha portat per la seva banda alguns fidels, preveres i diaques. En el contracte es pacta el dot. Signen com a testimonis el diaca Pouhalib, fill de Nantias, prevere, el diaca Pous[], fill del diaca Poussour, el diaca Poushak, fill del diaca Pisente, que ha estat qui ha requerit l'escriba, així com els preveres Gabriel, fill del diaca Pamilihel, George, fill de David també prevere, i Stauros, fill de Mou[.

SB Kopt. 4.1801

Thomson (1912) p. 173-179 i 296-297

PSE[ψε[Petemut, Tebaida, VII-VIII

Subdiaca εΥΠΟΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Fill de Paulos. A petició de la declarant, fa d'escriba i testimoni en una declaració consignada en un òstracon per la que Ankerontse, de Petemut, es compromet a no reclamar un deute de Netom. El diaca és també de Petemut.

O.Brit.Mus.Copt Pl LXXVIII 2

JS]ς Hermòpolis, 491

Diaca διάκονος

Un diaca del qual se n'ha perdut el nom, reconeix en un document un deute en blat a favor d'un personatge del qual també s'ha perdut el nom. La mare del diaca es deia Heraís.

P.Flor 1.94

Pap.Flor. XXX, Tav. CXLI; Cavallo (2008) p. 130

JS]c Hermòpolis, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca, de qui s'ha perdut el nom, fa de testimoni en un contracte de lloguer (μίσθωσις) que inclou entre les seves rendes els fruits d'una propietat d'una església. El diaca rep es refereix a si mateix com *elakhistos*.

P.Lond.Copt 1022

SENOUTH() Σενουθ() Arsinoïta, IV-VII

Díaca διάκων

Apareix esmentat en un rebut fragmentari, probablement com lliurador del document. Se'l caracteritza com a díaca de la gran església, διάκων μεγάλης ἐκκλησίας.

SB 1.4936

SOL[Σολ(? , VII

Díaca δια(κόνου)

A la primera edició es va proposar una restitució del nom com Apol(..). Figura esmentat en uns comptes de procedència i naturalesa desconeguts. En els mateixos comptes figuren altres diaques: Thomas, Iustos, Sol[..] i Staurakios.

Stud.Pal 20.242: BL VIII 473/474, XII 278

SOLOM[] Σολομ[] Arsinoïta, VII-VIII

Díaca διάκονος

Apareix esmentat en una relació de contribucions corresponents a pobles i propietats rurals. En el llistat apareixen noms musulmans.

Stud.Pal 10.80: BL XII 271

STRA()PSOS Στρα.ψος Siene, 611

Diacas, διάκονος

El diaca actua com a testimoni en un contracte de préstec en què Flavios Patermuthis, soldat de la cohort elefantina i mariner, juntament amb la seva esposa, Aurèlia Kako, declara haver rebut en préstec del mariner Aurelios Ioannes, fill de Pityron, quatre monedes d'or per les seves necessitats, que es comprometen a tornar puntualment.

P.Lond 5.1736: BL XI 121

Pap.Eleph.Eng. (1996) D51; Diethart-Worp (2008) p. 93

TE[Tε(?, VI-VII

Diacas, διάκονος

És esmentat en un paper que conté pagaments relatius a διπλᾶ, gerres d'emmagatzemament que normalment contenien vi, però també s'usaven per conservar peix o carn. El diaca Te() actua a través Philoxenos, en relació amb sis gerres. En el paper intervé també un altre diaca de nom Pamouthios.

P.Mich 15.744

Harrauer (2010), 459s. Núm. 259, fig. 245

]TE]Tε Hermopolita, VII

Diacas ΔΙΑΚΟ(NOC)

El diaca, de qui s'ha perdut la primera part del nom, fill de Victor, de la ciutat de Xmoun, actua probablement de testimoni en un contracte de divisió de béns que s'han conservat fragmentàriament. El diaca s'aplica a si mateix l'epítet

ΠΕΙΘΑΧΙΣΤΟΣ. En el mateix contracte actua, possiblement també com a testimoni, el subdiaca Anouf.

CPR 4.181=CPR 2.39

ΙΤΕΣ ΙΤΕΣ Elefantina, IV
Diacas διάκονος

Figura, amb el nom fragmentari, en un òstracon d'Elefantina que conté uns comptes.

P.Eleph.Wagner 1.367

ΙΥ ΙΥ Oxirinc, abans de 566
Diacas διάκονος

Apareix esmentat en una relació de pagaments. Les persones són designades normalment per la seva professió i els pagaments poden ser en espècie o en metàl·lic. En el cas d'aquest diaca, el pagament era en diners. El document pertany versemblantment a l'arxiu dels Apions.

P.Oxy 16.1912: BL VIII 251, IX 191, X 144, XI 155
Hickey (2012), 175

ANÒNIMS - COL·LECTIUS

ANÒNIM ₁ Trimitis, Oasi Magna, IV
Diacas διάκονος

Sembla ser l'autor d'un òstracon datat a Trimitis, Oasi Magna, entre 350 i 370; es cita un altre personatge anomenat Horos. No hi

ha cap traça que permeti conèixer el contingut del text.

O.Trim 269

ANÒNIM ₂ Licòpolis o Hermòpolis Magna, 390

Diacà δίακονος

El diaca, de qui s'ha perdut el nom, apareix formant part del tribunal episcopal del bisbe Plusianos en el judici d'una monja anomenada Taesis, a qui els hereus d'un home anomenat Bessarion acusen d'haver robat uns llibres cristians.

P.Lips 1.43 = Chrest.Mitt 98 = FIRA III 183: BL X 95

Rowlandson – Bagnall (1998) p. 58

ANÒNIM ₃ Alexandria, 335

Diacà

Una carta de Kal·listos a Apa Paeion i Patabit, escrita des d'Alexandria a l'Alt Egipte, probablement Cinòpolis, ens dóna notícia dels esdeveniments succeïts a la capital per causa del cisma meleciana, que van comportar violències i expulsió de bisbes. Entre ells, se cita un diaca, procedent de fora de la ciutat, que fou tancat a la presó (l. 44). El document correspon a l'arxiu de Pageus o Apa Paieus, que era meleciana, raó per la qual es pot pensar que també ho eren el remitent i els destinataris de la carta; es possible que també ho fos el diaca que fou empresonat, tot i que no s'indica expressament.

P.Lond 6.1914

Winter (1933), S. 174-175; AncSoc 32 (2002) p. 337-352; Kongr. XXII, p. 605-618; Tyche 16 (2001) p. 103-105

ANÒNIM ₄

Oxirinc, IV

Diaques διακῶνοις

Leon, un prevere, es dirigeix a una comunitat de preveres (συνλιουργοί) i diaques de la ciutat per recomanar-los Ammonios, anomenat "germà".

P.Oxy 8.1162 = Naldini, Cristianesimo 50: BL VIII 242

Ghedini (1923) p. 163, núm. 22

ANÒNIM ₅

?, IV

Diacas

Apareix com a signatari d'un document jurídic fragmentari. No es pot determinar ni el negoci de què es tractava ni la funció que hi desenvolupava el diaca. Tot i així sembla que hi participaven altres clergues i tenia relació amb l'Església.

P.Strasb 7.638: BL X 257, XI 256

ANÒNIM ₆

Elefantina, IV-V

Diacas

Es tracta de quatre diaques anònims que figuren en una llista de personatges. A la mateixa llista apareixen uns altres dos diaques dels que es conserva el nom, Paam i Isaias, Hi figuren també dos preveres, un personatge anomenat Kyros, designat com ἀδελφός i acompanyat del títol ἄπα i un altre que també porta aquest títol. L'editor identifica el document com a llista de clergues, si bé hi ha dos persones més que no porten cap identificació en aquest sentit.

P.Eleph.Wagner 1.372

ANÒNIM₇ Hermòpolis, 476

Diacas δίακονος

El diaca, el nom del qual s'ha perdut, actua com a testimoni en un contracte de lloguer de terres de labor. Aquest document correspon a l'arxiu de Taurinos.

BGU 12.2151: BL VIII 52

ANÒNIM₈ Oxirinc, V

Diacas

Uns preveres, diaques i altres de la ciutat d'Akoutos es dirigeixen a un prevere, Philoxenos, per confirmar-li el pagament d'uns interessos o fruits, en part, en vi. Es tracta d'un col·lectiu de diaques.

P.Oxy 56.3863

ANÒNIM₉ Leukion, V-VI

Diacas

En el verso que només conserva dues línies d'escriptura s'esmenta un diaca, que podria ser el destinatari. En el recto hi ha un rebut fiscal.

P.Iand 3.38v

Tyche 20 (2005) p. 108, nota 5.

ANÒNIM₁₀ Oxirinc, V-VI

Diacā διακόνου

En un fragment de pacte o contracte es cita un diaca probablement com a pare d'un dels contractants. No es conserva el nom ni del diaca ni del seu fill.

P.Iand 3.41

ZPE 147 (2004) p. 164

ANÒNIM₁₁ Hermòpolis, V-VI

Diacā διακόνου/

El diaca, el nom del qual s'ha perdut, actua com a intermediari en un pagament de blat. Té la funció de ὑποδέκτης.

Stud.Pal 8.958

ANÒNIM₁₂ Ptolemais Euergetis?, Arsinoita, III

Diacā διάκονι

El diaca, del que no s'ha conservat el nom, però que es caracteritza com a διάκονι τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, intervé en un contracte entre una senyora anomenada Aurèlia i un home anomenat Aurelios Paulinos, relatiu als béns que ella havia rebut per herència. A causa de la mutilació del document no es pot determinar amb exactitud la natura del contracte. Hi ha la possibilitat que Aurelios Paulinos sigui el nom del diaca; si fos així, seria la part contractant.

CPR 1.227: BL VIII 100, X 46

ANÒNIM₁₃ Karanis?, Arsinoita, III

Diaça? διάκωνα

La referència es troba en una carta privada relativa al treball als dics segons està ordenat per l'estrateg. Al final s'encomana al destinatari que ho faci exposar als πρεσβύτεροι κατὰ τὸν διάκωνα i més tard que faci que els mateixos πρεσβύτεροι en deslliurin el διάκωνα. Malgrat que no hi ha cap referència religiosa i que es tracta d'un text del segle III, quan el cristianisme no era oficial, el fet que esmenti conjuntament πρεσβύτεροι i διάκων fa pensar que es pugui tractar de persones la jerarquia eclesiàstica cristiana.

P.Hamb 4.259

Harrauer (2010), Textband, p.373f, núm.182, Id. Tafelband, XX, làmina 167

ANÒNIM₁₄ Kel·lis, Gran Oasi IV

diaca ΟΥΛΙΑΚΩΝ

Apareix esmentat en una carta que Makarios adreça a Matheos, en copte, en un context maniqueu. Segons ens diu la carta, el diaca, del que se n'ha perdut el nom, solia disputar amb Makarios.

P.Kell.Copt 19

ANÒNIM₁₅

Heracleopolita, V

Diacas διακ()

Tot i que la denominació és fragmentària i que l'editor no l'ha restituïda, si la lectura és bona sembla evident que un diaca va escriure o va signar un paper que recull els pagaments en blat d'almenys tres establiments agrícoles. En el mateix paper apareixen esmentats els diaques Onnofris i Paesis.

P.Mich 15.732: BL VIII 219

Sijpesteijn (1979) p. 47-51, làmines V, VI

ANÒNIM₁₆

Karanis, Arsinoïta, 439

Diaques διακόνοις

Els diaques de Karanis apareixen esmentats com a destinataris d'un document que estableix drets d'aigua. De fet, els destinataris són els preveres, els diaques i "els restants petits i grans del poble de Karanis". Els autors del document, que apareixen designats en nominatiu al principi del document, estableixen els seus drets sobre una cisterna i en prohibeixen l'ús a tercers, amb una seriosa amenaça d'apallissar l'infractor. Els destinataris, preveres, diaques i restants petits i grans, apareixen designats genèricament en datiu. Tanmateix el document conté nombrosos errors gramaticals i sintàctics; entre altres coses, probablement per descuit de l'escriba, l'esment dels preveres en datiu interromp la relació de titulars del dret i autors del document, de manera que entre els "preveres" i els "diaques" apareixen els noms en nominatiu d'Asem, Isaak, Paieus, Sabinos i Sòcrates. En qualsevol cas, el document posa de manifest la posició representativa que els clergues ordenats, tant en grau de prevere com de diaca, ocupaven en el poble, fins el punt que la resta

d'habitants queda prou descrita amb els adjectius "petits i grans".

P.Haun 3.58 = SB 14.11357: BL X 83-84

Bülow-Jacobsen - Ebbesen (1971) p. 27

ANÒNIM₁₇

Hermòpolis, 545 – 560

Subdiaques ὑποδιάκονοι

Figuren com a testimonis en un contracte en què Apol·los, fill de Taurinos, i Victor, fill de Ioannes, del poble de Fby, confessen haver rebut el preu i es comprometen a lliurar un carregament d'herba seca o palla al ripari d'Hermòpolis. El document prové de l'arxiu de Taurinos. Un dels subdiaques, almenys, era fill d'Oruonkhis. En haver-se'n perdut els noms, no sabem llur nombre.

BGU 12.298: BL VIII 54, IX 31

ZPE 145 (2003) p. 237, nota 49; Cavallo-Maehler (1987) p. 63; cf. P.Horak 9,6-7 nota.

ANÒNIM₁₈

Hermòpolis, VI

Subdiaca ὑποδιάκονος

El nom se n'ha perdut. Fa d'escriba en un document en què el diaca Paulos, fill de Phoibammon, *pronoeta* de l'Església d'Hermòpolis, lloga una casa de la seva propietat a Phoibammon, fill de Victor, per dues *queràties* d'or anuals. El llogater és analfabet.

BGU 12.2189

ANÒNIM₁₉

Oxirinquita, 520/535/550

Subdiaca ὑποδιάκονος

Subscriu, donant-hi la conformitat, un document en què un altre subdiaca, Aurelios, fill de Ioannes, figura com a garant del seu sogre, Philoxenos, fill de Serenos, en un préstec de dues monedes d'or.

PSI 8.964: BL VIII 404, XI 249, XII 253

Diethart – Worp (1986) p. 87; Tyche 21 (2006) p. 8.

ANÒNIM₂₀ Afrodites Kome, 21 d'agost de 542

Diacā δiákovos

Diacā i monjo del monestir de la Metanoia, situat al nomos Antaiopolita. Duu el títol d'*abba*. Transporta blat, com a pagament de l'impost del *comes* Ammonios, en un vaixell del monestir. Figura en un llibre de comptes del *comes* Ammonios, que formava part de l'arxiu de Diòscor. En el mateix papir apareixen els diaques Anastasios i Iskhyrion fent la mateixa funció; és molt probable que es tracti d'un d'ells.

P.Cair.Masp. 3.67347; BL VIII 75, IX 46, X 36

ANÒNIM₂₁ Ibion (Antaiopolita o Hermopolita), VI

Diacā δiákovos

Apareix en un apunt d'uns comptes d'un papir del l'arxiu de Diòscor. No consta el nom, si bé podria tractar-se de Taurinos, que apareix esmentat immediatament abans i després, o bé de Ionis o Victor que figuren al mateix papir. Pertany a l'arxiu de Diòscor.

P.Lond 5.1673; V 59, IX 146

ANÒNIM₂₂

Arsonoita, VII-VIII

Diacas διακώ[v]ου

El diaca anònim apareix com a encarregat de la recaptació d'impostos d'una localitat de la que també s'ha perdut el nom en un paper que recull una relació de localitats i pagaments. En el mateix paper apareixen dos altres diaques fent la mateixa funció, Georgios, responsable del poble de Straton, i Khael, per una localitat de la que s'ha perdut el nom. S'esmenten noms musulmans.

Stud.Pal 10.74: BL VIII 454, XII, 271

CPR XXIII, p. 88 ss.

ANÒNIM₂₃

Arsonoita, VI

Diacas διακώ[v]ου

Es conserva en un rebut fragmentari. El diaca rep el tractament de θεοφιλέστατος.

*Stud.Pal 3.102***ANÒNIM₂₄**

Arsinoita, VIII

Diacas δι(ακόνου)

Figura en un rebut de l'impost de l'embole molt fragmentari, que no permet deduir el paper que hi tenia. En el mateix rebut, entre altres persones, s'esmenten dos diaques més, un anomenat Phoibammon i un altre Thomas.

Stud.Pal 10.179

ANÒNIM₂₅

Arsinoïta, 657 o 658

Diaca διάκ(ονος)

Un diaca de qui s'ha perdut el nom, fill de Gerontios, actuà com a testimoni en un contracte de lloguer fragmentari del que era part un altre diaca, Kometas, fill d'Ammon, diaca de la Santa Església.

BGU 1.312

CSBE, p. 48; Tyche 18 (2003) p. 55.

ANÒNIM₂₆

Herakleòpolis, VIII

Diaca διάκονος

Aquest diaca, de qui s'ha perdut el nom, era fill de Senouthios i diaca de l'Església d'Herakleòpolis i en aquesta condició signa com a testimoni una declaració jurada que ens ha arribat de forma fragmentària, per la qual una persona declara haver comprat uns béns i no pas tenir-los com a penyora. Al mateix document hi figura com a testimoni un altre diaca, Severos.

Stud.Pal 3.343: BL VIII 439, IX 334

Diethart-Worp (2008) fig. 21

ANÒNIM₂₇

?, VI

Diaques διάκονοι

Apareixen, juntament amb Phib, com a destinataris d'un escrit relatiu a un pagament. El document s'adreça a Phib σὺν ἄλλοις διακόνοις, cosa que fa pensar en una comunitat o un grup de diaques que actua corporativament. Phib és tractat de germà (ἀδελφός), cosa que remet a un ambient monàstic. En el document es comunica a Phib i els altres diaques un pagament relatiu a aliments efectuat per

Andronikos, a través d'un tal Iakob, que és el remitent.

P.Leid.Inst 73=P.Lugd. Bat. 25 73

ANÒNIM₂₈ Oxirinc, VI

Diacas διάκονος

Phoibammon, fill d'un diaca anònim, apareix en una llista de persones del poble de Spania obligades a reparar un propietari d'aquest poble, Kyriakos, prevere i μείζων, i al seu germà, a conseqüència d'un robatori que han sofert a casa seva. El document conté primer una relació de les coses robades i llur valor i posteriorment una relació dels obligats a reparar i la contribució que pertoca a cadascú, sense que quedi especificada la causa que motiva aquesta obligació, que sembla estendre's a tots els propietaris el poble. En el mateix document apareix un altre Phoibammon, que en aquest cas és ell mateix diaca.

P.Oxy 16.2058: BL VIII 253, X 146, XI 159

ZPE 123 (1998), 112 (1996)

ANÒNIM₂₉ Arsinoita?, 584 o 599

Arxidiaca ἀρχιδιάκονος

Figura en un rebut pel qual es deixa constància del pagament per l'extracció de 45 *naubies* (mesures de volum de terra) en ocasió dels treballs d'endegament dels dics. El destinatari del rebut és l'arxidiaca, de qui s'ha perdut el nom, i els treballs han estat realitzats pels *potamites* sota la direcció d'un *epistates*. És probable, doncs, que la intervenció de l'arxidiaca es degué a que els treballs fossin en terra eclesiàstica. En aquest cas,

possiblement tenia una funció econòmica en l'administració eclesiàstica.

CPR 6.10: BL VIII 105, X 47

ZPE 94 (1992) p.115

ANÒNIM₃₀ Arsinoiton Polis, 577

Diacas διακόνου

El diaca, de qui no es conserva el nom, és esmentat com a pare d'un dels contractants en un document molt fragmentari, que no permet determinar la naturalesa del negoci que recullia. El fill del diaca era bataner (βαφεύς).

CPR 10.124

ANÒNIM₃₁ ?, VI

Diacas διακόνους

Apareix esmentat un col·lectiu de diaques, juntament amb els preveres i els germans, al final d'una carta que un eclesiàstic remet a un bisbe, amdós desconeguts. El remeitent dóna al bisbe l'encàrec d'abraçar els diaques al final de la carta.

P.Berl.Zill 14

ANÒNIM₃₂ Afrodites Kome, VI

Diacas διάκονον

Apareix esmentat en un document fragmentari, on se li dóna el tractament de εὐλαβέστατος. Aquest diaca rep en enfiteusi quatre arures de terra, per un període de temps que no s'ha conservat,

ANÒNIM₃₅

?, VI?

Subdiaques τοῖς ὑποδιακ(όνοις)

Apareix en una relació relativa a la distribució de vi a favor de diversos setze eclesiàstics. La relació sembla redactada en ordre jeràrquic. Els darrers en la relació, són els subdiaques, per darrera del «prevere del lloc» i de l'«ostiari del lloc». En canvi, l'arxidiaca i el deuterodiaca l'encapçalaven, precedits només per l'arxiprevere.

P.Iand 8.154

ANÒNIM₃₆

?, 509

Diaça διάκονος

S'esmenta el diaça del *martirion* d'Apa Kyril·los en un document que només conté aquesta referència.

P.Lond 3.1307

ANÒNIM₃₇

Hermòpolis, 554

Subdiaca ὑποδιάκονος

El subdiaca, de qui s'ha perdut el nom, apareix juntament amb un prevere anomenat Victor com a part en un contracte mitjançant el qual lloguen unes terres de conreu i es comprometen a pagar una renda en fruits. Ambdós, prevere i subdiaca, són agricultors (γεωργοί) de professió, segons fa constar el mateix document.

P.Lond 5.1765: BL VII 92, VIII 193, X 108

ZPE 145 (2003) p. 240 nota 93

ANÒNIM₃₈

Hermòpolis, 594-595?

Diacas διάκονος

Aquest diaca, de qui no es conserva el nom, està testimoniats en un paper molt fragmentari. Això no obstant, ens permet conèixer que el diaca era metge de professió (ίατρός), que contractava amb alguna autoritat eclesiàstica, atès que s'hi dirigeix com ἡ σὴ ἀδελφότης, que ho feia acompanyat de la seva germana Thaumasia i que probablement l'objecte del contracte era una antiga instal·lació de producció de vi (παλαιὸς λάκκος).

P.Lond 5.1898: BL VIII 194

ANÒNIM₃₉

?, VI

Diacas διάκονος

Aquest diaca, de qui el paper no esmenta el nom, actua d'intermediari en un pagament recollit en una relació de despeses relacionades amb subministraments a l'exèrcit.

P.Mich 15.742

ANÒNIM₄₀

Afrodites Kome, VI

Diacas? διάκο(v)

Es tracta del remitent d'una carta que l'editor proposa que fos un diaca a partir de l'expressió διακο(v) que apareix en el remitent. La carta, de la que han desaparegut el principi i el final de les línies, fa referència a diversos assumptes de tipus econòmic, entre ells el treball agrícola, el pagament als assalariats del remitent i també qüestions relacionades amb uns lladres i robatoris.

P.Ross.Georg 3.16: BL X 167, XI 187
CPR XXX, p. 225, línia 13 nota.

ANÒNIM₄₁ Hermopolita, primera meitat VII
Diaça διάκονος

El diaça, de qui s'ha perdut el nom, actua com a testimoni en un contracte de lloguer de terres i instal·lacions de producció de vi entre uns agricultors i l'administració d'un monestir (τὸ δίκαιον).

P.Strasb 8.755: BL IX 330, XII 263
ZPE 151 (2005) p. 147s.

ANÒNIM₄₂ Hermòpolis, 544 o 599
Subdiaça ὑποδιάκονος

El subdiaça, fill d'Ammonios, actua com a testimoni en un contracte de lloguer d'un estable que subscriuen dues persones, una d'elles, el llogater, és Yperekhios, prevere, fill de Dorotheos, i el propietari és Flavios Germanos, a qui es dóna el tractament de λαμπρότατος.

SB 8.9932: BL VIII 357, IX 267, X 203
ZPE 145 (2003) p. 237, nota 41.

ANÒNIM₄₃ Oxirinc?, VI
Diaça διάκονος

El diaça, de qui s'ha perdut el nom, lloga un taller dintre de la ciutat, probablement Oxirinc.

SB 20.14110

Aegyptus 70 (1990) fig. 5, p. 16

ANÒNIM₄₄

?, VI

Diacas διάκονος

El diaca, que alhora és metge (ίατρός) lliura un rebut per un lloguer. El document no permet saber si ho feia a títol de propietari o com a representant d'una institució eclesiàstica, ni si es tractava d'un immoble urbà o rústic.

Stud.Pal 8.789: BL IX 337

ANÒNIM₄₅

Hermopolita, VI

Diacas διάκονος

El diaca lliura un rebut per la recepció d'una quantitat probablement de vi. El document és fragmentari i no permet saber si ho fa a títol personal o com a administrador eclesiàstic.

Stud.Pal 8.1279

ANÒNIM₄₆

Arsinoita, VI-VII

Diacas διάκονος

El diaca, διάκονος άγίας καθολικης εκκλησίας, signa un contracte pel qual es compromet a pagar una partida de vi que li serà lliurada en un moment futur. És remarcable el fet que el diaca no sàpiga escriure, car l'escriba, Aurelios Ioustos, fa constar expressament que ho ha escrit per ell, que no en sap, άγραμμάτου όντος.

SB 1.4675: BL VIII 313

Mees (2002), 378; P.Eirene II 28-29 Introducció, nota. 1.

ANÒNIM₄₇ Tebes, VI-VII

Diacas διάκονοι

En un fragment de text, possiblement una carta, s'esmenten uns diaques. També s'esmenta un *scriniarius*.

SB 4.7482=P. Mon. Epiph. 629

ANÒNIM₄₈ Apol·lonòpolis, VI-VII

Diacas διάκονος

En uns comptes militars d'Apol·lonòpolis apareixen esmentats dos diaques (o dues vegades el mateix). Hi ha dos personatges, el *vicarios* d'Hermòpolis i un *cartularios*, dels que es fa constar que actuen en nom dels diaques.

SB 6.6913: BL IX 263, XI 209, XII 199

BIFAO 98 (1998) p. 186-189

ANÒNIM₄₉ ?, VI-VII

Diacas διάκονος

Aques diaca només consta per l'adreça d'una carta, perduda pel que fa al text, la qual es dirigeix als pares del remitent, Petros i Routh, i als seus germans, Ioannes i el diaca, que no és esmentat pel nom.

SB 10.10291

FBSM 8 (1967) p. 104

ANÒNIM₅₀

Hermòpolis, VII-VIII

Diacas διάκονος

El diaca, de qui s'ha perdut el nom, estén un document deixant constància que ha pagat l'impost del *demosion* que ha recaptat pel sant lloc (ἅγιος τόπος). En el mateix document jura haver pagat la quantitat deguda i s'obliga a pagar el doble en cas que manqui alguna cosa.

P.Laur 3.117

ANÒNIM₅₁

Hermopolita, 643-644?

Diacas διάκονος

Figura en una lletra que Taurinos tramet a Senuthes, *notarios* i *anystes*, perquè alliberi un diaca de qui no diu el nom. El diaca està adscrit a l'oratori de Thynis, i no s'esmenta la raó per la qual està pres. El document pertany a l'arxiu de Senuthios.

P.Sijp 24a

CPR XXX, p. 22-27 i 250

ANÒNIM₅₂

Hermopolita, 1 meitat VII

Diacas διάκονος

Aquest diaca era també *pronoetes* i probablement estava al front d'una *diakonia* monàstica, la del monestir de Sp(...). El seu nom s'ha perdut per deteriorament del papir. El document que ens el testimonia dóna notícia d'un contracte de lloguer de terres del monestir amb finalitats agrícoles.

P.Strasb 8.756, IX 330

ANÒNIM₅₃

Hermopolita, 1 meitat VII

Diacas διάκονος

És possible que es tracti del mateix diaca que a *P.Strasb 8.756* a atès que són dos documents de lloguer de terres amb la mateixa estructura, i possiblement el mateix llogater. El diaca és també *pronoetes* i actua en el contracte de lloguer com a representant de la *diakonia* d'un monestir del que, malauradament, s'ha perdut el nom.

P.Strasb 8.758, IX 330

ANÒNIM₅₄

Arsinoiton Polis, 2 meitat VII

Diacas διάκονος

Figura en el patronímic d'una de les persones que lliura un rebut pel pagament de la contribució o *dianome*. Tot i que no es pot assegurar, perquè no se sap les lletres que manquen abans de la indicació de l'ofici de diaca, podria ser que el seu nom hagués estat Pousi i fos el pare de Georgios.

Stud.Pal 3.180

ANÒNIM₅₅

Bawit, Hermopolita, VII-VIII

Diacas διάκονος

Figura esmentat en un rebut fragmentari de transport de vi. Per la seva procedència, es pot suposar que exercia les seves funcions en un ambient monàstic.

O.BawitIFAO 42

ANÒNIM₅₆

?, VII-VIII

Diacas διάκων

Figura com a destinatari o redactor d'un catàleg de béns monàstics (llibres, béns mobles diversos), mitjançant l'expressió ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου τῷ διάκονι. Això dóna a entendre la seva ocupació en les tasques d'administració de la comunitat monàstica.

P.Leid.Inst 13

ANÒNIM₅₇

Sebennytos, Arsinoita, VII-VIII

Diacas διάκονος

Signa, juntament amb diverses persones, designades pel patronímic, un reconeixement de deute pel lliurament d'un carregament de palla o herba. El nom del diaca s'ha perdut.

P.Ross.Georg 3.57

ANÒNIM₅₈

Fathor, Heracleopolita, VII-VIII

Diacas διάκονος

Figura en una relació de lliuraments de vi i oli, relacionat amb el poble de Fathor. El caràcter fragmentari del document ha fet que se'n perdés el nom i que no es pugui detallar la funció que feia.

SB 18.13888: BL XI 226

ZPE 60 (1985) fig. X c

ANÒNIM₅₉

?, VII-VIII

Diacas διάκονος

Se l'esmenta en un paper que conté diverses anotacions financeres. Cita persones de nom àrab i conté text àrab. També conté un alfabet i, en el revers, un fragment homèric.

SB 22.15566

ANÒNIM₆₀

Arsinoïta?, VII-VIII

Diacas διάκονος

El diaca apareix esmentat en un rebut fragmentari que no permet determinar ni el negoci al que es referia ni tampoc la qualitat en què hi intervenia. El que es pot deduir és que el diaca desenvolupava alguna altra funció, a part del ministeri diaconal.

Stud.Pal 8.1337

ANÒNIM₆₁

?, 2 meitat VII

Diacas διάκονος

El diaca és esmentat en una carta que Platon li envia a Papas. En ella es refereix al prompte alliberament d'aquest diaca, que devia estar pres per un afer judicial, i la seva remissió a Papas. A la carta també es fa referència a uns esclaus i a uns sarraïns, representants de l'emir.

P.Apoll 37: BL VIII 10

ANÒNIM₆₂

Arsinoïta, VIII

Díaca δίακονος

Apareix esmentat en una relació fiscal com a contribuent que ho fa en nom de la seva mare. A la relació apareixen també noms musulmans.

Stud.Pal 10.54: BL VIII 454, XII 271

ANÒNIM₆₃

Heracleopolita, VIII

Díaca Δ[ΙΛ]ΚΟ(ΝΟC)

Apareix com a signatari d'un document del que només es conserven restes del protocol.

CPR 2.168

ANÒNIM₆₄

Arsinoïta, VIII

Díaca ΠΔΙΑΚΟΝΟC

Apareix esmentat al principi d'un document fragmentari del que es desconeix la natura.

CPR 2.174

ANÒNIM₆₅

Hermòpolis, Hermopolita, VIII

Díaca ΗΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

Apareix com a destinatari d'una carta que li adreça Victor, també díaca, que s'anomena ell mateix ΕΛΛΗCΤΟC. En canvi, tracta el destinatari d'ΕΥΛΑΒΕCΤΑΤΟC.

CPR 2.175

ANÒNIM₆₆

Arsinoita, VIII

Diaca διακ°

Apareix esmentat en un document fragmentari, de contingut contractual, del que només es conserva la part inferior. El text està en copte, però la subscripció en grec. El diaca hauria estat l'escriba o redactor del text. S'aplica el tractament de ἐλάχιστος.

CPR 2.202

ANÒNIM₆₇

Arsinoita, VIII

Diaca ΠΑΙΑΚ[

Apareix esmentat en un fragment de document de contingut contractual, del que només es conserva la part inferior. Probablement actuava de testimoni. S'esmenta un altre diaca, Kosmas, que probablement en fou l'escriba.

CPR 2.212

ANÒNIM₆₈

Arsinoita, VII

Diaca ΠΙΑΚΟΥ

Fill de Phoibammon. Actua de testimoni en un contracte de compravenda de blat a termini suscrit entre dos laics. El contracte està redactat per Menas, també diaca, i hi figura de testimoni un altre diaca, Iohannes, fill de Menas. Podria tractar-se de Xenouti o el Paule de CPR 4.81, que actuaven també de testimonis juntament amb Iohannes en un document redactat per

patronímic, però s'ha perdut. Utilitza l'epítet de *ελλαχιστος*. Al mateix document signa, probablement com a atorgant, altre diaca.

CPR 4.202

ANÒNIM₇₂ Hermopolita, VII

Diaca *ΔΙΑΚΟ(ΝΟΣ)*

El diaca anònim, fill de Theodoros, que es refereixa a ell mateix com *πελλαχιστος* figura en la subscripció d'un document de contingut incert, però legal en tot cas, atès que s'hi parla de diners. El caràcter fragmentari del text impedeix determinar quin era el paper d'aquest diaca. En el mateix document apareix un altre diaca, Kyril·los, en les mateixes condicions.

CPR 4.209=CPR 2.126

ANÒNIM₇₃ Tebes, VIII

Diaca *ΔΙΑΚ(ΟΝΟΣ)*

El diaca anònim, que es refereixa a ell mateix com *πελλαχιστος*, actua com a representant del *δικαιον* del monestir de Sant Phoibammon, a Tebes.

P.Ryl.Copt 220

ANÒNIM₇₄ Hermòpolis, VII-VIII

Diaca *ΔΙΑΚΩΝ*

El diaca apareix esmentat en una part fragmentària de l'encapçalament d'un document, que conté un contracte pel qual Theodore, d'Hermòpolis, es compromet a lliurar al temps de la

collita un carregament de vi procedent de la seva explotació vinícola. Malgrat que hi hagi una llacuna, és molt probable que el diaca sigui el mateix Theodore.

P.Ryl.Copt 209

ANÒNIM₇₅

Hermòpolis, VII-VIII

Diaca

El diaca, fill de Dorothe, s'adreça a un clergue anomenat Apa Taurinos fent referència a un préstec anterior. Apa Taurinos fa la funció de *mesoteros*. El text és fragmentari i no es conserva el nom del diaca. Només està editat parcialment; entre altres coses, no s'ha transcrit el mot «diaca». El document està cancel·lat amb una línia sobre el traç de les lletres.

P.Ryl.Copt 178

ANÒNIM₇₆

Tebes, VII

Diaca ΔΙΑΚΟΝΟΣ

El diaca apareix esmentat en una carta adreçada pel remitent, Konstantinos, que és probablement un monjo, a l'anacoreta Epifanios. En ella s'explica que el diaca ha portat al remitent un carta de l'arquebisbe i que ara ell l'hi fa arribar.

P.Mon.Epiph 131

ANÒNIM₇₇

Tebes, VII

Diacas ΔΙΑΚ[ΟΝΟC

El diaca apareix esmentat en una carta adreçada des de Koptos al bisbe Peixentios. Sembla que el remitent expressa la seva alegria per les notícies que li ha portat el diaca. Hi ha una lectura alternativa proposada per l'editor on, en comptes de ??????[es llegiria ?]?? ???[??, per tant la qualitat de diaca d'aquest missatger és en certa mesura dubtosa.

*P.Mon.Epiph 152***ANÒNIM**₇₈

Tebes, VII

Diacas ΔΙΑΚΟΝΟC

El diaca apareix esmentat en una carta que un superior eclesiàstic remet a un grup de clergues. En ella els diu que ha suspès el diaca de les seves funcions litúrgiques fins que hagi examinat l'assumpte. Desconeixem de quin assumpte es tractava, però resulta clar que pesava sobre el diaca una sospita prou fonamentada per tal que el superior adoptés cautelament la mesura de suspendre'l *a divinis*.

*P.Mon.Epiph 158***ANÒNIM**₇₉

Tebes, VII

Diacas ΔΙΑΚΩ(Ν)

El diaca és el destinatari d'una carta que li adreça Andreas, un home que fa poc ha abraçat la vida monàstica. El diaca rep el tractament de «pare» i Andreas se li adreça en termes de paternitat espiritual i li demana una cosa que no especifica.

P.Mon.Epiph 192

ANÒNIM₈₀

Tebes, VII

Diaca ΔΙΑΚΩ(Η)

El diaca és esmentat en una lletra escrita en un òstracon. En ella el remitent informa que ha trobat el diaca, el qual li ha demanat que pregui per ell i pels seus fills; a més, li ha donat una informació relativa a l'ordi i altres assumptes econòmics.

P.Mon.Epiph 299

ANÒNIM₈₁

Tebes, VI-VII

Diaca ΔΙΑΚΩΝ

El diaca és esmentat com a destinatari d'un òstracon que conté una carta d'agraïment per uns recipients (ἀγγεῖα), que el diaca havia enviat a Iohannes, el remitent de la carta. Aquest es refereix a si mateix com *elakhistos*. Probablement procedeix d'un ambient monàstic.

SB Kopt 1.278

Brunsch (1979) p 25-28.

ANÒNIM₈₂

Afrodites Kome, 2 meitat VI

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca és esmentat com un dels destinataris de les salutacions, juntament amb altres persones, entre ells preveres, però també una família de laics, en una carta fragmentària remesa per Diòscor

d'Afrodito. Del seu contingut només es pot deduir que demanava pregàries i es referia d'alguna manera a l'impost del *demosion*.

P.Apollos 16

ANÒNIM₈₃ Hermòpolis, VII

Diaca ΔΙΑΚ(ONOC)

El diaca, de qui s'ha perdut el nom, però que era fill d'un altre diaca, Mena, ja difunt en el moment de redactar-se el document, lloga una *arura* de terra de labor al monestir de Sant Theodoros, el *dikaion* del qual és representat per un altre diaca, Victor. Es compromet a pagar un lloguer a partir dels fruits.

CPR 4.117

ANÒNIM₈₄ ?, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ONOC)

El diaca, de qui s'ha perdut el nom, és el destinatari, juntament amb una altra persona, d'una carta en què un prevere, Petros, els demana que li enviïn un camell (perquè s'ha fet de nit? tradueix l'editor). Els dos destinataris, apa Paulos i el diaca anònim, fan la funció d'*epitropoi* i per aquesta raó els fa la demanda.

O.Brit.Mus.Copt I Pl LIII.1

ANÒNIM₈₅ ?, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ONOC)

El diaca, de qui no s'esmenta el nom, apareix en una carta d'Ananias a un personatge anònim, conservada en un òstracon. En la

carta es diu que el diaca ha estat envia dues vegades a trobar una dona que es diu Sara, però que aquesta no ha contestat. A més, sense relació aparent amb el diaca, Ananias dóna instruccions per cobrar dues monedes d'or.

O.Brit.Mus.Copt I Pl XXX.1

ANÒNIM₈₆

Arsinoiton Polis, VII-VIII

Diacas διάκ(ονος)

Apareix esmentat en uns comptes fragmentaris, relacionats amb el blat. Com la resta de persones que s'hi esmenten, apareix relacionat amb un deute comptat en moneda de metall senzill (ῥυπαροῦ). En els mateixos comptes apareix un diaca anomenat Menas.

Stud.Pal 20.252: BL VIII 475

ANÒNIM₈₇

Egipte mig?, VI-VII?

Diacas ΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

Apareix esmentat en una carta relativa als impostos. El seu nom s'ha perdut, però sabem que era el propietari d'una casa, segons s'esmenta en el text.

SB Kopt 3.1274

ANÒNIM₈₈

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diacas ΔΙΑΚΩ(Ν)

El diaca, de qui s'ha perdut el nom, fill de Severe, participa en un document fragmentari, possiblement de reconeixement de deute,

emès en nom del monestir d'Apa Apol·lo. El diaca es descriu a ell mateix com *elakhistos*.

P.Bal 111

ANÒNIM₈₉ Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII
Diaca ΔΙΑΚΟ(NOC)

El diaca, de qui s'ha perdut el nom, actua de testimoni en un document de caràcter econòmic, molt fragmentari.

P.Bal 168

ANÒNIM₉₀ Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII
Diaca ΔΙΑΚ(ONOC)

Apareix esmentat en una carta fragmentària en què es parla de diversos elements, com recipients de palma. La referència al diaca es fa com "el vostre germà", per tant probablement formava part de la comunitat monàstica del destinatari. Tot i que se n'indica alguna acció, l'estat del text no permet identificar-la.

P.Bal 260

ANÒNIM₉₁ Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII
Diaca ΔΙΑΚ(ONOC)

El diaca és esmentat en una carta en què el remitent envia determinats queviures i demana al destinatari que li faci saber noves seves i del diaca. També esmenta el diaca en relació amb una "ocasió" relacionada amb un personatge anomenat Apa Stole i que no és coneguda per tothom; demana que preguntis a aquest Apa Stole de

la mateixa manera que ell, el remitent, ho ha fet amb el diaca, i demana també que no permetin que senti cap persona que no estigui informada de l'assumpte.

P.Bal 272

ANÒNIM₉₂

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚΩ(N)

Apareix en un document que recull comptes, associat a uns altres dos personatges, Pahoou, que no és clergue, i Mena, de qui no es pot afirmar la identitat per la pèrdua de la part final de la referència. No es pot determinar la causa de l'apunt a la comptabilitat.

P.Bal 303b

ANÒNIM₉₃

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚΩ(N)

Esmentat en uns comptes fragmentaris, possiblement de vi. El diaca, de qui s'ha perdut el nom, és designat amb l'adjectiu *elakhistos*.

P.Bal 317

ANÒNIM₉₄ ?

Deir-el-Bala'iza, Licopolita, VII-VIII

Diaca? ΔΑΚΩΝ

Apareix en uns comptes en els que, entre altres coses, es registren partides corresponents al pagament de l'exèrcit àrab. El mot que pot fer referència al diaconat apareix en una forma

altrament no testimoniada, probablement per omissió de la «iota» per part de l'escriba.

P.Bal 338

ANÒNIM₉₅

Bawit, Hermopolita, 849

Diaça ΔΙΑΚ(ΩΝ)

Figura com a testimoni en un contracte pel qual Sinouthios, prevere i arximandrita del monestir, Severos i Paulos cedeixen a títol vitalici un habitatge a Stauros, Sousinnios i Phoibammon, a la mort dels quals revertirà a la *diakonia* del monestir. El diaça és monjo (ΜΟΝΑΧΟΣ) i ajudant (ΒΟΗΘΟΣ).

P. BL Or 6202; P. BL Or 6201

ANÒNIM₉₆

Tebes, VII-VIII

Diaça ΔΙΑΚ(ΩΝΟΣ)

El diaça, de qui s'ha perdut el nom, actua com a escriba en un document de reconeixement de deute que fixa les condicions per al retorn d'un préstec en blat que Israel ha fet a Papnoute. El diaça es refereix a ell mateix com *elakhistos*. Cal assenyalar que en la secció de traduccions de l'edició la signatura està alterada i el document on figura aquest diaça porta el número 65.

O.Medin.Habu 64

ANÒNIM₉₇

Tebes, VII-VIII

Diaca ϠΙΑΚΩΝ

El diaca figura en un document molt fragmentari, en el que es distingeixen els mots església, testimoni, i dos noms propis. Probablement es tractava d'un document de caire legal.

*O.Medin.Habu 108***ANÒNIM**₉₈

Tebes, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚΩΝ

El diaca és el redactor (ΔΙΟΜΑΤΙΖΕ ΜΜΟC) i testimoni d'un document contractual que es conserva fragmentàriament. S'anomena a ell mateix *elakhistos*.

O.Medin.Habu 123

Till (1962) p. 100

ANÒNIM₉₉

Tebes, VI-VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca és esmentat en una carta que es conserva fragmentàriament. Sembla escrita en un ambient eclesiàstic; s'hi anomena també un prevere.

O.Crum 317

ANÒNIM₁₀₀

Tebes, ?

Arxidiaca ΑΡΧΗΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Un superior jeràrquic s'adreça a un inferior tot donant-li instruccions perquè vagi on hi ha la gerra de l'oli de pregària i li porti la clau (ΚΖΟΥΡ) de l'arxidiaca.

O.Crum Ad.48

ANÒNIM₁₀₁

Tebes, VII-VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Es lliura al diaca, de qui s'ha perdut el nom per deteriorament del text, un rebut pel pagament de l'impost del *diagrafon*, és a dir, l'impost de capitació. N'és testimoni Petros, fill de Papnoute.

O.Medin.Habu 322

ANÒNIM₁₀₂

Arsinoita, ?

Diacas ΔΙΑΚΟΥ

En una carta privada que Severos adreça a apa Iakob, a qui anomena pare, tot demanant-li audiència, fa també esment del fet que si aquest diaca anònim el visita, li agradaria que l'acompanyés també un altre diaca, per nom Mone.

P.MoscowCopt 28

ANÒNIM₁₀₃

Tebes, VI-VII

Diaca ΔΙΔΚΟΝΟC

El diaca apareix esmentat en un òstracon molt fragmentari pertanyent a l'arxiu d'Apa Abraham. No se'n pot deduir el contingut.

P.MoscowCopt 78

ANÒNIM₁₀₄

Pal·las?, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Diaca de l'església de Sant Onofre. Apareix esmentat en una relació fragmentària d'eclesiàstics, en la que també figuren els diaques Paulos i Anastàsios, i un lector.

O.CrumST 156

ANÒNIM₁₀₅

Tebes, ?

Diaca ΔΙΑΚΟΝΟC

Apareix esmentat en una carta fragmentària. Era l'encarregat de fer alguna cosa que no es pot determinar amb el que roman del text.

O.CrumST 182

ANÒNIM₁₀₆

?, ?

Arxidiaca ΑΡΧΗΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

És el remitent d'una carta que remet al seu pare (en termes

espirituals) David. Només es conserva el final del text, però es pot deduir que parlava de cordes i també del carter o portador de la carta.

O.CrumST 232

ANÒNIM₁₀₇ ?, ?

Diaca ΔΙΔΑΚΟΝΟC

Apareix esmentat al final d'una carta fragmentària en què es parla de possibles visites. Podria haver estat el remitent de la carta, que en qualsevol cas sembla remesa en un ambient eclesiàstic.

O.CrumST 275

ANÒNIM₁₀₈ Wadi Sarga, Antaiopolita, VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca, de qui s'ha perdut el nom, era monjo del monestir d'Apa Thomas, a Wadi Sagra. Apareix en un document de reconeixement de deute, pel qual el germà Germane, fuster del mateix monestir, es compromet a tornar al monjo diaca el *solidus* que li ha prestat.

P.Sarga 166

ANÒNIM₁₀₉ Tebaida, VI-VII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca, de qui se n'ha perdut el nom, fill de David actua com a escriba (perquè li han demanat en no saber escriure) i testimoni en el rebut que lliuren els fusters que han treballat a l'obra del monestir dels Quaranta Màrtirs i Sant Teòfil als superiors

d'aquest monestir. Hi ha dos diaques més que actuen com a testimonis, Philotheos i Iohannes. Un dels fusters és un clergue, Apa Victor. El diaca es refereix a si mateix com *elakhistos*.

O.CrumST 46

ANÒNIM₁₁₀

Wadi Sarga, Antaiopolita, VII

Diaca Α(ΙΑΚΟΝΟC)

L'editor identifica el personatge amb un diaca, però ho posa amb interrogants, atès que només es conserva la primera lletra; tanmateix, per l'expressió i el contingut de l'escrit és perfectament versemblant. El possible diaca, de qui s'ha perdut el nom, és el destinatari d'una carta remesa per un eclesiàstic en què se li demana que reculli tres paquets d'estopa d'un armari o nínxol situat a la part nord de l'església, així com una xarxa, i que els trameti al remitent.

P.Sarga 100

ANÒNIM₁₁₁

Wadi Sarga, Antaiopolita, VII

Diaca ΑΙΑΚΩΝ

Aquest diaca anònim surt esmentat en una relació de propòsit desconegut. Comença per esmentar les persones de la Trinitat, segueix amb noms de sants i després esmenta eclesiàstics contemporanis del redactor, com denota que cada nom sigui introduït per l'expressió «el meu germà» (?????), que també precedeix el d'aquest diaca.

P.Sarga 51

ANÒNIM₁₁₂

Koptos, VI-VII

Arxidiaca ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟC

Aquest arxidiaca apareix esmentat en una carta que el prevere Peqoix remet al bisbe Pistentios de Koptos. En ella narra el comportament de dues persones, Jakob i Hormisdas, que han aixecat greus acusacions i l'han atacat també a ell, tot recorrent als magistrats civils (Ioseph i Herifyl·los), malgrat que no han obtingut el seu propòsit. L'arxidiaca havia estat objecte d'una carta anterior adreçada als clergues, i en aquesta s'afirma que els magistrats civils el volen expulsar contra la seva voluntat.

P.Pistentius 9

ANÒNIM₁₁₃

Deir-el-Bala'iza, VII-VIII

Diaca ΤΕΙΑΚΟΥ

Esmentat en una carta fragmentària que conté poc més que salutacions d'un personatge anomenat Tankratan, Teheu i una altra persona, a Ionobar i Tetoue. Possiblement el diaca fos destinatari d'una salutació.

P.Bal 248

ANÒNIM₁₁₄

Deir-el-Bala'iza, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca, de qui s'ha perdut el nom, i el seu germà (espiritual o biològic) Victor, s'adrecen al superior i els monjos del monestir d'Apa Apol·lo en el que sembla ser el principi d'un contracte. A la part conservada, Victor i el diaca fan esment del fet que han estat sotmesos a les burles i l'escarni, no se sap de qui ni per

què. Podria ser, doncs, una reparació per aquesta ofensa.

P.Bal 158

ANÒNIM₁₁₅ Tebes?, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚΟΝ

El diaca apareix esmentat en un document molt fragmentari que anomena diverses persones, però del que no es pot determinar el contingut.

O.Vind.Copt 104

ANÒNIM₁₁₆ Tebes?, VII-VIII

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca apareix esmentat, juntament amb una altra persona, Moyses, com a destinatari d'una carta de la que només es conserva l'encapçalament.

O.Vind.Copt 228

ANÒNIM₁₁₇ Tebes?, VII-VIII

Diaca [ΔΙΑ]Κ(ΟΝΟC)

El possible diaca apareix esmentat, amb Moyses i tots els germans d'una comunitat monàstica, com a destinatari d'una carta en la que el remiten demana que se li enviï una persona anomenada Isak, tot recordant que ell ja enviat el seu «pare» Dios.

O.Vind.Copt 235

ANÒNIM₁₁₈

Tebes?, VII-VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ONOC)

És el remitent d'una carta adreçada a un tal Ananias, a qui demana que si té camells de fora, de gent de Petemout o del nord, que n'hi enviï dos, i que si en té més de cinc, que els carregui, per una raó poc clara.

O.Vind.Copt 254

ANÒNIM₁₁₉

?, VIII

Diacas ΔΙΑΚ(ONOC)

Figura a la subscripció d'un document, el contingut del qual no es pot determinar. No es pot conèixer tampoc el nom del diaca, tot i que es conserven algunes lletres al voltant de l'abreviatura del seu grau jeràrquic.

P.Ryl.Copt 150

ANÒNIM₁₂₀

?, VI

Diacas ΔΙΑΚΩΝ

Figura esmentat com «el meu pare» en una carta remesa entre eclesiàstics. En ella es demana al destinatari que li remeti el diaca.

P.Ryl.Copt 293

ANÒNIM₁₂₁

Hermòpolis, més tard del VII

Diacas ΔΙΑΚ(ONOC)

El diaca, de qui s'ha perdut el nom, era el pare d'Apa Kyre, que actua de testimoni en una escriptura per la qual Taese, una dona, es compromet a no reclamar res més a Khristoforos a causa del seu dit (probablement per una ferida), un cop ha rebut la indemnització que ha estat determinada per l'emir.

P.Lond.Copt 1059

ANÒNIM₁₂₂ Hermòpolis, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca, de qui s'ha perdut el nom, subscriu un contracte. No es pot determinar en quina qualitat ni el contingut del mateix contracte, atès que del document només es conserva una part de la subscripció. El diaca es refereix a si mateix com *elakhistos*.

P.Lond.Copt 1070

ANÒNIM₁₂₃ ?, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

El diaca és mentat en una carta que Herakleides, un eclesiàstic, remet a Basileios, que exerceix de *dioiketes*. En aquest escrit li demana que deixi lliures els fills de Kosmas i Houor fins que vingui el diaca i ell pugui parlar-hi per adoptar la resolució més oportuna. És evident que el diaca tenia alguna autoritat o poder de govern, atès que se li havia de consultar la conducta a adoptar respecte de dues persones que estaven preses.

P.Lond.Copt 1159

ANÒNIM₁₂₄

Arsinoïta, ?

Diaca? ΔΙΑΚΟΥ

La referència es troba en una carta privada referida a assumptes financers que la irregularitat del llenguatge fa difícil d'entendre. En una relació de noms es troba l'expressió ΔΝΟΚ ΠΙΕ (Ο ΠΙΕ) Π.ΔΙΑΚΟΥ, que l'editor dubta si entendre com un nom propi o identificar amb un diaca.

P.Lond.Copt 530

ANÒNIM₁₂₅

?, ?

Diaca ΔΙΑΚ(ΟΝΟC)

Apareix esmentat en una relació de lliuraments o pagaments de vi que consisteix en una relació de persones associades a un nombre determinat de gerres de vi. La resta de personatges són designats pel nom i la professió; el diaca, només per aquesta dignitat, cosa que fa pensar que seria una persona molt prominent en el seu entorn.

O.CrumVC 123

ANÒNIM₁₂₆

Bawit, Hermopolita, VII

Diaca ΔΙΑΚΟ(ΝΟC)

Aquest diaca, de qui se ha perdut el nom, figura en una relació molt fragmentària de persones procedent del monestir de Bawit. L'estat del document no permet determinar l'objecte de la relació ni tampoc la condició de la resta de persones esmentades; tanmateix, totes les altres persones que hi figuren apareixen

relacionades pel nom, llevat del diaca.

P.Brux.Bawit 50

TOPÒNIMS

ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΘΗΤΠΑΡ() KHORION Διακόνου Θητπαρ() χωρίον Tinita o
Arsinoita, 741

Aquest nom s'ha interpretat originàriament com un topònim, tot i que darrerament s'ha proposat interpretar-lo com un nom de persona, cas en què es tractaria d'un diaca. Con té un registre d'impostos fragmentari.

P.Prag 27: BL IX 212, XII 161

ZPE 136 (2001), 122; ZPE 169 (2009), 202s

ΤΟΠΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥ Τόπος Διακόνου Afrodito, Antaiopolita, VIII

Apareix esmentat dues vegades com a topònim en el registre fiscal d'Afrodito, conservat en un còdex relligat.

P.Lond 4.1419 = SB 20.15099: BL V 56, X 106, XII 105

Mees (2002), 392

ΤΟΠΟΣ ΠΔΙΑΚ() Τόπος Πδιακ() Afrodito, Antaiopolita, VIII

Apareix esmentat una vegada com a topònim en el registre fiscal d'Afrodito, conservat en un còdex relligat. Probablement sigui el

maeix que l'anterior, esmentat amb l'article copte, com ho són la resta de topònims que figuren a la secció on s'esmenta.

P.Lond 4.1419 = SB 20.15099: BL V 56, X 106, XII 105

Mees (2002) 392